

DKP OG FRIHEDSKAMPEN

MATERIALESAMLING

1936-1941

1

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI 1974

Genoptryk 1996

Arbejderbladet

PL. A. 1910. — NR. 1

TORS DAG DEN 11. APRIL 1910

4 SIDER — 15 ORR

**Bliv paa din
Plads!**

De samvirkende Fagforbunds Forret-
ningsudvalg har, som i Gaar meddelt

**„VÆR NILSET, I SOM GIK FRA
FORSVAR TIL ANGRER —!“** Endnu et dansk Skib
krisoforlist?

Bliv paa din Plads!

De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg har, som i Gaar meddelt, udsendt en Henvendelse til Forbundene og Fællesorganisationerne, hvori det bl. a. hedder: „vi bliver paa vore Pladser og gør Dagens Gerning under de givne Vilkaar“.

Vi kan af fuldeste Hjerte tilslutte os og underskrive denne Appel. Vi bliver, trods de ændrede Vilkaar, eller netop paa Basis af de ændrede Vilkaar, paa vore Pladser, og vi raaber det ud til vore Kammerater i Fagforeningerne, og paa Arbejdspladserne: Bliv paa din Plads og gør Dagens Gerning!

Og hvad er da Dagens Gerning? Det er nu som forhen at varetage vor Klasses Interesser i Forhold til de Klasser, der har baseret deres Tilværelse paa Udbytningen af de arbejdende Masser.

Og lad os sige det saa klart, saa det ikke kan misforstaaes: Vi tror ikke paa Fraserne om Samarbejde og Solidaritet mellem de arbejdende og de udbytende Lag, selv i Nødens Stund.

Vi kender Forholdene saa nøje, at vi ved, at kun den skarpeste Agtpaa-givenhed og Mobilitet fra det arbejdende Folks Side kan afholde Spekulanter fra netop at udnytte den ulukkkelige Skæbne, der er overgaaet vort Land ved, at det er trukket ind i Krigens Omraade, til at tilrive sig forhøjede Indtægter paa det arbejdende Folks Regning.

Og saa, og netop, under de givne

Vilkaar, er der Tale om Fordelingen af Krisens og Krigens Byrder, og ogsaa under de nye Vilkaar vil Bourgeoisiet forsøge at udnytte det Privilegium, det nyder ved at have Haand om Produktions- og Omdelingsapparatet, til at lade Arbejderklassen og det arbejdende Folk bære Krigens Omkostninger.

Men det er ikke det arbejdende Folk, der har villet Krig, det er og var Tilhængere af Freden. Krig er en direkte og umiddelbar Folge af det kapitalistiske System.

Dette System har Arbejderklassen bekæmpet, saa længe den har tænkt og handlet som Klasse, og dens Kamp har ikke været af negativ Art, men den har pøget paa og kæmpet for et Samfundssystem, der i sig selv udelukker Krigens Aarsag.

Nuvel, vi bliver paa vor Plads, vi fører Kampen videre, selv under de ugunstigste Vilkaar.

D. s. F.s Appel skal ikke være forgæves, saavidt den gælder os og den Del af Arbejderklassen, der følger os.

Vi er ikke tilinds at lade vort hjemlige Bourgeois udnytte den ændrede Situation til at tilrive sig en Ekstraprofit. Tværtimod, vi agter at fortsætte vor Kamp for Bevarelsen af vor Klasses sociale, økonomiske og kulturelle Vilkaar med de Midler, der staar til vor Raadighed. Vi agter at fortsætte denne Kamp, indtil Krigens Aarsag er manet i Jorden.

Og derfor raaber vi det ud: Bliv paa din Plads! Gør din Pligt som god klassebevidst Kammerat. Lad intet Sekund Mismodet vinde Indpas hos dig. Vi er der, og vi bliver der, ligegyldigt hvorledes Vilkaerene for vort Arbejde og vor Kamp vil ændre sig.

Arbejderbladet

D. 1910. — NR. 16

SØNDAG DEN 14. APRIL 1910

4 SIDER — 15 ØRE

Folket ønsker
Fred

Fra Krigen første Dag i Septem-

Skattelettelse for
de Rige paa de FattigesDet tyske
Kommunique

Island siger fra -

Den Islandske Regering vil hidtil videre udøve

Folket ønsker Fred

Fra Krigen første Dag i September i Fjor er der paaført Folkene store Byrder og Savn. Ikke alene de i Krigen deltagende Lande fik dette at føle, ogsaa de Lande, der ikke var direkte berørt af Krigstilstanden, saa sig fra første Færd nødsaget til at foretage Indskrænkninger, der Gang paa Gang blev mere og mere tryk-kende.

Disse Byrder blev horetsagelig væltet over paa det arbejdende Folk og tjente til at gøre denne Krig i højeste Grad upopulær, fordi Arbejderne straks forstod, at den intet har at hente i den.

Arbejderklassen i Danmark har indestaaende med Arbejderne i andre Lande. Hvad der gælder for Danmarks Arbejdere, holder ogsaa Stik, naar det gælder Arbejderne i andre Lande. Heller ikke de har noget Mellemværende med Folket paa den anden Side af Grænsepælene. Vi ved, at det tyske Folk intet udestaaende har med Folket i England og Frankrig, ligesom det derboende Folk ikke nærer fjendtlige Følelser overfor Folket i Tyskland eller noget andet Land. Folket ønsker at leve i Fred og Forstaaelse med Folket paa den anden Side af Grænserne.

Folket ønsker Freden, fordi de hader og afskyer Krigen, og de ønsker Freden, fordi Krigen Byrder læg-

ges paa Arbejderklassens Skuldre paa alle Omraader. Det er Folkets Sønnen, der maa trække i Soldater-trojen. Det er Folket, der maa indskranke sin Livsførelse for at afse til Krigen Førelse. Det er den bitre Erfaring, Arbejderne har gjort under sidste Krig, og som de gennem syv Maaneders Krig har faaet genopfrisket.

Langt det overvejende Flertal blandt Folkene har ingen Interesse i denne Krig, har aldrig ønsket den og bestræber sig paa at hidbringe dens snarlige Afslutning. Kun et ubetydeligt Mindretal var opsat paa at faa Krigen i Gang, og har stadig Interesse i dens Fortsættelse. Ja ønsker ydermere, at den udvides. For saa vidt har dette Mindretal hidtil haft Heldet med sig. Krigen Omraade er blevet udvidet. Men det krigslystne Mindretal har ikke dermed høstet sig nogen Popularitet. Her i Landet, hvor en Del Mennesker sorgløst be- tragtede denne Krig og mente, at dens Fortsættelse eller Afslutning ikke angik os, er alle blevet tvunget til at tage Stilling.

Militærbesættelsen og de yderligere Indskrænkninger for Befolkningen, der bliver en Folge heraf, har med et Slag afgjort det danske Folks Stilling til denne Krig. Det danske Folk er interesseret i, at Krigen hurtigst bringes til Afslutning, for at Død og Odelæggelse ikke yderligere skal paaføres Folk og Land. Arbejderklassen er i første Række interesseret heri, fordi det er den, der rammes hardest, og fordi den aldeles intet har at opnaa ved en yderligere Forlængelse af Krigen.

Og denne den danske Arbejderklasses Stilling til Krigen falder fuldkommen sammen med Arbejdernes Stilling i andre Lande. Folket lider under Krigen, Folket sukker efter Freden og ønsker Krigen hurtigst muligt bragt til Afslutning.

Denne Folkets Fredstrang vil paa Trods af Agressorerne vide at gøre sig gældende. Folkets Vilje kan kun midlertidigt holdes nede med Magt.

Arbejderbladet

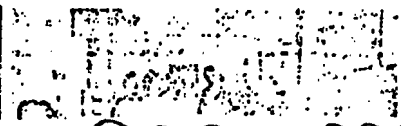
nr. 1100 — nr. 11

ONSDAG DEN 17. APRIL 1910

4 5100 11 — 11 1910

Omkring
national
Selvstændighed

In national Bølge gaar over Landet.

Massesafskedigelsesregulering
af Arbejdstiden uden Lønudligning

af den danske Arbejderbevægelse

Omkring national Selvstændighed

En national Bølge gaar over Landet. Anderledes kan det ikke være. Militærbesættelsen har paa en Gang stillet Problemet Danmarks nationale Selvstændighed paa Dagsordenen.

Det danske Folks Stilling hertil kan der ikke være nogen Tvivl om. Den nationale Selvhærdelse bygger paa aarhundredgamle Traditioner og Landets mere end tusindaarige Eksistens er mere end tilstrækkeligt Vidnesbyrd herom.

At der har været og bliver spekuleret i disse Folkets Følelser er en kendt Sag, og at disse Spekulationer kan være farlige og direkte vendt mod Folkets Interesser er denne Vinters Finlandsagitation et godt Bevis paa.

Overklassen og dens Medhjælperer udnyttede det danske Folks nationale og humane Følelser til at piske en Stemning op mod Sorjetunionen i Anledning af den sorjet-finske Konflikt. Det er ikke i det danske Folks Interesse at skabe et fjendtligt Forhold til Sorjetunionen. Overklassen træder, at den vilde have Fordel deraf, men det kunde ikke undgaa at falde i Ojnene, at denne Agitation passede svært godt i den engelske imperialistiske Politik's Kram.

Ved forskellige Lejligheder sivede det ud, at det var specielle Overklasseinteresser, der blev plejet, sendtes udtrykte Grundejerforeningen i en Hæftelse af 17. April 1910, at det var den private Ejendomsret, det gjaldt.

Vi har gjort opmærksom paa dette Forhold og paavist, at disse Overklasseinteresser afveg stærkt fra det danske Folks, og at Overklassen ved sin Placering paa den engelske Overklassens Side førte en Politik, der var skadelig for den danske Stat. De forventede Folger i udenrigspolitisk Henseende er nu indtruffet, og ogsaa i indenrigspolitiske Forhold sætter de deres Spor.

Mens det for den jævne Mand var meget vanskeligt at gennemskue „Finlandsfronten“s Politik paa det udenrigspolitiske Omraade, var det noget nemmere, naar man saa paa dens øjeblikkelige Perspektiver i vor hjemlige Politik. Her var det saa indlysende, at den opgelede „nationale“, „nordiske“ Stemning skulde tjene til en Morkløgning af vore egne Forhold og gøre det muligt at foretage Forringelser af Arbejdernes Loveniveau.

Den omfattende Interesse for Norden og Elendigheden blandt det finske Folk mindede stærkt om den i Juletiden kendte Ollebrosbarmhjerlighed og alle Henvisninger om de fortvilede Forhold, der var danske Medborgere til Del, gjorde aldeles intet Indtryk paa Overklassens „humane og nationale Følelser“.

Uden Hensyn til gode danske Medborgeres Vanskeligheder og Klager forsvantes den Hets og Propaganda, der bragte Land og Folk ind i Krigszonen. At Fortællerne for denne ødelæggende Politik nu skulde være blevet klogere er der intet, der lyder paa. Tværtimod. Iklædt nationalistiske Gevandter optræder de stadig paa Arenaen.

Som deres Politik for var afstemt efter Overklassens Interesser, saaledes er den det stadig. Som de tidligere prisgav nationale Interesser for at tjene egne, saaledes ogsaa nu.

Der kan derfor ikke læstes den mindste Lid til Overklassens Omsorg for vor nationale Selvstændighed. Det er sjældent, at denne falder sammen med Overklassens Interesser, hvorimod det stadig har vist sig, at det ar-

bejdende Folks virkelige Interesser altid er identisk med Nationens. Det arbejdende danske Folk er Grundlaget for al dansk Økonomi og Kultur. Udenom den arbejdende Klasse eller mod dens virkelige Interesser vil ingen Kamp for Nationen kunne føres.

I Følge hele sin samfundsmæssige Stilling er Arbejderklassen bestemt til at føre denne Kamp, der falder sammen med Kampen mod Udbytning.

VIGTIGE BESLUTNINGER! OPRAAB o.l. FRA DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

I PERIODEN SIDEN 14. KONGRES APRIL 1936.

Materialesamling udarbejdet til partiets
15. kongres, januar 1946 i Arhus

POLITISK RESOLUTION FRA DEN 14. KONGRES, KØBENHAVN, PAASKEN 1936.

Danmarks kommunistiske Partis 14. Kongres tilslutter sig helt og fuldt den Analyse og Vurdering af Verdenssituationen, som blev givet af Kominterns 7. Verdenskongres og paa Grundlag af hvilken Verdenskongressen trak Linierne op for det internationale Proletariats fælles Kamp mod Krig, Fascisme og Kapitalisme.

Udviklingen efter Verdenskongressen har fuldtud bekræftet disse Beslutningers Rigtighed. Den internationale Situation kendetegnes i Dag frem for alt af de fascistiske Staters aggressive Krigspolitik, af de vældige Kaprustninger og den overhængende Krigsfare samt af Reaktionen og Fascismens ihærdige Forsøg paa at øge sin Indflydelse og vinde nye Positioner. Paa den anden Side kendetegnes Situationen af Socialismens endelige og afgørende Sejr i Sovjetunionen samt af den konsekvente Fredspolitik, som det mægtige Sovjetland følger internationalt. Fascismens Magterobringer i Tyskland og Østrig, de skærpede reaktionære Fremstød mod den arbejdende Befolkning i de kapitalistiske Lande, den overhængende Krigsfare og samtidig Socialismens verdenshistoriske Sejr i Sovjetunionen har bidraget kolossalt til, at Stemningen for Enhedsfront i Arbejderbevægelsen mod Kapitalisme, Krig og Fascisme er vokset i alle kapitalistiske Lande. I Lande som Frankrig og fremfor alt Spanien er der, takket være denne Enhedsfront, naaet straalende Resultater, som maa tjene den danske Arbejderklasse som Eksempler, som giver os nye kraftige Impulser for Kampen mod Kapitalisme og Reaktion, for Kamp for Socialisme.

I Danmark er det lykkedes Kapitalistklassen for sit Vedkommende at overvinde Krisens værste Følger, idet den gennem en ustandselig Offensiv har aftvunget Arbejderklassen Position efter Position og vältet Krisens Byrder over paa den arbejdende Befolkning, frem for alt paa Arbejderklassens og de arbejdende Landbrugeres Skuldre. Fascistisk indstillede IS-Førere har søgt at samle Landbrugerne til Kamp for Storaagrernes økonomiske og politiske Krav. De har gennemtvunget Kornlov, Brødfordyring, Kronesankning og andre Foranstaltninger og stiller stadig nye ublu Fordringer, hvis Opfyldelse betyder en yderligere Udplyndring af den arbejdende Befolkning. Arbejdskøberne har gennem Lockouten indledt en ny Offensiv mod Arbejderne og bebuder nu kynisk at ville gennemføre en Række Prisforhøjelser. Tyske og danske Nazister og KU-Fascister tilstræber aabent Oprettelsen af det fascistiske Diktatur. Det reaktionære Landstingsflertal har afvist selv de beskedneste Forslag om Hjælp til de Arbejdsløse, og da Regeringen til Skade for Arbejderne foreslog Mæglingsforslaget gjort obligatorisk, forvarrede Landstinget yderligere denne Lov ved sammen med de Radikale at gennemtvunge tvungen Voldgift. Regeringen er overalt vejet tilbage og har givet efter for den politiske og økonomiske Reaktions Krav, skønt den vidste, at det Flertal i Befolkningen, der gav den Valgsejren af Oktober 1935, kræver og er parat til aktivt at deltage i Kampen for en Krisepolitik, der økonomisk gavner den arbejdende og forbrugende Befolkning, medens Byrderne paalægges Overklassen - en Politik, der sætter en Stopper for de reaktionære Partiers og nazistiske (eller nazificerede) Forbunds Anmasselser - en Politik, der sikrer Bibeholdelse og Udvidelse af Folkets forfatningsmæssige Rettigheder. Udenrigspolitik har saavel Borgerskabet som Regeringen slaaet Følge med Hitler-Tyskland og modarbejdet Sovjetunionens Fredspolitik. Dele af Overklassen har ved flere Lejligheder vist sig rede til at opgive Danmarks nationale Selvstændighed, og Regeringen har ofte indordnet sig direkte eller indirekte under Hitler-Tysklands Vilje. Den konservative Militærklasses Krav om Oprustning bliver ikke alene ikke afvist, men endog velvilligt modtaget af Krigsminister Alsing Andersen paa Regeringens Vegne.

I denne Situation bliver det den altoverskyggende Opgave for Danmarks Arbejderklasse og arbejdende Befolkning i Fællesskab og Enighed at organisere Kampen imod Kapitalisme og Reaktion og frem for alt med alle Midler bekæmpe Krigen og Militarismen, at arbejde med paa at bevare Verdensfreden og forhindre Tysklands og Japans Fascistregeringer i at paabegynde Verdenskrigens største og mest

forbryderiske Folkemyrderi og derved bringe navnløs Gru og Elen-dighed over Alverdens Folkeslag.

Enhver Tale om, at dette ikke vedkommer os, og at Danmark nok vil kunne holde sig udenfor, maa afvises. Hitler-Tyskland truer i Dag direkte Belgien, Frankrig, Østrig, Tjekoslovakiet og Litauen med Krig, det forbereder sammen med Japan Krigen mod Sovjetunionen, og dets Planer er alt for aabenbare og velkendte til, at der kan være Tvivl om, at ogsaa Skandinavien, men i Særdeleshed Danmark, maa regne med at blive overfaldet af Tyskland det Øjeblik, Hitler begynder Krigen, hvad enten denne saa rettes mod Vest eller Øst.

Freden dræber Hitler!

Krigen forhindrer ikke ved Imødekommenhed eller Indrømmelser til Hitlerregeringen, som tværtimod bliver grovere og frakkere i sine Krav, jo mere Svaghed den mærker hos andre Stater. Talen om, at et øget Militærberedskab til de reaktionære danske Generalers og Officerers Disposition skulde kunne redde Danmark for Krigens Gru og for fremmed Undertrykkelse, er falsk og Folkebedrag. Kun en Mobilisering af Fredsviljen i Danmark som i hele Verden og kun en Organisering af Freden paa et saadant Grundlag, at Hitler-Tyskland trods alt ikke vover at paabegynde Krigen, er i Stand til at bringe den tyske Fascismes Planer til Forlis. Samtidig vil selve Fredens Bevarelse ramme Hitler-Fascismen dødeligt og være den kraftigste Hjælp til det tyske Folks Frigørelseskamp. Derfor gælder det at mobilisere og organisere Fredsviljen i vort Folk og derved tvinge Regeringen til i sin Udenrigspolitik i Folkeforbundet og andetsteds at understøtte alle de fredsfremmende Kræfter, som med Sovjetunionen som førende Fredsmagt arbejder paa at forhindre Krigen,

Samtidig hermed maa Militarismen og den militariske Agitation bremses og modarbejdes. Hele dette Arbejde maa udføres forbundet med den arbejdende Befolknings almindelige Kamp mod Reaktionen og mod den kapitalistiske Krisepolitik og Undertrykkelse herhjemme.

I denne Kamp har hele den arbejdende Befolkning, Arbejderklassen i By og paa Land, arbejdende Bønder, Fiskere, Haandværkere, mindre Næringsdrivende og alle Intellektuelle i Virkeligheden samme Interesser, og de bør derfor forenes til fælles Kamp om at søge gennemført en Krisepolitik, der gavner den arbejdende Befolkning og viser Reaktionen Fremstød tilbage. Kongressen er af den Opfattelse, at denne Kamp i første Række maa føres for følgende Krav:

Alle skal have Arbejde. Der skal gennemføres en Beskæftigelsespolitik, hvorved der skabes Arbejde til alle ledige Hænder, dels gennem Forbedring af Landbrugets Stilling, dels gennem Iværksættelse af store, offentlige Arbejder og dels gennem Gennemførelse af en passende Arbejdstidsforkortelse med Lønudligning.

Arbejderklassens Arbejds- og Lønforhold maa forbedres, dels fordi Lønningernes Værdi reelt er faldet paa Grund af de senere Aars Prisstigning, og dels fordi Industriherrerne og Aktionærerne for hvert Aar henter større Gevinster hjem paa Trods af Krisen, takket være Arbejdernes Slid. Lønarbejdernes, Kvindernes og Ungdommens Lønninger maa hæves, og Princippet om lige Løn for lige Arbejde gennemføres. Ophævelse af Særlove som Søloven, Læringleven og Medhjælperloven samt Indførelse af en virkelig Arbejderbeskyttelseslovgivning.

Kapitalistklassens Flaaning af arbejdende Løndarbejdere maa høre op. En virkelig Gældssanering med passende Nedskrivning af Gælden og Nedsættelse af Renten maa gennemføres paa Kapitalisternes og ikke paa Statens, d.v.s. den arbejdende Befolknings Bekostning. Gældssaneringen maa kun komme Ejere af Landbrugsejendomme til Gode, naar de giver deres Løndarbejdere ordentlige Arbejdsforhold og Lønninger. Gennem skarpest mulig Kontrol med den kapitalistiske Mellemandhandel og Monopoldannelser paa Prisområdet samt ved Ophævelse af de indirekte Skatter og Afgifter sikres der Løndarbejderne en ordentlig Betaling for deres Arbejde uden at de Priser, Forbrugerne skal betale, forhøjes. Udstykningen fremmes, og der ydes af

Staten rentefri Laan til Indretning af de nye Brug.

Hjælp til Fiskere, Haandværkere og mindre Næringsdrivende i Lighed med de Hjelpeforanstaltninger, der er foreslaaet for Landbrugerne. Ophævelse af Havneafgifter for Fiskere.

Gennemførelse af en effektiv Priskontrol, hvorved den forbrugende Befolkning sikres mod at blive flaaet af profitbegærlige Kapitalister.

Bekæmpelse af Truster, Karteller og Monopoler.

Omlægning af Skattebyrderne gennem Afskaffelse af alle de indirekte Skatter, som skaber Varefordyrelse for den brede Befolknings Forbrug. Indførelse af stærkt stigende Skatter paa Indkomst og Formue parret med ligefrem Konfiskation af Kapitalisternes aabenbare Krigsgevinster.

Forbedring af Sociallovgivningen, saa alle Arbejdere, hvem Samfundet nægter Beskæftigelse, faar taalelige Levevilkaar, og saa Invalidernes, de Gamles og de Syges Kaar forbedres, parret med Ophævelse af Straffelovens Tvangsfødselsparagraffer.

I Forbindelse med Igangsættelse af offentlige Arbejder til Arbejdsløshedens Bekæmpelse gennemføres et udvidet Byggeri af gode og moderne Boliger, hvis Huslejer er overkommelige for Arbejderne. Gennemførelse af Lejerbeskyttelse.

Erobring af demokratisk Flertal i Landstinget med det Formaal helt at afskaffe Landstinget og samtidig sikre Udvidelse af Befolkningens forfatningsmæssige Rettigheder gennem Nedsættelse af Valgretsalderen, Andring af Kommunevalgloven, Beskyttelse af Møde- og Trykkefriheden o.s.v.

Mod Oprustning, for Fjernelse af alle de reaktionære og fascistiske Officerselementer fra Hæren. Gennemførelse af Demokrati i Hæren med politiske Rettigheder for Soldaterne.

Udenrigspolitik i Fredens Interesse. Samarbejde med Sovjetunionen og de Lande, som støtter Sovjets Fredspolitik. For samlet og kraftig Optræden af alle Stater mod en eventuel Angriber.

Internationale og nationale Aktioner af den arbejdende Befolkning mod Krigen.

Erfaringerne lærer, at kun naar Arbejderklassens faglige Organisationer er uafhængige og selvstændige, og der inden for dem hersker gennemført Demokrati, saa Medlemmernes Afgørelsesret er sikret, kan den arbejdende Befolkning effektivt bekæmpe Kapitalismen og Reaktionen og sikre sig Varetagelse af sine Interesser. Derfor maa der kæmpes mod hele den faglige Tvangslovgivning, Forligsmandsloven og den tvungne Voldgift samt alle Forsøg paa inden for Fagforeningerne at berøve Medlemmerne deres Bestemmelsesret saavel over for Forbundsanliggender som over Løn- og Arbejdsvilkaar m.m.

Den arbejdende Befolkning i Danmark har hidtil ikke været i Stand til at udnytte de vældige Kræfter, den besidder, fordi den har været splittet og opdelt i forskellige Grupper og mellem de forskellige Partier. Kongressen er af den Opfattelse, at denne Splittelse nu maa overvindes, og dette kan hurtigst ske derved, at alle, som er enige om Gennemførelse af bestemte Forholdsregler i Kampen mod Reaktionen, samles til fælles Kamp for disse Forholdsreglers Gennemførelse. Kongressen erklærer, at Kommunisterne er beredt til et saadant Samarbejde, og den vender sig i første Række til Socialdemokratiet og til de socialdemokratiske Vælgerforeningsmedlemmer med Opfordring til nu at lære af Erfaringerne i andre Lande og at organisere Arbejderklassens mægtige Enhedsfront, der kan besejre enhver Modstand.

Kommunisterne vil arbejde paa dette Grundlag inden for alle Arbejderbevægelsens Organisationer og i første Række inden for Fagforeningerne, hvor vi vil tage Stilling til alle Forslag rent sagligt

paa Grundlag af Forslagenes reelle Indhold og Betydning, men aldrig ud fra Hensynet til, hvem der har stillet Forslagene. Ligeledes vil Kommunerne ved Valg af Bestyrelse eller Tillidsmænd altid give deres Stemmer til de bedste, der er foreslaaet, uden Hensyn til, hvilket Parti de maatte slutte sig til. Vi ved, at en lille Lederlike i Socialdemokratiet under Førerskab af HIPA-Centralen forfølger den stik modsatte Politik i Fagbevægelsen med det Formaal at lamme dens Slagkraft og hindre Medlemmernes enige og fælles Kamp. Vi Vi opfordrer de socialdemokratiske Arbejdere til ikke at tolerere dette Splittelsesværk, men at stille sig paa samme saglige Grundlag som vi, hvorved Fagbevægelsens Styrke bliver mangedoblet.

Kongressen vender sig til hele den arbejdende og frisindede Befolkning med Forslag om Etablering af den fælles Folkefront til Kamp mod Folkets og Frisindets Fjender. Vi Kommuner er af den Opfattelse, at det kapitalistiske Samfund uundgaaeligt gaar sin Undergang i Møde og vil bryde sammen under den arbejdende og udbyttede Befolknings Stormløb, efter hvis Sejr Privatejendomsretten til Produktionsmidlerne vil blive ophævet, og der tages fat paa Organiseringen af det klasseløse, socialistiske Samfund. Vi er imidlertid klar over, at saa længe Kapitalismen bestaar, maa Arbejderklassen naturligvis kæmpe for sine Interesser inden for det kapitalistiske Samfund, og til disse Interesser hører Bevarelse og Udvidelse af de forfatningsmæssige Rettigheder samt Kamp mod Udbytning, Kapitalisme, Reaktion og Krig.

Vi er beredt til i denne Kamp at gaa sammen med alle Partier, Grupper og Organisationer, som ligeledes er interesseret i Kampen for Frisind og Fremskridt, for Demokrati. Vi anser det for tvingende nødvendigt at tilvejebringe Enighed i denne Kamp netop nu, hvor Fascismen og Reaktionen truer saa stærkt ogsaa herhjemme, og hvor den kommende Krigs Slagskygger rejser sig truende umiddelbart over vore Hoveder. Alle Detaljer, som ellers maatte skille, maa nu føjes til Side som uvæsentlige over for det Hovedformaal at slaa Reaktionen tilbage og at forhindre Krigen.

Kongressen udtaler, at Kommunerne naturligvis ikke ønsker den siddende socialdemokratiske-radikale Regering erstattet med en reaktionær eller endog fascistisk Regering, men de forbeholder sig deres fuldeste Ret til Kritik af Regeringen, som i hele sin Politik viger tilbage for Reaktionen og faktisk gennem sine talrige Indrømmelser og gennem sine mange arbejderfjendske Love desorganisere Arbejderklassen og bereder Vejen for Fascismen.

Kongressen paapeger, at i denne Kamp spiller Ungdommen den største Rolle, men den fastslaar med Beklagelse, at den arbejdende eller frisindede Ungdom enten overhovedet ikke er organiseret til politisk Kamp eller er delt imellem en Række relativt smaa politiske Ungdomsorganisationer eller endog - direkte eller indirekte - organisatorisk befinder sig i Kølvanet af Bagstræbets og Reaktionsens Partier. Det er Ungdommen, Folkets Fremtid skal bygges paa, og vi opfordrer derfor til Organisering af Ungdommens Enhedsbevægelse mod Krig, Reaktion og Fascisme.

Kongressen fastslaar, at Befolkningens overvældende Flertal er interesseret i denne Kamp, og at de Kræfter, der staar til Raadighed for at sikre Sejren, i Virkeligheden er kolossale, naar de kun organiseres og tages i Brug paa rigtig Maade. Derfor appellerer Kongressen til Danmarks Arbejderklasse og frisindede Befolkning om her i Landet at følge Apellen, som Kammerat Dimitrow gav paa Verdenskongressen, at sammensveje den enige Folkefront til Kamp mod Folkets og Frisindets Fjender.

BESLUTNING OM LANDSTINGSVALGET 1936, vedtaget paa 14. Kongres.

Landstinget har i dansk Politik altid været Reaktionenens faste Borg. Under den gamle Grundlov sikrede den privilegerede Valgret Gods-ejerne og Pengematadorerne et solidt Flertal, og selv den mere frisindede Grundlov af 1915 indeholder saa reaktionære Bestemmelser, at Venstre og Konservative har kunnet opretholde dette Flertal efter, at de er blevet Mindretal i Vælgerbefolkningen.

Ved Hjælp af Landstings-Flertallet har disse Partier faktisk kunnet spille en afgørende Rolle i dansk Politik, Regeringspartiernes Valgsejre til Trods.

Landstinget har virket som Bremseklovs for en frisindet demokratisk Udvikling, og det har i særlig Grad følt sig som Beskytter af den besiddende Klasses økonomiske Interesser samtidig med, at det kynisk har hindret selv den ringe Hjælp til de Arbejdsløse, som Regeringen stillede Forslag om i Vinter.

Landstinget har ikke blot direkte været en Hindring for frisindet Politik, men er ogsaa af Regeringen blevet benyttet som Undskyldning og Begrundelse for mange af dennes udemokratiske og reaktionære Forslag og Standpunkter. Denne uværdige Tilstand maa nu høre op.

Ved Landstingsvalget i Efteraaret bør alle demokratiske og frisindede Kræfter sættes ind for at tilføje Landstings-Reaktionen et afgørende Nederlag.

De reaktionære Valgbestemmelser er imidlertid til stor Fordel for det nuværende Flertal, og kun et nøje Samarbejde af alle demokratiske og frisindede Partier kan med fuld Sikkerhed garantere en Valgsejr over Reaktionen.

En saadan vil betyde, at Demokratiets gamle Krav: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget, nu endelig kan opfyldes, Landstinget skal udslettes af dansk Politik.

Den nødvendige Grundlovsændring, der naturligvis ogsaa maa omfatte Indførelsen af 21 Aars Valgret til Folketinget, vil efter en Valgsejr let kunne lade sig gennemføre.

Landstinget vil heller ikke mere kunne modsætte sig Foranstaltninger, der afhjælper Arbejdsløsheden, fremskaffer anstændige Levevilkår for den arbejdende Befolkning i By og paa Land samt sikrer de Arbejdsløse en tilstrækkelig Understøttelse. En effektiv Lejersbeskyttelse vil kunne gennemføres.

Der bliver Mulighed for en fuldstændig Omlægning af de indirekte Forbrugs- og Toldskatter til direkte Skatter med stærkt stigende Skala. En demokratisk Valgsejr vil endvidere fjerne det sidste svage Paaskud for, at reaktionære Befolkningsslag ene af alle har Lov til at opretholde frivillige bevæbnede Skyttekorps, og disse bør omgaaende forbydes.

Endelig vil et nyt Flertal i Landstinget muliggøre en Demokratisering af Kommunalvalgloven allerede til Valgene i Foraaret 1937, saaledes at Valgretsaldern nedsættes til 21 Aar og de reaktionære Skatte-, Opholds- og Fattighjælpsbestemmelser ophæves.

For at yde sit Bidrag til Fremskaffelse af dette nye Flertal og Gennemførelse af ovennævnte Krav, som det meget store Flertal af Befolkningen staar samlet om, udtaler Danmarks kommunistiske Parti, at det afstaar fra at opstille selvstændige Lister ved Landstingsvalget, og Partiet opfordrer samtidig saavel Socialdemokratiet som det radikale Venstre og Retsforbundet til sammen med os at gennemføre en samlet demokratisk og frisindet Enhed i Kampen mod de reaktionære Partier.

Det gælder nu Afslutningen af en hel Epoke i Danmarks politiske Historie.

Venstre og Konservative maa berøves den sidste Mulighed for at præge Lovgivningen, og Demokratiets lange Kamp mod Reaktionen maa kronnes med Landstingets Afskaffelse.

Her er smaalige Hensyn til de enkelte Partiers Antal af Valgmænd ikke paa sin Plads, her gælder det at samle Rækkerne til det afgørende og knusende Slag mod det arbejdende Folks Fjender.

Landstingsvalget baade kan og skal vindes af Demokratiets og Frisindets Kvinder og Mænd, og Vejen er banet for en økonomisk og politisk Lovgivning til Gavn for Befolkningens store Flertal.

MANIFEST FRA CENTRALKOMITE-MØDET 27/9 1936.

"Til Danmarks arbejdende og frisindede Befolkning".

Efter Landstingsvalget bør Reaktionen have udspillet sin parlamentariske Rolle i dansk Politik.

Venstre og Konservative formaaede heller ikke i Forbund med det fri Folkeparti at oprette deres Nederlag fra Folketingsvalget, og trods den højere Valgretsalders og de reaktionære Valgregler raader Regeringen nu i Landstinget som i Folketinget over et demokratisk Flertal valgt af Folkeflertallet og i Overensstemmelse med dets politiske Anskuelser.

Der findes saaledes ikke mere forfatningsmæssige Hindringer for en demokratisk Folkepolitik, og Regering og Rigsdag vil i Gennemførelsen af en saadan kunne paaregne den mest ubetingede og energiske Støtte fra Folkets store Masser.

Intet stiller sig nu hindrende i Vejen for en

Forfatningsændring,

hvorved Landstinget udslettes af dansk Politik, Valgretsalders ned-sættes til 21 Aar og Fattighjælpsbestemmelserne fjernes. Eetkammer-systemet kan realiseres i Danmark nu!

Der vil for Alvor kunne tages fat paa at skaffe

Arbejde til alle

gennem Indførelse af 40 Timers Ugen, gennem særlige Beskæftigelsesforanstaltninger og ved at Landbruget sættes i Stand til at optage Arbejdsstyrke paa ordentlige Løn- og Arbejdsvilkaar.

Den midlertidige og delvise Bedring af Landbrugets Kaar, som især er kommet det store Landbrug til Gode, har ikke skabt Betyggelse for de arbejdende Landbrugere. Nu hvor Landstingets Magt er brudt, maa der gennem en effektiv

Rentesænkning og Gældsnedskrivning

parret med særlige Hjelpeforanstaltninger til nødstedte Landbrugere samt Tildeling af Jord til Landarbejdere gennem Udstykning og af Tillægsjord til indeklemt Husmænd samt ved andre antikapitalistiske Foranstaltninger sikres varigt bedre Forhold for det arbejdende Landbrug.

For saavel Landbrugere, Fiskere og Næringsdrivende som for det brede forbrugende Folk vil

en effektiv Priskontrol,

der beskytter Forbrugerne mod kunstigt opskruede Priser og sikrer Producenterne en retfærdig Betaling for deres Arbejde, være af største Betydning. Det samme gælder en

Lettelse af Skattetrykket,

hvorved de indirekte Skatter, der skaber Varefordyrelse for Forbrugerne, afskaffes og erstattes med direkte Skatter paa Indtægt og Formue efter stigende Skala, hvorved i særlig Grad de, der har tjent Formue paa Krisen, kommer til at bære Kriselovgivningens Byrder. Samtidig er en Huslejelovgivning, der byder Lejerne virkelig effektiv Beskyttelse, i høj Grad paakrævet.

Landstinget kan heller ikke mere stille sig hindrende i Vejen for en nødvendig

Revision af Sociallovgivningen

til Fordel for Arbejdsløse, for Invalidere, Syge og Gamle. Tillige er Vejen nu aabnet til Erobring af frisindet Flertal i mange Kommuner, naar den kommunele Valglovs uretfærdige Skatte- og Opholdsbestemmelser omgaaende afskaffes.

En Forudsætning for denne Politiks Gennemførelse er det, at

Fagbevægelsens Frihed respekteres.

Det maa anerkendes, at Regeringen straks har bebudet Tugthuslovens fuldstændige Ophævelse, og det maa forventes, at Regering og Lovgivningsmagt nu, hvor Landstingets Magt er brudt, vil støtte Fagbevægelsens Kamp for 40 Timers Uge saavel som arbejde for Indførelse af ordentlige Arbejds- og Bemandingsforhold paa Skibe, samt at selvfølgelig Fagbevægelsens Slagkraft ikke for Fremtiden lammes gennem tvungen Voldgift, Strejkeforbud o.l.

Samtidig med at Skolelovgivningen reformeres, saaledes at den højere Uddannelse ikke, som Tilfældet har været hidtil, bliver et Monopol for de økonomisk velstillede, maa der foretages en

Oprydning i Administrationen.

Største Parten af de øverste Embedsmænd stammer fra Overklassehjem og er reaktionært og antidemokratisk indstillede. Det er paa Tide, at der sker et virkeligt Systemskifte paa dette Felt. Ikke mindst er det nødvendigt at gennemføre en virkelig

Demokratisering af Hæren,

hvis Officerskorps i Kraft af sin Afstamning omtrent som Helhed er gennemreaktionært og ganske upaalideligt for en demokratisk Regering. Kun ved, at Demokratiet benytter sin Magt til at ændre Officerskorpsets sociale Sammensætning og give det menige Mandskab politiske og Organisationsrettigheder samt ved en Virkeliggørelse af den længe paakrævede

Ophævelse af de frivillige Skyttekorps

kan der skabes Garanti mod enhver Art af "spanske Begivenheder" i Danmark.

De urolige Forhold i Europa, de blodige Begivenheder i Spanien, der er en direkte Følge af fascistiske Staters Forsøg paa ad Oprørets Vej at styrte den lovlige Regering i et demokratisk Land samt Hitlers fornyede Krigstrusler fra Nürnberg gør det mere end nogensinde nødvendigt, at

Danmark fører en konsekvent Fredspolitik.

En saadan indebærer i sig selv, at der ydes Støtte til den lovlige spanske Regerings Kamp mod det fascistiske Oprør, og at man energisk Støtter alle Bestræbelser for at hævde Traktaters Ukrænkelighed, forlange Forbud mod al privat Vaabenfabrikation- og Handel,

gennemføre kollektiv Begrænsning af Rustningerne og forhindre Kri-
gen gennem Styrkelse af Folkeforbundet og gennem Udvikling af den
kollektive Sikkerheds System. For sit eget Vedkommende bør Danmark
tilstræbe Magternes kollektive Garanti for Landets territoriale
Ukrænkelighed og nationale Uafhængighed.

Idet Danmarks kommunistiske Parti med Tilfredshed konstaterer, at
Statsministeren allerede har udtalt sig for en Række af disse For-
anstaltningers Gennemførelse, og idet Partiet tilsiger sin Støtte
til Fortsættelsen af en saadan Politik, fastslaar vi, at naar den
støttes af Arbejderklassens og hele den arbejdende Befolknings
Organisationer, kan der ikke næres Tvivl om Rigsdagens og Regerin-
gens Evne til at sikre Folkeviljen respekteret.

Vi opfordrer derfor hele det arbejdende Folk, som ved fælles Storm-
løb besejrede Landstinget, om fortsat at staa sammen i de kommende,
krævende Kampe om store Maal. - Vel ved vi, at som Splittelsens
Agenter søgte at sprede gensidig Mistro forud for Landstingsvalget,
og som HIPA's Ledere søger at nære Splittelsens Sød i Fagbevægelsen,
saaledes vil man ogsaa paa andre Felter søge at hindre Arbejderklas-
sens enige Fællesoptræden mod Overklasse, Reaktion og Fascisme. De,
der gør slig lumpen Gerning, optræder som Reaktionens Agenter, der
vil have det arbejdende Folk til at forspilde Sejrens Frugter, og
de bør tilbagevises, hvor de end viser sig.

Arbejderklassen, Husmændene og alle arbejdende Landbrugere, Fiskere,
Næringsdrivende og alle frisindede Mennesker i Danmark, har vi fæl-
les Interesser i Kampen mod Kapitalmagt, Militarisme og Reaktion.
Gennem Sejren ved Landstingsvalget har vi i Fællesskab banet Vej
for Fremskridtet.

Lad os da føre Arbejdet videre, lad os løfte i Flok og møde Fjen-
den i forenet Front, saa enhver Modstand maa vige.

Leve det arbejdende Folks Samling til fortsat Kamp mod Reaktionen!
Leve Kampen for at sikre Valgsejrens Frugter!

OPRAAB FRA PARTIET TIL DELTAGERNE I BONDESTEVNET PAA SKAMLINGSBANKEN
29. JULI 1937.

Danske Landbrugere!

I kæmper en haard Kamp for at klare jer og blive ved jeres Ejendomme.

Derfor kræver I Landbruget gjort rentabelt og en ordentlig Løn for
jeres Arbejde.

Eders Krav er rimelige; men I faar dem ikke opfyldt, hvis I gaar de
Veje, L.S. hidtil har anvist.

I har krævet Prisstigning paa Landbrugsprodukter og faaet den; men
Prisstigningen har kun gavnet det store Landbrug, ja, de høje Korn-
priser har endda direkte skadet Husmændene, der maa købe Korn. Fra
Oktober 1932 til Oktober 1935 steg Priserne paa Æg med 8 %, Smør
22 %, Heste ca. 40 %, Flæsk ca. 102 %, Slagtekvæg 112 %. Siden da
har vi faaet Korn-, Sukker- og Smøroråning. - Er I blevet rigere
deraf?

Nej, men jeres Arbejdsfæller, Lønarbejdere i By og paa Land, er
blevet fattigere!

Fra 1934 til 1935 steg Gennemsnitsindtægten for Godsejerne med 2785, Gaardejernes med 209 Kr. og Husmændenes med kun 43 Kr. Disse Tal viser klart, at Husmanden og den mindre Gaardbruger kun faar ringe Hjælp gennem Prisstigning.

I har - uden Held - forsøgt jer med Valutaaktion og Produktionsstrejke. Ingen af Delene vilde have hjulpet jer. Ja, Produktionsstrejken vilde direkte have skadet jer selv og gjort det i Forvejen daarligere udenlandske Marked endnu ringere.

De tidligere Kriselove har været som en midlertidig Hjælp, der har bevirket, at færre, end det ellers vilde have været Tilfældet, er gaaet fra deres Ejendomme. Til Gengæld er I ikke blevet befriet for jeres Gæld, den er snarere vokset, og Ejendomspriserne er kunstigt holdt alt for højt oppe.

Nej, det er Gælden, der er for stor, og kun en kraftig Gældsnedskæring og Rentenedsættelse kan hjælpe.

Den gennemsnitlige Gældsprocent for Husmandsbrug er nærved 90 %. Den sidste Landbrugskriselov, Loven om Rentetilskud til den Del af Gælden, der ligger mellem 85 og 110 %, viste, at adskillige havde fulde 110 % Gæld.

Hvor der findes saa kolossal Gæld, vil det være umuligt at gøre Landbruget rentabelt.

Hvor kan I tro, at I er "Selvejere" og "selvstændige" med indtil 110 % Gæld?

Nej, I er Slaver i Rentekapitalens Tjeneste, og kun ved at bryde Renteslaveriets Lænker kan I skabe taalelige Kaar for jer selv, eders Hustru og Born.

Fra 1932 til 1935 steg Obligationerne med 15 % og blev for deres Ejere 885 Millioner mere værd.

Kapitalisterne har tjent saa tykt paa jer og udplyndret jer saa blodigt, at de godt kan taale en kraftig Nedskæring, og der er ingen Grund til at være medlidende med dem.

Da I paa Møderne i Ringkøbing, Viborg og Aalborg krævede Kreditforeningsrenten halveret, var I inde paa noget af det rigtige; men Lovgiverne blæste paa eders Krav, og eders egne Ledere holdt end ikke Kravene fast.

Kun det kommunistiske Parti har paa Rigsdagen fremsat Forslag om, at
Renten halveres og Gælden nedskrives

til det Beløb, Laantageren har faaet udbetalt, saa ingen kommer til at svare Renter og Afdrag af Kurstab ved Laanets Opretholdelse.

Nu sidder der jo kun to Kommuniste i Rigsdagen, men hvis alle I gældbundne Landbrugere stiller jer enige bag eders gamle Krav og - om intet andet hjælper - da nægte at betale Aagerrenterne, saa kunde det være, at Lovgiverne igen blev til at raabe op. En omfattende og fasttømret Rentestrejke vilde ramme eders Fjender, Kapitalisterne i deres Livsnerve. - I 14-16 Timer maa I daglig slæbe for at tilfredsstille Kapitalisternes rovgridske Krav, og endda truer de med at tage eders Hjem fra jer.

Lad det nu være nok! Forlang Arbejdskaar, I kan være tjent med! Nægt at øse mere i Obligationsejernes bundløse Sæk, for de har lettet Renten og befriet jer for den tungeste Del af Gælden. - Saa skal I se, det hjælper!

Leve en frit arbejdende Bondestand!

Ned med Renteslaveriet!

Danmarks kommunistiske Parti.

MANIFEST FRA CENTRALKOMITEEN - 2. AUGUST 1937.

T I L D E T D A N S K E F O L K .

I Efteraaret 1936 erobrede Demokratiet Flertallet i Landstinget, og dermed var der banet politisk Vej for en Reform- og Kriselovgivning til Gavn for hele det arbejdende Folk. Industrien har haft en Række gode Arbejdsaar. Kornhøsten tegner usædvanlig godt. Men alligevel forudsiger Nationaløkonomer og Regering øget Arbejdsløshed, skærpet Landbrugskrise og dermed en haard Vinter for det arbejdende Folk i Danmark.

Trues Landet da af en økonomisk Katastrofe.

Tegnene kan synes uheldsvangre. Arbejdsløsheden er i meget stærk Stigen. Produktions-Afsætnings- og Prisforhold gør det yderst vanskeligt for Tusinder af Landbrugere at klare deres Forpligtelser og opretholde Hjemmene. Fiskere og Smaahaandværkere kæmper med stigende Vanskeligheder. Valutamanglen lægger Hindringer i Vejen for nødvendig Import af Raastoffer.

Men hvad er Grunden til dette?

Den maa søges dels i en Valutapolitik, som ganske vist for en Tid sikrede øget Beskæftigelse i Industrien, men som samtidig gav Industri- og Finanskapitalen Kempeudbytter, eftersom der af Statsmagten blev lagt Loft over Lønningerne, mens man forsømte enhver Priskontrol og Prof. begrænsning. Nu fører den ulyksalige Tysklandstraktat til Valutamangel og delvis Standsning af Industrien, samtidig med, at den ikke har bragt Landbruget de ventede Fordele. Den maa søges dels i en Krisepolitik for Landbruget, som dybest set tog Sigte paa at skaffe Terminsydelserne betalt, men som yderligere gennem Kronesænkningen, Kornprisernes Stigning og Svinekort-Ordningen skaffede det store Landbrug Rentabilitet og Fortjeneste paa Husmændenes og Forbrugernes Bekostning. Rentekapitalen blev ikke i ringeste Maade angrebet.

Reaktionen forbereder nye Fremstød.

Højfinansens og Storaagrarerne i Danmark, der har tjent tykt under Krisen, ønsker at skære yderligere en bred Rem af det arbejdende Folks Ryg. Man har paa fascistisk Vis aabnet Feltskud mod Arbejdernes Organisationer, forlangt Sociallovgivningen ødelagt eller betydeligt nedskåret, krævet yderligere Kronesænkninger og Prisforhøjelser. Samtidig kræver disse Folk, at Danmark skal indgaa paa de Samhandelsbetingelser, som det fascistiske Tyskland vil diktere, og som vil lamme hele vor Industri og gøre Landet fuldstændig afhængigt af Tyskland.

De samme Kræfter arbejder intimt i Forbindelse med Hitler-Tyskland, som bliver stadig mere paagaende overfor Danmark. Det stiller nu ikke blot økonomiske Krav, men blander sig mere og mere utaaleligt i Landets indre politiske og kulturelle Forhold og truer Danmark med sit mægtige Krigsapparat. I Sønderjylland arbejder tyske og danske nazistiske Elementer aktivt for Grænseflytning.

Regeringen har givet Reaktionen Indrømmelser, men saadan behøver

det ikke at være.

Udvejen: En handlekraftig demokratisk Politik!

Saa lidt som vort Folk er et "Nederlagets Folk", saa lidt er Danmark et forarmet Land. Jordens Frugtbarhed, Landbrugets høje Stade og Industriarbejdernes Dygtighed gør det usødvendigt, at

nogen skal lide Nød. Naar Højfinansens Fordringer afvises, naar Kapitalisternes Profitfelttog standses, behøver Folket hverken at frygte nogen økonomisk Katastrofe eller kummerfyldt Vinter. Danmarks kommunistiske Parti henvender sig derfor til alle Arbejdere, til alle arbejdende Landbrugere, Fiskere og Smaakaarsfolk, til hele det demokratisk sindede, frihedselskende danske Folk med Opfordring til at slaa Reaktionen tilbage og tilslutte sig en Politik, som til Hovedindhold maa have:

Forsvar for det danske Folks Frihed og Selvstændighed mod den indre og ydre Reaktion og Fascisme. Som Led heri: Støtte af Spaniens Forsvarskamp mod de fascistiske Angrebsmagter. Støtte til Arbejderklassen og de demokratiske Kræfter i Sønderjylland i deres Kamp mod de nazistiske Terrorister og tyske Grænseflyttere. Det danske Folk skal være Herre i sit eget Hus!

Etkammersystem. Nedsættelse af Valgretsalderen til 21 Aar. Afskaffelse af alle Bestemmelser, som indskrænker Valgretten for den ubemidlede Befolkning. Ansvarlighed for Rigsdagsmændene overfor deres Vælgere. Oprømning blandt de reaktionære Elementer i Stats- og Kommuneadministrationen. Demokratisering af Hæren.

Forbedring af Valutasituationen, bl.a. ved Ophævelse af Tysklands-overenskomsten. Dette vil ogsaa bidrage til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, som i øvrigt maa ske ved Arbejdstidsnedsættelse, ved Iværksættelse af offentlige Arbejder og ved Forbedring af Landbrugets Kaar.

Afvisning af Statsindgreb mod Fagbevægelsens Frihed og Afskaffelse af Sammenkædningsloven. Demokrati i Fagbevægelsen, saa Medlemmernes Afgørelsesret sikres. Lønpolitik, som sikrer Arbejderne Dækning for Prisstigningerne.

For Landbrug og Fiskeri: Halvering af Renten for de pantesikrede Laan og Gældens Nedskrivning. Produktionsregulering til Gavn for det lille Landbrug. Statsstøtte til Produktionsomlægning i Landbruget. Omlægning af Ejendomsskatterne. Særlige Hjelpeforanstaltninger for sønderjydske Landbrugere.

Ophævelse af indirekte Skatter, der fordyrer den brede Befolknings Levevilkaar, og stærkt stigende direkte Beskatning af store Indtægter og Formuer, delvis Konfiskation af de store Krisefortjenester. Effektiv Priskontrol og Forholdsregler til Kamp mod Dyrtiden, Forkortelse og Billiggørelse af Landbrugsprodukternes Vej fra Producent til Forbruger. Kamp mod Truster og Monopoler og Kontrol med Banker.

Forbedret Huslejelovgivning.

Faglig Organisering af Landarbejderne og Arbejderungdommen.

Forbedring af Sociallovgivningen, herunder Beskyttelseslovgivningen for Ungdommen og Landarbejderne, som maa tilsikres begrænset Arbejdstid, ordentlige Boliger og Ferie. Udvidet Forsorg for Mødre og Børn, Invalidere, Syge og Gamle.

Fuld erhvervs-mæssig Ligeberettigelse for Mænd og Kvinder.

En aktiv fremskridtsvenlig Kulturpolitik. Forbedring af Folkeskolen, ikke mindst paa Landet. Sikring ogsaa økonomisk af Arbejder- og Husmands ungdommens Adgang til den højere og højeste Skoleuddannelse, saa Overklassens Monopol paa Besættelse af Stats- og Kommuneadministrationens Poster kan brydes. Øget Støtte til Kunst og Videnskab. Reformer ved Radioen, saa den udnyttes i Frisindets og Folkeoplysningens Tjeneste. Boligbyggeri for den mindrebemidlede Befolkning. Sanering af usunde Bykvarterer. Statstilskud til Indrettelse af Folkebiblioteker. Forsamlingsgaarde o.l. paa Landet. Udvidelse af Folkets Deltagelse i Retsplejen.

Partiet vil sætte hele sin Kraft ind paa at virkeliggøre denne Politik. Det gælder nu om at sikre det arbejdende Folk Resultaterne af Lanstingets Erobring, og vi vil opfordre det demokratiske Folkeflertal til Enighed og Sammenhold herom.

- 12 -

Partiet retter en indtrængende Appæl til alle demokratiske politiske og faglige Organisationer og Partiet og deres Medlemmer om at være med til den Sammensvejsning af Kræfterne, som kan sikre Sejren, og erklærer sig beredt til Forhandling og Samarbejde herom. Tiden kræver Samling og Handling. Slaa Marodører af trotskistiak og anden Art ned og fej enhver Modstand mod Etableringen af det arbejdende Folks fælles Fjender til Side.

Leve Arbejderbefolkningens onige Kamp mod Højfinansens og Reaktionen!
Leve Kampen for virkelig at gøre det arbejdende danske Folk til
Herrer i eget Hus.

København, den 2. August 1937.

Centralkomiteen for Danmarks kommunistiske Parti.

HENVENDELSE OM HJÆLP TIL DET SPANSKE FOLK - 28. OKTOBER 1937.

Brev fra Partiet til Regeringen:

Herr Statsminister Th. Stauning.
Herr Udenrigsminister P. Munch.

Paa Danmarks kommunistiske Partis og den kommunistiske Rigsdagsgruppes Vegne opfordrer jeg Regeringen til, i Anledning af de efter de spanske Oprøreres Erobring af Gijon paabegyndte Massakrer paa Asturiens Befolkning. Enten alene eller i Samvirke med de øvrige skandinaviske Regeringer at gøre Henstillinger i Ikke-Interventionskomiteen og overfor den engelske og franske Regering med det Formaal at faa foretaget en Aktion, som kan forhindre disse Massakrer, og ved at stille Midler til Raadighed, eller paa anden Maade, at hjælpe til med den fornødne Evakuering af Asturiens republikanske og regeringstro Befolkning.

Jeg anmoder Regeringen om paa samme Maade at opfordre den engelske og den franske Regering til at gøre en Ende paa de fascistiske Magters Forhalingstaktik i Ikke-Interventionskomiteen og nu kategorisk forlange fuld Tilbagevækning fra Spanien af alle italienske og tyske Tropper samt indrømme Spaniens lovlige Regering fuld Ret til at skaffe sig de nødvendige Tilførsler og dermed Midler til at likvidere Oprøret og Interventionen og atter skabe rolige og ordnede Forhold i Spanien.

Paa Partiets Vegne
AKSEL LARSEN.

POLITISK UDTALELSE AF CENTRALKOMITEEN - 9. Januar 1938.

Centralkomiteens Beslutninger i Mødet den 1. og 2. August 1937 er utvetydigt bekræftet af hele Udviklingen siden, saavel som af den straalende organisatoriske Fremgang for Bevægelsen, der er Udtryk for Folkemassernes stigende Tilslutning til vor Politik. Mere end nogen Sinde er det klart, at skal der sættes en Stopper for Højfinansens Plyndringsfelttog mod det arbejdende Folk i Danmark, et Plyndringsfelttog, der føres i Ly af Kriselovgivningen, da kan det kun gøres ved, at Folket enigt rejser sig og kræver de Forholdsregler gennemført paa Pris- og Lønpolitikens, paa Sociallovgivningens, Rente- og Skattepolitikens Omraade, som vort Parti fastslog i sit August-Manifest.

Stærkere end nogen Sinde har Begivenhederne betonet Nødvendigheden af, at Danmarks arbejdende Folk samdrægtigt møder Frihedens og Danskhedens reaktionære og nazistiske Fjender, som udefra og indefra i smudsigt Samarbejde stræber efter at udlevere Danmarks Økonomi til de fascistiske Stormagter, at prisgive Landets Uafhængighed og at muliggøre en Grænseflytning, der atter skal gøre dansk Land tysk, udlevere Danskere til Undertrykkelse under den tyske Nazisme.

Tydeligt er det nu for enhver, at Eksistensen af vor Uafhængighed, vor Frihed og vort Demokrati er skæbneforbundet med det spanske Folks Sag og Forløbet af dets Frihedskamp mod Francos, Hitlers og Mussolinis Horder, og at derfor en omfattende Folkeaktion for dansk Hjælp til det republikanske Spaniens Sejr er Dagens Opgave for dansk Politik.

E F T E R Ø S T R I G - 17. Marts 1938.

LÆG DANMARKS SKÆBNE I FOLKETS HÆNDER!

I en historisk Stund henvender vi os til Danmarks Befolkning. Ved Efterretningen om Hitlers voldelige Annektion af det hidtil uafhængige Østrig og ved Erindringen om Abessinians Skæbne samt ved Tanken om Fascisternes blodige Krig i Spanien og Kina har hele Danmark følt sig foruroliget og spurgt: Hvad bliver det næste? Hvorledes vil det nu gaa Tjekoslovakiet og Tysklands andre Nabostater? Og kan vi sikre Danmark mod at lide Østrigs Skæbne? Kan vort lille Land gøre sig Haab om at bestaa i en Tid, hvor Fasciststaterne senderflanger alle Traktater, bryder alle Løfter og har sat Retten i Spydtagen?

Det er i denne Situation, vi siger til hele det danske Folk: Tag Landets Skæbne i jeres egne Hænder! Nu er det ikke et diplomatisk Kunstgreb, der skal til. Nu er det mindst af alt Tid blindt at haabe eller resigneret at bøje Nakken! Kun en Udløsning, en Rejning og Samling af alle de Kræfter, der bor i Folket, kan hjælpe. Staalset Enighed i Tanke, i Vilje og Handling fra den arbejdende, frihedsel-skende, demokratiske danske Nations Side kan sikre Danmarks fortsatte Bestaaen som selvstændig, uafhængig, demokratisk Stat!

Der skal gøres en Ende paa den Politik, som hidtil paa afgørende Omraader har betydet Kapitulation over for de nedværdigende Krav fra saavel det nazistiske Prøjser-Tyskland som dets Forbundsfæller i Danmark, den danske Højfinans og Reaktion. Længe nok har det danske Folk ladet sig plyndre gennem de Handelstraktater og den Krisepolitik, der gjorde de Rige rigere, mens de Fattige blev fattigere, og som forarmede Landet paa Grund af den økonomiske Tribut til Tyskland! Erfaringerne fra Østrig viser, at end ikke de mest vidtgaaende Indrømmelser til en Fasciststat kan give Sikkerhed!

Længe nok har Pressen i Danmark af "udenrigspolitiske Hensyn" været kneblet og Folket været holdt i Uvidenhed om Truslen fra Syd, om den sande økonomiske Udvikling, om de Vanskeligheder, der kun kan overvindes, naar Folket selv ved Besked!

Netop disse Tilstande er det jo, der har skabt dybtgaaende Utilfredshed, voksende Uro og Mistillid i Befolkningen, Opløsning i det politiske Liv og saaet Tvivl til egne Kræfter og Haabløshed i vide Kredse!

Men nu er Timen inde!

Nu, hvor Taageskyen er flænget af Hitlers Lyn over Østrig, nu maa vi alle se Situationen og dens Krav i Øjnene. Nu er det Tid, at By og Land, at Arbejderne og Bønderne, Haandværkere og Fiskere og Næringsdrivende - at hele det arbejdende og skabende, det sunde danske Folk samler sig for selv at bestemme den Politik, der skal føres

for at hævde og værne Landet mod økonomiske, politiske som militære Angreb udefra, for at bygge det op ved fælles Arbejde! Lad os samle os om dette:

Værn for Landets Uafhængighed og mod Forsøgene udefra paa at underlægge det Nazismens Diktatur!

Arbejde - lønnende Arbejde til alle ledige Hænder!

Bekæmpelse af Dyrtiden, Indgreb mod Prisstigningerne!

Lettelse af Renteaaget, saa Landbrugere, Fiskere og Næringsdrivende atter kan faa trykke Kaar at arbejde under.

Retfærdige Beskatningsforhold og Konfiskation af Spekulanter og Krisemillionærernes Kæmpevinster.

Offentlig Samfundsforsorg for Gamle, Invalider og Arbejdsudygtige, saavel som for de Arbejdsløse, saa længe der ikke er skaffet dem Beskæftigelse!

Demokratisering af Stats- og Kommuneadministration saavel som Hærens Befalingsmands-Korps, saa Folkets Kontrol med Samfundets Magtmidler sikres.

Frihed for det arbejdende Folks demokratiske Organisationer, saa det ikke skal gaa som i Østrig, hvor netop Undertrykkelsen af Vælgerforeninger, Fagforeninger, Husmands- og Landboforeninger o.s.v. eller disses "Ensretning" berøvede Samfundet sin Modstandskraft, knækkede Demokratiet's Rygrad!

Opgør med Folkets Fjender, med de nazistiske Lensgrever, med Stolling-Forbrydere, med alle Hitlers og Francos Aandsfrænder og Hjælpere her i Landet, der i Lighed med samme Slags Folk i Østrig pønser paa at jage Forræderdolken i det danske Folks Ryg!

En saadan Politik er mulig og gennemførlig, fordi den er i Landets og det altovervejende Folkeflertals Interesse! Den vil genskabe Tilliden, den vil muliggøre Samlingen om den store Opgave: Resultatrigt Forsvar for Danmarks uafhængige Bestaaen.

En Sejr for den spanske Republik i Frihedskampen mod de fascistiske Magter, der har overfaldet Land og Folk, vil vanskeliggøre det for disse at gaa til Angreb mod andre Grænser. Nu, Østrig er faldet, gælder det tidobbelte om at undgaa, at Spanien faar samme Skæbne. Forstærk Hjælpen til Spanien og det spanske Folk, saa det kan modstaa det Uvejr af Staal og Ild, Fascisterne har sluppet løs.

Ikke alene vil Danmark være sikret Alverdens fredselskende Nationers Sympati, om vi kæmper for at bevare vor Uafhængighed, men saa sandt som Danmarks Sydgrænse er Nordens Sydgrænse, og de øvrige skandinaviske Folk er besjælet af samme Friheds- og Forsvarsvilje som vi, kan vi paaregne deres aktive Støtte, om vi angribes.

I Sverige og Norge, paa Island som i Finland har vi Klassefæller, Meningsfæller, Stammebrødre, om fornødent Vaabenfæller!

De nordiske Lande med deres Naturrigdomme, deres 16 Millioner Indbyggere og deres stolte Frihedstraditioner udgør tilsammen en Magt, hvorimod Angriberne fra hele Fascismens økonomiske og militære Apparat maa prelle af.

Men kun et selvhjulpent dansk Folk kan forvente en saadan Støtte!

Danske Kvinder og Mænd!

Ved Historiens Tidehverv opfordrer vi Kommunisten jer til at være med til at skabe den danske Folkesamling for Fred og Frihed, for Landets Uafhængighed og for ordnede økonomiske Forhold, som vil betyde Vejen ud af alle Farer og Vanskeligheder!

Lad ikke betydningsløse Særinteresser skille. Lad ikke gamle Dogmer eller partipolitiske Fordomme hindre, at Folkets Enhed skabes i denne Stund.

- 15 -

Vi venter, at Regeringen tager Opgaven op, sætter sig i Spidsen, tager Føringer i dette Arbejde. Den vil da finde et Folk, der har bevaret Landets Uafhængighed gennem mere end Tusinde Aar, og som tro mod sine Traditioner og Idealer, støttet paa sine Organisationer vil forene sig til en Kraft, ingen udenvalts Fjende kan knække.

Men det haster! Stormklokkerne lyder over Europa, og det Folk, der ikke kender sin Besøgstid, sætter sin Uafhængighed, sin Frihed og sin Ære paa Spil!

København, i den Uge, Hitlers Hær overfaldt Østrig.

Centralkomiteen for Danmarks kommunistiske Parti.

SKANDINAVISK MANIFEST - 27. Marts 1938.

SKAB EN NORDISK FRIHEDSFRONT FOR FRED OG DEMOKRATI.

Som tidligere omtalt fandt der den 23. Marts en Konference af de skandinaviske kommunistiske Partier Sted i Stockholm. Konferencen vedtog nedenstaaende Manifest til de nordiske Folk.

Norden trues af Fascismen. De nordiske Folks nationale Uafhængighed og Demokrati er i Fare.

De fascistiske Voldsstater løfter i Dag deres pansrede Næver for at knuse og tilintetgøre den Frihed og de Rettigheder, som Menneskeheden har tilkæmpet sig gennem Aarhundreder.

Østrig er udslettet som selvstændig Stat. I Spanien har kun Folkets heltmodige Forsvarskamp forhindret en lignende Skæbne.

I Kina kæmper Masserne en Kamp paa Liv og Død for at tilbageslaa den japanske Militærfascismes Invasion.

Hvert Folk, hver Stat og fremfor alt de mindre Lande kan under disse Forhold blive udsat for Østrigs Skæbne, hvis de ikke forstaar deres Besøgsestid og er paa Vagt.

Men de nordiske Folk vil ikke opgive deres Ret og Selvstændighed, som har bestaaet i Hundreder af Aar.

Norden skal blive Fredens og Frihedens Værner. Lad derfor de nordiske Folk nu samle deres Kræfter til et enigt Forsvar for Freden og Friheden, mod Fascismen. Men lad Folkenes Vilje faa Udtryk i Handling. Skab en nordisk Frihedsfront til Værn mod Fascismens Barbari og Krigsplaner. Splittede, hver for sig vil vore Kræfter ikke slaa til. Enighed betyder Frelsen for Norden.

I enig Forsvarsfront er de nordiske Lande med deres 17 Millioner Mennesker med deres Naturrigdomme og tekniske Udvikling, med Folkenes Dygtighed og Tapperhed, en Stormagt, stærk nok til at holde sig enhver Fjende fra Dørene.

Demokrati, Folkets Frihed og Ret er den faste Grund, som denne Front maa bygges paa. Derfor skal den ikke bare være et Skjold udad, men ogsaa et Sværd indad til Udryddelse af den fascistiske Reaktion inden for Nordens Grænser.

De nordiske Folks beslutsomme Vilje til at forsvare sig mod Angreb fra Facismen vil ogsaa sikre vore Lande Støtte fra de Folk og Stater uden for Norden, som sammen med os vil kæmpe for Demokratiet og Freden, mod Fascismen og Krigen. Ved at skabe en nordisk Frihedsfront kan vi ogsaa bidrage til at skabe det store Verdensfællesskab til Forsvar for Freden, Friheden og Demokratiet, mod Fascismen, Reaktionen og Krigen.

- 16 -

Til alle de, som tror, at Nordens Lande kan redde sig gennem Neutralitetserklæringer, vil vi sige: Østrigs Eksempel har vist, at denne Vej ikke fører til Maalet. Fascismen lader sig ikke standse af Neutralitetserklæringer eller Indrømmelser. Kun med Vilje til Selvforsvar kan man holde Fascismen Stangen, saadan som Eksemplet Spanien jo viser, hvorledes Folket trods alle Vanskeligheder kan føre et resultatrigt Forsvar mod Undertrykkerne.

Vi Repræsentanter for de skandinaviske kommunistiske Partier, samlet til Raadslagning, maner de nordiske Folk til at holde sammen i Farens Stund.

Vi opfordrer de nordiske Landes Regeringer til at stille sig i Spidsen for Organiseringen af et Forsvarsforbund mellem de nordiske Stater til Værn for Frihed og Demokrati.

I hvert nordisk Land bør der skabes demokratiske Garantier: Større Frihed og Rettigheder til Folket. En Forsvarsmagt, som gøres stærk derved, at den demokratiseres, og at Fascismens og Reaktionsens Agenter renses ud af den. Arbejde og trygge Kaar for alle.

Nordens Skæbne skal lægges i de nordiske Folks egne Hænder.

Danmarks Sydgrænse er Nordens Grænse mod Syd.

Nordens Enighed er dens Styrke.

Leve de nordiske Folks Kamp mod Krig og Fascisme.

Stockholm, den 24. Marts 1938.

Sveriges kommunistiske Parti og Centralkomiteen. Danmarks kommunistiske Parti Centralkomiteen. Norges kommunistiske Parti Central-

HENVENDELSE TIL MATTEOTTIFONDEN - 1. April 1938.

I Henvendelsen fastslaaes indledningsvis, at med Hjælp i den Retning, der angives i Pariser-Beslutningerne, kan den spanske Republik sejre, men fortsætter den "Ikke-Interventionspolitik", der sikrer Franco Vaaben og Tropper, men hindrer Regeringen i at faa Tilførsler, da kan det gaa galt. Efter at der er understreget, at det naturligvis ikke kan være "Illoyalitet" at opfordre til at virkeliggøre de Beslutninger, Høftoft-Hansen og Hans Jacobsen har stemt for, fortsætter Brevet:

Vi er klar over de store demokratiske Landes afgørende Rolle i denne Forbindelse. Vi undlader ikke at paapege, at Sovjet-Unionens Regering samtidig med, at den praktisk har hjulper den spanske Regering med Forsyninger, i alle internationale Forhandlinger har repræsenteret det Synspunkt, som er nedlagt i Internationalernes Beslutninger. Den har desværre endnu ikke faaet den nødvendige Understøttelse fra den franske socialdemokratiske Regering, og heri kan man vel se en af Aarsagerne til, at den engelske Regering har kunnet opretholde sin forkastelige "neutrale" Holdning.

Det er imidlertid sikkert, at ogsaa de smaa demokratiske Lande kunde og kan gøre deres Indflydelse gældende. Ingen vil forlange, at f. Eks. de skandinaviske Lande skal starte en international Aktion, men man kan i det mindste forlange, at deres demokratiske Regeringer overfor England og Frankrig lægger deres Lod i Vægt-skaalen for at tilslutte sig - ikke en Intervention i Spanien - men blot en almindelig folkeretlig Behandling af Spaniens lovlige Regering.

Vi maa desværre bekende, at den danske Regering paa visse Punkter endog synes at føre en stik modsat Politik. Medens Titusindvis af tyske og italienske Tropper ugentlig landsættes i Spanien, saa tiltaler man og straffer man i Danmark de danske Arbejdere, som frivilligt er rejst til Spanien for at kæmpe mod Fascismen, til Værn for Demokratiets Sag.

Man vil til Forsvar for dette henvise til, at der er vedtaget en Lov, som forbyder saadan Deltagelse i Krigen i Spanien. Denne Lov blev imidlertid vedtaget under Forudsætning af, at Ikke-Interventionstraktaten blev overholdt ogsaa af de fascistiske Lande. Vi er ganske enig med "Socialdemokratens" Mening om denne Sag, nemlig at da Ikke-Interventionstraktaten paa dette som paa alle Omraader er brudt af de fascistiske Magter, saa bør de demokratiske Stater heller ikke praktisere en saadan Lov. Vi henstiller derfor til Matteottifonden og til Socialdemokratiet at gøre sin Indflydelse gældende, dels for at udvirke en Praksis. saa Anklagemyndighederne der sorterer direkte under Regeringen, fremtidigt ophører med at rejse Sigtelse og Tiltale i saadanne Sager. Vi er sikre paa, at vi i dette Spørgsmaal er i absolut Overensstemmelse med et Hundrede Procent af Danmarks Arbejdere.

Det har glædet os, at Du bebuder en Fortsættelse og Udvidelse af Hjelpeaktionerne til Fordel for det spanske Demokratis Ofre. Vi er af den Mening, at her kunde dansk Demokrati og dansk Arbejderbevægelse have ydet langt mere, end man har ydet, og vi henviser i denne Forbindelse til, at den norske Arbejderbevægelse har ydet mere end dobbelt saa stor materiel Hjælp, som den danske.

Men Hovedsagen er, at der hjælpes. Vi ved, at den danske Arbejderklasse og Arbejderorganisationerne kun venter paa det Initiativ fra Hovedorganisationernes Side, kun venter, at der bliver kaldt paa deres Hjelpeevne og Ydeevne. Vi ved ogsaa, at meget store Dele af den øvrige Befolkning er rede til at gaa ind i og yde Bidrag til et saadant Hjelpearbejde, men det er jo naturligt, at Arbejderbe-

- 18 -

vægelsen her tager Initiativet til at udvide Aktionen.

Vi har opfordret alle vore Medlemmer og Tilhængere til, i hvilken Organisation og paa hvilken Arbejdsplads de end befinder sig, at rejse Spørgsmaalet om forstærket Hjælp til Spanien, at stille Forslag om Bevillinger, om Indsamlinger, om Foranstaltninger, om Møder o. l. Vi haaber, at denne Virksomhed, som ligger nøje paa Linje med Beslutningen fra Paris, og som er i Overensstemmelse med Dine positive Betragtninger af 31. Marts, vil hjælpe Hovedorganisationerne og Matteottifonden hurtigst muligt at faa dette praktiske Arbejde organiseret med størst muligt Resultat, og vi haaber endvidere, at Partibeslutningens øvrige Opfordringer til Hovedorganisationerne og til Regeringen snarest maa faa praktiske Følger.

Med hilsen Centralkomiteen for
DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

AKTIONSPROGRAMMET FRA LANDSPARTIKONFERENCEN 1938.

Stormvarslerne er hejst over Europa. Ras Reaktion i Fascismens Skikkelse gaar til Angreb paa Freden og Demokratiet, paa Kulturen og Menneskehedens Fremskridt. Nationalt som internationalt forestaar Afgørelsen paa økonomiske og politiske Kampe. Det Folk, som ikke kender sin Besørgelsestid, sætter sin Selvstændighed, sin Frihed og sin Fremtid paa Spil.

Disse Konflikter fædes af det herskende kapitalistiske Systems egne indre Modsætninger. Under dette System befinder Samfundets Produktionsmidler sig i Kapitalisters Privateje. Heraf følger Udbytning og Uretfærdighed, Klassesdeling og Klassekampe, Undertrykkelse af Klasser og Nationer, Rigdom for de enkelte, Armod for de mange. Heraf vokser Kriser, Krige, Vold og Mord.

Men denne Samfundsordning er ikke evig!

Som den selv er et Trin i Menneskehedens Udvikling og født af de blodige Revolutioner i England og Frankrig, saadan er det Historiens Lov, at den skal afløses af en højere, en mere fuldkommen, en retfærdig Samfundsordning, den socialistiske. Under denne vil Samfundets Produktionsmidler være Folkets Fælleseje. Højfinansens Magt være likvideret og afløst af det sande Folkestyre, hvilket vil sige, at alle, der udfører samfundsnyttigt Arbejde paa lige Fod er med til at bestemme over Samfundets Anliggender og Krigens Aarsager være forsvundet, saa Verdensfred og Folkestyre kan skabes.

Dette socialistiske Demokrati er Maalet for Arbejderbevægelsens Stræben, og det er i hele det store arbejdende Folkeflertals Interesse, at dette Maal bliver naet. Men efterhaanden som det kapitalistiske Systems Vanskeligheder og Modsætninger vokser, søger Højfinans og Reaktion ikke alene at hindre Udviklingen fremad, men at skruer den tilbage. Med Fascismen og Nazismen som Vaabendrager søger de at indføre Diktaturet, at skærpe Udbytning og Undertrykkelse, at tilintetgøre Folkets vundne Rettigheder, at genindføre Middelalderens Mørke i politisk som kulturel Henseende.

Over Tyskland, Østrig og Italien ruger Fascismens Nat, og Magthaverne der har sat Retten i Spydstagen. Med Krigens barbariske Midler vil de undertvinge ogsaa andre Nationer, og de finder villige Forbunds-fæller blandt de reaktionære i de demokratiske Lande, som gerne arbejder Haand i Haand med Nationens Fjender for at naa deres egne smudsige politiske Maal.

- 19 -

Danmarks kommunistiske Parti henvender sig i denne Situation til det danske Folk. Vi opfordrer Industriens og Landbrugets, Haandens som Aandens Arbejdere, vi opfordrer alle frisindede og demokratiske Mennesker i Danmark til at forenes om Forsvaret for Danmarks Selvstændighed, for Fred og Demokrati. Vi opfordrer til forenet Kamp for Frihed og Fremskridt, til Værn for Hjemmene og til Sikring af en folkegavnlig økonomisk Politik.

Partiet vil sætte al sin Kraft ind paa at hidføre denne forenede politiske Front og arbejde for Virkeliggørelse af følgende politiske Program:

1. Danmarks Selvstændighed.

De stadige tysk-nazistiske Trusler og Overgreb mod Danmarks Uafhængighed og Folkets Selvstændighed, der gaar Haand i Haand med reaktionære "danske" Kredses lyssky Arbejde herhjemme, gør et kraftigt indre og ydre Forsvar for Danmarks Frihed, Selvstændighed og Demokrati nødvendig. Vi kræver derfor:

Afvisning af Indblanding udefra i Danmarks og det danske Folks indre økonomiske, politiske eller kulturelle Anliggender.

Afvisning af enhver Tale om Revision af Sønderjyllands og Landets retfærdige Sydgrænse. Støtte til Befolkningen og de demokratiske Organisationer i Grænselandet.

Udenrigspolitik, hvorved Danmark i Forbindelse med Folkeforbundet samarbejder med alle demokratiske Stater til Forsvar for Freden.

Deltagelse i Boykot og andre kollektive Aktioner mod Angriberstater. Støtte til demokratiske Lande, der angribes af Fascismen.

Udvidet økonomisk, kulturelt og politisk Samarbejde med de øvrige nordiske Lande og Folk.

Demokratisering af Statsadministrationen og Hæren. Fjernelse af reaktionære, nazistiske og folkefjendtlige Elementer fra ledende Poster. Almindelige demokratiske Rettigheder til Hærens og Flaadens menige Mandskab.

2. Forfatning og Folkestyre.

Kun hvis Folket virkelig er Herre i Danmarks Hus, og Folkeviljen bliver Landets Lov, kan Statsskibet holde den rette Kurs og Folket forenes til Forsvar mod dets indre som ydre Fjender. Folkestyret bør sikres og udvides ved følgende Forholdsregler paa det politiske og forfatningsmæssige Omraade:

Republik:

Regeringen vælges af Rigsdagen. Ingen over og ingen ved Siden af Folkerepræsentationen.

Etkammersystem med Valgret fra 21-Aars Alderen uden Indskrænkninger som Følge af Fattigdom, Skattebetingelser o.l. De valgte skal have Pligt til at optræde i Henhold til Vælgernes Ønsker, og Vælgerne skal have Kontrolret og Tilbagekaldelsesret.

Fuld politisk og erhvervsmæssig Ligeberettigelse for alle Samfundsborgere, uanset Køn eller Race.

Lige Ret til Uddannelse i Forhold til Evner. Retten til Ferie for alle anerkendes.

Fuld Organisations-, Presse- og Forsamlingsfrihed for demokratiske Organisationer.

Folkets Deltagelse i Retsplejen ved Nævninge og Domsmand sikres og udvides. Indførelse af en Lægmandsdomstol til Behandling af Politi-

og Dommersager.

Revision af Straffeloven.

Samfundets Ekspropriationsret udvides.

3. Kriselovgivning, Erhvervs- og Skattepolitik.

Delvis paa Grund af en forfejlet Kriselovgivning er Folket blevet forarmet under Krisen, medens Kapitalister og Spekulanter har beriget sig. Nu skærpes den økonomiske Krise atter med Rekord-Arbejdsløshed, Dyrtid, Vanskeligheder for Erhvervene og Nødtilstand blandt Fiskere og arbejdende Landbrugere. En Bedring bliver kun mulig ved indgribende Foranstaltninger paa det økonomiske og erhvervspolitiske Omraade.

Især maa der lægges Vægt paa følgende:

Der maa tilstræbes en Handelspolitik og Handelsaftaler med Udlandet, der gavner dansk Produktion, Erhvervsliv og Beskæftigelse, saavel hvad Byerhvervene som Landbruget angaar, og som sikrer Danmarks Forsyning med Raastoffer.

Valutalovgivningen og den øvrige økonomiske Lovgivning maa suppleres med Forholdsregler, der hindrer Dannelsen af kapitalistiske Monopoler, holder Priserne paa et rimeligt Niveau og forhindrer Spekulation.

Gældssanering og Rentesenkning for Landbrugere, Fiskere, Haandværkere o. l., Produktionsregulering til Gavn for det arbejdende Landbrug. Statsstøtte og Foranstaltninger til planmæssig Omlægning af Landbrugsproduktionen under Hensyn til de forandrede Verdenskonjunkturer og til dansk Landbrugs og dansk Erhvervslivs Tarv.

Tillægsjord paa rimelige Betingelser til for smaa Husmandsbrug. Rentefri Laan til Udstykning og Indretning af nye Brug samt til Anskaffelse af sunde Besætninger.

Foranstaltninger til Ophjælpning af Fiskeriet, til Forøgelse af dets Afsætning, til Hjælp ved Udrangering af forældede Fiskefartøjer og Redskaber samt til Organisering af et stort søgaaende Havfiskeri.

Særlige hjælpeforanstaltninger for Landbruget og Erhvervene i Sønderjylland.

Ændring af Akkordloven, saa den ikke virker til Skade for Handlende og for Haandværkere.

Foranstaltninger, som forkorter og billiggør Varens Vej fra Producent til Forbruger.

Bekæmpelse af Truster og Monopoler, Nationalisering af Vaabenproduktion, af Bank- og Forsikringsvæsen og af monopoliserede Produktionsgrene. Kontrol med monopolitiske eller trustagtige Industri- og Erhvervsselskabers Virksomhed saavel som Byggeforetagender. Større Kontrol med Aktieselskabets Virksomhed og Regnskaber.

Oprettelse af en kommunal Laanefond, som sikrer Kommunerne billige Laan til Anlægsvirksomhed o. l.

Ophævelse af indirekte Skatter, der fordyrer den brede Befolknings Livsforødenheder. Direkte Skat paa Indkomst og Formue efter stærkt stigende Skala. Omlægning af Landbrugets Ejendomsskatter, saa der bliver lige Skat paa lige Jord. Retfærdig mellemkommunal Skatteudligning. Indberetningspligt for Erhvervsselskaber med Hensyn til Profitudbetalinger ligesom med Lønudbetalinger. Strenge Straffe for Skattesnyderi.

Effektiv Grundværdistigningskat.

- 21 -

Samfundsmæssig Inddragning af Spekulations- og Krigsgevinster. Samfundsmæssig Konfiskation (Nedskrivning) af en saa stor Part af de store Formuer, som nødvendigt for at sikre Landbrugets og Erhvervenes Sanering og Landbrugsomlægningen.

4. Beskæftigelse og Socialpolitik.

Sideordnet med Landbrugets Gælds Krise og Renteslaveri har Arbejdsløsheden og den utilstrækkelige sociale Lovgivning forøget Nødstilstanden i Folket og derved bidraget til at svække Tilliden til Demokratiet og at skaffe entidemokratiske Bevægelser og Agenter Indpas, Paa det socialpolitiske Omraade maa følgende Foranstaltninger anses for nødvendige!

Bekæmpelse af Arbejdsløsheden saa der skaffes Arbejde til alle.

Foruden Landbrugets og Erhvervslivets Ophjælpning er hertil nødvendig: Arbejdstidsforkortelse - herunder lovfæstet Maximalarbejdsdag for alle Arbejdere. Iværksættelse af offentlige Arbejder, bl. a. Boligbyggeri. Offentlig Kontrol med Bygningers Vedligeholdelse. Offentlige Arbejder skal iværksettes med normal Arbejdstid og tariffmæssig Betaling.

Lige Løn for lige Arbejde.

Ophævelse af Forligsmandslovens Afstemnings- og Sammenkædningsbestemmelser. Revision af Septemberforliget og Loven om den faste Voldgiftsret.

Forbedring af Arbejdsløshedsloven, bl. a. ved Forøgelse af Statstilskudet og Ophævelse af 16 Ugers Bestemmelsen.

Medhjælperloven og Søloven revideres og forbedres. Særlig Beskyttelseslovgivning for unge Arbejdere. Revision af Fabriksloven, saa den bliver en virkelig effektiv Beskyttelseslov og Tilsynslov; den udvides til at omfatte alle Arbejdspladser, ogsaa Kontorer og Statsvirksomheder.

Ny Bemandingslov og treskiftet Vagt for Søfolk.

Revision af Huslejelovgivningen, saa der bydes en virkelig effektiv Lejerbeskyttelse.

Forbedring af Sociallovgivningen, herunder Forhøjelse af Alders- og Invalidrenten og Ligestilling af Kvinder og Mænd ogsaa paa dette Omraade, samt Forbedring af Sygeforsorgen, Bygning af Aldersrenteboliger i Byerne saavel som paa Landet.

Betryggende Forsorg og Omsorg for Moder og Barn.

Ingen Tab af borgerlige Rettigheder paa Grund af Fattigdom, Afgørelser vedrørende Frihedsberøvelse, Fjernelse af Børn fra Hjemmet o.l. skal altid kunne indankes for Domstolene.

5. Folkeoplysning og Kultur.

Sideordnet med disse politiske og økonomiske Foranstaltninger maa gaa en Forbedring af Folkets Ret og Forhold ogsaa paa det kulturelle Omraade. Navnlig tilsigtes:

Sikring, ogsaa økonomisk af Befolkningens lige Ret til Uddannelse, saa Overklassens Monopol paa Besættelse af Stats- og Kommune-Administrationens Poster kan brydes.

Forbedring af Folkeskolen, ikke mindst paa Landet. Sikring af en fremskridtsvenlig Skoleundervisning i fordomsfri demokratisk Aand.

Demokrativering af Statsradiofonien og Udnyttelse af Radioen i Fri-sindets, Demokratiets og Folkeoplysningens Tjeneste.

- 22 -

Indrettelse af Folkebiblioteker og Forsamlingsgaarde paa Landet.
Bygning af Ungdomshuse i Byerne.

Støtte til Kunst og Videnskab.

Religionsudøvelsen ikke et Statsanliggende, men en Privatsag. De religiøse Menigheder skal selv ordne deres egne Anliggender.

Offentlig Byplanlægning og Kontrol med Boligbyggeriet. Sikring af, at den mindre bemidlede Del af Befolkningen saavel som børnerige Familier faar gode Boliger. Sanering af usunde Bykvarterer, Kontrol med Vedligeholdelse af Beboelsesejendomme, Rentefri Laan til Folk, der sætter Bo.

Sikring af Befolkningens Adgang til Naturen. Støtte til Gymnastik- og Idrætsbevægelsen. Indrettelse af Feriekolonier og Vandrehjem. Billige Billettakster for Ferierejsende.

Programmet kan virkeliggøres!

Dette Program kan virkeliggøres, naar Arbejderbevægelsen forenes med den øvrige arbejdende Befolkning til fælles Kamp for fælles Sag.

Kommunisterne tilstræber derfor et Samarbejde mellem alle demokratiske Partier, Organisationer og Bevægelser med dette Formaal for Øje.

I Særdeleshed opfordrer vi Arbejdernes og Bøndernes Organisationer til at søge Samvirke med Højfinansen, Godsejernes, Rentekapitalisternes og Nazi--Elementernes Sammenrotning.

Danmarks kommunistiske Parti bekræfter sin Vilje og Redebonhed til Samarbejde med de øvrige demokratiske Partier og med alle det arbejdende Folks Organisationer paa dette Grundlag. Det appellerer til disse om nu at være med til at hidføre Folkets Samling for Fred, Frihed og Demokrati, til Værn mod Nazismen og for Landets Selvstændighed, til Forsvar mod ydre og indre Fjender. Det opfordrer til Opbygning af den demokratiske Folkefront, til at Danmarks Sag lægges i Folkets Hænder.

Vedtaget den 4. Juni 1938 paa
Landspartikonferencen i Odense.

UDTALELSE OM SØNDERJYLLAND - LANDSPARTIKONFERENCEN 1938.

ENDVIDERE HENVISES TIL CENTRALKOMITEENS BERETNING PAA LANDSPARTIKONFERENCEN - OFFENTLIGGJORT I PJECE "DER KALDES TIL SAMLING".

Den dansk-tyske Grænse, der er fastlagt efter en absolut fri og hemmelig Folkeafstemning er, som Forholdene har udviklet sig, ikke blot Grænsen mellem Danmark og Tyskland, men ogsaa Grænsen mellem tysk Fascisme og nordisk Demokrati.

Der bestaar ikke i Sønderjylland et Mindretalsproblem, som med nogen som helst Ret kan lægges til Grund for de Krav om Grænserevision eller Skoleautonomi el. lign., som rejses af den rigstyske Nazi-pressen og af de nazistiske Ledere af det ensrettede tyske Mindretal i Sønderjylland.

Konferencen tilsigter den danske og demokratiske Befolkning i Sønderjylland Danmarks kommunistiske Partis fulde Støtte i Kampen mod de demagogiske Forsøg, den tyske og "danske" Nazisme i Forening gør paa gennem Løgnepropaganda, Hviskekampagner og Terrorforsøg at skabe Utilfredshed i den sønderjyske Befolkning og Uro om Grænseproblemet.

- 23 -

Konferencen opfordrer Regering og Rigsdag til snarest at iværksætte særlige Hjelpeforanstaltninger til Støtte for det sønderjyske Landbrug og Erhvervsliv.

Konferencen tilsiger den sønderjyske Arbejderbevægelses Fællesraad Kommunisternes fulde og ubetingede Støtte og erklærer Kommunisternes Beredvillighed til af al Magt at medvirke i det demokratiske Grænsseværnsarbejde, Konferencen opfordrer Arbejdsorganisationerne og de demokratiske Organisationer i det øvrige Land til aktivt at træde ind i dette Arbejde for og i Sønderjylland bl. a. ved at overtage Fadderskaber for tilsvarende Organisationer der, og ved at tage fat paa et energisk Oplysningsarbejde saavel i Danmark som ogsaa gennem meningsbeslægtede Organisationer i de øvrige skandinaviske Lande for at imødegaa den nazityske Propaganda og ud fra den Betragtning, at Sønderjyllands Grænse, det er hele det demokratiske Nordens Sydgrænse.

PAA VAGT MOD PROVOKATIONER OG PROVOKATØRER, 28. Juni 1938.

Opraab til Partiets Medlemmer efter Attentatet i Frederikshavn.

Kammerater!

Den udenlandske og indlandske Reaktion og dens Forbundsfæller foruroliges ved vort Partis Fremgang, ved vor stigende Indflydelse paa Folkets offentlige Mening og vor Kamp for en Indenrigspolitik i Landets og Folkets Interesser.

Derfor søger man af al Magt at finde ikke forfatningsmæssige Paaskud til Angreb paa vort Parti og spejder endog efter Muligheder til Overgreb i Form af Forbud o. l.

I selve vort Partis Politik eller Virksomhed finder man imidlertid ikke de forønskede Paaskud, hvorfor man bestræber sig paa dels stedvis at forvrænge Partiets Politik, dels at paalyve os andre Maal eller Hensigter end vi har og endelig ved Provokationer, som Tilfældet "Frederikshavn" viser det, at skade vor Anseelse og skaffe "Begrundelse" til Indskriden mod os.

Den forbryderiske Hensigt blev øjensynlig ikke naaet med Provokationen i Frederikshavn. Saa meget mere ivrigt har visse lyssky Kredse, hvis "Arbejds-kraft" bestaar af Troskister, Stikkere, Gestapoagenter og Nazister, i den senere Tid bestræbt sig for at trænge ind i Partiets Rækker eller organisere Terrorhandlinger og Provokationer. Saadanne Forsøg gøres i særlig Grad i København, men forsøges ogsaa i Partiet eller blandt dets Sympatiserende i visse Provinsbyer.

Centralkomiteen erklærer kategorisk, at ethvert Forsøg paa at vinde Partiorganisationer eller Medlemmer for Handlinger, som strider mod Landspartikonferencens Aand eller Beslutninger stammer fra forbryderiske, partifjendtlige Kredse, der handler i Fascisters og ligesindedes Interesser. Vi advarer disse Elementer og deres Bagmænd, som vi skal vide at afsløre for Offentligheden. Vi opfordrer hele Partiet og Ungdomsforbundet og alle vore medlemmer til størst mulig Agtpaagivenhed, til politisk Aarvaagenhed og til øjeblikkelig at søge Samarbejde med Partiledelsen, hvort de kommer ud for de af Klassefjenden betalte Marodører og deres Virksomhed.

D. K. P.'s Centralkomite.

HENVENDELSE TIL SOCIALDEMOKRATIET OM ENHED - 12. Sept. 1938.

Til Hovedbestyrelsen for Socialdemokratisk Forbund i Danmark.
12. Sept. 1938.

Klassefæller!

Medens Fascisternes Krig endnu raser i Spanien og næppe et halvt Aar efter Hitler-Hærens Indmarch i Østrig, køres Nazismens Kanoner i Stilling med det fredelige demokratiske Tjekoslovaki. Stormagternes Hære marcherer op ved Grænserne, og Faren for en almindelig europæisk Krig, hvis Rædsler Danmark ikke vil kunne holde sig udenfor, er aldeles overhængende.

Danmarks Stilling er yderligere vanskeliggjort ved den økonomiske og politiske Udvikling i Landet selv. Arbejderklassen og Folkets Fjender rotter sig sammen for at komme Regeringen til Livs, kvæle Demokratiet, give Reaktionen og Nazismen Magten i Landet og organisere en yderligere Udplyndring af Arbejdere og Bønder til Fordel for Højfinansens, Storagrarerne, Rentekapitalen og Spekulanterne.

Folkets Holdning og Regeringens handlinger bliver i denne Situation af Betydning ogsaa for en europæisk Situations Udvikling og bliver først og sidst afgørende for Landets og dets Selvstændigheds Skæbne. Men dette vil sige, at Partierne har det største Ansvar, det er ikke for meget sagt, at af Arbejderpartierne afhænger alt.

Det er vor Opfattelse, at Danmark og det danske Folk er stærkt nok til at staa Kriserne igennem. Landet er rigt nok til at sikre Forbedring af Forholdene for baade Arbejdere, Bønder, Fiskere og Næringsdrivende. Det, der bygges paa Folkets Vilje til Selvhævdelse og til Forsvar for Demokratiet, kan alle Reaktionenens Anslag slaas tilbage, vor Sydgrænse og vor Uafhængighed sikres, og Danmark efter Evne lægge sit Lod i Vægtskaalen (til Hjælp for Spanien og Tjekoslovakiet) til Værn for Freden i Europa.

Men dette er kun muligt, naar hele det arbejdende danske Folk samles til fælles og enig Handling mod Farer og Vanskeligheder, mod indenrigs og udenvæltis Fjender. Og det er givet, at skal denne Samling tilvejebringes, saa maa Arbejderbevægelsen, som den bedst organiserede Del af Folket gaa i Spidsen. Det er hævet over enhver Tvivl, at Arbejderklassen vil være parat i det Øjeblik, Initiativet til Samling tages.

Idet vi ogsaa henviser til Statsminister Staunings Ord om Samling paa Arbejder- og Bondestævnet i Odense, foreslaar vi, at vore Partier nu tager Initiativet til en saadan Samling og optager Forhandlinger om demokratiske Aktioner, som vore Partier i Fællesskab kan iværksætte. Det gaar ikke an at vente længere. Situationen kræver, at der overgaaes fra Ord til Handling.

Vi har nøje overvejet Stillingen og er kommet til det Resultat, at vore Partier er enige om Maalet for vor Udenrigspolitik: Forsvar for Landets Økonomi og for dets Selvstændighed og Uafhængighed.

Endvidere er saavel Socialdemokratiet som vort Parti indstillet paa, at der nu skal gøres noget alvorligt til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

Gældssanering med dybtgaaende Rentesaenkning for Landbruget.

Forbedring af Fiskeres og Næringsdrivendes Forhold.

Iværksættelse af effektiv Friskontrol.

Forbedring af Arbejdsløshedsloven.

Forbedring af Forsorgen for Gamle og Invalider og Syge.

Det samme gælder Hovedsynspunkterne for en Forfatningsrevision, at den maa tjene til at forankre Demokratiet, og at der maa gøres en Ende paa de nazistiske og fascistiske Grupperes folkefjendske, antidemokratiske Virksomhed.

Under disse Omstændigheder forekommer det os at være begge Partiers Pligt at se bort fra Meningsforskelle, som er mindre væsentlige, saavel som fra Fortids Strid, og at forenes om at gøre den Dagens Gerning, af hvilken Landets og Folkets Sag afhænger. Vi er overbevist om, at naar de to Partier i Fællesskab kalder til Samling, vil hele Arbejderklassen, eller Arbejderbevægelsens Organisationer straks være beredt. Det vil ogsaa blive muligt at slaa Bro fra By til Land, at forene Arbejder og Bønder, hele det arbejdende Folk til den samlede politiske Kamp, der skal til.

Vi tilføjer, at vi ikke stiller Betingelser af nogen Art, og at vi naturligvis er parat til at drøfte Program og Maal saavel som Former og Metoder for Samarbejdet. Men vi mener, at Tiden til dets Etablering er inde nu, og at Ansvaret bliver tungt at bære, hvis Arbejderklassens og Folkets Tillid svigtes i denne Stund.

Danmarks kommunistiske Parti.

Centralkomiteen
-----

sign. Aksel Larsen.

MANIFEST FRA CENTRALKOMITEEN - 4. DECEMBER 1938.

"SAMLING OG HANDLING ER VEJEN TIL SEJR."

Udviklingen har ubarmhertigt afsløret de Talemaader, hvormed man søgte at retfærdiggøre München-Aftalerne, som Løgn og Bedrag. De fascistiske Magter har intet Øjeblik tænkt paa at overholde Aftaler eller Løfter - de forvandler Tjekoslovakiet til en tysk Koloni, fortsætter Interventionen i Spanien, truer de omkringliggende demokratiske Stater og skærper deres Kamp for en Nyordning af Verden.

Ansvaret herfor falder paa de Statsmænd, som foretrak Indrømmelser til Fascisterne paa Folkenes og Demokratiets Bekostning fremfor Forsvar for Freden og Demokratiet. Forræderiet i München med alle dets Følger kunde lykkes paa Grund af det organiserede Samspil mellem Reaktionære i de kapitalistiske Lande, medens Folkenes organiserede Bevægelser mod Krig og Fascisme, endnu ikke var stærk og konsekvent nok, ligesom det internationale Samvirke var svagt.

Kun Sovjetunionens Regering viste sig under den tjekoslovakiske Krise, ligesom tidligere i det abessinske, kinesiske Spørgsmaal, som den konsekvente Værner for Freden og Folkenes Rettigheder, trofast mod Aftaler og beredt til Opfyldelse af internationale Forpligtelser. Med fuld Ret har Kammerat Dimitroff paa dette Grundlag fastslaaet at "hele den arbejdende Menneskeheds Livsinteresse kræver alsidig Styrkelse af Sovjetunionen, afgørende Styrkelse af Forbindelsen mellem Arbejderklassen og Folket i de kapitalistiske Lande og Sovjetunionen. Deri ligger den vigtigste Garanti for den almindelige Fred.

Efter "München-Freden" er Terroren og Undertrykkelsen i de fascistiske Lande blevet grusommere og Reaktionen i de kapitalistiske-demokratiske Lande har rejst Hovedet. Men som den franske Arbejderbevægelses enige og beslutsomme Kamp mod Daladier-Regeringens forbryderiske Politik

fylder Alverdens Arbejdere med Begejstring, saaledes vil Arbejderklassen over alt vide at sætte sig til Modværge mod reaktionære og fascistiske Angreb paa dens Levestandard, Kultur og demokratiske Rettigheder. Danmark har som Deltager i Oslostaternes Undsigelse af Folkeforbundspagtens Paragraf 16 i høj Grad bidraget til at lette Chamberlains og Daladiers Forræderi og derved selv bidraget til at styrke Hitler-Tysklands Stilling. Nu søger Reaktionen og Højfinans i Danmark at udnytte den saaledes opstaaede Situation til Fremme af en folkefjendtlig Politik. For at gavne egne Udbytteinteresser, gaar Storbønderne hitler-Regeringens Erinde ved Handelsforhandlingerne. Modstanden mod en demokratisk Forfatningsændring skyldes Ønsket om at berøve Folket vigtige demokratiske Rettigheder. Der sættes ind med koncentrede Angreb mod Indkomst- Formue- og Ejendomsskatterne, mod Sociallovgivningen, mod Arbejdernes Organisationsret og mod Frisindet og Kulturen. Og Reaktionen herhjemme arbejder direkte og intimt sammen med Hitler-Fascismen i Tyskland, og søger - mere eller mindre aabenlyst - at spille samme Rolle her, som Franco i Spanien, Seyss-Inquart i Østrig og Henlein-Chvalkovski i Tjekoslovakiet.

Regeringen giver paa mangfoldige Omraader efter for det forenede Pres fra Hitler-Tyskland og Reaktionen i Danmark. Den sætter med sin Udenrigspolitik ikke blot Sønderjyllands Danskhed, men hele Landets Selvstændighed paa Spil. Den undlader at benytte sit Rigsdagsflertal til at opfylde Arbejdernes, Husmændenes og Fiskernes berettigede Krav. Den giver i Forfatningsagen aldeles unødvendigt og meget skadelige Indrømmelser til de Konservative. Derved tilfredsstiller den ikke Folkets Fjender, men opmuntrer de reaktionære "danske" Kredse, som for Alvor har faaet politisk Mod og taget fat paa deres Sammenrotning efter at deres Forbundsfaelle, Hitler, har styrket sin Stilling gennem Tjekoslovakiets Sønderlemmelse!

III.

Dog - Reaktion og Fascisme har gjort Regning uden Vært. Det danske Folk har endnu ikke sagt sit sidste Ord! Det er Modstander af Krig og Fascisme. Det godkender ikke "München-Politiken". Det erkender sine internationale Forpligtelser til Fredens Forsvar og har Vilje til solidarisk at hjælpe det spanske Folk. Og det har Vilje og Kraft til saavel at forsvare sine økonomiske Interesser og demokratiske Rettigheder indadtil som at værne Landets Uafhængighed. Men ogsaa for Danmark har Dimitroffs Ord Gyldighed, at "det er umuligt at kæmpe sejrrikt for Forsvaret af Folkenes Frihed og Uafhængighed og at beskytte den almindelige Fred, umuligt at besejre de tøjlesløse fascistiske Røvere, hvis man ikke forinden har besejret de reaktionære imperialistiske Klikker og Kapitulanter i eget Land. "Forudsætningen for at redde Danmark ud af internationale Farer og økonomiske Vanskeligheder ligger ikke i London eller Paris, men i Danmark selv! Grundlaget for Overvindelse af den økonomiske Krise, der i mange Aar har hærget Danmark maa være en økonomisk Politik indadtil og Handelspolitik udadtil, der letter Landbrugets Terminsbyrde, skaffer Arbejde til de ledige Hænder, forøger det brede Folks Købeevne, forbedrer de sociale Forhold, gør Ende paa Spekulation og Prisaager og lægger Saneringens Byrde paa de Riges Skuldre. Parallelt hermed maa gaa en virkelig demokratisk Forfatningsrevision og en Demokratisering af hele Statsapparatet og en international Politik, hvis Grundlag maa være Samarbejde med de nordiske Stater og iøvrigt mod alle, der arbejder for at genrejse Folkeforbundet, genskabe Respekten for Aftaler og Traktater og kollektivt sikre Freden og Folkenes Frihed og Uafhængighed. Men dette er kun muligt, naar Reaktionen sættes paa Plads, naar det kapitalistiske Mindretal tvinges ind under Folkets Vilje, og der gøres en Ende paa politisk Gangsteruvæsen og reaktionær Sammenrotning.

Ved Samling om Opgaverne og ved fælles Kamp har det danske Folk Kræfter nok til denne Opgave. Og Forudsætningerne for en saadan Samling er til Stede. Ogsaa for Danmark gælder Dimitroffs Ord: "Det er svært at finde et Tidspunkt i Efterkrigens Historie, hvor Arbejderklassens, Bondestændens, Smaaborgerskabets og de Intellektuelles Interesser,

hvor de smaa Folkeslags, de uafhængige Landes og Koloniernes Interesser, hvor Kulturens og Videnskabens Interesser, Fredens og Demokratiets Interesser falder saaledes sammen og forener sig saaledes til en fælles Strøm mod Menneskehedens værste Fjende - Fascismen, som netop i nuværende Øjeblik, Der er det fuldstændige og reelle Grundlag for at skabe og styrke Arbejderklassens og alle Landes og Folks Enhedsfront mod det fascistiske Barbari og den imperialistiske Krigs Anstiftere."

Der er i Danmark alle Betingelser for et Interesefællesskab i hele det arbejdende Folk, og der er en stærk og stadigt voksende Trang til Samling og politisk Kampfællesskab. Men det er klart, at Arbejderklassen, med sine stærke faglige Organisationer, sin udviklede politiske Bevægelse, maa gaa i Spidsen, tage Initiativet, til den store danske Folkerejsning mod Udbyttene og Reaktion, mod Nazisme og Folkefjender.

I Arbejderklassen og Arbejderbevægelsen er Vilje og Kraften til en saadan Indsats ogsaa i rigt Maal til Stede, og bl. a. Beslutningerne paa Aarets faglige Forbunds-kongresser og Delegeretmøder vidner utvetydigt om, at Socialdemokrater, Kommuniste og Partiløse i Arbejderklassen er enige i Stand til at samle og sammensveje hele det arbejdende Folk til fælles Arbejde og Kamp for Landets og Folkets Sag. Vi rækker Haanden til broderligt Samarbejde til alle, som af ærlig Vilje ønsker at gøre deres Indsats for Arbejderklassens, Demokratiets og Socialismens Sag, og opfordrer dem til sammen med os at arbejde for at bryde Modstanden mod Enhedsfronten, at gøre Ende paa HIPA's Splittelsesaktion, at berøve Enhedens Fjender deres Indflydelse.

Disse Folk, der endnu intet har lært og intet glemt, har efter München-Begivenhederne forstærket deres hadefulde Splittelsesarbejde og efterstræber sig for at provokere Skænderi og Slagsmaal i Arbejderbevægelsen i Stedet for den Samling og fælles Kamp, der er fornøden.

IV.

Danmarks kommunistiske Parti sætter sig som Maal at gøre Ende paa Passiviteten og Splittelsen i Arbejderklassen, at tilvejebringe Arbejderbevægelsens Enhed i Kampen med dens Fjender, saaledes at Arbejderklassen bliver i Stand til at samle og sammensveje hele det arbejdende Folk til fælles Arbejde og Kamp for Landets og Folkets Sag. Vi rækker Haanden til broderligt Samarbejde til alle, som af ærlig Vilje ønsker at gøre deres Indsats for Arbejderklassens, Demokratiets og Socialismens Sag, og opfordrer dem til sammen med os at arbejde for at bryde Modstanden mod Enhedsfronten, at gøre Ende paa HIPA's Splittelsesaktion, at berøve Enhedens Fjender deres Indflydelse.

Som en vigtig Opgave for Arbejderbevægelsen og som en væsentlig Indsats til Forsvar ogsaa for Danmark og dansk Demokrati, vil vi af al Magt være med til at hjælpe det danske Folk, skaffe Mad og Forsyninger og hjælpe dets Regering til at opnaa Ret og Mulighed til at skaffe sig alt, hvad der behøves for at gøre Ende paa Fascisternes Intervention.

Vi understøtter indenfor dansk Arbejderbevægelse Tanken om Sammenkaldelse af en almindelig international Arbejderkonference til at samle og forbinde Bestræbelserne for at forsvare de demokratiske Lande, der angribes af Fascisterne, og til at bringe Splittelsen i den internationale Arbejderbevægelse til Ophør.

Vi vil forstærke vort Arbejde for at sikre, at det danske Folk ikke, gennem hel eller delvis Ensretning af Pressen, holdes i Uvidenhed om Udviklingen og derved berøves sin Kampevne. Vi paapeger den kommunistiske Presses gode Indsats i dette Arbejde og vil sætte den i Stand til at gøre det endnu bedre, men opfordrer samtidig hele Arbejderbevægelsen og den demokratiske Offentlighed til ikke at tillade, at Arbejderpressen og den demokratiske Presse modarbejder Enheden eller lader sig ensrette til Glæde for Nazismen.

- 28 -

Vi opfordrer det danske Folk til at forberede sig paa det kommende Valg, der bør blive et nyt knusende Slag mod Reaktion og Demokratiets Fjender i Danmark.

4. December
Danmarks kommunistiske Parti
C.K.'s politiske Udvalg.

PARTIET UNDLADER OPSTILLING TIL FOLKETINGSVALGET 1939 I SØNDERJYLLAND -

BESLUTNING AF CENTRALKOMITEEN 23. Januar 1939.

Ved Foraarets Folketingsvalg i Sønderjylland kan en ganske ringe Stemmeforskudning sætte det tysk-nazistiske, det saakaldte slesvigske Parti i Stand til at erobre et Folketingsmandat, idet dette Parti er overordentlig begunstiget af den bestaaende Valgordning. Centralkomiteen for Danmarks kommunistiske Parti beslutter i den Anledning:

Skønt vort Parti i Sønderjylland som i det øvrige Land har forøget sin Indflydelse ganske betydeligt siden Valget i 1935, undlader vi at opstillet egne Kandidater i de sønderjydske Kredse ved det forestaaende Folketingsvalg. Vi er klar over, at de Stemmer, vort Parti herved giver Afkald paa, kan komme til at koste os et Tillægsmandat i Landsmaalestok, men vi anser det for vor Pligt at gøre vort til at forhindre det tyske Naziparti i at faa en uberettiget Mandatgevinst. Vi opfordrer derfor indtrængende alle vore Tilhængere i Sønderjylland til ved Valget at stemme paa Socialdemokratiet og derved sikre dette Parti det omstridte Mandat. Vi opfordrer Sønderjyllands Befolkning til at forenes i Kravet om, at der skaffes varige og lønnende Beskæftigelsesmuligheder i Landsdelen og til ved Valget at fastslaa, at Grænsen ligger fast, at Sønderjylland er dansk og dets Befolkning demokratisk sindet.

Danmarks kommunistiske Parti deltager med egne Kandidater i Folketingsvalget i samtlige Kredse i det øvrige Land.

23. Januar 1939
Enstemmigt vedtaget af Centralkomiteen
for Danmarks kommunistiske Parti.

OPRAAB TIL DET DANSKE FOLK VED KRIGSUDBRUDET - 1. SEPTEMBER 1939.

Til det danske Folk.

I en Stund, hvor det kapitalistiske Profitsystems mest kyniske og brutale Kræfter har sluppet en ny Verdenskrigs Rædsler løs over Menneskeheden, og hvor det igen bliver den ejendomsløse Arbejder, der med Liv og Lidelser kommer til at bære Krigens frygtelige Følger, ønsker Centralkomiteen for Danmarks kommunistiske Parti at udtale følgende:

Kun gennem en paa Plan og Orden bygget socialistisk Samfundsordning kan Krigene og deres Følger undgaas og Menneskehedens Kræfter forenes til nyttigt Arbejde i Opbygning og Fremskridt. Arbejderklassens Kamp gælder derfor nu som før Freden og Socialisme.

Men vi ønsker samtidig at gentage vort Partis Erklæringer om, at vort Maal i den givne Situation er at forsvare og bevare Danmarks Frihed og Selvstændighed, at sikre dansk Demokratis Bestaaen og Udvikling

- 29 -

til Gavn for det arbejdende og skabende danske Folk.

Danmarks kommunistiske Parti er derfor beredt til at medvirke til ethvert Arbejde, som fremmer Fredens Sag, som tjener til at bevare Landets Selvstændighed og skærme det mod Krigens Rædsler og til at værne og sikre Folkets Frihed og demokratiske Rettigheder.

Derfor opfordrer vi hele det danske Folk til i denne svære Stund at samles om Løsning af Dagens Hovedopgaver: Forening af Arbejderbevægelsens og det aktive Demokratis Kræfter til Værn for Land og Folk. Kamp mod og Undertrykkelse af enhver Bevægelse, som direkte eller indirekte modarbejder Danmarks, dansk Demokratis og den danske Nations Interesser.

Hurtig Gennemførelse af alle Foranstaltninger, som kan tjene til at betrygge vort Land. Samarbejde med de øvrige nordiske Lande og Folk om Løsning af Skandinaviens Fællesopgaver i denne Tid.

Effektive Foranstaltninger ved Lovgivning og paa anden Maade til at sikre Landets og Folkets Forsyning med alle Livsfornødenheder og til at hindre Spekulanter i at berige sig paa Krigen eller paa en mulig Vareknaphed, Kædehandel o.s.v. og Samfundets Beslaglæggelse af de Hamstringslagre, som Overklassen allerede har indkøbt. Maksimalpriser paa de vigtigste Varer og Imødegaaelse af allerede stedfunde Prisstigninger, bl. a. gennem Forhøjelse af Alders- og Invaliderrante, Arbejdsløshedshjælp o.l.

Ordentlige Forhold og rimelig Lønning til de indkaldte Soldater og Understøttelse af de ubemidlede Indkaldtes Familier.

Beskyttelse af Befolkningen mod mulige Krigshandlinger. Indretning af Beskyttelsesrum paa alle Fabriker og af Tilflugtssteder for Kvinder og Børn. Gratis Mørklægningsmateriale til Ubemidlede.

Vort Parti vil sætte alle sine Kræfter ind paa disse Opgavers Løsning og kalder paa hele Folkets Medvirken. Farerne for Land og Folk er store under Krigen, men naar Arbejderklassen og Demokratiet forener sine Kræfter, kan Farerne afværges, Nøden holdes fra Hjemmene og Danmarks Frihed og Selvstændighed bevares.

MANIFEST FRA CENTRALKOMITEENS UDVIDEDE MØDE 22. OKTOBER 1939.

"FOR FREDEN OG FOLKET - MOD KRIGEN OG KAPITALISMEN!"

Situationen ved Begyndelsen af denne Krig er ikke den samme som i 1914. - Folkene i alle Lande husker Verdenskrigen, dens Ofre, dens Rædsler, de Løgne, hvormed man søgte at besmykke den og den uretfærdige Fred, hvormed den afsluttedes og som i sig selv indeholdt Spiren til nye Krige. Folkene hader Krigen og ønsker Freden.

Arbejderne er ikke uden Fører i Kampen mod Krigen. Ganske vist har Socialdemokratiets Partiledere nu som i 1914 gjort alt for at understøtte de krigsførende Regeringer, men i alle Lande findes nu kommunistiske Partier, som holder usvigelig fast ved Marx' og Lenin's Program i Kampen mod Krigen og Kapitalismen. Den socialdemokratiske II. Internationale har paany forraadt Kampen mod Krigen og er gaaet i Opløsning - men den kommunistiske Internationale lever, arbejder og kæmper, holder Socialismens og Internationalismens Fane højt.

Kapitalismen er ikke Eneherre i Verden. Arbejderne har erobret og befæstet Statsmagten over en Sjattedel af Jorden med 185 Millioner Mennesker. Den store socialistiske Sovjetunions Eksistens som en økonomisk overlegen, militært stærk, socialistisk og fredsvenlig Magt er en betydelig Faktor i Verdensudviklingen og den kraftigste Støtte for det arbejdende Folk i hele Verden.

- 30 -

Vi stiller os nu som før den ene og store Arbejdsopgave: At samle hele Arbejderklassen og det arbejdende danske Folk til fælles politisk og faglig Kamp mod Fredens, Frihedens og Folkets Fjender.

Vi opfordrer Danmarks arbejdende Folk til ikke at lade sig forvirre af Provokatørers og Borgfredsagenters Kampagne, men at samle alle Kræfter om følgende:

1. En Udenrigspolitik, der afviser enhver Støtte, direkte som indirekte til de krigsførende Magter, og som fremmer alle Bestræbelser, der kan modvirke Krigen og tjene Fredens Sag.
2. En Handelspolitik, der ikke virker som praktisk Hjælp til de krigsførende, men som sikrer det danske Folks Forsyning med de nødvendige Varer.
3. En økonomisk Politik, der bremser Prisstigningerne, hindrer Vareaager og Hamstring, modvirker Arbejdsløsheden, og som gennem Rentelettelse, Moratorium og lignende hjælper de Erhvervsdrivende samt de arbejdende Landbrugere og Fiskere.
4. En Socialpolitik, der bekæmper Arbejdsløsheden, sikrer rimelige Lønninger, og som skaffer Arbejdsløse, Gamle, Syge og Invalidere ordentlige Levevilkaar.
5. En Skattepolitik, der gennem direkte Beskatning og om fornødent gennem Formuekonfiskation tager de nødvendige Pengemidler til det offentliges Behov fra Kapitalister og Spekulanter.
6. En Indenrigspolitik, der ikke begrænser Folkets demokratiske Rettigheder, dets Presse-, Forenings- og Forsamlingsfrihed, men derimod demokratiserer Statsapparatet og renser reaktionære og fascistiske Elementer ud.

Det er denne Politik vi opfordrer alle Arbejdere og Smakaarsfolk, alle Venner af Fred, Frihed og Fremskridt til at være med til at føre til Sejr.

Vi retter i Særdeleshed vor Appel til Fagforeningernes og Vælgerforeningernes Hundre tusinder af Medlemmer: Tag ud fra Jeres egne Erfaringer Stilling til de vigtige Spørgsmaal! Forstaa, at alle Arbejdere - uanset politisk Partimedlemskab - har samme Interesser, og at hvis de staar ubrydeligt sammen i Kampen for disse Interesser, saa vil Sejren blive vundet! Find Jer ikke i, at Jeres egne Organisationer, som I under Kampe og Ofre har opbygget, bliver misbrugt af Ledere, som har sluttet Borgfred med Overklassen og Reaktionen!

Dødslokkerne ringer over den kapitalistiske Verden og det kapitalistiske Samfundssystem. Det er Arbejderklassen, som ud af Krig og Kaos skal bære den ny Tid frem, det er Arbejderklassen, der - som Karl Marx siger - skal være Kapitalismens Graverkarle!

Foren Kræfterne til fælles, sejrrig Kamp mod Krigen og Kapitalismen!

Sæt Borgfredens og Overklassens Agenter ud af Arbejderbevægelsens Rækker!

Stands Krigsspekulanternes Virksomhed, værn Arbejderhjemmene mod Udplyndringen!

Leve Arbejderklassens og det arbejdende Folks Sammenhold i Kampen for et frit og uafhængigt socialistisk Danmark!

- 31 -

BREV FRA CENTRALKOMITEEN TIL DE DANSKE KOMMUNISTER - 15. April 1940.

Til de danske Kommuniste!

I Dag kan alle se, at vi Kommuniste havde Ret! I Dag kan alle se, at hvis de ansvarlige Myndigheder herhjemme i Tide havde lyttet til vore Advarsler og indrettet vort Lands Politik derefter, havde Danmark ikke befundet sig i den nuværende alvorlige Situation.

I Aarevis har vi Kommuniste fremført, at kun alle fredsvenlige Staters snævraste Samarbejde med Sovjetunionen i at skabe en fast og ubrydelig Fredsfront imod visse Staters røveriske Fremstød vilde være i Stand til at frelse Freden og redde Verden for en ny Krig. Men ligesom i andre Lande saa vi ogsaa herhjemme, hvordan de ansvarlige politiske Myndigheder gik i den engelske og franske Reaktions Tjeneste og bekæmpede og saboterede Sovjetunionens Arbejde paa at skabe denne Fredsfront med det Resultat, at Europa og vort Land nu er kastet ud i Krigen.

Kun en Politik, der havde understøttet Sovjetunionens Fredspolitik, og som havde sat en Stopper for Vestmagternes Intriger i vort Land og sat en Stopper for den igensam Aarevis førte Anti-Sovjetkampagne og i Stedet søgt fremmet et venskabeligt Samarbejde økonomisk, politisk og kulturelt med Arbejderstaten Sovjetunionen, vilde have forhindret de Begivenheder, som Danmark nu er blevet Offer for.

Ligesaa lidt som Folkeslagene i Tyskland, Frankrig, England og Norge og Sverrig ønsker det danske Folk denne Krig, der intet har med Frihed eller Demokrati at gøre, men kun drejer sig om, hvilken imperialistisk Stormagt, der skal herske og raade over Verdens Rigdomme og Folkeslag. Og med al sin Styrke vender det danske Folk sig imod den Højfinans, der har kastet Europa ud i en ny Verdenskrig og imod de Krigsanstiftere i Paris og London, som nu har draget Norden og vort Land ind i Krigen og prisgivet vort Lands nationale Selvstændighed, dets Demokrati og Arbejderbevægelse.

Kammerater!

I denne skæbnesvangre Situation for vort Land retter Partiledelsen følgende Appel til alle Partiets Medlemmer:

Vort Parti og den danske Arbejderbevægelse gaar en vanskelig Tid i Møde. Men hvad der end sker eller vil ske, vil vi Kommuniste blive paa vore Poster og fortsætte vort Partis Arbejde til Gavn for vort Land og det danske Folk. Lad end de socialdemokratiske Ledere svigte - vi Kommuniste vil ikke gøre det! Vi vil vise den danske Arbejderklasse og det danske Folk, at vi ikke stryger Flaget, men vil fortsætte Kampen for Fred, for at Krigens mørke Skyer fjernes fra vort Land og for, at det bliver Velhaverne og ikke det arbejdende Folk, der kommer til at betale Krigtidens og Dyrtidens Omkostninger.

Overalt i Fagforeninger og Læjerforeninger, paa Arbejdspladser og blandt de Arbejdsløse, i By og paa Land - overalt ude blandt det arbejdende Folk skal hvert eneste Partimedlem arbejde og virke for at samle det danske Folk omkring vort Partis Politik, sikre de

faglige Organisationers Frihed og Eksistens, varetage det danske Folks politiske, sociale og økonomiske Interesser og beskytte vort Lands Folkestyre og nationale Selvstændighed.

Men en resultatrig Gennemførelse af denne Politik kræver den yderste Disciplin af hvert eneste Partimedlem og den stærkeste Fasthed i Partiets Rækker! Afvis og bekæmp af alle Kræfter Provokatorers Forsøg paa at bringe vort Parti paa Afveje! Bevar Hovedet koldt og klart og husk altid paa: at vi skal arbejde blandt Masserne, at vi skal arbejde for Masserne, og at vi skal føre Masserne!

I Mindet om Kammerat Dimitroffs modige Optræden for Rigsretten i Leipzig, i Erindringen om vore tyske, kinesiske, spanske og franske kommunistiske Kammeraters eksemplære modige Kamp imod deres egne Landes og Folks Undertrykkere og med de russiske Bolsjevikers og Kammerat Stalins glørlige Eksempel for Øje opfordrer vi alle danske Kommuniste til i Gerning og Optræden at vise sig som værdige Medlemmer af Danmarks kommunistiske Parti og Kommunistisk Internationale og modigt og staalsat fortsætte Kampen:

For Fred mellem Folkeslagene!
 For at Krigens mørke Skygger fjernes fra vort Land!
 For vort Lands Folkestyre og nationale Selvstændighed!
 For at hindre den hjemlige Reaktion i at udnytte Situationen til at ødelægge og knuse vort Lands Arbejderbevægelse og Demokrati!
 For Bevarelse af vore faglige Organisationers Frihed og Eksistens!
 For at de Rige betaler Krigtidens og Dyrtidens Omkostninger!
 For Bevarelse og Forbedring af det danske Folks sociale Kaar og Leveforhold!

København, den 15. April 1940.

Danmarks kommunistiske Parti
 C. K.'s politiske Udvalg.

UDDRAG AF MANIFEST FRA CENTRALKOMITEEN JULI 1940 -

"FOR FOLKET OG DANMARK".

Som Følge af Kapitalisme og Udbytning, som Følge af mange Aars forføjlet Politik og som Følge af Krigen og den deraf fremkaldte Besættelse af vort Land ved fremmed Militærmagt er der opstaaet en Situation, som kan blive katastrofal for store Dele af Folket, og som sætter Spørgsmaalet om Danmarks "være eller ikke være" som selvatændigt Land paa Historiens Dagsorden. Af det danske Folks Holdning og af dets bevidste handling afhænger saavel Folkets som Landets Skæbne for en lang Fremtid.

Følgerne for Folket mærkes foreløbig gennem Udenrigshandlens delvise Sammenbrud, gennem meget stærkt indskrænkede Raavaretilførsler og den deraf følgende Varemangel, Restriktioner og Arbejdsløshed. Endvidere gennem Prisstigningerne, Omsætningskatten og de andre Skatter. Nedskæringen af de sociale Ydelser og den begyndende Ødelæggelse af et Aarhundredes sociale Lovgivning. Ved Lov er Lønreduktioner gennemført, Kontingenterne til Arbejdsløshedskasserne stiger stadig. Arbejdsfordelingen nedsætter Arbejdernes Ugefortjeneste, og Lønskatten paalægger dem ekstra Byrder til Arbejdsløshedsforsorgen. Fagbevægelsen umyndiggøres ved Lov, og det politiske Liv "mørklægges" ved Regeringsdekreter.

Overklassen derimod beholder sine Rigdomme og sin Magtstilling ubeskaaret. "Udbyttebegrænsningen" gælder kun paa Papiret. Hvert

Ønske fra det store Landbrug imødekommes, og i Stedet for at afhjælpe Foderstofmangelen for Husmændene sætter man nu Kornprisen kraftigt i Vejret.

Regeringsflertallet er udleveret til Reaktionen og Højfinansen gennem to Regeringsomdannelser. Under Paastand om, at dette er en "dansk national Samling" har 5 Rigsdagspartier dannet en principløs Regeringskoalition, medens endnu mere reaktionære Kræfter finder sammen for om muligt at udnytte den ved Besættelsen skabte Situation til at fremme deres lyssky, udanske og folkefjendtlige Planer.

Med fuld Ret stiller Folket da Spørgsmaalet: Var alt dette nødvendigt? Var da det sidste Hundredeaars økonomiske, politiske og sociale Fremskridt bygget i den Grad paa Sand, at de skulde falde i første Storm? Var da Danmark et saa svagt og fattigt Samfund, at "9. April" kunde hidføre en økonomisk Katastrophe? Var den Udvikling, som Krigen gav Fart, uundgaaelig?

Vi Kommuniste svarer: Nej! Alt tyder paa, at hvis der var ført en Udenrigspolitik udelukkende i Danmarks og ikke i Imperialisternes Interesse, saa kunde Besættelsen være undgaaet. Hvis man - som vi Kommuniste gennem en Aarrække har foreslaaet - i Tide havde taget fat paa en Omlægning af Danmarks Landbrug og Folkehusholdning, saa kunde Afbrydelsen af vor Handel vesterud ikke faa katastrofale Følger. Hvis ikke - som nu - Statsmagtens Kræfter koncentrerer om at beskytte Velhaverne og bevare Overklassens privilegerede økonomiske Stilling, saa behøver ikke en Tøddel af de sociale og politiske Fremskridt at opgives!

Men ogsaa som Situationen er i Dag, findes der en Udvej af Vanskelighederne, en Fremtid for vort Land og Folk.

Hvad er i Dag nødvendigt for det danske Folk?

Hvad bør være Hensigten og Maalet for dansk Politik?

For det første: Klar og saaben Erkendelse af Situationen, dennes Vanskeligheder og Muligheder. Erkendelse af hidtidige Fejl i Udenrigspolitik som Indenrigspolitik og Vilje til hensynsløst at likvidere dem.

For det andet: Øjeblikkelig Omlægning af vor Folkehusholdning, vor Produktion, vore Erhvervs- og Finansforhold efter Situationens Muligheder og Hensynet til Folkets Tarv. Dette vil sige:

Nedskrivning af Nationalformuen til dens reelle Værdi, saa det arbejdende Folk ikke fortsat skal forrente Kapitalisternes opustede Papir-Værdier.

Kraftig Bremsning af enhver Form for Udbytning, saavel gennem Lønslaveri og Renteslaveri som gennem Vareaager o.l. Indgreb mod enhver Form for Spekulation til Skade for Folket.

Omlægning af Landbruget til at blive mest mulig selvforsynende med Foderstoffer. En Forudsætning herfor er, at de tyngende Gælds- og Rentebyrder skæres ned.

Planmæssig Organisering af Raastof-Fordeling, af Import og Produktion. Offentlig Kontrol med Vareomsætning og alle Dispositioner af økonomisk Art. Bankerne stilles i Erhvervslivets Tjeneste og sættes helt under Samfundets Kontrol.

Hurtigere og resolute Forhandlinger til Ordning af vor Vareomsætning med Tyskland, Skandinavien, Mellemeuropa, de baltiske Lande og ikke mindst med Sovjetunionen, hvorved der kan skaffes os tilstrækkelige Tilførsler af nødvendige Raastoffer og sikres os Af-

- 34 -

sætning af vore Eksportprodukter.

For det tredje: Fuld Udnyttelse af de Muligheder, en saadan erhvervsøkonomisk Politik giver for at komme Arbejdsløsheden til Livs. Dette kan og skal gøres uden Tvangsarbejde og uden Halvering af Arbejdsugen. Danmark har Arbejde nok, der trænger til at blive gjort.

For det fjerde: Pulterkammerrydning paa Statsbudgettet og Kommunernes Budgetter, saa Udgifterne skæres ned, Ophævelse af Omsættningsskatterne. Midlertidig Moratorium for kriseramte Erhvervsdrivende og Personer.

For det femte: Ingen Indskrænkninger i Folkets politiske Frihed eller dets demokratiske Ret til at gøre sin Indflydelse paa Statsstyret gældende. Absolut Foreningsfrihed for demokratiske Organisationer.

For det sjette: Alvorlig Indgriben mod de reaktionære, lovstridige og tildels landsforræderiske Sammensværgelser mod Folkets Frihed, dets Rettigheder og Leveniveau og mod vor nationale Uafhængighed.

Hvem skal gennemføre denne Politik? Det skal en Regering, som ikke tænker paa Englands eller andre Stormagters, men paa Danmarks Interesser, og som vil varetage Folkets og ikke Overklassens Interesser.

Det skal en Regering som ikke vil skære ned paa den sociale Lovgivning, og sætte Folket paa Sulteration og Tvangsarbejde, men som vil nedskære Kapitalisternes Profit og sætte Kravet om social Retfærdighed i Højsædet.

Det er en saadan Regering, vi trænger til. En saadan Regering vil blive hilst velkommen af den altovervejende Del af det danske Folk.

Men Folket kan IKKE bruge en "Samlingsregering", som er dannet ved hemmelige Forhandlinger mellem de korrumperte Partispidser, Højfinansens og Kongemagten. Folket kan IKKE bruge en Regering bestaaende af 3 Gaardejere, 2 Proprietærer, 1 Mangemillionær, 1 Skattedirektør, 1 fhv. Smedeformand, 1 konservativ Partisekretær, 1 Direktør og 1 Statsadvokat under Staunings Forsæde og med en PRINCIPLØS Partikoalition til Støtte.

Hvorledes skal Folkets Regering dannes?

Den skal bestaa af virkelige Repræsentanter for det arbejdende danske Folk og bør dannes ved direkte Medvirken af dets Organisationer, Fagforeninger, Landbrugsorganisationer, Fiskeriforeninger, Kooperation o.s.v. Den skal stille sig under Folkets offentlige Kontrol og handle i dets Interesse.

Kun en Regering med en saadan Basis, en saadan Sammensætning og en saadan Politik vil virkelig kunne varetage Danmarks og det danske Folks sande nationale Interesser og skabe Forudsætningerne for ved Freden at genvinde vor fulde Frihed og nationale Selvstændighed.

PARTIETS 1. MAJ - OPRAAB til DANMARKS ARBEJDERKLASSE (1941).

Klassofæller!

For anden Gang møder vi vor internationale Festdag og Kampdag, den 1. Maj medens Verdenskrigen raser og mens vort Land er besat af fremmed Militærmagt. Men som vi har gjort gennem mere end et halvt Aarhundrede, saaledes benytter vi ogsaa nu den 1. Maj til at bekendte os til Socialismen, at demonstrere vor internationale Solidaritet, at tilkendegive vor Vilje til fælles Kamp mod Kapitalisme og Krig, for Folkenes Broderskab i et socialistisk Ver-

densfællesskab og at udtrykke vor Forvisning om, at Arbejderbevægelsens Kamp vil ende med Sejr!

Vi sender i Dag vor Hilsen til Folkene i alle Lande, som mod Folkenes Vilje er draget ind i den imperialistiske Krig. Vi sender vor Hilsen til Arbejderklassen i de nordiske Lande og til Arbejderklassen i hele Verden, med hvem vi altid har følt os solidarisk forbundet i et internationalt Kampfællesskab. Vi sender vor Hilsen til Sovjetfolket og udtrykker vor Begejstring over, at Estlands, Letlands, Litauens og Besarabiens Folk siden sidste Majdag har kunnet afkaste det kapitalistiske Aag og slutte deres Lande til Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker.

Vi sender vor Hilsen fra Byernes Majstævner til det arbejdende Folk Landet over, til Husmænd, Fiskere, Haandværkere, som sammen med Arbejderklassen har bygget Danmark op, som ligesom Arbejderklassen udsuges af Kapitalmagten og som sammen med Arbejderklassen fører Kampen for Frihed og Ret.

Overklasse og Reaktion i Danmark har skamløst benyttet Krigen og Besættelsen som et velkomment Paaskud til at forøge den kapitalistiske Udbytning af det arbejdende Folk, at begrænse dets Frihed, knægte og kneble dets Organisationer, ensrette dets Ungdom.

Gennem Rigsdagsbeslutninger og Voldgiftskendelser har man lagt Loft over Lønningerne, mens man ikke alene har ladet Varepriserne stige praktisk talt uhindret, men endog væsentlige Omraader har gennemført voldsomme Prisforhøjelser ved Lov eller Regeringsforanstaltning.

Værdien af den arbejdende Befolknings Indkomst forringes gennem de blodige indirekte Skatter, mens Børskurser og Aktieselskabs-Dividender viser, at Kapitalisterne har kunnet forbedre deres økonomiske Stilling. Herremænd og Storbønder beriger sig ufatteligt, mens Kornlov og Produktionsindskrænkninger virker forarmende paa Husmænd og Landarbejderne stavnbindes.

Organisationsfriheden antastes og Samfundet kender kun eet Middel mod Arbejdsløsheden underbetalt Tvangsarbejde. De Arbejdsløse maa i Ordets bogstavelige Forstand sulte og Samlingsregeringen er oven i Købet gaaet i Gang med at ødelægge Sociallovgivningen, som i Forvejen var alt andet end tilfredsstillende. Reaktionære Officerer og forbenede Teologer gøres til "Ungdomsopdragere", Pressen ensretter sig og med "Alsang" og Kongerøgtelse forsøger man at faa Folket til at glemme Attentaterne paa dets og Landets dyreste Interesser.

Kun med Socialdemokratiets Hjælp har Overklassen og Reaktionen naaet de Resultater, den kan notere i Dag. Med knækket Rygrad har Socialdemokratiet under sine Lederes Kommando gjort højre om. Det har betingelsesløst støttet Nedskæringerne, ja selv gennemført dem. Det har gennemført Voldgiften og de øvrige fagforeningsfjendske Love. Det har udleveret Regeringsflertallet til Reaktionen. Det har betingelsesløst svigtet Socialismens Ide og erklæret, at det opgiver enhver Tanke om international Solidaritet.

Socialdemokratiet har svigtet hele det Idegrundlag, hvorpaa dansk Arbejderbevægelse byggedes op. Det har forraadt den Sag, paa hvilken Majdemonstrationerne gennem over 50 Aar har været Symbolet. Det har forladt Majdagens Ide!

Kammerater. Arbejdere!

Vi har før oplevet store Tilbageslag og voldsomme Angreb fra Reaktionen. Det er ikke første Gang Arbejderbevægelsen gør smertelige Erfaringer med Hensyn til Førere, der bliver Forrædere. Arbejderklassen har een Gang før gennemlevet en Verdenskrig og set Forsø-

- 36 -

gene paa at spænde den for Kapitalisternes Vogn og slaa dens internationale Solidaritet i Stykker!

Men intet har kunnet kue Arbejderklassens Kampmod eller standse dens Vej fremad. Gennem den forrige Verdenskrigs Mørke og Forræderi aabnedes Vejen til Socialismen for Millioner af Mennesker. Og den Bevægelse, der allerede er kraftigt i Gang i Danmarks Arbejderklasse for at organisere Kampen for sin og det danske Folks Livsinteresser, viser os Vejen frem.

Vor Solidaritet skal staa sin Prøve!

De kommende Maaneder bliver afgørende i mere end een Hensende. Den mægtige Rejsning, som er i Gang først og fremmest i Danmarks Fagforeninger, søges imødegaaet af dem, der vil gaa Kapitalisternes Erinde, med Splittelsesmanøvrer og udemokratiske Foranstaltninger. Men der er al Udsigt til, at den Slags Manøvrer mislykkes, til at Danmarks Arbejderklasse bliver sig sin vældige Styrke bevidst og benytter den i den fælles Kamp for fælles Sag og mod fælles Fjende.

Solidaritet Arbejderne imellem - og ikke Solidaritet med Borger-skabet og Splittelse i Fagforeningerne er Øjeblikkets Løsen!

Samlingen i Arbejderklassen for Arbejderklassens Sag - og ikke "Samling" med Overklassen og Reaktionen til Arbejderbevægelsens Fordærv er Dagens Parole!

Kamp for det arbejdende Danmarks Interesser - og ikke Selvopgivelse, Ydmyghed og indre Splittelse, mens Kapitalister og Storbønder plyndrer og knægter Folket, det er vor Opgave!

Følg Kommunisterne i denne Kamp!

Nu som altid staar Kommunisterne i de forreste Rækker, naar det gælder Kampen for Arbejderklassens, Folkets, Socialismens og Danmarks Sag. Vi giver aldrig op, og Sejren bliver vor!

Gør fælles Sag med os i Fagforeningerne, paa Arbejdspladserne, blandt de Arbejdsløse. Thi det er jeres egen Sag, det gælder! Som vor store Lærere KAREL MARX allerede erklærede, har vi ingen Interesser, som ikke er Arbejderklassens Interesser, fører ingen Politik, som ikke er Arbejderklassens Politik. Og som Arbejderklassen i alle Lande siden Karl Marx' Dage har gjort bekendt vi os til det evigunge og eviggyldige Feltraab:

PROLETARER I ALLE LANDE, FOREN JER!

Under dette Feltraab organiserede Arbejderklassen sig i hvert eneste Land. Under denne Parole sluttede den sig sammen i en international Bevægelse. Disse Ord udgjorde altid Majdagens Løsen for Arbejderklassen i Danmark som i alle andre Lande.

Under dette Feltraab, i denne Aand opfordrer vi Danmarks Arbejdere til at fejre den første Maj. At benytte den til at manifestere vor Vilje til ubrydeligt, solidarisk Sammenhold i Kampen for saavel de Arbejdendes som de Arbejdsløses Interesser, i Kampen for hele det danske Folks og for Danmarks Frihed og Fremtid'.

Leve Arbejderklassens Solidaritet i Kampen for Socialismens Sag og mod Folkets Fjender!
 Leve den fri Fagbevægelse i Kampen mod Udbytning og Undertrykkelse!
 Leve Kampen for Freden og for Folkenes Ret til frit at bestemme over deres Skæbne!
 Leve det fri Sovjetfolk i den socialistiske Sovjetunion!
 Leve den internationale Arbejderklasses Fører, den kommunistiske Internationale!

1. Maj 1941
 DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

- 37 -

PARTIETS 1. MAJ - OPRAAB 1945 - ILLEGALT "LAND OG FOLK"

FOR FRIHED, FRED OG FREMSKRIDT.

For sjette Gang fejrer den internationale Arbejderklasse 1. Majdagen under den nazistiske Røverkrig.

Krigens Byrder hviler nu tungere paa Folkene end nogensinde. Den nazistiske Terror raser med uformindsket Kraft i de besatte Omraader. I de befriede Lande, der er ødelagt og plyndret af Tyskerne, maa de overlevende fra det nazistiske Rædselsherredømme friste en Tilværelse under de største Savn i de afbrændte Huse og de ødelagte Byers Ruiner. Og overalt i Verden er Forholdene blevet strengere paa Grund af den krævende Krig.

Alligevel fejrer Arbejderklassen denne Dag med de største Forhaabninger. De okkuperede Omraader er befriet eller staar umiddelbart foran Befrielsen. Og den Røde Arme og de allierede Hære gør det nu endeligt af med det nazistiske Uhyre. Snart kan Europas Folk hellige sig Kampen mod Nazismens Rester, Afregning med Krigsforbrydere og Forrædere, Genopbygningen og Fredens Sikring.

Her vil Arbejderklassen komme til at spille den største Rolle. Overalt i de for Friheden kæmpende Lande har Arbejderklassen vist sig som Nationens Kærne. Dens Indsats har været afgørende for Nationens Liv eller Død. Som i Krig saaledes ogsaa i Fred. Arbejderklassen maa være med. Udenom den skabes ingen varig Fred, virkelig Frihed eller økonomisk Tryghed. Derfor maa Arbejderbevægelsen være med ved Fredens Organisering, og der skal tages Hensyn til dens Kamp og Maal.

Overalt i Landene udvider og forstærker Arbejderne den Enhed, der blev vundet i Kampen mod ydre og indre Fjender, og som fortsat er bydende nødvendig for de kommende Opgavers Løsning. Nationalt har denne Enhed allerede haft den største Betydning. Arbejderklassen har i nogle Lande faaet den førende Plads, som tilkommer den. Internationalt er Enheden ogsaa paa Vej. Den faglige Kongres i London var en stor Sejr for Enheden og Forløberen for en stor og mægtig faglig Arbejderinternationale.

- Danmark venter endnu paa Befrielsen paa denne Majdag, Men længe vil det ikke vare, før Signalet til Tyskernes Fordrivelse lyder. Det maa det danske Folk forberede sig paa og have alt klar til den Indsats, der kræves.

Ogsaa Overgangs- og Efterkrigstiden maa forberedes. Alt maa gøres klar til Realisering af Frihedsraadets Program om Afstraffelse af Landsforrædere, Erstatning til Patrioter m.m. Men desuden maa en Række andre Spørgsmaal løses samtidig. Demokratiet skal sikres. Nazipartiet skal forbydes, og alle Nazister renses ud af offentlig Administration. Krigsformuer skal indkasseres. Folkets Forsyning med Livsfornødenheder maa sikres, Spekulanter og Monopolisters Magt skal brydes gennem Nationalisering af Udenrigshandelen, Banker, Forsikringselskaber og andre monopolagtige Virksomheder. Samfundet skal have Kontrol med Investering og Produktion, med Priser og Avancer og sørge for en mere retfærdig Fordeling af Værdierne. Arbejderne maa have Erstatning for Krigstidens Uret, Tjenestemandsløven skal revideres og Alders- og Invaliderevnen forhøjes. Arbejde eller fuld Dækning for Arbejdstab maa gives til alle. Socialnedskæringen skal ophæves, den tvungne Voldgift afskaffes og Arbejdernes Strejkeret genindføres.

Denne Politik svarer til Arbejdernes Tarv og er mulig at gennemføre. Der kræves blot, at Arbejderne staar sammen. Derfor er Majdagens vigtigste Bud: Arbejderklassens Enhed! Den praktiske Enhed fra Frihedskampen maa bevares og føres videre.

Enheden, der sikrede Danmarks Anerkendelse ude i Verden, vil ogsaa sikre, at Danmark bliver et virkeligt Folkets Danmark.

- 38 -

Idet vi opfordrer Arbejderne til at fejre Majdagen i denne Aand for Frihed, Fred og Fremskridt, sender vi vor Hilsen til de kæmpende Folk i alle Lande. En særlig Hilsen sender vi til alle Patrioter, der vansøger i de tyske Fangehuller, og til Paarørende til Nazismens Ofre,

Leve Folkenes Frihedskamp!
Leve Sovjetunionen og de andre demokratiske Nationer!
Leve Arbejderklassens Enhed!
Leve 1. Maj!
Leve Danmark!

Danmarks kommunistiske Parti
Centralkomiteen.

KOMMUNISTISK AARBOG

1941

DANSKE PARTI-DOKUMENTER

Til det danske Folk!

Den 1. September
1939, da Krigen
brød ud, udsendte
Partiet følgende
Opraab

I en Stund, hvor det kapitalistiske Profitsystems mest kyniske og brutale Kræfter har sluppet en ny Verdenskrigs Rædsler løs over Menneskeheden, og hvor det igen bliver den ejendomsløse Arbejder, der med Liv og Lidelser kommer til at bære Krigen frygtelige Følger, ønsker Centralkomiteen for Danmarks kommunistiske Parti at udtale følgende:

Kun gennem en paa Plan og Orden bygget socialistisk Samfundsordning kan Krige og deres Følger undgaaes og Menneskehedens Kræfter forenes til nyttigt Arbejde i Opbygning og Fremskridt. Arbejderklassens Kamp gælder derfor nu som før Freden og Socialismen.

Men vi ønsker samtidig at gentage vort Partis Erklæringer om, at vort Maal i den givne Situation er at forsvare og bevare Danmarks Frihed og Selvstændighed, at sikre dansk Demokratis Bestaan og Udvikling til Gavn for det arbejdende og skabende danske Folk.

Danmarks kommunistiske Parti er derfor beredt til at medvirke til ethvert Arbejde, som fremmer Fredens Sag, som tjener til at bevare Landets Selvstændighed og skærme det mod Krigen Rædsler og til at værne og sikre Folkets Frihed og demokratiske Rettigheder.

Derfor opfordrer vi hele det danske Folk til i denne svære Stund at samles om Løsning af Dagens Hoved-

opgaver: Forening af Arbejderbevægelsens og det aktive Demokratis Kræfter til Værn for Land og Folk. Kamp mod og Undertrykkelse af enhver Bevægelse, som direkte eller indirekte mødarbejder Danmarks, dansk Demokratis og den danske Nations Interesser.

Hurtig Gennemførelse af alle Foranstaltninger, som kan tjene til at betrygge vort Land. Samarbejde med de øvrige nordiske Lande og Folk om Løsning af Skandinaviens Fællesopgaver i denne Tid.

Effektive Foranstaltninger ved Lovgivning og paa anden Maade til at sikre Landets og Folkets Forsyning med alle Livsformoderheder og til at hindre Spekulanter i at berige sig paa Krigen eller paa en mulig Vareknaphed, Kædehandel o. s. v. og Samfundets Beslaglægning af de Hamstringslagre, som Overklassen allerede har indkøbt. Maximalpriser paa de vigtigste Varer og Imodegaaelse af allerede stedfundne Prisstigninger, bl. a. gennem Forhøjelse af Alders- og Invaliderente, Arbejdstøsheds-hjælp o. l.

Ordentlige Forhold og rimelig Lønning til de indkaldte Soldater og Understøttelse af de ubemidlede Indkaldtes Familier.

Beskyttelse af Befolkningen mod mulige Krigshandlinger. Indretning af Beskyttelsesrum paa alle Fabriker og af Tilflugtssteder for Kvinder og Børn. Gratis Mørklægningsmateriale til Ubemidlede.

Vort Parti vil sætte alle sine Kræfter ind paa disse Op-gavers Løsning og kalder paa hele Folkets Medvirken. Farene for Land og Folk er store under Krigen, men naar Arbejderklassen og Demokratiet forener sine Kræfter, kan Farene afværges, Noden holdes fra Hjemmene og Danmarks Frihed og Selvstændighed bevares.

Danmarks kommunistiske Parti.

„Denne Krig kan der kun gøres Ende paa ved Arbejderrevolution i nogle Lande. Men foreløbig skal vi forberede denne Revolution, hjælpe den.“

(Lenin: „Krig og Revolution“, Tale 27. Maj 1917, 3. Oplag, S. 30. Arbejderforlaget.)

For Arbejderklassens internationale Solidaritet i Kampen mod Krigen

Uddrag af Udtalelse fra det politiske Udvalgs udvidede Møde den 1. Oktober 1939

Det er Arbejderklassens Pligt af al Magt at medvirke til at gøre en Ende paa Krigens Vanvid og at søge gjort en Ende paa det kapitalistiske Udbyttersystem, der er Skyld i Krigen og Aarsag til Krige, Magtkampane og Undertrykkelse af Lande og Folk. — Idet vi gentager Borghjergs Ord: „Fred mellem Hytterne, Krig mod Paladserne!“ minder vi Danmarks Arbejderklasse om, at Opfyldelsen af dens Pligter til international Solidaritet i Kampen mod Krig og Kapitalisme sauntidig er den bedste og virksomste Metode til Varetagelse af Danmarks og det danske Folks Interesser.

Danmarks kommunistiske Parti gentager derfor sin Erklæring i Oprabet af 4. September og opfordrer Arbejderklassen og alle dens Organisationer til at kende sin Pligt, sit Ansvar og sine Muligheder i denne Situation. Vi opfordrer til Enighed, Sammenhold og socialistisk Pligtopfyldelse. Vi opfordrer til at gennemsøge og afvise de Forsøg, der nu ligesom i 1914 gøres paa at faa Arbejderklassen til at svigte sine egne Interesser til Fordel for Kapitalisternes, paa at faa Arbejderbevægelsen til at forraade sit socialistiske Program til Fordel for Urettens, Krigens eller den kapitalistiske Borgfreds Politik. Vi opfordrer til at tilbagevise de Folk, der søger at splitte og opdele Arbejderklassen, at saa Had og Tvedragt Arbejderne imellem, og som derved kun gaar Kapitalisternes Ærinde.

Partiledelsen opfordrer alle Partiets Medlemmer og Tilhængere til kraftigt, utrætteligt og offerberedt at understøtte dets Arbejde paa denne Resolutions Grundlag. Nu mere end nogen Sinde skal den socialistiske Kamp og Folkefrihedens Fane holdes højt af dansk Arbejderbevægelse, og vi Kommuniste skal vise, at vi forstaar at gaa i Spidsen.

Danmarks kommunistiske Parti,
C. K.'s politiske Udvalg.

For Freden og Folket — mod Krigen og Kapitalismen!

Uddrag af Manifest fra Central-komitéens udvidede Møde den 22. Oktober 1939

Situationen ved Begyndelsen af denne Krig er ikke den samme som i 1914. — Folkene i alle Lande husker Verdenskrigen, dens Ofre, dens Rædster, de Løgne, hvormed man søgte at besnykke den og den uretfærdige Fred, hvormed den afsluttedes og som i sig selv indeholdt Spiren til nye Krige. Folkene hader Krigen og ønsker Freden.

Arbejderne er ikke uden Fører i Kampen mod Krigen. Ganske vist har Socialdemokratiets Partiledere nu som i 1914 gjort alt for at understøtte de krigsførende Regeringer, men i alle Lande findes nu kommunistiske Partier, som holder usvigelig fast ved Marx' og Lenins Program i Kampen mod Krigen og Kapitalismen. Den socialdemokratiske II. Internationale har paa ny forraadt Kampen mod Krigen og er gaaet i Opløsning — men den kommunistiske Internationale lever, arbejder og kæmper, holder Socialismens og Internationalismens Fane højt.

Kapitalismen er ikke Eneherre i Verden. Arbejderne har erobret og befæstet Statsmagten over en Sjettedel af Jorden med 185 Miljoner Mennesker. Den store socialistiske Sovjetunions Eksistens som en økonomisk overlegen, militært stærk, socialistisk og fredsvendig Magt er en betydelig Faktor i Verdensudviklingen og den kraftigste Støtte for det arbejdende Folk i hele Verden!

Vi stiller os nu som før den ene og store Arbejdsopgave: At samle hele Arbejderklassen og det arbejdende danske Folk til fælles politisk og faglig Kamp mod Fredens, Frihedens og Folkets Fjender.

Vi opfordrer Danmarks arbejdende Folk til ikke at lade sig forvirre af Provokatorers og Borgfredsagenters Kampagne, men at samle alle Kræfter om følgende:

1. *En Udenrigspolitik*, der afviser enhver Støtte, direkte som indirekte, til de krigsførende Magter, og som frem-

mer alle Bestræbelser, der kan modvirke Krigen og tjene Fredens Sag.

2. *En Håndelspolitik*, der ikke virker som praktisk Hjælp til de krigsførende, men som sikrer det danske Folks Forsyning med de nødvendige Varer.

3. *En økonomisk Politik*, der bremser Prisstigningerne, hindrer Vareager og Hamstring, modvirker Arbejdsløsheden, og som gennem Rentefættelse, Moratorium og lignende hjælper de Erhvervsdrivende samt de arbejdende Landbrugere og Fiskere.

4. *En Socialpolitik*, der bekæmper Arbejdsløsheden, sikrer rimelige Lønninger, og som skaffer Arbejdsløse, Gamle, Syge og Invalider ordentlige Levevilkkaar.

5. *En Skattepolitik*, der gennem direkte Beskatning og fornodent gennem Formuekonfiskation tager de nødvendige Pengemidler til det offentlige Behov fra Kapitalister og Spekulanter.

6. *En Indtægtspolitik*, der ikke begrænser Folkets demokratiske Rettigheder, dets Presse-, Forenings- og Forsamlingsfrihed, men derimod demokratiserer Statsapparatet og renser reaktionære og fascistiske Elementer ud.

Det er denne Politik, vi opfordrer alle Arbejdere og Smaakaarsfolk, alle Venner af Fred, Frihed og Fremmskridt til at være med til at føre til Sejr.

Vi retter i Særdeleshed vor Appel til Fagforeningernes og Vælgerforeningernes Hundrethusinder af Medlemmer: Tag ud fra Jeres egne Erfaringer Stilling til de vigtige Spørgsmaal! Forstaa, at alle Arbejdere — uanset politisk Partimedlemskab — har saame Interesser, og at hvis de staar ubrydeligt sammen i Kampen for disse Interesser, saa vil Sejren blive vundet! Find Jer ikke i, at Jeres egne Organisationer, som I under Kampen og Ofre har opbygget, bliver misbrugt af Ledere, som har sluttet Borgfred med Overklassen og Reaktionen!

Dødskløkkerne ringer over den kapitalistiske Verden og det kapitalistiske Samfundssystem. Det er Arbejderklassen, som ud af Krig og Kaos skal bære den ny Tid frem, det er Arbejderklassen, der — som Karl Marx siger — skal være Kapitalismens Gravenkarle!

Forén Kræfterne til fælles, sejrrig Kamp mod Krigen og Kapitalismen!

Sæt Borgfredens og Overklassens Agenter ud af Arbejderbevægelsens Rækker!

Stands Krigsspekulanternes Virksomhed, værn Arbejderhjemmene mod Udplyndringen!

Leve Arbejderklassens og det arbejdende Folks Sammenhold i Kampen for et frit og uafhængigt socialistisk Danmark!

Oktober 1939.

Danmarks kommunistiske Parti.

Til de danske Kommuniste!

I Dag kan alle se, at vi Kommuniste har været hvide alle se, at hvis de ansvarlige Myndigheder herhjemme i Tide havde lyttet til vore Advarsler og indrettet vor Lands Politik derefter, havde Danmark ikke befundet sig i den nuværende alvorlige Situation.

Uddrag af Brev fra det politiske Udvalg d. 15. April 1940

I Aarevis har vi Kommuniste fremført, at kun alle fredsvenlige Staters snævrreste Samarbejde med Sovjet-Unionen i at skabe en fast og ubrydelig Fredsfront imod visse Staters roveriske Fremstød vilde være i Stand til at frelse Freden og redde Verden for en ny Krig. Men ligesom i andre Lande saa vi ogsaa herhjemme, hvordan de ansvarlige politiske Myndigheder gik i den engelske og franske Reaktions Tjone og bekæmpede og saboterede Sovjet-Unionens Arbejde paa at skabe denne Fredsfront med det Resultat, at Europa og vort Land nu er kastet ud i Krigen.

Kan en Politik, der havde understøttet Sovjet-Unionens Fredspolitik, og som havde sat en Stopper for Vestmagternes Intriger i vort Land og sat en Stopper for den igennem Aarevis førte Anti-Sovjet-Kampagne og i Stedet søgt fremmet et venskabeligt Samarbejde økonomisk, politisk og kulturelt med Arbejderstaten Sovjet-Unionen, vilde have forhindret de Begivenheder, som Danmark nu er blevet Offer for.

Ligesaa lidt som Folkeslagene i Tyskland, Frankrig, England, Norge og Sverrig ønsker det danske Folk denne

Krig, der intet har med Frihed eller Demokrati at gøre, men kun drejer sig om, hvilken imperialistisk Stormagt, der skal herske og raade over Verdens Rigdomme og Folket. Og med al sin Styrke vender det danske Folk sig imod den Højfinans, der har kastet Europa ud i en ny Verdenskrig og imod de Krigsaustiftere i Paris og London, som nu har drægt Norden og vort Land ind i Krig og prisgivet vort Lands nationale Selvstændighed, dets Demokrati og Arbejderbevægelse.

Kammerater!

I denne skæbnesvangre Situation for vort Land reitter Partiledelsen følgende Appæl til alle Partiets Medlemmer: Vort Parti og den danske Arbejderbevægelse guar en vanskelig Tid i Møde. Men hvad der end sker eller vil ske, vil vi Kommuniste blive paa vore Poster og fortsætte vort Partis Arbejde til Gavn for vort Land og det danske Folk. Lad end de socialdemokratiske Ledere svigte — vi Kommuniste vil ikke gøre det! Vi vil vise den danske Arbejderklasse og det danske Folk, at vi ikke stryger Flaget, men vil fortsætte Kampen for Fred, for at Krigens mørke Skyer fjernes fra vort Land og for, at det bliver Velhavne og ikke det arbejdende Folk, der kommer til at betale Krigtidens og Dyrtidens Omkostninger.

Overalt i Fagforeninger og Lejerforeninger, paa Arbejdspladser og blandt de Arbejdløse, i By og paa Land — overalt ude blandt det arbejdende Folk skal hvert eneste Partimedlem arbejde og virke for at samle det danske Folk omkring vort Partis Politik, sikre de faglige Organisationers Frihed og Eksistens, varetage det danske Folks politiske, sociale og økonomiske Interesser og beskytte vort Lands Folkestyre og nationale Selvstændighed.

Men en resultatrig Gennemførelse af denne Politik kræver den yderste Disciplin af hvert eneste Partimedlem og den stærkeste Fasthed i Partiets Rækker! Afvis og bekæmp af alle Kræfter Provokatorers Forsøg paa at bringe vort Parti paa Afveje! Bevar Hovedet koldt og klart og husk altid paa: *at vi skal arbejde blandt Masserne, at vi skal arbejde for Masserne, og at vi skal føre Masserne!*

I Mindet om Kammerat Dimitroffs modige Optræden for Rigsretten i Leipzig, i Erindringen om vore tyske, kinesiske, spanske og franske kommunistiske Kammera-

ters eksempellose modige Kamp imod deres egne Landes og Folks Undertrykkere og med de russiske Bolsjevikers og Kammerat Stalins glorrige Eksempel for Øje opfordrer vi alle danske Kommuniste til i Gerning og Optræden at vise sig som værdige Medlemmer af Danmarks kommunistiske Parti og Kommunistisk Internationale og modigt og staalet fortsætte Kampen:

For Fred mellem Folketagen!

For at Krigens mørke Skygger fjernes fra vort Land!

For vort Lands Folkestyre og nationale Selvstændighed!

For at hindre den hjemlige Reaktion i at udnytte Situationen til at adelægge og knuse vort Lands Arbejderbevægelse og Demokrati!

For Bevarelse af vore faglige Organisationers Frihed og Eksistens!

For at de Rige betaler Krigtidens og Dyrtidens Omkostninger!

For Bøtelse og Forbedring af det danske Folks sociale Kaar og Leveforhold!

København, den 15. April 1940.

*Danmarks kommunistiske Parti,
C. K.'s politiske Udvalg.*

For Folket og Danmark!

Som Følge af Kapitalisme og Udbytning, som Følge af mange Aars forfejlet Politik og som Følge af Krigens og den deraf fremkaldte Besættelse af vort

Land ved fremmed Militærmagt er der opstaaet en Situation, som kan blive katastrofal for store Dele af Folket, og som sætter Spørgsmaalet om Danmarks „være eller ikke være“ som selvstændigt Land paa Historiens Dagsorden. Af det danske Folks Holdning og af dets bevidste Handling afhænger saavel Folkets som Landets Skæbne for en lang Fremtid.

Følgerne for Folket mærkes forelobig gennem Udenrigshandelens delvise Sammenbrud, gennem meget stærkt indskrænkede Raavaretilforsler og den deraf følgende *Varemangel, Restriktioner og Arbejdsløshed*. Endvidere

Manifest fra Centralkomitéen Juli 1940

gennem *Prisstigningerne, Omsejningskatten* og de andre Skatter, *Nedskæringen af de sociale Ydelser* og den begyndende *Ødeleggelse af et Aarhundredes sociale Lovgivning*. Ved Lov er *Lønreduktioner* gennemført, *Kontingenterne* til Arbejdsloshedskasserne stiger stadig. *Arbejdsfordelingen* nedsetter Arbejdernes Ugeførtjeneste, og *Lønskatten* pålægges dem ekstra Byrder til Arbejdsloshedsforsorgen. *Fagbevægelsen myndiggøres ved Lov*, og det politiske Liv „morklæges“ ved Regeringsdekreter.

Overklassen derimod beholder sine Rigdomme og sin Magtstilling ubeskåret. „Udbyttebegrænsningen“ gælder kun paa Papiret. Hvert Gnske fra det store Landbrug imødekommes, og i Stedet for at afhjælpe Foderstofmangel for Husmændene sætter man nu Kornprisen kraftigt i Vejret.

Regeringsflertallet er udlæret til Reaktionen og Højfinansens gennem to Regeringsomdannelser. Under Præsident om, at dette er en „*dansk national Sanning*“, har 5 Rigsdagspartier dannet en *principlos Regeringskoalition*, medens endnu mere reaktionære Kræfter finder sammen for om muligt at udnytte den ved Besættelsen skabte Situation til at fremme deres lyssky, udanske og folkefjendtlige Planer.

Med fuld Ret stiller Folket da Spørgsmaalet: *Var alle dette nødvendigt?* Var da det sidste Hundredaars økonomiske, politiske og sociale Fremskridt bygget i den Grad paa Sand, at de skulde falde i første Storm? Var da Danmark et saa svagt og fattigt Samfund, at „9. April“ kunde hidføre en økonomisk Katastrofe? Var den Udvikling, som Krigen gav Fart, uundgaaelig?

Vi Kommuniste svarer: Nej! Alt tyder paa, at hvis der var fort en Udenrigspolitik udelukkende i Danmarks og ikke i Imperialisternes Interesse, saa kunde Besættelsen være undgaaet. Hvis man — som vi Kommuniste gennem en Aarrække har foreslaaet — i Tide havde taget fat paa en Omlægning af Danmarks Landbrug og Folkehusholdning, saa kunde Afbrydelsen af vor Handel vesterud ikke faa katastrofale Følger. Hvis ikke — som nu — Statsmagteus Kræfter koncentrerer om at beskytte Velhavne og bevare Overklassens privilegerede økonomiske Stilling, saa behøver ikke en Tøddel af de sociale og politiske Fremskridt at opgives!

Men ogsaa som Situationen er i Dag, findes der en Udvæj af Vanskelighederne, en Fremtid for vort Land og Folk.

Hvad er i Dag nødvendigt for det danske Folk?
Hvad bør være Hensigten og Maalet for dansk Politik?
For det første: Klar og aaben Erkendelse af Situationen, dennes Vanskeligheder og Muligheder. Erkendelse af hidtidige Fejl i Udenrigspolitik som Indenrigspolitik og Vilje til hensynsløst at likvidere dem.

For det andet: Øjeblikkelig Omlægning af vor Folkehusholdning, vor Produktion, vore Erhvervs- og Finansforhold efter Situationen's Muligheder og Hensynet til Folkets Tarv. Dette vil sige:

Nedskrivning af Nationalformuen til dens reelle Værdi, saa det arbejdende Folk ikke fortsat skal forrente Kapitalisternes oppustede Papir-Værdier.

Kraftig Bremsning af enhver Form for Udbygning, saavel gennem Lønslaveri og Rentelaveri som gennem Vareaager o. i. Indgreb mod enhver Form for Spekulation til Skade for Folket.

Omlægning af Landbruget til at blive mest mulig selvforsynende med Foderstoffer. En Forudsætning herfor er, at de tyngende Gælds- og Rentebyrder skæres ned.

Planmæssig Organisering af Raastof-Fordeling, af Import og Produktion. Offentlig Kontrol med Vareomsætning og alle Dispositioner af økonomisk Art. Bankerne stilles i Erhvervslivets Tjeneste og sættes helt under Samfundets Kontrol.

Hurtige og resolute Forhandlinger til Ordning af vor Vareomsætning med Tyskland, Skandinavien, Mellem-Europa, de baltiske Lande og ikke mindst med Sovjet-Unionen, hvorved der kan skaffes os tilstrækkelige Tilforsler af nødvendige Raastoffer og sikres os Af-sætning af vore Eksportprodukter.

For det tredje: Fuld Udnyttelse af de Muligheder, en saadan erhvervsøkonomisk Politik giver for at koninere Arbejdslosheden til Lavs. Dette kan og skal gøres uden Tvangsarbejde og uden Halvering af Arbejdsugen. Danmark har Arbejde nok, der trænger til at blive gjort.

For det fjerde: Fuldkommen afvikling paa Statsbudgettet og Kommunernes Budgetter. *Saa Udgifterne skæres*

ned. Ophævelse af Omsætningskatterne. Midlertidig Motorium for kriserante Erhvervsdrivende og Personer.

For det femte: Ingen Indskrænkninger i Folkets politiske Frihed eller dets demokratiske Ret til at gøre sin Indflydelse paa Statsstyret gældende. Absolut Foreningsfrihed for demokratiske Organisationer.

For det sjette: Alvorlig Indgriben mod de reaktionære, lovstridige og tildels landsforræderiske Sammensværgelser mod Folkets Frihed, dets Rettigheder og Leveniveau og mod vor nationale Uafhængighed.

Hvem skal gennemføre denne Politik? Det skal en Regering, som ikke tænker paa Englands eller andre Størmagters, men paa Danmarks Interesser, og som vil varetage Folkets og ikke Overklassens Interesser.

Det skal en Regering, som ikke vil skære ned paa den sociale Lovgivning og sætte Folket paa Sulteration og Tvangsarbejde, men som vil nedskære Kapitalisternes Profit og sættele Kravet om social Retfærdighed i Høj-sædet.

Det er en saadan Regering, vi trænger til. En saadan Regering vil blive hilst velkommen af den altovervejende Del af det danske Folk.

Men Folket kan ikke bruge en „Samlingsregering“, som er dannet ved hemmelige Forhandlinger mellem de korrupte Partispidser, Højfinansens og Kongemagten. Folket kan ikke bruge en Regering bestaaende af 3 Gaardejere, 2 Proprietærer, 1 Mangemillionær, 1 Skattedirektør, 1 fhv. Smedeformand, 1 konservativ Partisekretær, 1 Direktør og 1 Statsadvokat under Staumings For-sæde og med en *principløs* Partikoalition til Støtte.

Hvorledes skal Folkets Regering dannes?

Den skal bestaa af virkelige Repræsentanter for det arbejdende danske Folk og bør dannes ved direkte Medvirken af dets Organisationer, Fagforeninger, Landbrugsorganisationer, Fiskeriforeninger, Kooperation o. s. v. Den skal stille sig under Folkets offentlige Kontrol og handle i dets Interesse.

Kun en Regering med en saadan Basis, en saadan Sammen-sætning og en saadan Politik vil virkelig kunne varetage Danmarks og det danske Folks sande nationale Interesser og skabe Forudsætningerne for ved Freden at genvinde vor fulde Frihed og nationale Selvstændighed.

Vi henvender os særlig til Arbejderklassen: Vi opfordrer Jer, Kammerater, som har baaret to Menneskealdres politiske og sociale Udvikling frem i vort Land, og som er sammensluttet i dets største og stærkeste Organisationer, i Fagforeningerne, til at forstaa *Ansvar*et og *Mulighederne* i denne Skæbnetime.

Socialdemokratiets Lederklippe har opgivet alle Principper og enhver Antydning af selvstændig Politik. De har udleveret Regeringsflertallet og lagt Navn til den mest gemene og brutale Nedskæringslovgivning, Danmarks Arbejdere har været ude for. De har udnyttet deres Indflydelse over Fagforbundenes Ledelse til foreløbig at hindre, at Fagbevægelsens mægtige, altbesejrende Kraft saltes ind til Forsvar for Arbejderklassens Interesser og Folkets Sag.

Saadanne „Ledere“ og en saadan „Politik“ har dansk Arbejderbevægelse ikke forjænt. Hele deres Rolle indenfor Arbejderens Organisationer bestaar i Dag i at *hindre* disse i at bruge deres Stryke i Medlemmernes Interesse. De har simpelthen afgørende spillet fallit. *De har nu kun een eneste historisk Opgave igen: at forsøinde!*

Gør op og rens ud! Gør i Arbejderbevægelsen op med HIPA-Folkene, hvis „politiske Visdom“ i Dag sammenfattes i Opfordringer til at undgaa, at andre foretager Nedskæringerne — ved selv at foretage dem! Som billedlig talt opfordrer Arbejderbevægelsen til at søge at redde Lavet — ved at begaa Selvmord! Rens ud i Organisationerne og sorg for at have Ledere og Tillidsmænd, som vil varetage Jeres egne Interesser og ikke vil gaa den reaktionære Sammenskuds-Regerings Ærinde.

Naar Danmarks Arbejdere staar sammen, naar de kender deres ulrye Kraft og bruger deres faglige Organisationer efter disses Hensigt, da kan de i Spidsen for hele det arbejdende Folk knuse enhver Modstand og føre en Politik til Gavn for Folk og Land!

Vi kalder til Samling mellem Arbejdere og Bønder, Husmænd og Fiskere, Haandværkere og Næringsdrivende, Smaakaarsfolk og Intellektuelle i By og paa Land omkring dette Program.

Vi stiller hele vor Kraft i denne Sags Tjeneste og erklærer, at vi kun har eet Maal: Danmarks og det danske Folks økonomiske, politiske og nationale Frihed — kun

een Hensigt med vort Arbejde: at forene det arbejdende Folk til fælles Kamp for fælles Sag!

Vi ved, at der er en Vej frem! Vi ved, at Sejren kan vindes, naar vi lofter i Flok! Derfor: Til Arbejdet!
For Folket og Danmark!
Juli 1940.

Centralkomiteén for Danmarks kommunistiske Parti.

ARBEJDERFORLAGET udsender til *Stadighed de betydningsfuldste Taler og Partidokumenter i Pjeceform. Har du f. Eks. læst:*

Taler paa Sovjetunionens kommunistiske Partis 18. Partikongres, Marts 1939:

Stalin: Sovjets Arbejdere og Bønder bygger Kommunismens Samfund (nedsat Pris 10 Øre).

V. Molotof: Den 3. Femårsplan (nedsat Pris 25 Øre).

D. Manuilski: Verdenssituationen og Kommunistisk Internationale (nedsat Pris 25 Øre).

K. Vorosjilof m. fl.: Den røde Hær i Dag (nedsat Pris 25 Øre).

V. Molotof: Sovjetunionens Udenrigspolitik, Tale holdt den 31. Oktober 1939. (Pris 15 Øre.)

— Kapitalismens Veje og Sovjetunionen, Tale holdt ved Moskva-Sovjettens Festmøde den 6. November 1939. (Pris 15 Øre.)

— Sovjetunionen og Omverdenen, Tale holdt den 29. Marts 1940. (Pris 15 Øre.)

— Socialismen marcherer, Beretning paa Sovjetunionens Øverste Sovjets 7. Samling den 1. August 1940. (Pris 10 Øre.)

Hold dig altid underrettet om Arbejdersforlagets aktuelle Pjeccer. Følg med i Forlagets Annoncer i "Arbejderbladet" og tal med Literaturlederen. Læs ikke alene selv den revolutionære Literatur, men vær med til at udbrede den.

"Teorien bliver til materiel Magt, saa snart den har faaet Tag i Masserne." (Karl Marx.)

ARBEJDERFORLAGET 1941

Uddrag af Udtalelser, Bladartikler og Pjeccer fra Kommunistisk Parti indtil 22. Juni 1941.

Formaalet med dette lille Udvalg er at give Partiets Talere og aktive Folk en Oversigt over vor principielle Stilling til udenrigske Spørgsmaal og til den danske Regerings almindelige Politik i denne Periode og at give Materiale til eventuel Tilbagevisning af Angreb paa Partiet for dets Holdning til den imperialistiske Krig og til de enkelte imperialistiske Magter.

Materialesamlingen begynder derfor ikke 1. September 1939, men nogle Aar i Forvejen for at vise den ubrydelige Konsekvens i vor Politik.

Den vigtigste Tryksag fra Perioden før Krigen er ikke medtaget. Det drejer sig om Aksel Larsens Tale i Odense 1938: "Der kaldes til Samling", men de afgørende Afsnit af denne Tale findes i Aksel Larsens nyligt udkomne Brochure "Kommunisternes Politik for Krigen". I det hele taget maa man naturligvis i sin Vurdering støtte sig paa Partiets Publikationer, bl.a. paa Alfred Jensens Pjece "Kommunisterne under Besættelsen".

9. Februar 1937. Rigsdagstidende.

Forespørgsel til Justitsministeren fra Pürschel m.fl. angaaende den Virksomhed, der af den danske Afdeling af det internationale kommunistiske Parti udfoldes for at skaffe Rekrutter til Folkefronten i Spanien. Spalte 3281-3322.

Der fortes en Debat mellem Pürschel, Aksel Larsen m.fl. Aksel Larsen paapegede Pürschels m.fl.s Sympatier for Franco. Han udtalte bl.a.

"Det er min absolutte Opfattelse, at det er den danske Arbejderklassens og det danske Demokratis Pligt ikke alene af Solidaritetsaarsager, men ogsaa i simpelt Selvforsvar mod Fascismen at understøtte det spanske Demokrati med alle til Raadighed staaende Midler, og hvis der findes danske Arbejdere og andre, som mener, at de kan gøre en god Handling ved at stille sig til Raadighed med deres Kræfter og deres Legeme i denne Kamp, ja, saa skal de minsandten have Lov til at rejse med min og med Kommunisternes Velsignelse. Vi forbeholder os mindst samme Ret til at give Udtryk for vor Sympati for Spaniens lovlige Regering og Spaniens Demokrati, som K.U. forbeholder sig at give Udtryk for sine Sympatier".

9. Juni 1937 skriver Arbejderbladet bl.a.:

Vi staar altsaa overfor en endelos Kæde af politisk Afpresning fra Nazisternes Side overfor Danmark og det danske Folk, en Kæde af Afpresningsforsøg, der viser, at for hver ny Fordring, den danske Regering

-2-

opfylder, stiller Nazisterne lo nye Fordringer op. Og ikke nok med det. Samtidig med, at der skal bevares Tavshed om de faktiske Forhold, samtidig med, at Nazismen med samt dens endeløse Forbrydelser mod hele Verdensbefolkningen enten skal undertrykkes eller besmykkes, gaar d'Herrer Nazisters Krav ud paa, at den danske Presse skal angribe, tilsvine og tilsjofle Sovjetunionen. Og deres Krav sker i dette som i andre Tilfælde Fyldest.

Saadan ser det ud i al sin Vederstyggelighed. Saadan er Vilkaarene, hvorunder det danske Folk lever og virker. Overalt i Verden har man efterhaanden faaet Øjnene op for, hvor truet Danmark og Danmarks Selvstændighed er. Kun i Landet selv skal Befolkningen dysses i Søvn.

Kan Arbejderbevægelsen, kan Demokratiet, kan alle, der virker for Fred og Fremskridt, fortsat tolerere Regeringens forfærdende Struds-politik? Maa det ikke blive klart, at det ikke er Eftærgivenhed, men Kamp, Kamp mod Reaktion og Nazisme udenfor og indenfor vort Lands Grænser, der trænges til? Er det ikke klart, at Danmarks Skæbne afhænger af Viljen til Kamp mod den nazistiske Afpresning, og Samarbejde med alle de Kræfter, der arbejder for Fred og Fremskridt?

Jo, det er klart, og Forstaaelsen af, hvad det virkelig gælder, er stedse stigende. Ikke mindst den socialdemokratiske Regerings Udenrigsministers Venkabsbesøg i Berlin og Regeringspressens Stilling dertil har faaet nye Masser til at forstaa, hvad det hele drejer sig om.

3. November 1937 udtaler Alfred Jensen i Rigsdagen: at, "de demokratiske Stater her i Skandinavien kan komme det spanske kæmpende Folk til Hjælp ved at gve Tryk paa de øvrige demokratiske Regeringer, specielt i England og Frankrig, som har et meget stort Ord at sige m.H.t. Ikke-Indblandingspolitiken. Vi skal gøre det ikke alene af Hensyn til Demokratiet i Almindelighed, men for vor egen nationale Selvstændigheds og for Verdensfredens Skyld". Udtalelsen blev negligeret.

18. November 1937 kritiserer Alfred Jensen i Rigsdagen, at den danske Regerings Repræsentant i Bryssel ved en Konference der om Japans Overfald paa Kina undlod at stemme for en Protestudtalelse. Kun Italiens stemte imod og kun to Magter foruden Danmark undlod at stemme. Udtalelsen blev negligeret.

13. Oktober 1938 udtalte Aksel Larsen i Rigsdagen: "Jeg er enig i, at det ikke er lykkedes ved Hjælp af Folkeforbundet og ved at bygge paa den kollektive Sikkerheds Princip at undgaa de uheldige Begivenheder i de senere Aar, men det forekommer mig lovlig selvretfærdig"

digt at konstatere, at det kan man ikke bygge paa, naar man selv har været med til at dolke Folkeforbundet bagfra og slaa den kollektive Sikkerhedstanke ihjel".

UDTALELSER OM CHAMBERLAIN & CO.'S MÜNCHENFORRÆDERI.

Den 18. September 1938. Uddrag af Arbejderbladets Leder.

Chamberlains Rolle?: Hvorfor fløj Chamberlain ikke til Præsident Benes i Stedet for til Hitler, spørger med Rette de engelske Kommuniste i et Opraab til det engelske Folk. Ja, hvorfor? Ganske sikkert fordi de engelske konservative var ude efter en fuldbyrdet Kendsgerning, udenom Tjekoslovakiet, at prøve paa at tilfredsstille Hitler - i Sjeblikket og paa andres Bekostning! At dette ikke i første Omgang lykkedes, skyldes ene og alene det tjekoslovakiske Folks og dets Regerings haendfaste Optræden. Det betyder imidlertid ikke, at Faren er drevet over. For de smaa Lande som Danmark er der Grund til at følge, hvad det er der foregaar og forstaa, at kun den kollektive Sikkerhed yder disse Lande nogensomhelst Garanti. Udenrigsminister Munchs Gravtale over Folkeforbundet og endelige og afgørende Farvel til den kollektive Sikkerhed netop i denne Situation, er et af de alvorligste Slag, der er rettet mod vort Lands Selvstaendighed. Og det er tvingende nødvendigt, at det danske Folk forstaa, at med den Udenrigspolitik, Dr. Munch er Udtryk for, har Danmark alle mulige Chancer for at blive et Tjekoslovaki Nr. 2.

Det er derfor paa Tide, at Samlingen og Enheden sker i vort Folk. Det er paa Tide, Arbejderbevægelsen finder sammen og ogsaa hvad Udenrigspolitikken engaar, tvinger de ansvarlige til at føre en Politik, der sikrer vort Land og vort Demokrati.

Den 1. Oktober 1938. Arbejderbladets Leder: "Krigen er sikret".

"Der skal i Dag, paa et Tidspunkt hvor den af Kapitalismen internationalt kontrollerede Presse jubler over Fredens Sejr, fra vor Side lyde et koldt og klart: Det er Verdenshistoriens største Løgn! Krigen er sikret! Det er, hvad der er sket, men det er til Gengæld sket saa grundigt, at der nu er meget lidt at tage Fejl af. - Det er vor Pligt, som nærtare og logiske Mennesker at sige det, som det er og kalde Tingene ved deres rette Navn. Og det er vor Pligt midt i den Lettelse, der føles i brede Kredse over, at "Krigen er drevet over", en Lettelse, som imidlertid intet andet er end Udtryk for en Fredsvilje, der blot ikke aktivt kom til at gøre sig gældende, at sige, at aldrig er der drevet mere sjofelt Spil med Menneskers Fredsvilje og Afsky for Krig end i disse Dage og Timer!"

Den 9. November 1938. Arbejderbladet.
Enhedsfront mod Fascismen.

.....
"I den internationale Politik findes der i Dag to Hovedretninger: 1. Fortsættelse af den Politik, som indgaar Aftaler mellem

den tyske og italienske Fascisme paa den ene Side og de imperialistiske Klier i England og Frankrig paa den anden imod deres egne Folks Livsinteresser, imod svage Nationer og Folkeslag, imod den internationale Arbejderbevægelse, Demokratiets og Socialismens Land, og 2. Arbejderklassens Enhedsfrontbevægelse, Folkenes Enhedsfront overfor røveriske Aftaler.

UDTALELSE OM DET NØDVENDIGE SAMARBEJDE BL.A. MED MAGTER SOM U.S.A. FOR AT SIKRE FREDEN.

Den 3. Februar 1939. Arbejderbladets Leder. Udenrigspolitik.

I Præsident Roosevolts Tale i Gaar fastslog han, at U.S.A.s Grænser hverken gaar ved Stillehavet eller ved Atlanterhavskysten, men ved Frankrigs Grænser. Det vil med andre Ord sige, at Roosevelt har fastslaaet, at Demokratiets Grænser, uanset hvor disse Demokratier end er beliggende paa Kloden, gaar ved de fascistiske Landes Grænser!

Dette Budskab fra U.S.A., Verdens største Demokrati udenfor Sovjetunionen, maa hilses med den største Glæde, fordi det er et Lynglimt i Mørket, som viser, at Vejen mod Folkenes Samling om Freden og Fremskridtet, mod Krigen og Barbariet trods alt gaar videre fremad.

Den 4. August 1939. Arbejderbladets Leder. Udenrigspolitik.

Paa vor Forside gengiver vi den meget omtalte Fredsfront-resolution, der under Danskernes, Svenskerne og Finnernes Protest vedtoges paa Faginternationalens Kongres i Zürich i Begyndelsen af Juli Maaned..... Det i Resolutionen, der især vakte den danske Delegations Modstand var følgende Passus:

"Ved denne Tilbagevenden til Barbariet trues ogsaa Freden direkte. For øjeblikkeligt at kunne forsvare denne, gives der kun een Udvej: Ingen Indrømmelser til Magten! Samling i en Fredsfront af alle de Nationer, der ønsker at forblive frie!"

- "En engelsk-fransk-russisk Pagt frembyder Muligheden for Skabelsen af et vigtigt umiddelbart Grundlag til Forsvar for Freden og Friheden, Kongressen udtrykker derfor Haabet om, at denne Pagt snarest maa blive til Virkelighed."....

UDTALELSE OM SOVJET UNIONENS IKKE-ANGREBSPAGT MED HITLER-TYSKLAND.

Den 26. August 1939. Martin Andersen Nexø udtaler følgende i Arbejderbladet:

"Ja, det har jo vakt vild Forvirring, at Sovjetunionen med sin Pagt med Tyskland har slaaet det Chamberlainske Intrigespil over Ende. Det borgerlige Demokrati er dybt rystet i sin politiske Sædelighed! At Chamberlain saerlangt forhandlede med Hitler og Mussolini og traf Underhaandsaftaler med dem, der fik dem til at fremture i deres Voldsmandsfærd, det tages som noget selvfølgeligt. Han frelste jo Verden, hver Gang han udleverede et Stykke af den til Reaktionen. Naar han havde udleveret det sidste frie Folk til Undertrykkerne, vilde der jo ikke være noget at slaas om mere, det borgerlige Demokratis Politik vilde have sejret.

Nu slaar Sovjetunionen alt Intrigespil med Nazisterne i Stykker og slutter en aaben Aftale med dem. Derved unddrager den sig at blive den næste eller næstnæste, der skal forraades, og saa raaber det borgerlige og medborgerlige Demokrati Forræddere efter den.

"Har vi ikke forraadt Abessinien, Østrig, Spanien, Tjekoslovakiet og blev Fredens Vogtere paa den Konto, Og her nærter Sovjetunionen at lade sig forraade. Nu hæder alting op!"

I samme Nr. findes følgende Artikel: "Svar til de tungnemme" (Soc. Dem.)

..... Bladet bliver ved i største Forvirring at spørge, hvor vi kan godkende Sovjetunionens Ikke-Angrebspagt med Tyskland, naar vi har bekæmpet den danske-tyske Pagt. Det skulde ganske vist være let at forstaa for normalt begavede Børn, og desuden har vi givet en Forklaring i Onsdags - men alligevel er der altsaa ikke engang gaaet en osende Tallepraas op for Farimagsgade. Vi skal derfor gentage:

Vi var og er imod Munchs Ikke-Angrebspagt med Hitler-Tyskland, fordi denne Traktat - og hele den Politik, den er et Led i - er farlig og skadelig for Danmark og bringer os ind i Tysklands imperialistiske "Interessesfære". Argumentationen herfor kan man finde bl.a. i Arbejderbladets artikler om Sagen og i Aksel Larsens Tale paa Rigsdagen, som "Socialen"s Redaktion jo nu endelig efter smaa tre Maaneders Forløb har faaet Øje paa.

Derfor behøver Sovjetunionens Traktat ikke at være skadelig for Sovjetunionen, tværtimod. Men hvad der kan kurere en Smed, kan slaa en Skrædder ihjel - det gamle Ord troede vi dog, man kendte ogsaa i Farimagsgade. Den danske Traktat forogede Danmarks i Forvejen for store Afhaengighed af Hitler-Tyskland. Sovjetunionens Traktat splintrede "Antikomintern", ødelagde Chamberlains Bagholdsplaner og stabiliserede umiddelbart Freden i Østersørummet, foruden at have mange andre heldige Virkninger.

- Er det saa maaske forstaaeligt?

Om vi da tror paa Hitlers Ord eller om vi mener, at Stalin og Molotov gør det? Spørgsmaalet er f o r naivt.

Der findes absolut intet Eksempel paa, at Hitler og Naziførerne har holdt et givet Ord eller respekteret deres egen Underskrift undtagen i Tilfælde, hvor de gennem andre Magtmidler var bundet dertil. Det er vor Mening, men det dokumenteres jo ogsaa af alle de Kendsgerninger, der staar til Raadighed.

AKSEL LARSEN OM DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTIS STILLING TIL IMPERIALISMEN, TIL HITLER-TYSKLAND OG TIL VESTMAGTERNES SABOTAGE AF SOVJETUNIONENS POLITIK TIL FREMME AF KOLLEKTIV SIKKERHED.

Tale den 20. September 1939. paa et offentligt Møde i København.

Den krigsgale tyske Fascisme.

Hitler-Fascismen kom til Magten i Tyskland som Repræsentant for den mest reaktionære og revanchegale Fløj af Tysklands Kapitalistklasse, og kom til Magten takket være den Agitation, Nazisterne havde kunnet drive med den uretfærdige Fred, som de øvrige kapitalistiske Magter i Versailles havde paatvunget Tyskland efter Verdonskrigen.

Det var øjensynligt, at det bar mod Krig efter Fascismens Erobring af Magten i Tyskland. Fascismen ønskede at styrke sin Stilling ved - om fornødent med Vaabenmagt - at skaffe sig Indpas i andre Lande. Den søgte gennem Fremtrængen og Udplyndring andetsteds, udenrigs, at aflede Masseernes Utilfredshed i Hjemlandet. Den betød endelig og afgørende, at nu var det revanchegale, det krast imperialistiske Bourgeois og Junkerne kommet til Magten i Tyskland og derfor begyndte den voldsomme Oprustning, derfor gjorde Tysklands nye Magthavere klar til den store imperialistiske Erobringskrig.

Der manglede ikke Varsler herom. Abessinien, Kina, Spanien, Østrig, Tjekoslovakiet viste, at det bar mod det store krigerske Sammenstød.

Den internationale Arbejderbevægelse burde under denne Udvikling have forenet alle sine Kræfter til Kamp for at bremse Fascismen og at hindre Krigen. Alle Stater, som virkelig vilde bevare Freden, burde have forenet deres Anstrengelser for at hjælpe de Lande, der blev angrebet, og for at hindre Krigen.

Vi Kommuniste kan med god Samvittighed sige, at vi har gjort, hvad der stod i vor Magt for at skabe denne Samling og Enhed i Arbejderbevægelsen, saavel internationalt som i hvert enkelt Land.

Polen afslog Sovjet-Hjælp!

Chamberlain-Daladier vilde simpelthen ikke have en Fredspagt mod Fascismen. De vilde have Sovjetunionen til at ruge deres kapitalistiske Kastanier ud af Ilden og søge at fremkalde Krig mellem Sovjetunionen og Tyskland - muligvis endda med Polen som Tysklands Forbunds-fælle.

Da Sovjetregeringen til Slut slog dette Spil over Ende ved Afslutningen af Ikkeangrebspagten med Tyskland, og da Krigen mellem Tyskland og Polen blev en Kendsgerning, raabte alle Landes "Chamberlain'ere" op mod Sovjetregeringens "uhørte Forrædderi" mod Polen. Men de vovede ikke med eet eneste Ord at bestride de Afsløringer, Sovjetunionens Forsvarskommissær Vorosjilof frenkam med i det berømte Interview i "Isvestija" (gengivet i alle danske Dagblade undtagen "Socialdemokraten"), hvori han oplyste, at den polske Regering ikke alene i Moskva med Englands Billigelse havde nægtet at modtage Hjælp af den røde Hær, men endog bebudet Krig mod Sovjettropperne, hvis de forsøgte at komme et af Tyskland angrebet Polen til Hjælp!

Den 19. Oktober 1939. Aksel Larsen udtalte i Folketinget under Behandlingen af Finansloven bl.a.:

"Det maa beklages, at det ikke er lykkedes at hindre Krigen i at udbryde, det maa beklages, at Bestræbelserne for at danne Fredafrent, bygget paa en virkelig gensidig Aftale om kollektiv Sikkerhed og kollektive Garantier, er mislykkedes".

"Jeg har sagt, at Krigen er en direkte Følge af det kapitalistiske Samfundssystemets Eksistens, at Krigen er Kapitalisternes Kamp om Udbytning og Retten til Udbytning, ført videre med andre Midler. Deraf følger, at denne Krig principielt ikke adskiller sig fra tidligere Krige under Kapitalismen; Det er en imperialistisk Krig, der føres for de kapitalistiske Magtgruppers Interesser, og den er fra intet

af de krigsførende Lands Side mere retfærdig end fra noget andet krigsførende Lands Side. Arbejderklassen kan, nationalt som internationalt, kun drage en eneste Konklusion heraf, nemlig at den maa koncentrere alle sine Kræfter om at bekæmpe Krigen og at faa den bragt til Afslutning saa hurtigt som muligt....."

"De Hovedopgaver, vi har, bestaar i 1: at modarbejde Krig, arbejde for Freden, 2: at arbejde paa at holde Danmark uden for Krigen, uden for den Krig, hvor vi ikke har Interesser, hverken paa den ene eller paa den anden Side - vi har det ikke i Henhold til Borgbjergs ofte citerede Ord: "Fred mellem Hytterne og Krig med Paladserne--" og 3: at værne det danske Folk saa meget som muligt imod Krigens Følger..."

ARBEJDERBLADET OM DEN FINSKE VINTERKRIG.

Den 5. December 1939. Arbejderbladet. Udenrigspolitik.

Politikens Londonkorrespondent skriver: "Man vil ikke her (i London) blive foruroligede eller forbavsede, om Tyskland gaar mod Nord for der at standse Bolsjevikernes Fremrykning." I den Anledning skrev Arbejderbladet den 5. December 1939:

"Paa denne Baggrund bliver de finske Reaktionsres og Hvidgardisters Stilling klar. Finland skulde være Opmarchbasis mod Sovjetunionen. Da dette ved Sovjets Indgriben mislykkedes, udfoldedes der nu i alle kapitalistiske Stater - ogsaa i Tyskland - store Bestræbelser for at faa vendt Kapitalismens Front mod Sovjet. Til dette Spil, som enhver kan se ogsaa direkte truer Skandinavien og Danmark, vil vi ikke være med! Og selv om den chauvinistiske-antibolsjevikiske Enhedsfront nu er udvidet til foruden Raft og Frisch at omfatte Kaj Munk og Mussolini, ændrer dette intet i vor Opfattelse af, hvad der tjener Arbejderklassens og Fredens Sag bedst.

..... Derfor bør dansk Arbejderbevægelses Stemme ikke høres i det Kor af KU-Studentere, Reaktionsres og Kapitalister, som gennem deres Indflydelse over dansk Presse forbereder Danmarks og dansk Arbejderbevægelses Opmarch paa Antibolsjevismens Front, d.v.s. paa Kapitalens Front mod den internationale Arbejderklasse".

DANSKE KOMMUNISTERS PROTEST MOD DEN FRANSE DALADIERREGERINGS TERROR-REGIM.

Den 5. April 1940. Arbejderbladet gengiver følgende Opraab:

Københavns Partiaktiv protesterer mod Dommen (over de franske Kommunistere.)

500 københavnske kommunistiske Tillidsmand forsamlet til Møde den 4. April 1940 protesterer paa det skarpeste mod de uhyrlige Domme, som af den franske Militærdomstol er fældet mod de kommunistiske Deputerede.

Dommen viser tydeligt, at det franske Bourgeois og deres "socialistiske" Hjelperes Tale om Kampen for Frihed og Demokrati, Nationernes Selvbestemmelsesret og Verdensfredens Sikring er dum og fræk Demagogi, som udelukkende anvendes for at skjule de røveriske og imperialistiske Krigsmaal.

- 8 -

Forsamlingen udtrykker sin Sympati og Solidaritet overfor de Døgte, som tilhører den franske Arbejderklasses bedste Sønner og sender en Hilsen baade til dem og til alle andre franske Klassefæller, som forfølges af den franske Justits.

Leve Frankrigs kommunistiske Parti og deres Kamp for Fred og Frihed!

Efter 9. April 1940.

Angrebene paa Partiet sigter jo væsentligt til Tiden efter Besættelsen. Det er her vigtigt at være opmærksom paa, hvad Alfred Jensen skrev i sin Pjece: "Kommunisterne under Besættelsen":

"Da Besættelsen kom i April 1940, stod Partiet faktisk over for at afgøre, om det vilde søge at bevare Halvlegaliteten, som var indtraadt, eller om det vilde gaa over i Illegalitet. Partiet valgte det første, i den Hensigt saa længe som muligt at udnytte alle legale Muligheder for at forsvare det arbejdende Folks Interesser. Partiet valgte denne Vej, selv om vi vidste, at vor Ytringsfrihed var begrænset, men vi kendte den danske Arbejder godt nok til at vide, at han vilde forstaa det."

Begrænsningen af vor Ytringsfrihed virkede jo Dag efter Dag, og f.Eks. hed det i et Forord til en Pjece, som Arbejderforlaget i 1941 udgav om de engelske Arbejderes Kamp for at faa Krigen ændret: . . .

"Forlaget har af forskellige Grunde maattet udelade adskilligt af dette Referat. Derved afsvækkes naturligvis Tonen, men forhøventlig giver det foreliggende Sammendrag alligevel et Indtryk af, at det engelske Folk med voldsom Kraft sætter sig i Bevægelse mod Krigen (den imperialistiske Krig) og Kapitalismen, for at gennemtvinge en Fred, som det arbejdende Folk Verden over kan være tjent med".

Hvordan vor Stilling til Hitler-Tyskland var, fremgaar imidlertid ikke alene af vore Udtalelser før 9. April, men lyser ogsaa ud af vore Artikler fra selve Besættelsesperioden.

Vore Rigsdagsmænd var de eneste, der i Rigsdagen turde vende sig mod Tyskernes Krav, selv om det maatte ske i tilsigret Form f.Eks., da der var Tale om Tysklandsarbejderne, om Rødby-Femernruten, Udskydelsen af de kommunale Valg og Forlængelse af Sommertiden.

Vort Parti vendte sig stærkere end noget andet imod Clausen-Nazisterne, og Adressen var aldeles tydelig - som f.Eks. Slutningen paa Arbejderbladets Artikel af 11. Maj 1940 - Adressen var Hitler-Tyskland.

Naturligvis kunde f.Eks. Bladet i denne Periode ikke i særlig Grad kommentere de udenrigspolitiske Telegrammer, men hvis man betragter Opsætningen af Artiklerne og den tydelige Modstilling af Sovjet Unionens og Hitler-Tysklands Politik, bliver vor Holdning yderligere klar.

Endelig var vort Parti under Besættelsen som før Krigen det eneste, der udgav marxistisk Litteratur, og vi udgav det i Mængde. Saaledes indleverede vi Dagen efter Besættelsen Manuskriptet til Stalins

Bog: Leninismens Problemer. til Trykkeriet, skønt denne Bog indeholder talrige præcise Vurderinger af Hitler-Tysklands Røverpolitik, f. Eks. følgende:

"Paa en Tid, da Fascismens grumsede Bølge tilsøger Arbejderklassens socialistiske Bevægelse og kaster Snavs paa de demokratiske Bestræbelser hos den civiliserede Verdens bedste Mænd, vil Sovjetunionens nye Forfatning blive et Anklageskrift mod Fascismen og vidne om, at Socialisme og Demokrati er uovervindelige....".

Som det fremgaar af vore Publikationer betragtede vi stadig Krigen som en imperialistisk Krig, hvis Karakter maatte ændres, før Befolkningerne kunde støtte den, og vi vendte os mod den engelske Chamberlain-Politik og den engelske Imperialisme, fordi denne som dokumenteret med Münchenforræderiet og under den finske Vinterkrig var en Fare for de smaa Nationer, ogsaa for Danmark, og tilsigtede at faa Krigen vendt mod Sovjet Unionen.

Den Politik, Røddet da førte under det første Aar af Besættelsen, tilsigtede som Følge heraf at holde Danmark udenfor Krigen, at modarbejde Reaktionen Anslag paa Folkets Levevilkkaar og Angrebene paa Danmarks Demokrati og nationale Uafhængighed.

12. April 1943 kommenterer Arbejderbladet Aftenbladets Interview med General Ksupisch under Overkriften: "Korrekt og værdigt":

Dagen efter at Regeringen gennem en højtidelig Proklamation har opfordret Befolkningen til at vise en korrekt og værdig Opførelse, bringer "Aftenbladet" et Interview, som uden Tvivl er fuldstændig korrekt i sit Indhold, men som ikke har noget med hverken menneskelig eller national Værdighed at gøre. Interviewet er med Generalen for de tyske Besættelsesstyrker i Danmark, General Ksupisch, der har sit Hovedkvarter paa Angleterre, og Generalen understreger, at naar han befinder sig i Danmark, skyldes det en militær Nødvendighed, og at han i baade Danmarks og Tysklands Interesse haaber, at Ophødet maa blive kort.

Naar man ser bort fra de smaa Kredse, som har lagt deres Glæde over det skete meget asbenlyst for Dagen, tør det siges, at Generalens Haab deles af hele det danske Folk.

Det fremgaar tydeligt af den tyske Generals Udtalelser, at han tilfulde forstaar, at Befolkningen ikke er i Stand til at opfatte ham som en tysk Turist, der er kommet flyvende til Danmark for at rekreere sig paa Kongens Nytorv. Men Generalen er blevet spurgt af en Journalist, og han taler med baade Høflighed og Takt om den tyske Militærmagts nødtvungne Ophold.

Journalistisk Smartness kan være forfriskende, men der er Tider, hvor Journalistiken helst maa være mindre smart og paaagaaende. Hvis

man paa "Aftenbladet"s Redaktion havde haft blot en minimal Følelse af, hvad den nationale Værdighed i disse mørke Tider kræver, havde Bladet ladet sin Interviewer blive hjemme.

15. April 1940 rettede Partiledelsen følgende Appel til Partiets Medlemmer:

Kammerater; I denne skæbnesvangre Situation for vort Land retter Partiledelsen følgende Appel til alle Partiets Medlemmer:

Vort Parti og den danske Arbejderbevægelse gaar en vanskelig Tid imøde, men hvad der end sker eller vil ske, vil vi Kommunistere blive paa vore Poster og fortsætte vort Arbejde til Gavn for vort Land og det danske Folk. Lad end de socialdemokratiske Ledere strigte - vi Kommunistere vil ikke gøre det! Vi vil vise den danske Arbejderklasse og det danske Folk, at vi ikke stryger Flaget, men vil fortsætte Kampen for Fred, for at Krigens mørke Skyer fjernes fra vort Land, og for at det bliver Velhaverne og ikke det arbejdende Folk, der kommer til at betale Krigtidens og Dyrtidens Omkostninger. Overalt i Fagforeninger og Lejerforeninger, paa Arbejdspladser og blandt de arbejdsløse i By og paa Land - overalt ude blandt det arbejdende Folk skal hvert eneste Partimedlem arbejde og virke for at samle det danske Folk om vort Partis Politik, sikre de faglige Organisationers Frihed og Eksistens, varetage det danske Folks politiske, sociale og økonomiske Interesser og beskytte vort Lands Folkestyre og nationale Selvstændighed.

Men en resultatrig Gennemførelse af denne Politik kræver den yderste Disciplin af hvert eneste Partimedlem og den stærke Fasthed i Partiets Rækker. Afvis og bekamp af alle Kræfter Provokatørers Forsøg paa at bringe vort Parti paa Afveje! Bevar Hovedet koldt og klart og husk altid paa: at vi skal arbejde blandt Masserne, at vi skal arbejde for Masserne, og at vi skal føre Masserne!"

18. April 1940 slaas i en Artikel i "Arbejderbladet" til Lyd for øget Samhandel med Sovjet:

Dette det mest nærliggende Forslag er ikke kommet til Drøftelse i Regeringskontorerne. Ingen transportmæssige Vanskeligheder. Intet Land har større Beholdning af alle Mineraler og andre Produkter:

Artiklen er dret:

"Netop de Stoffer vi i Øjeblikket sukker mest efter her i Landet, produceres til Overflod i Sovjetunionen. Der findes allerede en betydelig Eksport af Spindestoffer, som vi hidtil har faaet fra England. Vi kan faa Oliekager til vore Kreaturer, vi kan faa vegetabilsk Olie til vor Margarineindustri, til Sæbeindustrien o.s.v. Hidtil har vi hentet vor Benzin i Amerika, vi kan i Stedet for købe den i Sovjetunionen. Mange forskellige Slags Metaller, som vi hidtil har hentet rundt omkring i forskellige Lande, kan vi lige saa godt købe i Sovjetunionen.

..... Og vi har her i Landet adskillige Ting, som Sovjetunionen gerne vil købe, adskillige Landbrugs- og Mejerimaskiner og andre Industriprodukter".

Dagen efter kritiseres i Bladet den nye Handelsaftale med Tyskland:
(Den 23. April 1940. Arbejderbladet.)

Danmark skal levere Landbrugsprodukter til en noget højere Pris.

Om noget Kvota har hidtil intet være meddelt. Aftalen skal gælde for April Kvartal:

"Men derimod forlyder der intet om, til hvilke Priser vi skal have disse Varer. Danmark leverer Standardvarer, og Noteringen er fastsat, og det er derefter af vital Betydning, man ogsaa faar fastslaaet, til hvilke Priser vi skal købe Kullene og Jernet.

Man kan ansætte enhver Pris paa Flæsk og Smør, det reelle er ikke Prisen Højde, men den Mængde Varer vi kan købe for de Penges, vi faar ind ved vores Eksport.".....

Tyskland er praktisk talt vores eneste Aftager. Men det vilde være interessant at faa oplyst, om Regeringen intet foretager sig for at optage Forbindelse med Sovjetunionen, som vi tidligere har omtalt. Dette vilde være en naturlig Løsning".

1. MAJ PAROLEN TIL ARBEJDERKLASSEN:

Vi kalder i Dag Danmarks Arbejdere til Værn for deres Organisationer, til Sammenhold og Aktivitet i Arbejderbevægelsen og til Forsvaret for det arbejdende Folks Levevilkaar og Livsinteresser.

Lad de Rige begynde at bringe Ofre - læg Byrderne paa Velhavernes bærekraftige Skuldre!

Og lad os forenes med hele det danske Folk i fælles enigt Arbejde, for at Krigens mørke Skyer fjernes fra vort Land!

for at forhindre den hjemlige Reaktion i at udnytte Situationen til at ødelægge og knuse vort Lands Arbejderbevægelse og Demokrati!

for at de Rige betaler Krigstidens og Dyrtidens Omkostninger!

for Bevarelse og Forbedring af det arbejdende Folks sociale Kaar og Leveforhold!

for vort Lands Folkestyre og nationale Selvstændighed!

1. Maj 1940

Danmarks kommunistiske Parti.

Den 8. Maj 1940 skrives i Arbejderbladet:

Det saakaldte "Fædrelandet" udsendes af et Parti, der kalder sig nationalt og socialistisk. Hvordan det har sig med Socialismen er ikke noget Menneske i Danmark i Tvivl om - det vides jo nok, hvad det er for Herrer, der financerer det Frits Clausenske Folkefællesskab. Den hektiske Virksomhed, som Bladet for Tiden udfolder for at vise sin Kærlighed til Arbejderklassen, kan ikke engang føre en aandsvag Dværg bag Lyset. Om denne Jammer paa de arbejdsløses og fattiges Vegne gælder det gamle Ord fra A.B.C. Bogen: Naar Krokodillen ynksomt græder, den allersnarest Folk opæder.

Og de sidste Tidens Begivenheder har vist, at med det nationale staar det ikke bedre til. Det saakaldte "Fædrelandet" har tydeligt bekendt Kulør. Dette Blad har i Sandhed ikke forsmaaet noget Rakkerarbejde som det har fundet nødvendig til sit politiske Livs Ophold.

Den 18. Maj 1940 skriver Arbejderbladet;

I Folketingets Møde i Gaar anmeldte Nazipartiets Fører Hr. Clausen en Forespørgsel til Udenrigsministeren om, hvorfor Regeringen ikke havde protesteret mod Besættelsen af Færøerne og Island. Forespørgslen kom til Behandling paa et paafølgende Møde, hvor dens Fremme blev nægtet med alle Stemmer mod tre Nazisters og de to LS-Brodre Thomsens Stemmer.

Uden nogen stor Forklaring staar det sikkert alle klart, hvorfor Hr. Clausen i denne Situation og paa denne Maade stillede en saadan Forespørgsel, og hvorfor den - ogsaa med Kommunisternes Stemmer - blev afvist.

Det bør ogsaa noteres, at det tyske Mindretals Folketingsmand, som var til Stede paa Rigsdagen, holdt sig borte fra Salen, medens Afstemningen foregik.

I Anledning af Nedskæringslovene skriver Arbejderbladet den 22. Maj 1940 bl.s.

"Vi tror, at efter at de i Gaar forelagde 9 Nedskæringslove som er kendt i det danske Folk, vil Statsministeren faa endnu mere Grund til at beklage sig over, at "det synes at tage Tid, før det danske Folk helt forstaar Situationen".

Det vil nemlig ikke være muligt for det danske Folk, for dansk Arbejderbevægelse at fatte, at Forrædderiet mod Underklassen kan være saa groft, som Tilfældet er: at nedskære Arbejderklassen og beskytte Overklassen!

Der gøres i Forslagene end ikke Forsøg paa at skjule, at det er Arbejderklassen, som skal bære Byrderne, og hvad mere er, alle Lovene retter deres Brod, ikke blot mod Arbejderklassens økonomiske Kaar, men ogsaa mod dens Organisationer.

Tager vi nu Loven om Annullering af Dyrtidsordningen, er det Angreb mod Fagforeningerne som saadan. Tager vi Loven om Arbejdsanvisning paa Landet er denne Lov et Forsøg paa at likvidere Fagforeningerne paa Landet. Tager vi Loven om Arbejdsdeling og Lønsskat, er den et Attentat mod alle Fagforeningsbevægelsens helligste Principper!

Man ser saaledes, at Reaktionen med de socialdemokratiske Lederes Hjælp forfølger to sideløbende Maal. Man benytter sig af de for Land og Folk forhaandenværende Forhold til dels at tvinge Arbejderklassen ned under Sultegrænsen, dels bruger man samme Anledning til at sætte ind mod selve Arbejderklassens Rygrad: Fagbevægelsen - og regner med at kunne knække den.

Arbejderklassens Stilling til hele dette Attentat mod dens elementære Livs- og Organisationsinteresser, er lige til. Fra Arbejdernes Side vil hele denne sammenflikkede Nedskæringsordning møde den mest forbitrede Modstand, og enhver indenfor Arbejdernes

- 14 -

Organisationer, som forsvarer dette Attentat, maa fejres vakt

Det er enhver Arbejderfamilies nøgne Eksistens, det gælder. Det er alle gennem to Menneskealdre opnaaede Erobringere, der er Fare. Det er solve Arbejderbevægelsen, der søges kvalt!

OM TYSKLANDSARBEJDERE.

Under 1. Behandling af Forslag til Lov om det for Regulering af Arbejds lønninger gældende Pristal den 22. Maj 1940, udtalte Aksel Larsen bl.a. følgende: "Jeg vil ikke tolerere, at et Medlem af den omtalte Kolonne, Hr. Jens Thomsen, herfra udtaler et Mistillidsvotum til Danmarks og det danske Folks Evne til at klare sig selv - ved at sige, at Beskæftigelse til de arbejdsløse kun kan skaffes ved at eksportere dem i Tusindvis eller Hundredtusindvis til Tyskland - det var jo det, det erode Medlem foreslog under Behandlingen af et tidligere Lovforslag. Jeg tror ikke, at den Slags er nødvendigt, og jeg tror ikke, at det i den Situation, Danmark befinder sig i, er den rigtige Maade at tjene Danmarks og det danske Folks Interesse paa og værne Danmarks nationale Frihed og Selvstændighed, naar man gør sig til Talsmand for saadanne Foranstaltninger".

I Januar 1941 udsendtes Ths. Pedersens Pjece "Fagbevægelsen i Krigens Aar", hvori det bl.a. hedder:

Krigen har snart raset i halvandet Aar i al sin blodige Vildskab, og selv om Danmark ikke direkte er Deltager i det store imperialistiske Opgør, har vi dog ikke kunnet undgaa at mærke Krigens Tryk paa mangfoldige Omraader.

Arbejdsløshed og Dyrtid hærger den arbejdende Befolkning. Livet er blevet sværere end forhen, de lyse Stunder er blevet færre, og Kampen for det daglige Brød har faaet en skarpere Tone.

Pristallet er steget fra 181 til 248, og tages Hensyn til den forøgede Arbejdsløshed og Arbejdsdelingen, maa man regne med en Nedgang i Arbejdernes Realløn paa ca. 35 Procent.

Varemangel og Rationering mærkes haardt af de fattige Befolkningsslag, thi uanset al "ligelig Rationering" kommer Sulden og Kulden dog først til de Hjem, hvor Pengene er smaa.

Intet nationalt Frascemageri og ingen Alsangsstemning kan skjule, at Krigens første halvandet Aar har været en haardere Prøvelse for danske Arbejdere end for de øvrige Befolkningsslag.

I Juni 1940 kom et Flyveblad om "Kriselovene", hvori det bl.a. hedder:

Den 26.-28. Maj vedtog Rigsdagen en Samling saakaldte "Kriselove", der 1) gav Arbejderne en stor Lønreduktion, 2) paalagde Arbejderne nye Skatter, 3) svækkede Fagforeningerne gennem Angreb paa Tariferne og 4) angivelig standsede Prisstigningerne og paalagde Kapitalisterne visse Byrder. En samlet og kortfattet Oversigt over disse Kriselove og deres Virkninger er paa sin Plads.

Reelt bliver Lovenes Følger:

Pristalsreguleringen ophæves - Prisstigningerne fortsætter
 Arbejderne fik Lønreduktion - Udbyttet begrænses umærkeligt
 Arbejderne betaler Lønskatten - Kapitalisterne gaar helt fri
 Landarbejderne blev snydt - Storbønderne faar stadig Tilskud
 Tariferne sprænges paa Landet - Storbønderne faar billig Arbejdskraft
 Arbejderne skal dele Arbejdet - Kapitalisterne deler Udbyttet

For Arbejderklassens Skyld, for Folkets Skyld, for Danmarks Skyld
 opfordrer vi de fagorganiserede Arbejdere til at tage Kampen mod Reaktio-
 nen og dens Hjælpere op nu!

I Juli 1940 udsendtes et Flyveblad "For Folket og Danmark", hvori det
 bl.a. hedder:

Som Følge af Kapitalisme og Udbytning, som Følge af mange Aars
 forfejlet Politik og som Følge af Krigen og den deraf fremkaldte Besæt-
 telse af vort Land ved fremmed Militærmagt, er der opstaaet en Situation,
 som kan blive katastrofal for store Dele af Folket og som sætter Spørgs-
 maalet om Danmarks "være eller ikke være" som selvstændigt Land paa Hi-
 storiens Dagsorden. Af det danske Folks Holdning og af dets bevidste
 Handling afhænger saavel Folkets som Landets Skæbne for en lang Fremtid.

Hvad er i Dag nødvendigt for det danske Folk?

Pulterkammerrydning paa Statsbudgettet og Kommunernes Budgetter,
 saa Udgifterne skæres ned. Ophævelse af Omsætningsskatterne. Midlerti-
 dig Moratorium for kriserante Erhvervsdrivende og Personer.

Ingen Indskrænkninger i Folkets politiske Frihed eller dets de-
 mokratiske Ret til at gøre sin Indflydelse paa Statsstyret gældende. Ab-
 solut Foreningsfrihed for demokratiske Organisationer.

Alvorlig Indgriben mod de reaktionære, lovstridige og tildels
 landsforræderiske Sammensværgelser mod Folkets Frihed, dets Rettigheder
 og Leveniveau og mod vor nationale Uafhængighed.

Hvem skal gennemføre denne Politik?

Det skal en Regering, som ikke tænker paa Englands eller andre
 Stormagters, men paa Danmarks Interesser, og som vil varetage Folkets
 og ikke Overklassens Interesser.

Det skal en Regering, som ikke vil skære ned paa den sociale
 Lovgivning og sætte Folket paa Sulteration og Tvangsarbejde, men som vil
 nedskære Kapitalisternes Profit og sætte Kravet om social Retfærdighed
 i Højsædet.

Det er en saadan Regering, vi trænger til. En saadan Regering
 vil blive hilst velkommen af den altovervejende Del af det danske Folk.

Hvorledes skal Folkets Regering dannes?

Den skal bestaa af virkelige Repræsentanter for det arbejdende

danske Folk og bør dannes ved direkte Medvirken af dets Organisationer, Fagforeninger, Landbrugsorganisationer, Fiskeriforeninger, Kooperation o.s.v. Den skal stille sig under Folkets offentlige Kontrol og handle i dets Interesse.

Kun en Regering med en saadan Basis, en saadan Sammensætning og en saadan Politik vil virkelig kunne varetage Danmarks og det danske Folks sande nationale Interesser og skabe Forudsætningerne for ved Freden at genvinde vor fulde Frihed og nationale Selvstændighed.

Naar Danmarks Arbejdere staar sammen, naar de kender deres uhyre Kraft og bruger deres faglige Organisationer efter disses Hensigt, da kan de i Spidsen for hele det arbejdende Folk knuse enhver Modstand og føre en Politik til Gavn for Folk og Land!

Vi kalder til Samling

mellem Arbejdere og Bønder, Husmand og Fiskere, Haandværkere og Næringsdrivende, Smaakaarsfolk og Intellektuelle i By og paa Land omkring dette Program.

Vi stiller hele vor Kraft i denne Sags Tjeneste og erklærer, at vi kun har eet Maal: Danmarks og det danske Folks økonomiske, politiske og nationale Frihed - kun een Hensigt med vort Arbejde: at forene det arbejdende Folk til fælles Kamp for fælles Sag!

23. Juli 1940 omhandler Arbejderbladets Leder Gunnar Larsens Olsbæk Tale 21. Juli:

Trafikministeren pegede paa den danske Industris Fremtidsperspektiver og varslede forøget Arbejdsløshed i den nærmest kommende Tid. Men herudover antydede han, at "det økonomiske Samarbejde med et saa stærkt udbygget Industriland som Tyskland" vilde medføre en mere konstant Tilbagegang i vor Industri. Og han tilraader derfor at vende Strømmen fra Land til By den anden Vej.

Det er dog næppe tænkeligt at vort efterhaanden helt industrialiserede Landbrug vil kunne tage noget afgørende Kontingent af Byernes Arbejdsløse, dersom Hr. Gunnar Larsens handelspolitiske Perspektiver følges:

kun Orientering mod Syd: Det kan i saa Fald blive mange.

Hr. Gunnar Larsen redegjorde endvidere for de Opgaver, han mente at skulle give som Minister for offentlige Arbejder og forklarede, at der var Mulighed for Beskæftigelse af forskellig Art, hvor der kun krævedes minimale Raastofmængder fra Udlandet (Tyskland).

Her fik man at vide, at disse Arbejder vilde møde store Vanskeligheder og ikke længere skal "udføres og finansieres paa normal Basis", men at vi maaske ogsaa her kunde lære noget af Tyskland, det vil paa godt Dansk sige: at Tvangsarbejdet skal sættes i System, og Tariferne brydes. Det er Kampen mod Fagforeningerne, der videreføres under Reaktionenens egen Ledelse.

Paa Kommunisternes Kæmpemøde i Forum i København, Januar 1941, talte Johannes Hansen, Inger Gamburg og Aksel Larsen.

Johannes Hansen udtalte bl.a.

"Historiens Hjul lader sig ikke holde tilbage, var derfor med sammen med os Kommuniste! lad os give Hjulet en ekstra Omdrejning, Sejren kommer ikke af sig selv, men den kommer, og det bliver Arbejderklassen og dens kommunistiske Parti, som bliver Morgendagens Sejrherre."

Inger Gamburg sluttede sin Tale saaledes.:

"Ingen kan vel i Enkeltheder sige, hvordan den nærmeste Fremtid vil forme sig for vort Land, for Arbejderne og for Fagbevægelsen. Men hvad der end sker eller ikke sker: staa sammen om jeres Fagbevægelse!

"ARBEJDERE I STAD, PAA LANDET!

ENGANG SKAL VERDEN BLIVE VOR - "

For trods alt - Efter Vinter kommer Vaar, ogsaa for Arbejderklassen!"

I Aksel Larsens Tale hed det bl.a.

"Hvad det gælder!

Hvad gælder det om for det danske Folk i denne Situation? Det gælder om at finde Vejen, der fører til Fremtiden. Det gælder samtidig om at indrette sig bedst og rigtigst muligt under de nu engang givne Vilkaar og ikke ved en forkert Politik "for Dagen og Vejen" dels at lække unødige Byrder paa Folket og dels at forspilde fremtidige Muligheder.

Det danske Folk har i Tiden siden 9. April 1940 bevist sin Evne til at møde Vanskelighederne, sin Styrke til at overvinde dem og sin Enighed, naar det gælder det Væsentligste. Der er givet mangfoldige Beviser paa dette, og et af Beviserne er den totale og uhjælpelige Flasko, der beredtes en Flok Folkefjender, som i Efteraaret - saa fantastisk det lyder - belavede sig paa at tage Magten i Landet, og hvis smudsige saakaldte Mindeappell i dette Lokale den 17. November skulde være Optakten til den Clausenske Era. Deres Planer tog sig maaske meget pønt ud paa Papiret - paa det Papir "Preben Wenck-Pjencen" var trykt - men de kunde jo ikke udføres i Praksis. Hele det danske Folk var imod dem.

De politiske Spadehuggere

slaar sig for Brystet og forkynder, at man skal følge dem "med nye Mand paa Broen og Dannebrog i Top" - efter at de indtil 9. April har kastet Vrag paa alle andre Symboler end Hagekorset! De skilter brovtende med, at de er de eneste sande nationale danske - mens Hr. Clausen forleden i Folketinget oplyste, at det eneste, hans Parti efter hans Mening har modtaget fra Tyskland, er dets Ideologi! De paastaar at være Tilhængere af Socialismen og Forkæmpere for det arbejdende Folk, men deres økonomiske Bagmænd er Danmarks mest reaktionære Herremænd og Lensgrever i uskønt Samarbejde med Storkapitalister i Byerne og Fedtspekulanter som Hr. Houlborg og ligesindede.

De og deres Bundsforvandre i LS. og "Bondepartist" er ved at blive fejret totalt ud under den sene, men derfor dobbelt velkomne Udrensning, som for Tiden foregaar i Landbrugernes Andelsforeninger, og de krampagtige Forsøg, Clausenisterne i denne Tid gør for at vinde Proselyter blandt Københavns Arbejdsløse, kan med Sikkerhed forudsiges at ville ende med, at de bliver endnu mere forhadte og foragtede af Københavns Arbejdere end hidtil.

Men som sagt: Folkets praktisk talt enstemmige Afvisning af de politiske Spadehuggere viser, at med Viljen til Samling og den rigtige Opfattelse af Situationen er der intet i Vejen. Saa er det Spørgsmaalet: bliver Folkets Evner, Styrke og nationale Samlingsvilje udnyttet rigtigt?"

*Hvad vor Stilling udadtil angaar, da er vi forvissat om, at vi atter vil genvinde vor nationale Frihed og Uafhængighed. Vi er ikke Fantaster. Vi ved, at saalænge den imperialistiske Krig varer, vil dette ikke kunne ske. Vil vi vort Lands Vel, maa vi altsaa lægge vort Led i Vægtskaalen - det være aldrig saa beskedent - for at bringe Krigen til Afslutning, den Krig, hvis Afslutning alle Folk ønsker og længe efter. Men den senere Tids Begivenheder og visse Folks Optræden samt Hviskekampagne gør det nødvendigt eftertrykkeligt at fastslaa: det vil ikke være til Gavn, men til Ulykke for Danmark og det danske Folk, om vi genvinder vor Uafhængighed ved krigsførende imperialistiske Magters Hjælp. Det danske Folk skal i denne Henseende stole paa sig selv og sin egen Kraft, og det ønsker nok og selvfølgelig at samarbejde med de arbejdende Folk i alle Lande, men ikke med de Imperialister, som har tændt Krigens grufulde Baal over vor Verdensdel. Vi beder alle Agenter for Mr. Churchills imperialistiske England - eller for andre imperialistiske Magter - om at holde sig i Ro og ikke tilføje det danske Folks og Danmarks Dag Skade ved deres Virksomhed, som kun kan betegnes som Provokationsarbejde i paastaet "nationalt" Øjemed! De forværrer vor Stilling i Øjeblikket, og de fordærver vore Fremtidsmuligheder, hvis de faar Held med deres Virksomhed. "

Vi kender Situationen. Vi kender de Opgaver, den stiller os. Vi kender vort Ansvar og ved, hvad Kampen kan komme til at koste. Men uanset hvad der sker og hvilke Vilkaar, der bydes os, saa skal man gøre sig klart, at Kommunisterne har Ret og kun de vil det rigtige - at Danmarks kommunistiske Parti aldrig under nogen Omstændigheder svigter sin Pligt eller indstiller Kampen for Arbejderklassens Sag og for Socialismens Sejr -og at det under alle Omstændigheder bliver os, der sejrer tilsidt! .. Vi kalder til Samling! Ikke for Samlingens egen Skyld, men for Folkets og for Danmarks Skyld! Samling mod Reaktionen og Overklassen, som er Folkets og derfor ogsaa Landets Fjender. Samling til fælles enig Kamp for, at det danske Folk skal blive Herre i eget Hus og selv komme til at bestemme over sin og Landets Skæbne!"

Den 20. April 1941 skrev Arbejderbladet under Overskriften "Danmarks Ungdom i Kamp for sin og Landets Fremtid" bl.a.

.....

Vort Land er besat af fremmede Militærstyrker, det ligger i Krigsfronten og har ikke sin fulde nationale Selvstændighed, saalænge Krigen varer. Fremtiden synes usikker, og visse Kredse lader til at være tilfredse blot med en vis Selvstændighed paa det sproglige og kulturelle Omraade, hvis blot Kongehuset bevares. Er det en Fremtid for os?

.....

Derfor er vi Modstandere af denne Krig og vil understøtte alle Bestrebelser paa at hindre dens videre Udbredelse og at bringe den til Afslutning gennem en Fred, som sikrer hvert Lands og Folks Ret til selv at forme sin Tilværelse.

Dette aabner ogsaa Vejen for vort Land til Genvindelse af sin fulde nationale Frihed og Selvstændighed. Det vil møde Modstand hos de Kapitalister og Herremænd, der for Tiden udnytter Situationen til at berige sig og at knægte Folket. Men det er den rette Vej for Land og Folk, og Ungdommen vil gaa i Spidsen i Kampen for Freden og Danmarks Fremtid.

Den 11. Maj 1941 skrev Arbejderbladet under Overskriften "En Fumlægønger" bl.a.

Hr. Tandrup tager Fejl, storligen Fejl!

Det vilde være halsløs Gerning at forsøge at bilde det danske Folk ind, at Hr. Tandrup og Hr. Clausen repræsenterer noget nyt, og langt mindre noget "revolutionært" i dansk Politik!

Ting som Kornordning og Brødfordyrelse, Sukkerordning og Tilskud til Godsejere og Lensgrever var kendt før d'Herrer Tandrup, Clausen og Hartel gik ind derfor! Ting som Stavnsbaand, Underbetaling af Landarbejdere, Ødelæggelse af Sociallovgivningen, Arbejdstjenestepligt, Likvidering af Fagforeningerne var Ønsker, som Reaktionen herhjemme havde lang Tid, for d'Herrer Clausen, Tandrup og Hartel tog disse Tanker op og understøttede deres Gennemførelse.

Hr. Tandrup og hans Fæller bliver nødt til at forsones sig med den Tanke, at det danske Folk forlængst har set og forstaaet, at den Politik, Hr. Tandrup, Hr. Clausen og Hr. Hartel fører, kun er at betragte som Reaktionenens forlængede Arm.

Hvis der altsaa i denne Forbindelse overhovedet kan tales om noget "nyt", maa det være, at man forsøger at skjule denne Politik under "revolutionære" Fraser! Men heller ikke dette er egentlig noget nyt. I Princippet adskiller det sig ikke fra de forenede Alsangspartiets Forsøg paa at dække deres reaktionære Politik under "nationale" Fraser.

Der bliver saaledes ikke nogen Mulighed tilbage for Hr. Brugmig-til-alt-Tandrup til at søge Lighedspunkter mellem hans og vort Parti.

Thi Kommunisterne bekæmper nemlig alt det, der er Hr. Tandrup helligt.

-20-

Efter 9. April 1940 blev der udgivet følgende Skrifter paa "Arbejderforlaget":

- V. Molotof: Sovjetunionen og Omverdenen
- Aksel Larsen: Situationen og Arbejderbevægelsen
- "Brodet bliver dyrere"
- A. Kjarulf Nielsen: Landbrug i Sovjetunionen
- Lenin: Krig og Revolution
- M. Ross: Sovjetunionens Udenrigspolitik
- Lenin: Hvad har Processen mod den socialdemokratiske Duma-gruppe bevist?
- Lenin: Europas Forenede Stater
- Johannes Hansen: Kommunens Penge
- Anna Louise Strong: Den nye Vej (Skildringer af Litauen paa Tærskelen til Socialismen).
- Stalin: Leninismens Problemer
- Lenin: Udvalgte Værker- Bd. 7 og 9.
- Lenin: Staten og Revolutionen
- Vosnesenski: Sovjetunionens økonomiske Resultater i 1940 og Planen for 1941
- "Englands Arbejdere i Kamp for en Folkeregering og en retfærdig Fred"
- Ths. Pedersen: Fagbevægelsen i Krigens Aar
- "Kun Folkets Vel er Landets Vel!"
- (Taler paa Forummet)
- "Borgerkrigens Historie i Sovjetunionen"
- Hans Kirk: Kulturelle Kommentarer.

Til denne Udsendelse af marxistisk Litteratur, til denne ideologiske Kamp mod alle Former for Nazisme og Reaktion har intet andet dansk Parti eller Forlag noget Sidestykke.

Da Folkene i det besatte Europa efterhaanden rejste sig mod den nazistiske Undertrykkelse, da Sovjet Unionen blev overfaldet, og da England og Amerika sluttede et Krigsforbund med Socialismens og det konsekvente Demokratis Land, skiftede Krigen Karakter og blev Folkenes Frihedskrig mod Nazismen, en Krig, alle friheds- og frædselskende Folk maatte støtte af al deres Magt.

Ogsaa i denne nye Etape var Partiet førende i Kampen for Folkets Sag.

Den "europæiske Føderation"

Europas Folk gennemlever tunge Prøvelser, og naar de søger at gøre sig klart, hvad disse Begivenheder læner os, og søger at finde en Udvej, saa finder de uvægerligt, at vore Dages Folkkatastrofer hænger sammen med den Lidelse af Nationerne, som det reaktionære Bourgeois har præsteret. Den imperialistiske Krig af idag er kun Konsekvensen af en Udvikling, der begyndte i Aarene 1918-1923, dengang de revolutionære Arbejderes Forsøg paa at rive Samfundsstyret fra Bourgeoisiet strandede. Kun naar man holder sig denne historiske Sammenhæng for Øje, bliver det klart, at de socialdemokratiske Førelser har et uafstyreligt Ansvar for de blodige Lidelser, som de arbejdende Masser, Folkene, Nationerne nu oplever. Thi samtlige socialdemokratiske Idéer og Profetier i de sidste 20 Aar havde egentlig som Formaal at bringe Arbejderklassen, at bringe Folket den Overbevisning, at ene og alene Bourgeoisiet er kaldet til at føre Menneskeheden til Lykke og Velstand.

Parolen om den "demokratiske Udvikling" til Socialismen, Forherligelsen af den organiserede Kapitalisme, Fremkyndelsen af en "Planøkonomi", som skal være mulig indenfor de borgerlige Ejendomsforholds Rammer, Løfterne om en "evig Fred", sikret af Folkeforbundet, der opstod paa Versaillesfredens Grundlag - alt dette havde til Formaal at opfringe Arbejderklassen til at svigte sit historiske Kald og forgyggle den, at Kapitalismen selv kunde overvinde sine indre Modsetninger.

At Arbejderklassens Flertal og brede Folkemasser i de kapitalistiske Lande troede paa disse socialdemokratiske Forjættelser og betroede deres Skæbne til Bourgeoisiet, det er Hovedårsagen til de Lidelser og Rædsler, som de maa udstaa idag.

Da den anden imperialistiske Krig begyndte, drog de socialdemokratiske Førere i Felten med nye "Idéer" og Løfter. I alle Lande forholdt Folkemasserne sig afvisende overfor den Krig, Imperialisterne havde sluppet løs. Fra første Færd havde de Følelsen af, at Krigen kunde have været undgaaet, at Krigens sande Årsager og Mål ikke havde noget tilfælles med Folkernes Interesser, men udsprang direkte af den raadnende Kapitalisme. Denne Folketæring gjorde de imperialistiske Krigsbrandstiftere og deres socialdemokratiske Saandlangere bange for, at den arbejdende Befolkning og i første Række Arbejderne meget hurtigt vilde gennemskue Krigens sande Karakter og rejse det truende Spørgsmaal: Hvad er det, vi bliver sendt i Døden for? Og hvem sender os i Døden?

II Internationales reaktionære Førere mente det nødvendigt at vaske Kapitalisterne rene for Krigsskylden og forgyggle de arbejdende nogle "Krigsmaal", som kunde svare til deres Erav om en retfærdig og holdbar Fred saa meget mere som der kunde spores en hæftig Øring selv indenfor den socialdemokratiske Tilhænger-skare, en politisk Klævningsproces ikke blot i Masserne, men ogsaa i en Del af de socialdemokratiske Partiers Kadrer.

De reaktionære socialdemokratiske Førere producerer demfor "nye Idéer" om, at det skulde være muligt at hidføre almindelig Velstand og varig Fred ved at "reorganisere Kapitalismen". Samtidig prædikede de demagogisk "Friedelskrig for Demokratiet", en Krig for at "befri den undertrykte Folkeslag". Enap 2 Maanedes Hæres militære Sejre som det nationale Formæderi, der blev begaaet af Frankrigs (og en Række andre Landes) Bourgeois, der førte til det nye Sammenbrud. En Idé bryder ikke sammen for Vaabenmagt, naar den udtrykker Folkets retfærdige Sag. Det virkelige Sammenbrud indtræffer, hvis den ubarmhjertige Virkelighed afslører, at det er en gennemforløjet Idé, det drejer sig om.

I mange Lande er det de socialdemokratiske Arbejdere, som direkte maa bære Folgerne af den Katastrofe, der har ramt Folkene. Men ogsaa i denne Situation forsøger en Del af deres Førere at "tilpasse" sig den nye Situation. Hvordan gaar det til, at en Del af de socialdemokratiske Førere "omstiller" sig og i stedet for at støtte den engelske og franske Imperialisme støtter den tyske Imperialisme? Fordi det har vist sig, at visse socialdemokratiske "Krigsædler" - der ganske vist oprindelig blev opfundet for at tilsløre den engelsk-franske Imperialismes virkelige Krigsmaal - er brugelige Vaaben for en hyllende og helot Imperialisme. Det fremtræder med absolut Klarhed, naar man betragter den Brands, som en af

de vigtigste socialdemokratiske Krigsidéer har lidt, Parolen om den "europæiske Føderation." Parolen om den "europæiske Føderation" blev opstillet af Labour Party umiddelbart efter Krigsudbrudet. I Partiets Manifest af Februar 1940 figurerede denne Parole allerede som den engelske Arbejderbevægelses "Fredsprogram". Fra Labour Party blev denne Parole overtaget af Frankrigs socialistiske Partis Ledere. Og efter Labour Partys og det franske socialistiske Partis fælles Konference i Slutningen af Februar 1940, hvor den "europæiske Føderation" blev de to Partiers fælles Program, avancerede den til at blive hele II Internationales Program, der blev populariseret af alle socialdemokratiske Partier.

Hvad indeholdt denne socialdemokratiske Idé om en europæisk Føderation? den havde tre Hovedbestanddele:

- 1) Til Forskel fra Folkeforbundet skulde den nye europæiske Organisation ikke blot være en politisk, men ogsaa en økonomisk Organisation af europæiske Stater. Der skulde skabes en europæisk "Planhusholdning", der skulde afskaffe Produktionens Anarki, organisere den økonomiske Arbejdsdeling i Europa, og ogsaa lade Europa optræde som en økonomisk Enhed paa Verdensmarkedet.
- 2) I Modsætning til Folkeforbundet skulde den europæiske Føderation indskrænke Medlemsstaternes Suverænitet, der skulde skabes en international Eksekutivmagt, en "overstatlig Autoritet", der skulde være udstyret med materielle Magtmidler, for at sætte Føderationens Beslutninger igennem.
- 3) Føderationens "Kerne" skulde være Forbundet mellem England og Frankrig, der skulde omformes til et "evigt" Forbund. Forbilledet og Grundlaget for Europas økonomiske og politiske Organisation efter den vundne Sejr skulde søges i Englands og Frankrigs politiske og økonomiske Sammenslutning under Krigen.

Disse "socialistiske" Planer blev straks grebet af det engelske og franske Bourgeois og udlagt paa deres Måner.

Europas økonomiske Organisation? Overstatslig Autoritet? De engelske og franske Imperialister var fuldt ud indforstaaet dermed. Den engelske Historiker Grossmann skrev i "New Statesman and Nation" (20.1.1940), at Englands Ansvar for Europas Skæbne i Fremtiden ikke blot maatte være "moralisk":

"Beviset for Englands gode Vilje i denne Henseende er den Udstrækning, i hvilken det er beredt til at indsætte sin Statsmagt og sine Værdier til Polititjeneste i Europa, og det før og efter Fredsoverenskomstens Undertegnelse..... Den allierede Overkommando maa eksistere videre efter Krigen og dermed ogsaa det økonomiske Samarbejdes hele Maskineri!"

Sir Normann Angell talte endnu tydeligere. I en Artikel ("Reynold News" den 7.1.1940) talte han om den "Tiltrækningskraft", som den engelsk-franske Bloks økonomiske Magt vilde udøve paa de smaa Stater:

"Den allerede dannede fransk-engelske Union vil kunne sige til f. Eks. de skandinaviske Lande og Holland: Vi tilbyder jer i det nye Imperium den samme Stilling; som Kanada, Australien og alle andre Dominions indtager i økonomisk Henseende..... De Momenter, der er fordelagtige for saadanne Dominions som Kanada og Australien, maa føre til, at man følger lignende "Dominions" til dem".

Den "europæiske Føderation" bliver altsaa her nævnet ved Navn. Den hedder et nyt Imperium. "Medlemsstaterne" i Føderationen hedder: Dominions. Det franske Socialistiske Partis "Sagkyndige" i Fredsspørgsmaal, Severac, talte paa samme Måde som Normann Angell om den "europæiske Føderation"s økonomiske Organisation. Ogsaa han forstod derved "Generaliseringen af de gensidige økonomiske Forbindelser" mellem "Storbritannien og Frankrig". Severac talte om en:

"Internationalisering af Produktionen gennem en Specialisering, der skulde svare til Landenes Jordbund og naturlige Rindomme. Internationalisering af

- 3 -

af Handelen, Skabelse af en overnational Autoritet, der skulde have til Opgave at regulere Kontingenterne, Pengevæsenet, Arbejdsbetingelserne, Kapitalinvesteringerne, ("Populaire" den 24.2.1940)

altsaa en "Planhusholdning" indenfor den europæiske Føderation, en "Planhusholdning", der økonomisk vilde have stillet de europæiske Smaastater under den engelske og franske Monopolkapitals Kommando, paatvinge dem en "Specialisering" af deres Erhvervsliv efter Englands og Frankrigs Behov, afbrudt deres Industrialisering, aabnet deres Markeder for den engelske og franske Vare- og Kapitaleksport og tvunget dem til at afstaa fra økonomiske Beskyttelsesforholdsregler.

Men Europas smaa Folk vilde blot økonomisk komme under de store Imperialisters Aag. Den amerikanske Forfatter Walter Lippmann afslørede i "New York Times" den "europæiske Føderation"s sande Betydning ogsaa i anden Hensigt:

"I et føderativt Europa vil den absurde Idé, at alle Folk af det samme Sprøg.... skal eller kan være samlet i en politisk fastlagt Formation, gaa under og dø..... Spørgsmaalet om Grænser og nationale Mindretal vil ikke spille nogen stor Rolle paa Fredskonferencen".

De smaa Folks nationale Selvbestemmelsesret, deres Ret til selvstændig statslig Eksistens blev altsaa aabent benægtet i den europæiske Føderations Navn.

"Imperium", "den allierede Overkommandos Polititjeneste", det var de Begreber, der virkelig laa i den socialdemokratiske "Fredsparole" - et føderativt Europa. Det drejede sig i Virkeligheden om at skabe et af Englands og Frankrigs europæiske Imperium, at oprette deres fælles Herredømme over Europa.

At Krigsforbundet England-Frankrig skulde danne "Kernen" i den europæiske Føderation, det udlagde de engelske og franske Imperialister ogsaa paa deres egen Maade. Man maatte skaffe sig "effektive Garantier" for at de imperialistiske Konkurrenter ikke skulde blive stærke igen: De "Garantier", som man i sin Tid havde skaffet sig i Versailles, viste sig afmagtige overfor Imperialismens elementære økonomiske Lov, Loven om den ujævne Udvikling.

Da det imperialistiske Tyskland igen kom til Kræfter og slutteligt med Magt sprængte Versailles-Lænkene, kom man i England og Frankrig paa den Tanke, at man maatte skabe en endnu større Ulighed mellem Tyskland og England-Frankrig, end det skete i Versailles: I Stedet for Folkeforbundet, der formelt var bygget paa alle Medlemsstaternes Ligeberettigelse, skulde man skabe en "Fredsorganisation", der aabent hvilede paa Englands og Frankrigs Overherredømme og som fuldstændig skulde kneble Tyskland. Ogsaa de europæiske Smaastaters Ligeberettigelse skulde afskaffes, de skulde føjes ind i en stram Organisation under Englands og Frankrigs europæiske Diktatur.

Man kunde mene, at alle disse Planer idag er døde og begravede. Men de er døde ligesom Sagnets Fugl Phønix, de er brændt i Flammerne fra det franske Nederlag og paany genopstaaet i ny Skikkelse efter de tyske Sejre.

"Völkischer Beobachter", der i Aar og Dag lidenskabeligt har bekæmpet Idéen om "Planeuropa" bekender sig nu mere og mere til denne Idé:

"Men Paneuropatanken havde dog en rigtig Kerne, Europa maatte og maa stadig finde sammen som Erhvervsrum, hvis det vil bygge sin Tilværelse op paa fast Grund."

(V.B. den 9.6.1940)

Den socialdemokratiske Idé om en europæisk Føderation havde til Udgangspunkt en økonomisk Organisering af Europa. De nu omløbende Idéer om den "nye europæiske Orden" gaar ud fra den selv samme Grundtanke. Schacht arbejder paa en Plan om en "styret Kontinentaløkonomi", "en forenet europæisk Økonomi under en central Ledelse", paa en "Planøkonomi for hele Europa".

(Dagens Nyheter den 27.6.1940)

- 4 -

Den socialdemokratiske Idé om en europæisk Føderation gik ud fra, at Europas økonomiske Organisation fremgik af de imperialistiske Sejrherrens Krigsøkonomi, og den maatte udvikles paa det af dem skabte Grundlag.

De samme Tanker om den "nye europæiske Orden" finder vi i de nationalsocialistiske Aviser:

"Midt under Krigen fuldfører talrige Stater en Omstilling til det kontinentale Europa. Under Kontinentets heftige Kystelser vil der saaledes først opstan et økonomisk Nødforbund af europæiske Stater. Under Krigens Tryk forberedes noget, som store tyske Mænd forlængst har drømt om. Man kan være overbevist om, at dette Skæbnefællesskab er kaldet til at være langt ud over Krigen". (Südcst-Echo, Wien den 14.6.1940)

De socialdemokratiske Apostle for den europæiske "Planøkonomi" og Apostlene for den "styrede Kontinentaløkonomi" gaar i lige Grad ud fra en ny Arbejdsdeling, paatvunget de Smaa og Svege gennem de Stores økonomiske og (politiske) Magt. Næsten med de samme Ord som Severac taler ogsaa Schacht om Nødvendigheden af en "intereuropæisk og senere maaske endog en international Arbejdsdeling". Saavel den ene som den anden af de "europæiske Plan"-magere forstaar herved Fjernelsen "af alle usunde Konkurrenter indenfor Industrien", Reduktion af de afhængige Staters Industri (særlig de syd-øst-europæiske Landes), Tilbageførelse af deres Økonomi til en rent kolonialt, rent agrarisk Trin. I disse Planers Arbejdsdelte man i Vichy om en Tilbagevenden til et "Bonde-Frankrig", hvorved man tager Afstand fra et industrielt, altsaa et proletarisk Frankrig.

I Cole's og Severacs Plan om "den europæiske Føderation" skulde England og Frankrig danne "Kernen", i Schachts Europa-plan naturligvis Tyskland og Italien.

"Den kontinentale Økonomis Struktur vil sandsynligvis blive udviklet trinfor trin. Dets Kerne danner Tysklands og Italiens Størshusholdninger, som sammen med Kontinentets øvrige Folkehusholdninger danrer en europæisk Størshusholdning".

(Deutsche Allgemeine Zeitung den 9.6.1940)

Enkelte socialdemokratiske Førere som De Man begynder at orientere sig efter denne "Kerne". De Man, det belgiske Arbejderpartis Formand, opfordrer i et Manifest, der vil blive staaende som et evigt Mindesmærke over en vis Slags socialdemokratiske Føreres fejge og nedrægtige Overløberi og Kapitulation, sit Parti til at blive Hovedkraften i det belgiske Bourgeois nydannede, kongetro "Enhedsparti". Denne De Man kan man anklage for at have forraadt sit Land, solgt sit Folk, ladt sin Nation i Stikken, men man kan ikke anklage ham for at have forraadt den socialdemokratiske Idé om den "europæiske Fredsorganisation". Tværtimod, han begrundet sin Tilslutning til Sejrherrene med en Henvisning til "Europas Organisation":

"Freden kunde ikke opstaa ved fri Overenskomst mellem suveræne Nationer og med hinanden stridende imperialistiske Lande. Den kan kun opstaa i et Europa, der bliver forenet gennem fælles Love, i hvilket de økonomiske Grænser bliver gløjet...."

Der bliver naaet en socialistisk Ordning, ikke Form af nogen Klasses eller noget Partis Overherredømme, men i Form af Almenvælliet under den nationale Solidaritets Fane, der snart vil blive en kontinental, om ikke en international Solidaritet."

De Maa tilslører altsaa, at han er gaaet over i en anden Lejr med den gamle Idé om (Bourgeoisiets) "kontinentale Solidaritet".

- 5 -

Idéen om den europæiske "Organisation" er ikke først født i den nuværende Krig. Som politisk Parole blev den opstillet under den første imperialistiske Krig, den var Trotskis Parole. Hans Parole om "Europas Forenede Stater" var den politiske Udformning af Kautskys Teori om "Ultraimperialismen". Centristerne, der opstillede denne Parole, gik ud fra, at den røveriske og krigeriske Imperialisme vilde forvandles til en tam og fredelig Imperialisme, en "ny Æra", hvor den imperialistiske Krig blev erstattet af "fredelige" Overenskomster mellem Imperialisterne indbyrdes til fælles Udbytning af Verden.

I Kampen mod Folk som Trotski og Kautsky paaviste Lenin hele Forløjetheden i denne "Teori" om Ultraimperialismen og den tilsvarende politiske Parole "Europas Forenede Stater":

".....den objektive, d.v.s. virkelige sociale Mening med hans (Kautskys) "Teori" er ene og alene den: en højst reaktionær Holden Maaerne hen med Haabet om Muligheden af en varig Fred under Kapitalismen, idet man afleder Opmærksomheden fra Nutidens skarpe Modsætninger og tilspidsede Problemer og retter den mod forløjede Perspektiver om en eller anden foregiven ny fremtidig "Ultraimperialisme".

(Lenin: Samlede Værker, 19 Bind, Side 199)

Lenin paapegede tillige, at "Europas Forenede Stater" nok er umulig som Udtryk for en fredelig Udligning af de imperialistiske Modsætninger, som Udtryk for at man opgiver Krige, men at de absolut er mulig i en anden Forstand:

"Naturligvis er midlertidige Overenskomster mellem Kapitalisterne og mellem Magterne mulige. I den Forstand er Europas Forenede Stater ogsaa en Mulighed, som en Overenskomst mellem de europæiske Kapitalister.... om hvad? Ene og alene om med forenede Kræfter at undertrykke Socialismen i Europa, om med forenede Kræfter at forsvare de røvede Kolonier mod Japan og Amerika....."

Lenin: Europas Forenede Stater, Side 8)
Arbejderforlaget 1940

Her er de virkelige Bevæggrunde for Skabelsen af den europæiske Føderation udtømmende og præcist afsløret: det drejer sig om et Kampforbund mod Socialismens Kræfter, mod Kolonierne og mod de oversøiske imperialistiske Konkurrenter. Disse tre Elementer tilsammen viser ifølge Lenin Snylterkarakteren af "Europas Forenede Stater".

I sit Værk om Imperialismen citerer Lenin den engelske Forfatter Hobson, som udviklede, at "en videregående Forening af Veststaterne, en europæisk Stormagtsføderation.....ikke alene ikke fremmer Verdenscivilisationens Sag, men vilde fremkalde en uhyre Fare for vesteuropæisk Snyltertilværelse"

Lenin: "Imperialismen.."Side 110,dansk

Og Lenin bifalder dette - med følgende Forbehold:

"Hvis Imperialismens Kræfter ikke mødte nogen modsat rettet Kraft".
(samme Sted, Side 111)

Siden Lenin afslørede disse Imperialismens dybeste Udviklingstendenser og med sit Arbejde foregreb Udviklingen, er der forløbet et kvart Aarhundrede med voldsomme Forandringer i Verden. "Europas Forenede Stater" er - paa den ene eller anden Maade - stillet paa Dagsordenen som Imperialisternes Krigsmaal, de blev paa Grund af Imperialismens dybeste Udviklingslove til Program for saavel de engelske som de tyske Imperialister - og til Program for Socialdemokratiets reaktionære Førere. Vi vil ikke benægte, at der er visse faktiske Forskelle mellem det ene og det andet Program. Men disse Forskelle angaar kun

- 6 -

Graden af det europæiske Imperiums Centralisering, de ydre Metoder for det imperialistiske Herredømme over de europæiske Folk og Nationer, den Strømhed hvormed dets enkelte Elementer holdes sammen, men de angaar paa inden Maade Sagens Væsen...

"Europas Forenede Stater" (med Napoleons Kontinentalspærring som Forbillede), "Panamerika" (med USA-Imperialismen som Forbillede) - det er de Mønstre, som den Imperialisme, der gør Krav paa det europæiske Førerskab, idéologisk støtter sig til, mens den forfølger sine Krigsmaal.

Analogien med "Panamerika" understreges saavel af Forsvarerne for den "europæiske Føderation"s Idé, som af Forsvarerne for den "nye europæiske Orden"s Idé. Det franske Tidsskrift "Esprit" (Aprilnumret 1940) skitserede Billedet af en europæisk Føderation efter "den panamerikanske Unions" Forbillede. Samtidig indrømmede det anent, at "Unionen var et af USA udøvet Protektorat!"

Nødvendigheden af at føre en fælles Toldpolitik og et "Magtorgan" for den panamerikanske Union, mens til Gengæld Latinamerikas "nationale Suverænitét" skal indskrænkes, bliver direkte begrundet med en Henviisning til de revolutionære, antiimperialistiske Bevægelser i Latinamerika, Ekspropriationen af Petroleumskilderne i Mexiko, Industrialiseringen i Argentina, som er i Modstrid med USAs Interesser. Paa Grundlag af de "panamerikanske" Erfaringer drages den Slutning, at en "europæisk Føderation" kun kan skabes paa Basis af en europæisk Magts tilstrækkelig overvældende "økonomiske Hegemoni".

En tysk Avis understreger Analogien med Panamerika paa lignende Maade:

"Hvor ofte hører man ikke fra Amerikanerne: hvorfor gør I ikke som vi, hvorfor danner I ikke endelig Europas Forenede Stater? Naa, dertil behøvedes jo ogsaa derovre en Krig, ja man kan endog sige: en hel Række af Krige....."

(Frankfurter Zeitung den 3.3.1940)

Det kommer ikke an paa, at de nordamerikanske Staters Forening til en national Stat (i Uafhængighedskrigen mod England og i Nordstaternes Krig mod det slavholdende Syden) med Fortsæt - bliver sammenblandet med USA's imperialistiske Krig mod Spanien i Slutningen af det 19. Aarhundrede, med Bestræbelserne til "Forening" af det amerikanske Kontinent under USA-Imperialismens Herredømme.

Det kommer kun an paa, at man ogsaa fra denne Side, under Paaberaabelse af "Panamerika", gør Fordring paa at "forene" Europa og paa samme Maade at monopolisere Herredømmet over Europa, som de amerikanske Imperialister trækker efter at monopolisere deres Herredømme under Paaberaabelse af "Monroe-Doktrinen".

Er disse Henvisninger til "Panamerika" fra begge Sider Berettigede? Fuldkommen berettigede. Derved ændres den Kendsgerning heller ikke, at de europæiske Imperialister afviser "Panamerika", de amerikanske Imperialister "panasien" og de asiatiske Imperialister "Panamerika".

Ifølge Carl Schmitt, en anset Berliner Statsretskyndig, gaar Udviklingen henimod Skabelse af "Storrumsordninger med Interventionsforbud for rumfremmede Magter", men hver Imperialisme mener, at "Interventionsforbudet" angaar kun det af den beherskede "Storrum", men ikke dens "Intervention" i andre Imperialisters "Storrum".

Det er i Virkeligheden intet Tilfælde, at de Idéer, der ligger til Grund for Socialdemokratiets europæiske Føderativplan, uafhængig af deres kontinental-europæiske Træk og Enkeltheder, er virksomme i alle Imperialisters Planer og Idéologier, som tilstræber Beherskelse og Undertrykkelse af deres Kontinent.

Ikke blot de amerikanske, men ogsaa de japanske Imperialister kunde til Begrundelse af deres Program for en "ny Orden" i Asien laane Argumenterne i de socialdemokratiske Teorier om den "europæiske Føderation".

Efterkrigskapitalismens cykliske Kriser, har sammen med Kapitalismens almindelige Krise fremskyndet Kapitalens Koncentrationsproces - i Sammenhæng med Skærpelsen af Markedsproblemet - og dette har fremkaldt en til at skabe store økonomiske Indflydelsessfærer med monopolistisk, politisk sikret Beherskelse af Markederne og Resurcerne i de pågældende Omraader.

+Trang

- 7 -

Den uhyre Skærpelse af Modsætningerne mellem de store imperialistiske Rivaler fremkaldte Tanken om de store imperialistiske Staters Erobring af hele Kontinenter idet Rivalerne blev fordrevet og tilintetgjort, for at tage Kampen op om Verdensherredømmet, efter at Ryggen var sikret paa Basis af Herredømmet over det "egne" Kontinent.

Den socialistiske Stats Fremkomst og Styrkelse, Proletariatets og de undertrykte Folks Befrielseskamp fremkaldte Tanken om en Sammenlutning af det reaktionære Bourgeois, uafhængigt af nationale Grænser og Interesser, under Ledelse af den stærkeste og mægtigste Imperialisme.

Disse tre Elementer giver tilsammen Grundlaget, paa hvilket de "panasiatiske", "panamerikanske" og "paneuropæiske" Idéer opstod - uanset alle Forskelle med Hensyn til Oprindelse, Udvikling og disse Idéers Egenart i Europa, Amerika og Asien.

I den socialdemokratiske Ideologi findes en Række Anskuelse, som tillader de reaktionære socialdemokratiske Førere at spille en ledende Rolle i Udarbejdelsen af Imperialismens vigtigste Krigsidéer.

Fordet første: Deres - for at bruge et Udtryk af Lenin - imperialistiske Økonomisme. Samtlige socialdemokratiske Teorier om den "europæiske Planøkonomi", om en "Arbejdsdeling" i Europa o.s.v. - kan føres tilbage til den bedagede opportunistiske "Teori" hvorefter store Territoriers Forening er i det "økonomiske Fremskridts" Interesse. Det var den "Teori", som allerede før den første imperialistiske Krig foranledigede Opportunisterne til at hilse Imperialismen som et Fremskridts Fænomen i den samfundsvæssige Udvikling.

Begejstringen for det af Imperialismen forårsagede "økonomiske Fremskridt" var saa stærk hos Opportunisterne, at det fik dem til at anse den nationale Undertrykkelse, Tilintetgørelsen af selvstændige Stater som underordnede og uundgaaelige Bismændigheder ved dette "økonomiske Fremskridt" og fordømte den nationale Modstand mod Imperialismen som reaktionær og fremskridtsfjendtlig.

Allerede under Verdenskrigen paaviste Lenin i Kamp mod en da eksisterende, af Bukharin og Pjatakoff forfægtet Afart af den imperialistiske Økonomisme, at Socialisterne ikke gaar ind for Adsplittelse og Afspærring, men for Forening, for store fælles Økonomiomaader. Men de bekæmper den "Samling", som skyldes imperialistisk Magt, hvorved Folk og Nationer undertrykkes, den chauviniske Besnitelse af de undertrykte Nationers Arbejderklasse lettes og den internationalistiske Opdragelse af de undertrykte Nationers Arbejderklasse vanskeliggøres.

Lenin afslørede denne Manøvre med at betragte Tilintetgørelsen af Smaastaterne, som et økonomisk Spørgsmaal, hvorved man gaar hen over Spørgsmaalet om den nationale Frihed og Uafhængighed og sanktionerer det imperialistiske Rov i det "økonomiske Fremskridts" Navn.

De socialdemokratiske Teorier om "europæisk Planøkonomi" som Grundlag for en "Føderation" af de europæiske Stater gaar til syvende og sidst ud paa at erklære den nationale Frihed og Uafhængighed for noget "økonomisk" overlevet og forældet, at diskreditere og underminere den nationale Holden Stand mod Erobreren som noget med "Fremskridtet" uføreneligt.

Det er Idéer, som i Nutiden betyder Underkastelse og nationalt Forræderi, i Fremtiden betyder Afkald paa den nationale Befrielseskamp.

Det er Slavens Idéer, men de genspejler Slaveholderens Idéer.

Man paaberaaber sig Erfaringerne fra den nuværende imperialistiske Krig. Har den ikke bragt Beviset for, at saa Lande og Stater ikke er i Stand til med Held at forsvare deres Neutralitet og Uafhængighed med store rivaliserende Stormagter paa alle Sider, Er den Kendsgerning, at de i Vaabentechnik, i Organisation, i økonomiske Reserver ikke kan maale sig med de store imperialistiske Naboer, da ikke Bevis for, at Produktivkræfterne er kommet i Modsætning til de gamle nationale Grænser, at Eksistensen af uafhængige Smaastater er blevet uførenelig med det imperialistiske System?

Af den Kendsgerning, at smaa Stater er udleveret til de store imperialistiske Staters Magt paa Naade og Unaade, drager man den Slutning, at smaa Folks nationale Uafhængighed er noget forældet.

Det som er forældet, er i Virkeligheden "Smaastatsvæsenet", eftersom de moderne Produktivkræfter græber ud over Landegrænserne og bydende kræver et nyt Samfundssystem. De forskellige Smaastater var ogsaa før Krigen "Indflydelsessfærer" for de imperialistiske Stormagter. Deres "Uafhængighed" var, som imperialistiske

- 8 -

man f. Eks. kunde se af de baltiske Landes Eksempel, kun Skalkeskjul for de imperialistiske Intriger. Folkenes nationale Selvbestemmelsesret derimod er paa ingen Maade "forældet". Men denne Ret bliver ofte krænkert og traadt under Fødder af Imperialisterne.

Men hvad nu, hvis Folkene efterhaanden som det bliver klart, at Imperialismen er uførenelig med de smaa Folks uafhængige Eksistens, drager den Slutning, at det ikke er deres nationale Frihed, men Kapitalismen der er forældet?

Imperialismen "overvinder" Modsætningen mellem Produktivkræfternes Udvikling og de nationale Grænser derigennem, at den nedtrammer uafhængige Folk og kvaler deres Frihed i Blod. Hvad om Folkene drager en anden Slutning af denne Modsætning og løser den ved Omstyrtelse af Imperialismen?

I Virkeligheden er kun Socialismen i Stand til at imødekomme saavel de moderne Produktivkræfters Krav som Folkenes Vilje til Frihed, og til paa Grundlag af Folkenes og Nationernes broderlige Samarbejde at opbygge en Velstandens, Fremskridtets og Fredens Verden.

Derimod vilde en "Kontinentaløkonomi", centralt "ledet" af den herskende Magts Monopolkapital, netop paa Grund af den uhyre Forstærkning af Monopolets Herredømme uundgaaeligt føre til "Autarki", til økonomisk Krig med andre Magter, følgelig til fulden Ødselhed, forstærket Stagnation set ud fra den verdens-økonomiske Arbejdsdeling og Produktivkræfternes Udvikling.

Den "kontinentale Planøkonomi" vilde skærpe den imperialistiske Parasitisme, og samtidig være et Vaaben til Forsvar for denne Parasitisme.

Men for de socialdemokratiske Førere kommer det netop an paa at hævde denne Europas Snylterstilling. Bag alle deres Forestillinger og Planer til "Forening" af Europa stikker Troen paa, at det borgerlige Europa maa have Ledelsen af den kapitalistiske Verden. Dette er den anden Grund, hvorfor de var skikkede til at spille Rollen som den idéologiske Avantgarde for den europæiske Imperialisme.

Og den tredje - afgørende - Grund er Socialdemokratiets reaktionære Føreres faste Vilje til sammen med Bourgeoisiet at kæmpe paa Liv og Død mod Socialismens Kræfter. Bag enhver "europæisk" Plan stikker Forsøget paa, ikke blot at sammenfatte Europas Stater mod de imperialistiske Rivaler i Amerika og Asien, men ogsaa at forene Europas herskende Klasser mod Proletariatet, mod det arbejdende Folk, mod Socialismen.

Samtlige Repræsentanter for de europæiske "Organisationsplaner" forsikrer, at det drejer sig om en europæisk "Fredsorganisation". I Virkeligheden drejer det sig om en permanent Krigsorganisation. Thi en europæisk "Organisation" vilde have til Opgave, under denne eller hin Imperialismes Kamp om Verdensherredømmet, det være sig mod Japan, det være sig mod Amerika, at sikre Ryggen, at dække Flanken og at mobilisere alle den europæiske Kapitalismes Kræfter i denne Kamp. Den Forestilling, at det ikke vilde komme til denne Kamp, er helt igennem falsk, da den overser de uløselige Modsætninger i Kapitalismen og gaar ud fra, at der gives en imperialistisk Kapitalisme, som ikke er expansiv, ikke er and-stillet paa Herredømme og Rov.

En "imperialistisk "Organisation" af ⁺ vilde være en Forevigelse af Krigen ogsaa i selve Europa. Versailles-Freden har vist, at store Folk ikke i Længden kan holdes ned. Der findes ingen Vaabensejr, der findes ingen "Fredsorganisation", som en Gang for alle kan skabe et uforanderligt Forhold. Enhver Forandring af internationale Styrkeforhold maa opflamme den imperialistiske Revanche-Aand, Aanden om "i Dag mig, i Morgen sig," og stadig indvikle de europæiske Folk i blodige Krigskatastrofer.

Kampen, ene og alene Kampen afgør Spørgsmaalet om "Realiserbarheden" af disse imperialistiske "Europaplaner". Arbejderklassens Klassekamp mod deres "egen" Imperialisme og mod deres "eget" Bourgeois nationale Formæderi, Folke-massernes Kamp til Forsvar for og Generobring af den nationale Uafhængighed, Folkernes Kamp mod Imperialismen vil have det sidste, det afgørende Ord at sige om alle disse imperialistiske "Europa-Planers" Fremtid.

+Europa

AFSKRIFT

TESER AF 10. JULI 1941

1. Tysklands krig mod Sovjetunionen er i enhver henseende en angrebskrig. Tysklands magthavere har påbegyndt denne krig, dels af had til og frygt for socialismen og den revolutionære bevægelse i - såvel som udenfor - Tyskland, dels for om muligt gennem erobring og udnyttelse af Ukraine og Kaukasus at skaffe sig tilførsler af levnedsmidler, olie og andre råstoffer, uden hvilke den tyske krigsøkonomi og krigsførelse må bryde sammen.
2. Krigens karakter er ændret med begivenhederne af 22. juni. Tysklands krig er en imperialistisk erobringskrig og samtidig fascismens krig mod menneskeheden og fremskridtets (jfr. Stalins tale, juli 1941). Tysklands sejr ville betyde undertrykkelse, udsugning og kulturbarbari i en hidtil ukendt målestok for menneskeheden. Tysklands nederlag vil betyde en sejr for menneskeheden og fremskridtets kræfter og betyde friheden for snes af undertrykte nationer.
3. De regeringer der direkte deltager i eller indirekte understøtter Tysklands krig, repræsenterer ikke deres landsmænds opfattelse. Det overvældende folkeflertal i alle disse lande er modstandere af denne krig og kan kun vente noget godt af Tysklands nederlag.
4. Den danske regerings stillingtagen billiges ikke af folket. Dens erklæring af 26. juni er antinational og løgnagtig. Finland fører ikke en forsvarskrig, men har sammen med Tyskland begyndt en erobringskrig mod Sovjetunionen. Rusland har aldrig været en trussel mod Norden endsige mod Danmark, tværtimod har Rusland gennem århundreder (udpræget bl.a. i 1848 og 1864), hjulpet Danmark med at bevare sin selvstændighed over for den tyske aggression. Sovjetunionen har aldrig udøvet tryk på Danmark eller blandet sig i indre danske forhold. Det er ikke Sovjettropper, der holder Danmark besat, det er ikke S.U., der gang på gang fremtvinger regeringsomdannelser, tvinger fremtrædende folk ud af det politiske liv, gennemtvinger amnesti for forbrydere som f.eks. spadehuggerne i Haderslev, osv. Når den danske regering ved sin løgnagtige erklæring, sin stillingtagen, sin tilladelse af hvervning og sine mange andre forholdsregler understøtter den magt, der har militært besat og knægtet Danmark og søger at hjælpe Tyskland til en sejr, som vil gøre undertrykkelsen af vort land og folk hårdere og mere langvarig, så handler regeringen forbryderisk.
5. Kun gennem Tysklands nederlag kan Danmark genvinde sin frihed.
6. De grundlovsstridige og i alle henseender ulovlige arrestationer af kommunister og indgreb mod Kommunistisk Parti er et led i understøttelsen af Tysklands krig, men tjener samtidig danske kapitalistiske formål, nemlig at berøve det arbejdsfolk en fører i kampen mod overklassens plyndringsfelttog. Det viser, hvem de tyske magthavere anser for deres farligste nationale fjender i Danmark. De viser, at der ikke findes grænser for hvor langt regeringen og regeringspartierne er beredt til at gå i deres indrømmelser til Hitlerfascismen og de fremmede undertrykkere.
7. Praktisk talt hele det danske folk (på nær de værste udbyttere og mest reaktionære elementer, samt de købte forrædere i Fritz Clausens og andre nazistiske "partier") er i uoverensstemmelse med regeringens erklæring af 26. juni, og ved at gennem Tysklands nederlag går vejen til Danmarks frihed og er beredt til at arbejde og kæmpe for dette mål. Samtidig er folkeflertallet utilfreds med regeringens økonomiske politik og under K.P.s førerskab har arbejderklassen optaget kampen herimod, en kamp som allerede har givet ikke ubetydelige resultater (sidst de 60 dages understøttelse til de arbejdsløse).
8. Som vi fortsat står i spidsen for det arbejdende folks økonomiske og sociale kamp, således fører vi en i hele det danske folks kamp for frihed og national selvstændighed, for at få fjernet besættelsestropperne og gjort en ende på den tyske indflydelse i regeringens kontorer. I denne - den altoverskyggende - kamp står vi sammen med alle danske, uanset politisk farve eller livsstilling, der ligesom vi ærligt ønsker at tilbageerobre vort lands uafhængighed.

9. I alle masseorganisationer, først og fremmest i fagforeningerne må disse problemer (hvorom den ensrettede presse er tavs) bringes på tale og det vil de fleste steder være på sin plads at foranledige protester mod grundlovsbruddene og arrestationerne. I ganske særlig grad gælder dette naturligvis de organisationer blandt hvis medlemmer, eventuelt ledere, er arresterede. Det er indlysende, at hvis regeringen og gestapo ikke med det samme får et stoppestød, vil man snart gå videre, og så kommer det til at gå ud over partiløse, socialdemokrater og andre, som kan mistænkes for at være indstillet på kamp for Danmarks sande vel.
10. Det er en uhyre vigtig opgave at sørge for, at folket bliver rigtig underrettet. Dette kan med stor virkning gøres på organisationernes møder og generalforsamlinger. Gennem aflytning af radio kan enhver daglig skaffe sig oplysninger, og disse vil også blive formidlet på anden måde.
11. Behandlingen af sagen som terroristerne er af regering og politimyndigheder med vilje blevet trukket så længe ud, at domsafsigelsen og oplingerne til offentligheden, først kunne fremkomme på et tidspunkt, hvor det længe planlagte forbud mod vor presse var trådt i kraft. Dommene skal tjene til at svine os til, hvorfor de domsfældte gøres til kommunister og hele sagen til "kommunistisk terror". Her over for fastslås: De domsfældte er ikke kommunister, kun en enkelt, Harry Rasmussen (der havde mindst med sagen at gøre) var medlem af partiet, da processen indledtes. Hovedmanden, Rikard Jensen, blev ekskluderet af partiet for halvanden år siden. De øvrige har aldrig været medlemmer eller også har partiet for længst skilt sig af med dem, ligesom partiet (bl.a. under Frederikshavn-sagen) offentlig har taget skarp afstand fra den slags virksomhed. Intet medlem af partiet har med partiledelsens viden eller vilje deltaget på nogen måde i denne eller lignende foretagender. De, der på nogen måde har deltaget, har ført partiets groft bag lyset og brudt partidisciplinen og har dermed stillet sig uden for partiets rækker. Ethvert samkvem med dem skal afbrydes.
12. Vigtigst af alt er nu at bevare partiet, at sikre det mod politiet og Gestapo og dermed muliggøre dets arbejde. Vor virksomhed er ikke ulovlig, men den bliver ulovligt forfulgt og søgt hindret af myndighederne. Enhver må gøre sig fuldt ud klar over denne situation og konsekvenserne deraf. Det er alvor. Enhver agitation skal foretages, så myndighederne i givet fald ikke kan finde frem til kilden. Ved optræden på generalforsamlinger o.l. gælder det ikke om at slå sig for brystet og skilte med sit medlemsskab, men at fremlægge vor politik og vore synspunkter. Materialet skal opbevares således, at det er sikret mod at falde i uvedkommendes hænder. Enhver unødvendig snak om partiets forhold, organisation eller ledende folk skal undgås. Tal ikke om, hvad du ved. Stil ikke spørgsmål og interessere dig ikke for ting, forhold eller personer, som du ikke har pligt til at interessere dig for. Gør, hvad du før besked om. Giv kun en meddelelse til den, du ved skal have denne meddelelse. Enhver uoverlagt ytring kan lede Gestapo, Fritz Clausens eller politiets spioner på sporet. Vær yderst forsigtig med at genkende, endsige tilråbe folk på gaden, selv om du mener at kende dem som kammerater. Og ikke noget med panik eller panikforholdsregler. Men heller ikke rasende for forhastet overaktivitet. Disse regler skal absolut overholdes. Hvad angår forholdet til de borgerlige myndigheder, se Kommunistisk Årbog.

Kommunisternes internering

Flyveblad udsendt af Land og Folk, juli 1941.

Aabent Brev til Regeringen

VED HR. STATSMINISTER TH. STAUNING

Paa Danmarks kommunistiske Partis og den kommunistiske Rigsdagsgruppes Vegne nedlægger jeg Protest mod de grundlovs- og retsstridige Handlinger, som Politimyndighederne efter Regeringens Ordre har foretaget, og mod Regeringens landskadelige Politik, som den bl. a. kommer til Udtryk gennem Regerings-Erklæringen af 26. Juni om Stillingen til Krigen.

Den 22. Juni besatte Politiet alle vort Partis og Partipresses samt den kommunistiske Ungdoms Kontorer. Man afbrød derved vort lovlige politiske Arbejde og har siden forhindret Udgivelsen af vor Presse. Politiet har ikke paa nogen Maade søgt at give Grunde for disse Overgreb, som er et Brud paa Grundlovens Bestemmelser om Foreningsfrihed og Pressefrihed (Grundlovens §§ 84 og 85).

Over hele Landet blev der den 22. Juni og følgende Dage fængslet over 400 Personer, fortrinsvis Medlemmer eller Tilhængere af vort Parti. I intet Tilfælde er Fængslingerne begrundet, der er ingen Anklage rejst, og de Fængslede har ikke været stillet for en Dommer skønt Grundlovens § 78 paabyder: »Enhver, der anholdes, skal inden 24 Timer stilles for en Dommer.« – Hos samtlige Fængslede samt adskillige andre har Politiet foretaget Husundersøgelser uden at være forsynet med Dommerkendelse, skønt Grundlovens § 79 udtrykkeligt siger: »Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer maa, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, alene ske efter en Retskendelse.« – I mange Tilfælde, hvor Beboerne under Henvisning til denne Grundlovsbestemmelse modsatte sig Husundersøgelsen, har Politiet med fysisk Vold tiltvunget sig Adgang til Boligen for at beslaglægge Breve, Papirer osv. Blandt de fængslede befinder sig en Række af Danmarks fremtrædende Kunstnere, Videnskabsmænd og Intellektuelle, saaledes den 72-aarige *Martin Andersen Nexø*, Forfatterne *Hans Kirk* og *Scherfig*, Læge *Georg Moltved* o.m.a. Desuden en Række Fagforeningsledere, bl. a. *Inger Gamburg* (Kvindernes Afd. 5), *Carlo Hermansen* (Murerne), *Olaf Redder* (DAF, Aalborg) *Vald. Larsen* (Jord og Beton). ning til »SS-Regiment Nordland« og til det saakaldte »Frikorps Danmark« (som Fritz Clausen maatte forsøge sig med, da Nordland blev en eklatant Fiasko). Hvervning til fremmed Krigstjeneste er forbudt ved Lov og strafbar i Danmark.

Regeringen, hvis Opgave og Pligt det er at varetage Danmarks Interesser og at overvaage Lovenes, ganske særlig Grundlovens Overholdelse, har ved sine lovstridige og forfatningsstridige Handlinger sat sig selv udenfor Loven. Det er enhver god og lovlydig dansk Borgers Pligt at medvirke til Lovenes Overholdelse og følgelig at modvirke Regeringens og Politiets Lovbrud.

Paa Danmarks kommunistiske Partis Vegne nedlægger jeg højtidelig Protest mod de nævnte Lovbrud og Overgreb og mod Regeringens landskadelige Politik. Vort Parti har nøje overholdt Landets Love, hvilket Myndighederne ogsaa erkender derved, at der ikke er rejst nogen Art af Tiltale mod de 400 fængslede Kommuniste. Vor Rigsdagsgruppes Medlemmer har samvittighedsfuldt overholdt Grundloven. Vort Parti og vor Presse har rettet sig efter Regeringens Forskrifter og Paabud under Krigen. Ogsaa nu er vi fast besluttet paa at søge Landets Love overholdt paa Forfatningens Grund, og paa at tjene vort Folk og vort Land i Kampen for at genvinde national Frihed og Uafhængighed. Vi stoler paa alle fædrelandskærlige Mænds og Kvinders Hjælp dertil.

Danmark, den 17. Juli 1941.

(sign) *Aksel Larsen*
M. F. – Formand for
Danmarks kommunistiske Parti.

LAD OGSAA ANDRE LÆSE DETTE –
FORTÆL INGEN, HVOR DU HAR DET FRA

Flyveblad udsendt af Land og Folk.

Til Medlemmerne af Danmarks Rigsdag

Jeg erfarer, at Regeringen i Folketingets Møde paa Onsdag den 20. August agter at forelægge et eller flere Lovforslag tilsigtende at forbyde Danmarks kommunistiske Parti og at gøre kommunistisk politisk Virksomhed her i Landet strafbar. Jeg maa formode, at Regeringspartiernes Fællesbestyrelse, »Samarbejdsudvalget« paa Forhaand har erklæret sig indforstaaet med saadanne Forholdsregler og at Rigsdagens Indkaldelse tidligere end oprindeligt beregnet skyldes, at man i en Serie hurtige Møder vil vedtage Regeringens Forslag og dermed søge fremskaffet et formelt retsligt Grundlag for at forfølge vort Parti.

Paa Forhaand er det givet, at Folketinget ikke vil være fuldtalligt ved sine Møder, hvor bl. a. dette Forslag behandles og afgøres. En Del af den kommunistiske Rigsdagsgruppe er i Strid med Grundloven fængslet, og den øvrige Gruppe er afskaaret fra at møde frem i Folketingssalen af den simple og forargelige Grund, at Folketingets Formand ikke alene har tilladt det danske Kriminalpoliti sammen med Gestapo at holde Vagt inde i selve Rigsdagsbygningen, for at paagribe os, om vi skulde vise os, men ovenikøbet har haft moralsk Mod til at give Rigsdagens Tjenestemænd Ordre til at være Politiet behjælpelig med vor Anholdelse. Jeg konstaterer, at Folketingsmøder, som holdes under saadanne Forhold, ikke kan anses for beslutningsdygtige i Grundlovens Aand, og bestrider paa Forhaand Gyldigheden af Love, der maatte vedtages, saalænge man paa den Maade ved ulovlig Vold forhindrer en Del af Folketingets Medlemmer i at opfylde deres Pligt som folkevalgte Medlemmer af Tinget. Men jeg ønsker samtidig paa vor fraværende Gruppens Vegne at bemærke følgende:

Hvilke Lovforslag, Justitsministeren end forelægger og hvilke »Love«, Rigsdagen end »vedtager«, saa gør man ikke derved de siden den 22. Juni begaaede Ulovligheder og forfatningsstridige Handlinger lovlige, og man befri sig ikke for det Medansvar, der følger af, at Rigsdagen intet har gjort for at hævde sin Ukrænkelighed og sikre Grundloven overholdt.

Hvilken Begrundelse, Regeringen vil give for et Forbud mod vort Parti, kender jeg ikke. Jeg ved ikke hvilke Argumenter fra Hr Goebbels' Arsenal, Justitsministeren vil føre frem, jeg ved ikke, hvilken Svindel man vil drive i Offentligheden med mod vort Parti fjendtlige saakaldte »Terrorbande«s paa-staaede Handlinger, jeg ved ikke, hvilke provokatoriske Svindel-dokumenter, Politiet og Gestapo eventuelt har praktiseret ind mellem det Materiale, man i Partiledelsens Fravær og uden dens Kontrol har beslaglagt uden Retskendelser. Men jeg ved, at vort Parti har udøvet sin lovlige Virksomhed her i Landet i over 20 Aar. Jeg ved, at denne Virksomheds Lovlighed ikke hidtil har været anfægtet, men at alle Regeringsinstanser saavel som Rigsdagen selv Gang paa Gang har taget Stilling til vor Virksomhed og godkendt den som lovlig og værende inden for Forfatningens Rammer. Dette er bl. a. sket ved, at man har tilladt os at opstille ved samtlige Rigsdags- og kommunale Valg siden 1918, og ved, at Folketinget i 1932, i 1935 og i 1939 har godkendt Kommunisternes Valg til Folketinget. Jeg ved, at vor hele Virksomhed har været holdt paa Forfatningens og Lovenes Grund, og jeg har gentagne Erklæringer fra Regeringsmedlemmer for, at vi ogsaa siden Krigsudbrudet har optraadt i Overensstemmelse med de Forskrifter, Regeringen benyttede sine Fuldmagter til at udfærdige for Partiernes og Pressens Virksomhed. Vil man nu konstruere et Grundlag for at gøre vort Parti ulovligt – i Stedet for at drage den grundlovsbrydende Regering til Ansvar – saa stempler man sig selv paa Baggrund af ovennævnte Kendsgerninger.

Meget tyder paa, at Hr Fritz Clausens for nylig rejste Forbudskrav har haft en ikke ringe Indflydelse paa Regeringens Beslutning, og det er vel desværre saadan, at Regeringen har foretaget sine Lovbrud og udarbejdet sit Forbuds-forslag for at være Hr Clausens Arbejdsgivere, Tysklands Nazi-regering, hvis Tropper holder vort Land besat, til Vilje. Det maa være med ejendommelige Følelser, visse af Rigsdagens Medlemmer erkender dette, efter at de gennem mere end et Aar har raabt op om »Venskabet mellem Kommuniste og Nazister« og om, at de danske Kommuniste gaar den tyske Besættelsesmagts Ærinde (samtidig med, at Regeringen omhyggeligt gennem Censur og andre Forholdsregler forbød os at sige vor Mening om Tilstandene!). Under alle Omstændigheder kan der ikke idag herske den ringeste Tvivl om, hvem Tysklands Magthavere og hvem Nazisterne betragter som deres farligste Fjender.

Men nu skal altsaa Rigsdagens Medlemmer tage Stilling. Saa bør enhver forud for Afstemningen gøre sig klart, at den tyske Besættelsesmagts Tilstedeværelse i Danmark ikke er og aldrig vil kunne retfærdiggøre en Godkendelse af Regeringens forfatningsstridige Handlinger eller et Forbud mod et Parti, der har holdt sig Landets Love efterretteligt og hvis eneste »Brøde« bestaar i dets Danskhed, bestaar i, at de fremmede Voldsmænd frygter for vor Virksomhed. Der findes afgørende Spørgsmaal og historiske Situationer, hvor man ikke kan løbe fra sit Ansvar, uanset om man maaske kan frygte visse Kon-

sekvenser af at gøre det rigtige. Og der er siden Krigsudbrudet i September 1939 gjort saa mange uværdige Indrømmelser til Hitlers Tyskland, saa hvis Folkets valgte Repræsentation nu ikke mander sig op til at sige Stop!, bliver det vanskeligt for Danmark at se Verden i Øjnene. Regeringens Medlemmer har aflagt *personlig Ed* paa ubrødeligt at ville holde Danmarks Grundlov. Deres Henvisninger til Værnemagtens Tilstedeværelse fritager dem ikke for Ansvar som personlige Edsbrydere. Rigsdagens Medlemmer har højtideligt og skriftligt forpligtet sig til at overholde Grundloven og de er valgt for at tjene Danmarks Sag – Ansvar kan man ikke snakke sig fra med Henvisning til, at man ellers mener at løbe en større eller mindre personlig Risiko.

Hertil kommer det forfærdelige Ansvar for de Følger for Danmark, en Eftergivenhed overfor Tyskerne i denne Sag vil faa. Erfaringerne fra alle andre af Tyskerne besatte eller underkuede Lande viser, at jo flere Indrømmelser, de faar, jo flere kræver de, men hvis man standhaftigt gør Modstand, er Stillingen en anden. Og maaske er det ikke af Vejen at lægge de ærede Medlemmer paa Sinde, at bortset fra den forfærdelige Skade, de tilføjer Landet ved at stemme for Regeringens Lov, frir de ikke sig selv for personlig Risiko. Tværtimod. I Tyskland godkendte Rigsdagen paa Hitlers Krav hans forfatningsmæssige Arrestationer af og Mord paa kommunistiske Rigsdagsmænd. Hvor er *den tyske Rigsdag* idag? I Frankrig godkendte Parlamentet Forbudet mod Kommunistisk Parti og Arrestationen af de kommunistiske Deputerede. Hvor er det franske Parlament og de samme franske Parlamentsmedlemmer idag? I Norge var Kommunistisk Parti det første, der blev forbudt, og de øvrige Partier opponerede ikke, men fortsatte deres Kohandel med Besættelsesmagten. Hvor er de idag? Man skal ikke gøre sig Illusioner med Hensyn til Hitler-Nazismen, og at Regeringen ønsker at spille Mohrens Rolle burde ikke foranledige Rigsdagen til Efterlignelse.

Rigsdagen bør i denne som andre Sager holde sig til Overenskomsten af 9. April 1940. I denne erklærer saavel den tyske Rigsregering som Besættelses-hæren, at de vil respektere vor Suverænitæt hvad angaar vore indre Forhold. Kun hvis Tyskland overholder denne Forpligtelse, kan man forvente rolig og loyal Holdning af det danske Folk. Støttet bl. a. paa disse Erklæringer burde Regeringen have sagt nej til de tyske Krav om Fængsling af Kommuniste og støttet bl. a. paa disse Erklæringer, bør Rigsdagen nedstemme Forslag om at forbyde et lovligt Partis Virksomhed, og den bør kræve Regeringen til Ansvar for dens hidtidige forfatningsstridige og for Danmark skadelige Handlinger. Hvad disse angaar, henviser jeg iøvrigt til mit Brev til Statsministeren og min Henvendelse til Folketingets Præsidium af 17. Juli.

Danmark, den 19. August 1941

Aksel Larsen

LÆS DETTE - OG GIV DET VIDERE!

Regeringen anser det ikke for tilstrækkeligt, at den i Strid med Landets Lov, har forsøgt at standse Kommunistisk Partis lovlige Virksomhed, forbudt Arbejderbladet og arresteret flere Hundrede Kommuniste, som med Martin Andersen Nexø, Folketingsmand Martin Nielsen og Borgerrepræsentant Johannes Hansen i Spidsen hendsidder i Vestre Fængsel uden Domskendelse, uden Forhør, uden Lov og Dom.

Hitler-Tysklands betalte danske Agent, Hr. Fritz Clausen, har i sin Smuds- presse krævet, at Rigsdagen skal vedtage en Lov, der forbyder Danmarks kommunistiske Parti og gør det strafbart at udøve kommunistisk Virksomhed her i Landet. Med andre Ord en Lov, der gør det strafbart at varetage det danske arbejdende Folks Inter- esser og at kæmpe for Danmarks Befrielse fra den tyske Besættelse.

Regeringen er gaaet ind paa at opfylde Fritz Clausens Krav, og naar Rigsdagen træder sammen, Onsdag den 20. August Kl. 13,30, vil Justitsministeren forelægge en saadan Lov. Regeringspartierne har lovet, at deres Rigsdagsmænd sammen med Fritz Clausen skal stemme for Loven.

Med denne grundlovsstridige Handling bøjer Regering og Rigsdag afgørende Knaa for Danmarks Undertrykkere, de tyske Nazister, og for deres danske betalte Tjenestgjængere. Det danske Folk vil med Opmærksomhed afvente, om virkelig samtlige Regeringspartiernes Rigsdagsmænd er i den Grad kadjoneret og blottet for Krossfølelse, at de vil give deres Stemme til denna tyske Voldshandling.

Altsaa: Dette forargelige Lovforslag vil blive behandlet paa Rigsdagen Onsdag Kl. 13,30.

17/8-41

GENOPTRYKT:GODE RAAD, SOM BØR KENDES OG FØLGES OVERALT

1. **ALTID VAGTSOM!** Aldrig sorgløs, aldrig ligegyldig, aldrig tankeløs, aldrig grundløst tillidsfuld, naar det gælder Partiet og dets organisatoriske og agitatoriske Virksomhed.
2. **PAAPASSELIG OG PLIGTOPFYLDENDE!** Streng Partidisciplin og streng Arbejdsdisciplin. Instruksler skal følges. Paataget Arbejde skal udføres omhyggeligt og til Tiden. Smøleri og Forsinkelse i det organisatoriske eller andet Arbejde kan blive skæbnesvanger.
3. **INGEN UTIDIG NYSGERRIGHED!** Du skal kun interessere dig for de Spørgsmaal, Sæger, Organisationer eller Personer, som du ved, at det er din Partiopgave at interessere dig for. Hvad du ikke har partimæssigt Brug for at vide, rager dig ikke og du skal ikke forsøge at faa det at vide. Det er saaledes paa det strengeste forbudt det enkelte Medlem at fortælle andre Medlemmer (eller udenforstaaende) om hvem der sidder i denne eller hin Ledelse eller hvilke Funktioner Vedkommende har.
4. **INGEN OVERFLØDIG SNAK!** En Meddelelse eller Oplysning skal kun gives videre til den, Meddelelsen vedkommer. Betro ikke en Kammerat uvedkommende Ting under Opholdssted, er det simpelt Angiveri at omtale eller antyde dette til nogensomhelst. **TAL IKKE OM, HVAD DU VED!** Og husk, at uoverlagte Ytringer eller Handlinger (f. Eks. at genkende eller tilraabe visse Kammerater paa Gaden) kan blive skæbnesvangre.
5. **FORSTAA ARBEJDSVILKAARENE!** De bevirker, at Materiale kan komme med Forsinkelse og at Afgørelser kan trække ud. Endvidere kan de nødvendiggøre, at Kammerater uden nærmere Forklaring bliver "udskiftet" af en Ledelse eller "forflyttet". I saa Fald skal du ikke spekulere voldsomt over, hvad han eller hun nu skal lave.
6. **INDBERET ALT AF INTERESSE!** Meddel nærmeste ledende Instans om vigtige Begivenheder, saavel af politisk og faglig som af eventuel "partimæssig" Art. Giv ligeledes Rapport om, hvorledes vort Agitationsmateriale bliver modtaget.
7. **PAS PAA SPIONER OG PROVOKATØRER.** De vil blive anvendt mod os i hidtil ukendt Maalestok. Forvirrede Hoveder kan komme til at virke i samme Retning og "Sladderkællinger" gaar Spionernes Erinde. **PAS OGSAA PAA LOKKEDUER.** Politiet løslader ofte Folk i Haab om ved at "skygge" dem, at finde frem til Partiet. Samme Metode anvendes overfor visse Arresteredes Paarørende. Forsigtighed i Omgangen med disse er derfor tvangsmæssigt paakrævet. - Husk iøvrigt, at i Henhold til Teserne af 10. Juli Pkt. 11, er samtlige Partimedlemmer, som paa nogen Maade har deltaget i Richard Jensen-Bandens Virksomhed, sat udenfor Partiet, fordi de har "ført Partiet groft bag Lyset og brudt Partidisciplinen". Dette gælder altsaa ogsaa de Frikendte (Navneliste i Aviserne for 8. Juli).
8. **FORHOLD TIL MYNDIGHEDERNE!** Kommer du ud for Husundersøgelse, Anholdelse eller lignende saa husk og hold fast ved, at det er ulovligt og grundlovsstridigt. Protester mod Anholdelse, forlang Dommerkendelse før Husundersøgelse. Studer nøje Aarbo-gens Vejledning. Nægt at besvare et hvilket som helst Spørgsmaal fra Politiet angaaende Partiet, Partivirksomheden eller Ledelsen. Kommer du i Forhør, saa husk, at du er Partiets og Arbejderklassens Repræsentant, og gør Partiet Ere. - Men som almindelig Regel kan siges, at vi har mere Brug for Folk paa fri Fod, end i Arrest. Udsæt dig derfor ikke unødigt for Anholdelse.
9. **FOR AT BESKYTTE PARTIET** er det nødvendigt, at Kammerater indberetter Medlemmer, der groft forsynder sig mod ovenstaaende Retningslinjer.

*Her fra genoptrykt i forbindelse med Fests 1. januar 1942.
Nævnt i "Orcutning og situation" af 22. August 1941.*

ORIENTERING OM SITUATIONEN.

S t i l l i n g e n i K r i g e n

Hitlers og hans Forbundsfællers Krig mod Sovjetunionen er nu gaaet ind i sin tredje Maaned. Der er ingen Tvivl om, at samtlige tyske Beretninger er blevet kuldkastet. Man havde regnet med en sejr "Lynkrig" ført efter samme Metoder og med samme eller større Tempo som Felttoget mod Vest. Den 23. Juni kunde de danske Aviser i en stor officielt inspireret Korrespondance fra Berlin oplyse, at saavel Generalstaben som den offentlige Mening i Tyskland regnede med, at paa 6 Uger vilde den tyske Hær naa Ural. Senere blev man noget mere beskeden, men vilde dog senest d. 13. Juli holde Indtog i Moskva. Leningrads, Moskvas og Kievs Fald blev gentagne Gange bebudet at være et Spørgsmaal om Dage og Vjasma, Kiev, Odessa og endog Kharkov er flere Gange blevet meldt indtaget. Men endnu er de tyske Hære trods den kolossale Indsats og de frygtelige Tab i de blodige Kampe ikke naaet synderligt langt ind over de Grænser, der gjaldt for to Aar siden.

I de første Uger havde Hitler-Hærene Fordelen af det længe og velforberedte Overfalds Pludselighed. Men Sovjet-Grænsetroppers stærke og helt modige Modstand tog Brodden af Fremstødet, og Mobiliseringen af Mænd og Materiel fik Tid til at gøre sin Virkning. Den tyske Strategi gik som i Belgien og Frankrig ud paa at lade stærke Panserhære bryde frem i de forskellige Retninger. De skulde saa hurtigt efterfølges af motoriserede Hære og efter disse skulde i de samme Retninger komme Infanteridivisionerne. Man regnede med paa den Maade at umuliggøre Oprettelsen af en fast Frontlinie. Man vilde opnaa, dels at omringe store Landomraader med fjendtlige Styrker, som man saa regnede med "after fransk Mønster" skulde overgive sig. Og dels vilde man opnaa, at Sovjets Overkommando i omtrent samme Tempo som de tyske Panserdivisioners Fremtrængen søgte at trække sine Tropper tilbage over hele Fronten, hvorved et ubeskadiget Land med det paa Roden endnu staaende værdifulde Korn faldt i Tyskernes Hænder.

Sovjethæren viste sig at mestre en Strategi, som gjorde denne tyske Strategi virkningsløs. Man formaaede ikke og ofrede ikke sine Kræfter paa at standse Panserhærenes Spids, men trak kun i ringe Omfang sine Tropper tilbage. Derimod lod man dem med fuld Vægt kaste sig over de efter Panserdivisionerne kommende motoriserede og Infanteridivisioner, som mange Steder fuldkommen tilintetgjordes. De tyske Forbindelser bagud blev afskaaret, Tilførslerne til de længst fremskudte Styrker kunde til dels kun ske pr. Flyvemaskine. Og den røde Hær viste sig ikke blot at raade over en overlegen strategisk Ledelse, men ogsaa over kæmpemæssige Kvanta af det mest moderne Materiel, Infanterivaaben, Kanoner, Tanks og Flyvemaskiner. Med stor Fortrydelse maatte den tyske Efterretningstjeneste forklare det tyske Folk, at Bolsjevikerne havde været saa lumske at besidde baade mere Materiel og nyere og mere moderne Materiel, end man forud havde haft Anelse om. I samme Forbindelse var man fornærmet over, at det havde været umuligt i de sidste Aar at drive Militærspionage i Sovjetunionen.

Hertil kommer noget andet: Det russiske Folks og den røde Hærs Kamp-aand. Hitlers mekaniserede og disciplinerede Hær, hvor Soldaterne har faaet Besked paa, at Officererne nok skal tænke for dem, stod overfor Modstandere, hvor hver eneste Soldat vidste, hvad han sloges for og derfor parrede en høj Kampduelighed med et Heltmod indtil Forbitrelse. Overalt sloges de røde Hærafdelinger til sidste Patron, ja paa Knive og Tænder. I en officiel Korrespondance bl.a. i "Politiken" for 31. Juli beklager de tyske Nazister sig over, at den røde Hærs Afdelinger lader haant om "den højere Strategis Principper" og i Stedet for fredeligt at overgive sig, naar de er omringede, slaas til sidste Mand, hvad der kræver saa kolossale store tyske Ofre.

Endelig er der den russiske Partisankrig ("Guerillakrig"), hvori praktisk talt hele Befolkningen i Kampomraaderne tager Del. Det var Partisanernes Virksomhed, som under Borgerkrigen og Interventionerne i 1918-21 tilføjede de hvide Tropper saa store Tab og ødelagde deres Moral i Baglandet. Hver eneste Sovjetborger er fortrolig med Tanken om denne Maade at kæmpe mod en Fjende paa. Og den Effektivitet og det Omfang, hvormed det er sket, viser, at hele Folket i Sovjetunionen er beredt til den yderste Indsats for sit Land og sin Sag. Da Parolen om at ødelægge alt, hvor Fjenden ikke kan holdes tilbage, bliver fulgt, er Tysklands Forsyningsvanskeligheder ikke blevet mindre, men større efterhaanden som Fronten er blevet forskudt mod Øst.

Den tyske strategiske Plan gik utvivlsomt ud paa følgende:

1. Gennem et meget hurtigt Fremstød at naa frem til Murmansk for at afskære Sovjetunionen fra at faa Tilførsler ad denne Vej.

(Orientering om Situationen)

2

2. Gennem Fremstød fra Finland og sydfra gennem Letland-Estland at indkredse og derpaa hurtigt at indtage Leningrad, hvorved den røde Østersøflaade var sat ud af Spillet.

3. Hurtigt at støde frem til Moskva, indtage Hovedstaden og derpaa svinge Fronten om mod Syd for at gøre hele Ukraine, saavel Korn- som Industriomraadet, til en stor "Kødel", der saa i Overensstemmelse med den højere Strategis Principper maatte formodes at overgive sig.

4. Derpaa at forlænge dette Fremstød over Kornomraaderne i Nordkavkasus og naa frem til Olieomraaderne. Naar man først beherskede Kaukasus, mente man at kunne regne med Tyrkiet som sikker Forbundsælle - eller tvinge det til at følge Trop.

Intet afvandt dette er blot tilnærmelsesvis lykkedes, trods den omhyggelige Forberedelse, trods Overfaldsmomentet, trods den hensynsløse Indsats af Menneskeliv og Materiel og trods Hitlers og hans Forbundsællers meget betydelige militære Styrke, som af Fagfolk blev regnet for talmæssigt at være i hvert Fald lige saa stor, som hvad Sovjet kunne stille paa Benene ved en Mobilisering. Ved Murmansk har man end ikke kunnet passere Fiskerhalvøen (Rybatschij-Poluostrová), tværtimod menes det, at Sovjettropper her er trængt frem mod Petsamo. Trods den meget gunstige Aarstid, er det finsk-tyske Fremstød ved Ladoga næsten ikke kommet af Stødet, paa det Karélske Næs er man ikke rykket 50 km frem paa lige saa mange Dage (man sammenligne dette med Sovjettropperne Fremrykning under det meget vanskelige Vinterfelttog). Ved Hangø er Finnernes ikke kommet et Skridt videre, tværtimod har den røde Hær erobret nogle vigtige Øer. De finske Tab er forferdelige og det er kommet saa vidt, at den finske Generalstab nu i Pressen forklarer Folket, at "Tiden er Finnernes vigtigste Forbundsælle i denne Krig"!

Fremstødet mod Leningrad sydfra har i halvanden Maaned staaet i Stampe ved Peipus-Søen. Da den røde Flaade saa aabenbart er Herre i Østersøen, hvorfor Tyskerne maa sende deres Forsyninger til Finland over Land (Danmark-Sverrig), forsøger man nu med en ny Kraftanstrengelse. Udsigten til, at den lykkedes er meget lille. Store Dele af Estland, med Tallinn, Baltischport og Øerne med Flaadebaserne holder sig stadig og er en alvorlig Trusel mod den tyske Hærs Bagtrop og Flanke.

Fremstødet mod Moskva er gaaet holt i Staa ved Smolensk. Vjasma nævnes ikke mere i tyske Hærbetretninger. Kræfterne øber aabenbart ud, og man maa nu koncentrere dem om Fremstødet i Sydukraine. Her er det lykkedes Tyskerne at naa alvorlige Resultater, som dog langt fra er skæbnesvangre. De satte sammen med deres Forbundsæller meget store Kræfter ind og Terrænet var meget gunstigt for Fremstødet. Men Kornet er forlængst høstet og tærsket - og hele Avlen saavel som Kreaturer osv, for Størsteparten ført i Sikkerhed. Bortset fra Malmlejerne ved Krivoj Rog begynder det egentlige Industriomraade først ved Dnjeprpetrowsk og Dnjeprstroj. Det maa antages, at den tyske Fremrykning vil blive bragt til Standning her. Og i Ryggen paa den ligger Odessa. Paa Sortehavet hersker den røde Flaade suverænt. Tyskernes Forbindelseslinjer er lange og

det kniber voldsomt at forsyne Fronttropperne med Materiel og Mad. Efteraaret med dets Regn og Slud staar for Døren og paa Nordfronten nærmer sig allerede den berygtede russiske Vinter, i hvilken Russerne har bevist, at de kan føre Krig - men Tyskerne ?

Verdenspolitisk Oversigt.

Det viste sig ifjor umuligt for Hitler at besejre England. Han antyder i sin Proklamation af 22. Juni at han i Efteraaret 1940 maatte opgive Invasionen, da han ikke følte sig sikker i Ryggen - mod 3st. Iaar har han definitivt tabt Slaget om Atlanten. Hitler-Tysklands Maal: at erobre Verdensherredømmet, lader sig ikke virkeliggøre i en umiddelbart overskuelig Fremtid. Og til en lang Krig mod England-Amerika er det tysk-beherskede Europa ikke nok. Det kan ikke brødføde sig selv, det kan heller ikke levere de for en langvarig Stærkrig nødvendige Raastoffer, fremforalt Olie, men ogsaa Jern o. a. Levnedsmiddelsituationen i Tyskland er ganske vist taalelig, men kun paa Bekostning af de undertvungne Folk, der mere eller mindre sulter. Hvis Tyskland imidlertid ogsaa kunne gøre sig til Herre over den europæiske Sovjetunion med Kaukasus (eventuelt samtidig med, at Japan tog sin Part i Asien), saa kunde dette "europæiske Storrum" gøres til nød selvforsynende. Men Sovjets Rigdomme kunde ikke faas paa Clearing-Konto, altsaa var der kun Krigens Vej aaben; Det var Hitlers sidste militære Kort, der blev spillet ud.

I Aarene 1935-39 bestræbte Sovjetregeringen sig paa at faa organiseret et internationalt Sikkerhedssystem mod den tyske Agression. Det mislykkedes paa Grund af Chamberlain-politikernes Manøvrer for at faa en isoleret 3stkrig i Gang. Sovjet tog derfor mod Tysklands Forslag om en

(Orientering om Situationen)

- 3 -

ikke-angrebepagt og Væstkrigen brød ud. Da det blev England klart, at dette var en Krig paa Liv og Død, likvideredes Chamberlain-Fløjens Indflydelse, hvilket markeredes med Churchills Overtagelse af Regeringsmagten. At Sovjetunionen ikke i de forløbne to Aar har hjulpet Tyskland med dets Krig, fremgaar til Overflod af Hitlers og Ribbentrops Beklagelser. Nu fører Hitler en To-Frontskrig, og England og dets Forbundsfolk har allieret sig med Sovjetunionen, mens USA af al Magt støtter Krigen mod Hitler. Samtidig har Sovjetunionen, som Stalin sagde, haft halvdet Aar til at forberede sig i og Sovjetregeringen har manøvreret saa klogt, at intet menneske i Verden (undtagen maaske Stauning) er i Tvivl om, at det er Fascistmagternes, der har begyndt.

Det er klart, at England-Amerika ikke er ophørt med at være imperialistiske Magter, fordi de fører Krigen sammen med den socialistiske Sovjetunion. Men det er lige saa klart, at saa længe begge Parter skal samme Vej og ønsker at komme frem ad den hurtigst muligt, har Sovjetunionen intet mod Følgeskabet, tværtimod. Og der kan regnes sikkert med, at England har lært tilstrækkelig til ikke at forsøge noget Kompromis med Tyskland. Derom vidner ogsaa Edens Tale og Churchill-Roosevelts Erklæring om Krigsmaalene. Der kan ogsaa roges med, at Krigen vil blive ført med saa stor Kraft som muligt fra England og at Støtten fra USA vil blive saa effektiv som muligt, fordi Begge Magter ved, at hvis det lykkes Tyskland at besejre Sovjetunionen, saa er Englands Chancer for at klare sig i Krigen minimale. Ikke for Sovjetunionens Skyld, men for sit eget Livs og Døds Skyld maa England være en ærlig Allieret.

Hvad England kan gøre militært er vanskeligt at sige. Luftoffensiv er naturligvis ikke nok til at aflaste Trykket mod 3st. Opmærksomheden er fæstet paa, dels at England har faaet 120.000 Mand frigjort paa Island, dels at der er kommet store kanadiske Troppestykker til England, og dels at der efter engelsk Opgivelse (som ikke lyder usandsynlig) findes halvanden Million Mand veludrustede engelske Tropper i Levanten, væsentligst i Egypten. Hvor skal de sættes ind, og hvor kan de sættes ind?

Hvorhen Japan vil vende sig, kan ikke siges. Hvis Tyskland faar virkelige Resultater i Ukraine-Kaukasus, er det sandsynligt at Japan forsøger sig i Nord mod Sovjetunionen. Men usægtelig har Japan, paa Grund af sin Raastofmangel, mere Brug for at gøre Erobringer sydpaa.

I det tyskboherskede Europa er Situationen meget vanskelig. Der mangler frem for alt Levnedsmidler. Man direkte sulter i Finland, i Norge, i Frankrig, i Italien. Der er Levnedsmiddelmangel i alle andre Lande, ogsaa udprægede Landbrugslande som Rumænien, Ungarn, Holland. Dette skærper Utilfredsheden i de undertrykte Lande, og i flere af dem (bl.a. Jugoslavien, Grækenland, Norge) er det kommet til eller er det paa Grænsen af aabent Oprør og Kamp med Besættelsesmagten. Den Kongres, der i Moskva holdtes af Repræsentanter for de slaviske Folk, og som talte fremtrædende Repræsentanter for Russere, Ukrainere, Polakker, Tjekker, Slovakere, Serbere, Kroater, Bulgare osv. har bevirket en mægtig Stigning i disse Folks Kamp mod Aksemagternes Aag. I Rumænien, i Ungarn, i Finland er der meget stor Misstemning i Anledning af Krigen og Modstand mod det tyske Hegemoni. De forfærdelige Tab paa Østfronten bidrager hertil og faar Oppositionen til at vokse kraftigt i Tyskland selv, hvor Sabotage tilfælde, Mytteri osv. bliver hyppigere og hyppigere. De ledende Kredse i Tyskland ligger i den vildeste Krig indbyrdes. Lidt Forsmag paa det fik man ved Hess' Flugt til England. Flere ledende Generaler (Brauschitz, Blaskowitz, Reichenau) er blevet forflyttet til mindre betydende Poster, andre (List, Falkenhorst, Guderian) har faaet Gestapokontrollører. Goering og Goebbels har maattet se deres nærmeste Medarbejdere vandre i Arrest. I Værnemagtens Officerskredse vokser Stemningen for ved et Kup, at tage Magten fra Hitler og etablere et Militærdiktatur.

Men man skal ikke undergyrdere den tyske Nazismes og det tyske Militærsamfunds Styrke. Tysklands Nederlag og Sammenbrud er sikkert, men der kan gaa lang Tid, inden det kommer. Sovjetunionen forbereder sig paa en lang Krig, og Roosevelt og Churchill bygger sikkert paa Realiteter, naar de taler om Krig i 1942 og maaske i 1943. Atlant-Erklæringen, sammenholdt med Edens Tale og med Sovjetregeringens Vurdoring af, at Hitlermagten maa knuses uden Kompromis har vist Tysklands Magthavere, at de ikke har nogen Mulighed for gennem en hel eller delvis Fred at faa et Pusterum eller slippe billigere. Saameget mere desperat vil de fortsætte Kampen saa længe de har den mindste Mulighed, hvilket vil sige, til deres militære Magt er tilintetgjort eller det tyske Folk gennem sin Rejsning (i Forbindelse med de undertrykte europæiske Folks Rejsning) har gjort Ende paa deres Herredømme og den tyske Imperialisme.

Hvad Norden angaar, er Stillingen i Norge kendt. Kampen mellem Tyskerne plus Quisling og det norske Folk bliver haardere og bitrere. I Nordnorge dannes Partisanafdelinger, som dels paa norsk, dels paa finsk Omraade bekæmper de tyske Tropper. Bagbevægelsen i Norge har ved bestemt Stræben tilbageslaaet et Attentat fra Quisling-Regeringens Side og gen-

(Orientering om Situationen)

- 4 -

nømtvunget Frigivelsen af en Række fængslede Organisationsfolk. I Finland har Mannerheim med Støtte af Tamor proklameret Krigen som en Erobringskrig, hvad der ikke gør den mere populær. Tanner har iøvrigt erklæret, at det er finsk Arbejderbevægelses vigtigste Opgave at bekæmpe de seks socialdemokratiske Rigsdagsmænd, der er i Opposition samt deres Tilhængere. Tyskland har sammen med de rabiate "storfinske" Kredse proklameret Finlands førende Rolle i Norden, og Finland menes af Tyskland at have faaet Løfte paa vigtige nordnorske og nordsvenske Omraader. Svenske Aviser maa ikke mere (eller kun i et yderst begrænset Omfang) indføres i Finland, dels fordi de bringer Sovjet-Communiqueerne, dels fordi de omend forsigtigt tager til Orde mod de storfinske Aspirationer. Den officielle Mening i Sverrig saavel som den Presse, der følger den svenske Regering (alle Blade paa en halv Sne nær, men deriblandt det mest ansete "Göteborgs Handels och Sjöfartstidning") er yderst tyskvenligt indstillet. Man mærker dog en tiltagende Frugt for, at Sovjet skal berede Tyskland et Nederlag. Der føres en rasende Kampagne for at faa Kommunisterne

forbudt, ogsaa fordi Partiets Indflydelse er vokset meget betydeligt efter d. 22. Juni. Iøvrigt gøres opmærksom paa, at de herhjemme oftest citerede svenske Blade "Aftonbladet" og "Nya daglig Allehanda" er rene tyske Talorger, ikke er mere estimeret i Sverrig, end "Fædrelandet" i Danmark, og at den tyske Regering for nogle Aar siden har erhvervet Aktiemajoriteten i dem!

F o r h o l d e n e i D a n m a r k

Som Tyskland militært benyttede Danmark i sin Krig med England og som "Springbræt" for Erobringen af Norge (og dermed til Forberedelse af Krigen mod Sovjetunionen), saaledes har det politisk og Økonomisk udnyttet Danmark og den danske Regering til Støtte for sin Krig. Økonomisk udmærker dette Danmark. Tysklands officielle Gæld (og hvem garanterer for, at Tallene er ægte!) til os ligger nu mellem halvanden og to Milliarder. Det maa tages i Betragtning, at det elendigt lille Kvantum Varer, vi faar fra Tyskland, beregnes os til seks- og tidobbelte Priser, hvis de beregnedes til rimelige Priser, vilde vort Tilgodehavende paa Clearing være langt større. Til Gængæld betaler Tyskland gode Priser, dels til de danske Entreprenørfirmaer, der arbejder for dem, dels for de Landbrugsvarer, der eksporteres til T. eller som Værnemagten køber til Forbrug heroppe. Men der betales jo med værdiløse Veksler paa Nationalbanken, hvilket vil sige, at det danske Folk kommer til at betale det. En Del Storlandbrugere, Entreprenører, Spekulanter og Krigsindustrielle har gennem disse gode Priser ladet sig købe til at være Hitler-Tysklands Tilhængere. Folkets Flertal og først og fremmest Arbejderklassen har maattet bløde herfor gennem det sænkede Leveniveau. Foreteelser som de høje Fiskepriser og den katastrofale Knæthed paa Fisk, Kød og andre Levnedsmidler herhjemme er direkte forarsaget af disse Forhold. Der er al Udsigt til, at det bliver endnu værre, velindformede Kredse vil vide, at T. i Aar har krævet hele den danske Høst og henvist os til, at vi maatte se at klare os med Beredskabslagrene. (I hvor stort Omfang saadanne findes, vides ikke). Tyskland skal have fornyet og skærpet dette Krav i Slutningen af Juli, altsaa efter at Lynkrigen mod Sovjet viste sig at slaas fejl.

Skønt Tyskland ved højtidelige Erklæringer af 9. April 1940 forpligtede sig til at lade den danske Regering og de danske Myndigheder beholde sin Selvstændighed, har Regeringen (i Stedet for at henholde sig til disse Løfter), udenrigspolitisk og indenrigspolitisk givet efter for Hitler paa praktisk talt alle Punkter. Man har afbrudt den diplomatiske Forbindelse endog med USA og det foreløbige Toppunkt naaedes med Regeringserklæringen til Støtte for Tysklands Krig af 26. Juni 1941. Hvad Stillingen til denne Erklæring angaar, henvises til Aksel Larsens Brev til Statsministeren af 17. Juli. Iøvrigt støtter man Tysklands Krig paa alle Maader - arbejder paa at hjælpe Hitler til en Sejr, som vil betyde værdigt Slaveri og Ufrihed for det danske Folk. Man gør det ved at fremme Eksporten af danske Produkter til Tyskland. Man gør det ved at deportere danske Arbejdere til Tyskland, for at der kan frigøres Tyskere til Fronttjeneste. Man sender ogsaa danske Arbejdere til Norge, hvor de udfører Besætningsarbejder o.l. for Værnemagten (det kan man nemlig ikke faa norske Arbejdere til) og man gør det ved at tillade og støtte Hvervningen til "Regiment Nordland" og "Frikorps Danmark". Den dybeste Hensigt med disse Korps er forøvrigt ikke, at de skal slaas paa Østfronten. De skal i Tyskland uddannes i Nazisme, Vaabenbrug og Raahed og derpaa hjem til Danmark for at danne den fysiske Støtte for en Fritz Clauson-Regering.

Indenrigspolitisk er man gaaet samme Vej ved de mangfoldige Restriktioner ved Presse-Censuren, ved Radioens tyskfarvede Ensretning osv. Inden d. 22. Juni etablerede den forfatningsstridige Undtagelsestilstand og nu har vedtaget Loven om Forbud mod Partiet og strenge Straffe

(Orientering om Situationen) - 5 -

for enhver Virksomhed, ja Indespærring af alle, som blot kan mistænkes for eventuelt at kunne finde paa at udøve saadan Virksomhed. Hvor dybt samtlige øvrige politiske Partier i Landet er sunket, kan ses af, at ikke een eneste Rigsdagsmand havde mod til blot at reservere sig overfor denne Lov, der strider mod Forfatning, Retsregler og enhver Statstradition i Danmark.

Man har søgt at finde et Figenblad til at dække sin skamløse Nøgenhed med. Og "Figenbladet" fik man leveret af Richard Jensen og hans Bande. Havde man ikke haft dem, maatte man have indskrænket sig til at henvise til Hitlers og Fritz Clausens Ansker. Der findes mange Former for "5. Kolonne". Endnu er det umuligt at udrede fuldtud alle Forhold omkring Richard Jensens Kolonne, men at dens Virksomhed kun har skadet vort Parti og dermed den danske Arbejderklasse, det er i hvert Fald aabenbart. Og denne Skade vilde ikke være sket, hvis ikke nogle faa Partimedlemmer havde ført Partiledelsen hen Lysæt og samarbejdet med "Kolonnen", hvis Eksistens og Virksomhed vi først sent fik Anelse om. Og de ikke alene fortav deres Arbejde for R.N., men direkte adspurgt benægtede de ethvert saadant. Nu har vi Resultaterne, og vi har desværre for sent været i Stand til at sætte dem udenfor.

Men naturligvis er dette ikke det væsentlige, Forbudsloven vilde være blevet vedtaget alligevel. Man havde bare maattet klare sig uden denne begrundelse. Men det er let at paapege, at Frederikshavn-Attentatet blev begaaet i 1938. Myndighederne (de danske som de tyske) maa hele Tiden have vidst, at Richard Jensen var Hovedmanden for det. Men først tre Aar efter - Otte Dage efter den 22. Juni - kommer de frem i Offentligheden med deres Viden gennem de offentliggjorte Domsforhandlinger og Dommene. Mellen den socialdemokratiske og en Del af den konservative Presse er efter 22. Juni udbrudt en bitter Strid om, hvem der først og mest konsekvent har bekæmpet Kommunismen og forlangt os forbudt. Altsaa en Strid om, hvem der kan synes Tyskerne mest tilforladelige. I begge Partier er der stærke Kræfter, der vil forsøge at faa Lov til at blive Hitlers Haandlangere i Danmark i Stedet for Fritz Clausen. Disse Kræfter synes at være mest organiseret, indflydelsesrige og kyniske i Socialdemokratiet. De består væsentligt af Folk, der i større eller mindre Grad har været Trotskister, og samtidig hører til de værste Hipa-Folk. Af Navne kan nævnes den fra Radioen og hans nystartede tyske Pressobureau kendte og berygtede Kontorchef Hennig Dalgaard sammen med Harald Bergstedt og Aage Jørgensen (der sammen med andre Tyskervenner kæmper for at blive Chefredaktør af "Socialdemokraten"). I blandt Fagforeningsfolkene er der Grund til at have Opmærksomheden henledt paa de, der fornylig var paa Studierejse i Tyskland og blandt dem ikke mindst Einar Nielsen, Ernst og Axel Berg. Disse Fagforeningsfolk haaber at blive Ledere af "Arbejdsfronten" i Danmark.

Men ogsaa i konservative Kredse er der som sagt Skred. Tydeligst er dette kommet til Udtryk gennem Valdemar Rørdam. Denne bundreaktionære konservativ Partilyriker (der hører til de mest middelmaadige Danmark har) fik jo ved Bomholts Anbefalingen livsvarig Hædersgave af den danske Stat. Det er faa Maanedes siden Rørdam forinden havde har i Pressen forargt beklaget sig over at blive forvokslat med sin Broder, Holger Rørdam, der var Medarbejder ved "Fædrelandet". Han orklærede da at nære en sand Afsky for Fritz Clausen, og alt hans Værk. - Men d. 26. Juni i Aar skrev han et langt Digt, som blev offentliggjort i Fritz Clausens Studenterblad "Akademisk Aktion" og i "Nationalsocialisten". Vi giver en Prøve:

Herkus fra Vester og Ørkenstorm i Øster, Tyskernes ved det, har i Nød og Smerte selv naar et Jordskælv droner os forbi. lært det af Een, der saa, hvad det Smerte og Nød Men hele Nordens Grundvold ryster ved hvert nyt Stød af russisk Barbari. forlangte af hans Folk. Haardt og Horderne bort fra Kodans Følgekystrer! Han styrede, som stærke Norner bed. Da er, med Tysklands Fremvej, Norden fri. Ved Solvtugt, Flid, Kampmod og Offer. Den Kamp som renser Næsset og Færelen, blev Hitlers Tyskland vort Europas skal røise og ordke hele Verdensdelen. Hjerter,

Mærkeligt nok er Digtet ikke endnu blevet rensende anmeldt af Bomholt og Hennig Köhler!

som Steffens varslede. Det Hjerter, kaldet paa vort. Svar det paa dansk idag!

Orientering om Situationen - 6 -

V o r e O p g a v e r

Hele denne foreliggende Situation og dens sandsynlige kommende Udvikling giver os af sig selv vore Arbejdsopgaver, Det gælder om at kæmpe som et dansk Led i den internationale Front mod Nazismens og Fascismens Barbari og Krig, Det gælder om atter at kæmpe Danmark fri af den tysk-nazistiske Underkuelse. Det gælder at væretage Danmarks og det danske Folks Interesser, ikke Overklassens, Spekulanternes, Lensgrevernes og Cementbaronernes. Vi er den eneste betydningsfulde Faktor, der organiseret og maaltvidst fører an i denne Kamp. Men vi skal oplyse, vække og rejse hele Folket, organisere det, staalsætte dets Kampvilje, svejse det sammen i en dansk Enhedsfront, som kan bringe Sejren.

Al Hang til Spekulationer og dybsindig Filosofien over, hvad der saa skal ske, naar Hitler er knust, naar Europa er frit igen, maa banlyses. Spidsfindige Spekulationer over, hvordan saa Forholdet mellem Sovjetunionen og de kapitalistiske Stormagter bliver, hvordan Forholdene bliver i de nu undertrykte Lande og i Tyskland, hvilken "ny Orden", der saa skal komme i Europa eller en Del deraf, er taabelig Tidsspilde og derfor skadelig. For i Dag og indtil Hitler er knust er der een eneste Sag, der har altoverskyggende Betydning: Frihedskampen! Tænk paa, hvor det svækkede og tildels ødelagte det spanske Folks Kamp 1936-39, at det lykkedes Trotskister og andre forbryderiske Elementer at faa spildt Tiden og splittet Arbejderklassen ved vanvittige Diskussioner om, hvad der skulde komme, naar Franco var besejret i Stedet for at koncentrere sig om det ene fornødne: At besejre ham! - Vil nogen absolut vide, hvordan det bliver efter Hitlers Nederlag og hvordan vore Planer saa er, kan man kun svare eet: "Vi har een eneste Plan, een eneste Tanke, een eneste Stræben: at hjælpe med til at besejre ham og atter skaffe Danmark Friheden. Det er det, det gælder om!"

Mere end nogensinde er det sikkert klart, at den officielle "Enhedsfront", der fandt Udtryk i de 116 Ja-Stemmer for Forbudsloven i Folketinget og som har fundet Udtryk i hele Indrømmelsespolitikken overfor Tyskerne og i Regeringens arbejderfjendske Politik under Krigen, ikke i ringeste Grad er Udtryk for det danske Folks eller blot en væsentlig Del af det danske Folks Opfattelse. Naturligvis er der Overklassekredse, som økonomisk har profiteret hidtil, og som er tilfredse. Naturligvis er der Folk, som haaber for Alvor at komme til Fadet, naar Hitler indsætter en Fritz Clausen-Regering i Danmark. Og naturligvis er der ogsaa Folk (mange endda), som har ladet deres Tankeevne bedøve af Hitlers og Staunings Brøl om "Korstoget mod Bolsjevismen", og som derfor fra og med d. 22. Juni skiftede om fra Tyskerfjendskab til Tyskervenskab og Hitlerbeundring. Men trods alt; disse Grupper udgør kun et Mindretal (end ikke noget stort Mindretal) af det danske Folk. En større Part af Folket udgøres af dem, der er desorienterede, uklare paa Grund af Mundkurven over den offentlige Debat og Oplysning og paa Grund af 24 Aars enestaaende og systematiske Kampagne mod Sovjetunionen. Men det vil ikke være saa vanskeligt at bibringe dem den rigtige Orientering, at skabe Klarhed over et Problem, som i Grunden er saa uendelig enkelt.

Og som Helhed taget kan vi roligt sige og gaa ud fra, at Folkets overvejende Flertal enten allerede har eller meget hurtigt vil faa en ganske rigtig og klar Opfattelse af Situationen - en Opfattelse, der som omtalt staar i diametral Modsetning til de 116's Afstemning og til Regeringens Erklæring af 26. Juni og Forligsnævnets Kendelse af 20. August. Det er dette Folkeflertal, vi er Førere for og det er dette Folkeflertal, vi skal støtte os paa.

Det vil igen sige, at vort Enhedsfront- og Folkefrontarbejde skal være bredere og gaa mere i Dybden end nogensinde. Vi samarbejder med alle, som i den givne Situation har samme Opfattelse af Hovedproblemet, som os, vil kæmpe paa Linje med os. Hvilket Parti, de er Medlem af, spiller i den Forbindelse ingen Rolle. At deres Partiledere eventuelt optræder skurkagtigt, paavirker ikke vor Indstilling overfor Medlemmerne. At en Del af Ledelsen for et Parti er skurkagtige, forhindrer ikke at en anden Del af samme Ledelse kan være hæderlige Folk! Og at Folk er uklare, desoriente-

rede eller pessimistiske i Øjeblikket, faar os ikke til at tabe Taalmodigheden eller anse dem for "haabløse". tværtimod faar det os til med saa meget større Taalmodighed og Omhu at bibringe dem Oplysning, Perspektiver og Kampmod. Den der har Mistillid til Arbejdernes eller Folkets Masse, har Mistillid til selve vor Sag og bør baade for vor og for sin egen Skyld hellere pakke sine Gydfrugter i Dag end i Morgen!

Vore Arbejdsmuligheder er blevet totalt forandret, med den 22. Juni. De er blevet uendeligt store - vi kan opnaa de største Resultater, blot vi selv gør noget. Til Gengæld er de og Arbejdsforholdene jo forandret ogsaa på anden Maade, og det kan ikke tit nok indskræpes, at dette skal enhver have Betsyn til. Nu, hvor Regeringen har skaffet sig en saakaldt "lov-

(Orientering om Situationen) - 7 -

sig Begrundelse" for sine grundlovsstridige og danskfjendtlige Handlinger, vil man for Alvor sætte ind med Forfølgelser og Efterforskninger for at forhindre vort Arbejde og om muligt knuse Partiet. Man har sagkyndig Assistance af tyske Gestapo-Folk. Man har Fritz Clausens betalte Bande som villige Stik-i-Rend-Drenge. Og man vil faa Stikker-Assistance ogsaa fra anden Side, bl.a. kan det meget vel tænkes, at de værste Hipa-Folk i Hagebevægelsen vil søge at blive Opponenten kvit ved at bede Politiet tage sig af dem under Paaskud af at de er Kommuniste.

Alt dette forøger saavel Partiets som den enkelte Kammerats Risiko, og det er klart, at de, der vil være med skal være parat til at tage denne personlige Risiko. Dødvægt har vi ingen Brug for. Men vi har i Fellesskab taget saa mangen haard Tørn til Dato, saa vi stoler paa, at Partiet staar fast og at enhver modigt og utrætteligt anspænder sine Kræfter til det yderste - og ikke, selv om det værste skulde hænde, forræder Partiet og dets Kamp for Danmarks Frihed eller gør Partiet Skam! Tillige ved vi jo alle, at vi i vort Arbejde og til vort Arbejdes Sikring faar Støtte af de videste Kredse i Folket. Inden længe vil "Kommunist" være den ærefuldeste Betegnelse, der kan hæftes paa en Dansker og de 90 % af Befolkningen vil være parat til at hjælpe, støtte og sikre Kommunisterne og deres Arbejde - af den simple Grund, at det er os og vort Arbejde, der er Betingelsen for Oplysningen af det danske Folk og for Organiseringen af det danske Folks Kamp mod Undertrykkelsen.

Lovrigt indskræpes Instrukserne i Teserne af 10. Juli og de senere udsendte Instruksere i "Gode Raad, som bør følges" og "Hvad vort Arbejde angaar". Det skal nu være Slut med Forsyndelserne mod disse Instruktio-ner. Forsyndelser imod dem er ikke mere Tankeløshed eller Glømsomhed el.lign., det er og vil af Partiet blive betragtet og behandlet som parti-
forbryderisk Optreden.

V o r e A r b e j d s f e l t e r

Hvilke Arbejdsfelter, der er vore væsentligste i den nærmest kommen-
de Tid, og hvordan Arbejdet skal udføres paa disse Felter, bestemmes nat-
urligvis af hele vor Opfattelse af Situationen og af, at der maa reg-
nes med et temmeligt langt Perspektiv. Hvis man (som visse Overoptimister)
kunde regne med, at om en Maaned eller to er det hele forbi, saa laa Lan-
det naturligvis anderledes. Men det gør det altsaa ikke! Og det vil sige,
at vi skal gøre grundlæggende og solidt Arbejde. Som Hovedopgave kan vi
roligt sætte Arbejdet paa i Almindelighed at oplyse Befolkningen, give
den Underretning om alt det, Regeringen og Pressen fortier for den og om
hvilke Løgne og vildledende Informationer, man ellers giver den. Forbun-
det hermed skal vi bibringe de bredeste Kredse Forstaaelsen af, at der
er en Udvej, at det kan nytte, og at vi herhjemme kan gøre vort til at
svække Hitlerfronten. Endvidere, at vi skal gøre det, baade for derved at
gøre vort til at fremskynde dens Sammenbrud og fordi det danske Folk for-
dommer og nedværdiger sig selv, hvis det sidder med Hænderne i Skødet og
bare haaber paa, at Sovjetunionen og England sammen med Nordmændene skal
ordne det hele for os. Henvisninger til Nordmændenes sejge Kamp vil være
gode. Og det danske Folk skal blive klar over, at ligesom den enkelte
Deltager i en Storstræjke er et Led i hele Strækningen, saaledes er vor Del
af Frihedskampen et Led i hele Kampen, og vi har de øvrige Folk som
solidariske Forbunds-fæller.

I de forløbne to Maaneder har mange Kammerater beklaget sig over, at "de ikke fik noget at lave". Ogsaa i denne Henseende erindres om de ovenomtalte Instrukser og om, at Partiledelsen ikke kan arbejde legalt og at den ikke sidder paa et officielt Kontor i Triffenfeldtsgade med allehaandene tekniske Hjælpemidler. Men tillige erindres om, at "Arbejde" ikke blot og ikke i første eller vigtigste Række bestaar i at sidde og vente paa Flyveblade til Uddeling. Partiarbejde er der Masser af for hver eneste Kammerat hver eneste Dag og hver eneste Time paa Dagen. Det findes overalt, hvor man selv befinder sig.

Det faglige Arbejde er jo ikke løbet sin Vej den 22. Juni. Det er derimod blevet mere nødvendigt og dets Muligheder er blevet større fra denne Dag. Mærkeligt nok maa det alligevel siges, at i visse Fag har vi efter den 22. haft daarlige Resultater. Enten fordi Kammeraterne ikke fattede, at der var sket noget d. 22. og derfor mente, at de skematisk kunde fortsætte som hidtil. Eller ogsaa - og det var i flere Tilfælde - ligesom indstillede man sit organiserede Arbejde, eller organiserede det saa daarlige, at det ganske kunde gaa i Fisk paa f. Eks. en vigtig Generalforsamling. Og intet skulde dog være lettere ogsaa under de nuværende Forhold, end at vore Kammerater i en Fagforening holder Føling med hinanden, for deres Arbejde godt for Generalforsamlingerne og ikke fjumrer i det paa Generalforsamlingerne - heller ikke om saa en Kammerat har faaet lovligt Forskald i den Forbindelse: I mange Fagforeninger er ledende Folk blevet "smødet" af Myndighederne. Der findes Tilfælde, hvor en meget energisk og dygtig Mand i en Fagforening - gennemført paa vort Initiativ - har skaffet

(Orientering om Situationen)

- 8 -

side Paagældende tilbage. Der findes ogsaa Tilfælde, hvor vore Kammerater ikke engang har forsøgt at faa en Protest vedtaget, end ikke skønt Stillingen var en saadan, at man kunde være sikker paa at faa en Generalforsamling til absolut eenstemmigt at gaa ind for den! En saadan "Forsigtighed" er naturligvis forkastelig. Og hvad kunde give bedre Anledning til at rulle hele Situationen op for Kollegerne, end netop en saadan Sags Behandling?

Men altsaa det faglige Arbejde er fortsat vort naturlige Hovedfelt. Og nu efter Forligsnævnets uhyrlige Kendelse, efter Laurits Hansens og Staunings begrædelige Udtalelser og nu, hvor Arbejdsløsheden er i rask Vækst, er der nok at tage fat paa. Hitlers Krigsøkonomi bygger paa økonomisk og varemæssig Plyndring af bl.a. Danmark, hvilket kun kan gøres ved Foringelse af det danske Folks Leveniveau. Tillige bygger hans Politik i Danmark paa Køb af Tilhængere gennem økonomisk Bestikkelse i Form af glubende Fortjenester til Storbønder, Entreprenører osv. paa det arbejdende Folks Bekostning. Kampen for at modvirke Sænkning af Arbejdernes Leveniveau, Kampen for Prisstop, for Lønforhøjelser, for ordentlig Hjælp til de Arbejdsløse, Afskaffelse af Arbejdsfordeling og Lønkat osv. er saaledes en effektiv Bekæmpelse af Hitlers Krigsøkonomi og Politik.

Rigeligt med Arbejdsopgaver ligger jo ogsaa i alle andre Masseorganisationer og venter. Og der er en taktisk Fordel ved Arbejdet i Organisationerne, som ikke skal lades u-udnyttet: Hidtil har HIPA i mange Tilfælde kunnet faa vore Forslag forkastet eller forhindret vore Kammeraters Valg ved at appellere kraftigt til de organiserede Socialdemokrater om endelig ikke at stemme for Forslag stillet af en Kommunist, endsige vælge en Kommunist, uanset hvor meget Ret han saa ellers havde. Forsøger de det nu, skal deres Agitation karakteriseres som Angiveri - at karakterisere en Mand som Kommunist er jo at opfordre Politiet til at tage nam!

Foruden dette er der Masser at tage fat paa - den personlige daglige Agitation overalt er det vel ikke nødvendigt at tale saa meget om! F. Eks. er der Literatursalget, det er meget vigtigt nu, og vi har Erfaringer for, at det er meget let at sælge vore Bøger og Pjecer. Blot gælder det her som i alle Forhold: Forsigtighed, Forsigtighed!

Partiet skal bruge Penge. Og det kan faa dem, ikke blot gennem Medlemmernes pligtmaessige Ydølsø og frivillige Ekstrabidrag, men ogsaa i stort Omfang udefra. For blot at nævne eet Eksempel: Paa en mindre Fabrik i København har een Kammerat paa een Uge solgt for 102 Kroner Garantfunds-mærker!

Saa er der Arbejdet for at hjælpe de Arresterede og deres Familier, det maa ikke glemmes, heller ikke den ovenfor nævnte Kamp for at faa de Indespærrede fri - og da først og fremmest den gamle syge Martin Andersen Nexø. Hvor der er Mulighed for det skal specielt Kravet om hans Løsladelse rejses i Arbejderorganisationerne og der skal fra dem sendes Henvendelser og Deputationer til Regeringen, først og fremmest til Stauning. Det er nødvendigt at befri ham, hans Helbredstilstand i Forbindelse med hans Alder bevirker, at man nærer begrundet Frygt for, at Fængselsopholdet skal slaa ham ihjel.

Endelig maa det ikke glemmes, at selvstændigt Initiativ er i høj Grad paa sin Plads. Men det skal naturligvis holdes nøje paa Partiets politiske Linje og være i Overensstemmelse med de almindelige Grundsaeninger for vort Arbejde, som allerede er bekendt og med de Instruksø, som fra Tid til anden bliver givet fra Partiledelsen.

K a m m e r a t e r !

Vi har stillet os paa en fremskudt Post i en afgørende Kamp i en historisk Situation. For Danmarks Vedkommende afhænger saa at sige alt af os. Vi tror, Partiets Medlemsstab er prøvet, stærk og staalsat nok til med den fornødne Arbejdsindsats, Offervilje, med Mod og Jærndisciplin at løse Opgaverne, at slaa Angrebene paa Partiet tilbage og i Spidsen for det danske Folk føre an i den Kamp, der atter skal give vort Land Friheden.

22. August 1941.

CENTRALKOMITEEN.

LÆS DETTE - GIV DET TIL ANDRE - FORTSÆT DET VIDERE

Onsdag d. 20. august 1941 afsagde "Forligstævnet" den Kendelse, at uanset hvor meget Priserne er steget og fortsat vil stige, skal Arbejderne ikke have Løntillæg. Samme Dag vedtog Folketinget den grundlovsstridige Lov om Forbud mod Danmarks kommunistiske Parti, om langvarige Tugthusstraffe for kommunistisk Virksomhed og om Interne-ring af alle, der kan mistænkes for at være Kommunist.

Denne Lov er krævet af Fritz Clausen og vedtoges for at takkes Hitler-Tyskland, som har besat vort Land og økonomisk udplyndrer det. Man vil forsøge at anvende den til at ramme og indespærre alle, der i Fagforeningerne, paa Arbejdspladserne og Kontrolstederne som gode Fagforeningsfolk varetager det arbejdende Folks Interesser, alle, der kræver Foranstaltninger mod Dyrtiden, kræver Mad til de sultne, ordentlige Lønninger og Arbejdsforhold og som kræver Hjælp til de Arbejdsløse, de Gamle og Invaliderne. Man vil bruge den til at ramme den kyniske danske Overklasses Fjender, samtidig med at man bruger den til at ramme alle gode danske Mænd og Kvinder, som arbejder paa at befri Danmark for den tyske Undertrykkelse.

Hjælp ikke Myndighederne hermed! Gaa ikke deres Erinde i Arbejder-organisatorernes! Lad Fritz Clausens suspekterede Garde være ene om at fungere som Stikkere for Gestapo! Slaa Kreds om de Kammerater og Kolleger, der i Fremtiden som i Fortiden er Danskhedens Frontkæmpere og Arbejderes og Smaakaarsfolks Fortalere.

Nu som ingensinde før skal Arbejderklassens danske Solidaritet staa sin Prøve.

August 1941.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

- som ikke kan forbydes -

STIGENDE PRISER - INGEN LØNFØRHØJELSE ..

Arbejdernes politiske Virksomhed forbydes..

Onsdag den 20 August 1941 vil være en Mærkedag i dansk Arbejderbevægelses Historie.

Samme Dag som Arbejdernes Krav om Lønforhøjelse, i Overensstemmelse med Pristallet blev blankt afvist af Staunings og Kongens Forligsmænd, vedtog alle Rigsdagens reaktionære Partier en Lov der forbyder politisk Virksomhed for Arbejdernes Interesser. Tydeligere kan det kapitalistiske Demokratis Klassemoralitet vel næppe manifestere sig. Mere klart har man aldrig set i hvilken Klasses Interesse, ja, i hvilken Magts Interesse Regeringen og den danske Rigsdags borgelige og Soc. Demokratiske Del arbejder.

Politisk Virksomhed i Kapitalens Interesse er nemlig ikke forbudt. Storbønderne truer med Produktionsstrejke, og belønnes med højere Priser paa Levnedsmidler, Cementministeren Gunnar Larsen anlægger komplet overflødig Autostrada paa Lolland, for Statskassens Penge: Kapitalen sælger Landet til Tyskerne Stump for Stump. Den danske Kapitalistklasses Indtægter er steget med 500 Mill. Kroner om Aaret under Krigen, hvor Fattigfolk trykkes ned i Armod og Fattigdom.

Den Virksomhed er ikke forbudt.

Loven mod "kommunistisk Virksomhed" er i sig selv ganske enestaaende i dansk Retspraksis.

For første Gang i dansk Ret, kan man nu indestærre en Mand paa Grund af hans politiske Overbevisning, eller blot paa Mistanke for at udøve eller vilde udøve kommunistisk Virksomhed.

Hvad er da kommunistisk Virksomhed?

Kommunistisk Virksomhed er, og har altid været en utrættelig Kamp for at varetage Arbejderklassens Interesser, og højne Arbejdernes Levestandard, ved f. Eks.

PRISSTOP - HØJERE LØNNINGER,
BEDRE UNDERSTØTTELSER, 100 DAGES
FORLÆNGELSE, 26 UGLERS BESTEMMELSENS
BORTFALD, LØNSKATTEN & OMSÆTNINGSSKATTEN OPHÆVET,
SKOLEBESPISNING FOR ALLE HELE AARET.
BEDRE OG FLERE BØRNEHAVER.

Det er kommunistisk Virksomhed.

Men Partiet afviser alle Beskyldninger for Terror og Sabotagehandlinger. Det er Løgnebeskyldninger fra Dr. Göbbels Propagandacentral.

Det er Rigsdagsbrandprocessen om igen. Det er Nazisternes og deres medløbere der er de virkelige Skadegørere, det er dem der er de virkelige Forbrydere her i Danmark.

Tyske Koncentrationslejre, "Tysk" Politi overfor Arbejderklassens Krav Tysk "Kultur" ud over Landet. Tysk Udenrigspolitik (Afrydelsen af Forbindelsen med Sovjet-Unionen, samt Anerkendelse af Manchukor. Danmark som et Led i det tyske Imperium - det er den landsforræderiske Politik som Regeringen følger.

Fordi kommunistisk Virksomhed er indentisk med Kampen mod denne Politik - fordi kommunistisk Virksomhed er det samme som Kamp for hele det arbejdende danske Folks Levestandard og frie Selvstændighed - maatte Danmarks "tyskvenlige Regering" forbyde denne Virksomhed.

Men denne Virksomhed kan ikke forbydes, for den er indentisk med hele det danske Folks Ønsker og Længsler, den er hele det arbejdende Danmarks Befrielseskamp mod Nazisme og Barbari - den er vor Kamp for et økonomisk og kulturelt frit - et selvstændigt Danmark.

Læs dette - og fortæl det videre !

MARTIN ANDERSEN NEXØ ALVORLIG SYG I FÆNGSLET

Blandt de 500 uskyldigt fængslede af 22. Juni befinder sig ogsaa Danmarks store Søn, Forfatteren Martin Andersen Nexø. Han blev fængslet efter speciel Ordre af Statsministeren og har siden hensiddet i Frederikssund Arrest paa sædvanlig Fangekost og underkastet det sædvanlige Fængselsreglement.

Martin Andersen Nexø er 72 Aar og hans Helbred var i Forvejen ikke godt. Nu er han alvorligt syg af en reumatisk Lidelse, parret med et Hjerteonde. De fleste Dage maa han holde Senge.

Naar en ondartet Voldsforbryder fra Psykopatfængslet i Vridsløse bliver rigtysk, indlægges han straks paa Amtssygehuset for at faa den bedste Behandling og mest omhyggelige Pløje. Dansk Arcejderklassen store Difter, derimod bliver trods sin Sygdom og høje Alder beholdt i Fængslet. Hans "Sygeværrelse" er en Fængselscelle. Hans "Sygeseng" er en Fangebriks. Hans "Sygekost" er Fængselsmaden, hans "Sygeplejer-ske" er Fangevogteren! De Dage, hvor han absolut ikke kan staa op, bliver han end ikke vasket! Hans Tilstand forværres dagligt, og man maa snart begynde at frygte for hans Liv. Men stadig falder det ikke Myndighederne ind at føre ham til et Sygehus, endda at gøre det eneste rigtige: Give ham Friheden.

KRÆV AF REGERINGEN, AT DEN SÆTTER "PALLE ERORTEGEN"s OG "DITTE MENNESKEBARN"s GAMLE FÅR I FRIHED. LUK FÆNGSELSPORTENE OP FOR MARTIN ANDERSEN NEXØ!

Efter 20. August er den yderste Forsigtighed i Arbejdet påkrævet. Materiale skal opbevares særligt omhyggeligt - Fund af indre Partimateriale hos en Kammerat kan faa meget alvorlige Følger for ham. Hvad man ikke ubetinget har Brug for at opbevare, skal derfor tilintegøres. Medlemslister maa under ingen Omstændigheder falde i urette Hænder. I det almindelige løbende Arbejde er der jo heller ikke Brug for dem, da man kan klare sig med Hukommelsen saadant eventuelt med Notater, som man selv kan forstaa, men ikke andre. Vi vil opleve at enkelte Medlemmer faar "kolde Fædder", hvad der ikke er noget at gøre ved. Vi maa ogsaa selv skille os af med eventuelle utilforladelige Elementer.

Møder skal arrangeres med endnu større Forsigtighed, end før, og kun, hvis det er absolut nødvendigt. I de fleste Tilfælde kan Arbejdet organiseres og Materiale fordeles saadant Informationer gives, uden at Medlemmerne samles til Møde. Det giver noget mere Hænderi for Ledelsen, men det er nødvendigt. Skal Møde endelig holdes, maa det indkaldes yderst forsigtigt og gøres saa kortvarigt som muligt.

Det vil dog de fleste Steder være godt, om der kan holdes Møde, hvor "Orientering om Situationen" oplæses (Den der skal læse det op, skal først have gennemlæst det omhyggeligt et Par Gange, for at det kan gaa flydende og letforstaaeligt. Kan Møde ikke holdes, maa Ledelsen sørge for, at Medlemmerne faar "Orienteringen" at læse. Men den maa ikke "cirkulere" i gammeldags Forstand. Dels tager det for lang Tid, dels er det risikabelt. Ledelsen maa gaa rundt med den og tage den med umiddelbart efter Gennemlæsningen. I Tilknæytning til Læsningen af "Orienteringen" skal følgende indskræpes og oplyses:

1. Reglerne i "Gode Raad, som bør følges" samt "Hvad vort Arbejde angaar" gennemgaaes endnu engang og indskræpes meget kraftigt. CK har maattet ekskludere et Medlem, som fortalte en absolut Partihemmelighed til en "god Ven". Fremtidig vil der blive taget meget strengt paa den Slags. Ligeledes er der nogle, der enten havde Forbindelse med Spion-Elementer eller som selv med Føje kunde mistænkes for at være Spioner, blevet udkastet. I et af disse Tilfælde skete det først efter Modstand fra Afdelingen, som ganske vist erkendte, at Manden sikkert var Spion, men alligevel af ubegribelige Grunde vilde beholde ham. Den Slags gaar ikke!

2. Forbindelsen og Rapporteringen mellem de forskellige Instancer skal gaa bedre, hurtigere og mere paalideligt, end hidtil. Dette gælder ogsaa Betaling af Bidrag og Afregning for Garantfond, Litteratur osv. At vi under de givne Forhold i høj Grad maa bygge paa Kammeraternes Ærlighed i Pengesager, gør det til en afskyelig Forbrydelse at svigte Tilliden paa dette Punkt.

3. Indsamlingen og Hjælpen til de Fængslede og deres Familier vedkommer ikke Partiorganisationerne som saadan. Lister o.l. maa ikke fordeles gennem Afdelingerne. Men naturligvis bør enhver efter Evne hjælpe Komiteerne, Syklubberne osv. med Indsamlingen, det bør hvert enkelt Medlem imidlertid gøre selv ved direkte Forbindelse med disse.

4. Litteratur (Bøger, Pjecer) i Privateje maa ikke tilintegøres, og behøver ikke at gemmes for langt væk. Er det større Sager kan det bortgemmes, men i de fleste Tilfælde kan man klare sig ved at opbevare det saadan, at det ikke ligefrem griner ud i Stuen, hvis man skulde faa "Besøg". Det er mere end nogensinde nødvendigt at kunne faa Raad og Vejledning ved Læsning af vor grundlæggende Marxistisk-Leninistiske Litteratur.

5. Enkelte Subjekter, som sværger til Richard Jensen, provokerer paa Kontrolsteder og andetsteds ved at fremsætte beskudte Beskyldninger mod Partiet og Partiledelsen. De skal holdes nede. En af de værste er Stribsværftsarbejder Waage Hinke. Forekommer saadanne Tilfælde skal de især (selvfølgelig) indberettes.

FILLEG TIL "ORIENTERING OM SITUATIONEN"

Radioudsendelser fra Moskva

Sprog	Klokken	Bølgel.	Sprog	Klokken	Bølgel.
SVENSK.....	8,30.....	19	ENGBLSK.....	10,03.....	19
"	22,10	24 - 51	"	14,05.....	19
NORSK.....	14,45.....	21	"	17,03.....	19
"	23,30	24 - 51	"	20,00.....	31
TYSK.....	2,00.....	19-31-32	"	21,05.....	25-31
"	4,00.....	19-31	FRANSK.....	5,30.....	29-32
"	8,00.....	19	"	8,45.....	19
"	10,30.....	19	"	11,00.....	19
"	13,00.....	21	"	13,40.....	19-21
"	15,00.....	21	"	20,15.....	31
"	18,00.....	31	"	21,00.....	31
"	19,15.....	32	"	23,00.....	24-32-50
"	20,30.....	31	ØSTRIG(TYSK)	23,15.....	24-32-50
"	24,00.....	24-32-50			

107 Mand i Koncentrationslejr! Hvad med deres Familier?

I sin Iver efter at tækkes Fritz Clausen og hans Arbejdsgivere, har Regeringen grundlovsstridigt ladet flere Hundrede Mennesker fængsle. Af dem sidder 107 Mand, for Størsteparten Familieforsørgere indespærret i *Danmarks første Koncentrationslejr* i Horslerød.

Regeringen og Politiet er ligeglade med, hvorledes deres Koner og Børn frister Tilværelsen. Man henviser dem til Socialkontorerne og disse yder »Hjælp« efter den karrigste og mest smaatskaarne Takst, der kan findes. En Hjælp paa Kr. 11,50 ugentlig + for lidt Huslejhjælp er Normen.

De indespærrede har intet lovstridigt gjort. De allerfleste af dem er gode Fagforeningsfolk, som altid har talt Arbejdernes Sag. Men nu spærrer man dem altsaa inde og hævner sig ovenikøbet paa dem ved at fordømme deres Familier til Sult og dømme deres Hjem til Opløsning.

Københavns Arbejderklasse bør ikke lade dette skandaløse Forhold fortsætte. Solidaritet med de indespærrede! Krav om offentlig Hjælp til deres Familier! Hjælp du med til at dette virkeliggøres!

6/9-41

DET VILDE VÆRE PRAKTISK -

OM ALSING . ANDERSEN . BENYTTET DEN UAIMDELIG GUNSTIGE OG PÆSENDE LEJLIGHED TIL AT GIVE EN FORKLARING PAA FØLGENDE:

1. Hvor kan det være, at han nu - i Efteråret 1941 - begynder at tale om et "Prisstop", naar "Ienstoppet" blev dekretet ved Lov allerede i Maj Meaned ifjor ?
2. Er der større Chance for, at Løfterne om Prisstop og andre Foranstaltninger bliver holdt denne Gang end tidligere ?
3. Hvorledes skal man forstaa Staunings gentagne Udtalelser om, at Tyskland ikke blander sig i vore indre Forhold, naar man motiverer Forbudet mod Kommunisterne med, at det har Tyskerne forlangt ?
4. HIPA har i 2 Aar fortalt, at Kommunisterne er gode Venner med Nazisterne og Tyskerne. Hvor kan det saa være, at Anders Andersen og andre ledende Kommunist er sendt i Koncentrationslejt ?
5. Hvorledes kan Stauning forsvare at lade den 72-aarige, syge Martin Andersen Nexø sidde i Fængsel ?

- midttil ved Toldensbegrensningens Stigelsesloj i KB-Hallen Lørdag d. 6. Sept. 1941, hvor den indledende Forhold var Henry Andersen.]

DKP.

7/9-41

Kan Folketingsmd. Gregersen forklare?

- hvorledes Retsforbundets Rigsdagsgruppe kunde godkende Oprettelsen af Koncentrationslejre i Danmark og stemme for Lov om Forbud mod Danmarks kommunistiske Parti - en Lov, der blev "vedtaget", mens Politi og Fængselsmyndigheder forhindrede de kommunistiske Rigsdagsmænd i at være tilstede i Folketings-salen?
- hvorledes Retsforbundets Rigsdagsgruppe kunde godkende Grundlovsbrud og stemme for en Lov, om hvilken "vejen frem" siger, at den var "en indgribende Ændring af fundamentale Grundlovsrettigheder"?
- hvorledes "vejen frem" kan anse administrative Grundlovsbrud for mere retfærdige og heldige, end Grundlovsbrud, som ogsaa be-gaaes ved Folketingets direkte Medvirken?
- hvad der kan retfærdiggøre, at Danmarks store Digter, den 72-aarige, syge Martin Andersen Nexø skal holdes indespærret paa Vestre Fængsel?

Lindell via Retsforbundets "Spektatormønstre" i Politisk Søndag d. 7. Sept. 1941

2:50

20/9-1
1941

TIL MEDLEMMER OG INTERESSERTE :

Sammen med første levering af Sangheftet følger Regler for dets Anvendelse, hvoraf hver Afdelingsledelse skal have et Eksempplar. Hvorledes I skal forholde Jer angaaende Fordeling og Afregning, fremgaar jo i alt væsentligt af disse Regler. Vi stoler paa, at I sørger for deres Overholdelse, og for, at Heftet kommer saa hurtigt og "lydlyst" ud, som Situationen paakræver. Det maa forlanges, at Afdelingsledelsen overalt helst Onsdag Aften og senest Torsdag kommer rundt til Medlemmerne med Heftet. Her maa ikke ligge større beholdninger nogetsteds i over 24 Timer. Og i de fleste Tilfælde burde det være muligt at faa medlemmerne til at betale Hefterne ved Ledtagelsen, saa Afregningen opefter kan komme hurtigere fra Haanden.

Der maa fretidig regnes med, at kun, hvor det drejer sig om "større Sager" (som f. eks. Sangheftet) vil hele Oplaget blive leveret af OK. I andre Tilfælde vil I kun faa et begrænset Antal Eksemplarer og maa selv sørge for Mangfoldiggørelse i det efter Jeres Mening fornødne Antal. Alt i Menhold til de tidligere udsendte Instruksor og Raad med Hensyn til Forsigtighed, Maadehold og omhyggelig teknisk Udførelse.

Iøvrigt er Jeres Virksomhed hvad Udsendelse af Materiale til Offentligheden angaar, ikke begrænset til Viderebefordring af det, I faar fra os. Paa eget Initiativ og efter egen politisk Bedømmelse kan I fremstille Flyveblade o.l. om politiske Begivenheder, lokale Forrettelser eller Spørgsmaal som Kødningelen, Kartoffelpriserne, Socialkontorernes Korrighed el. andet. Vi nævner her Eksempler paa lokale Flyveblade, der er udsendt i sidste Maaned:

a) En Løbeseddel med 5 ubehagelige Spørgsmaal til Festtaleren, Alsing Andersen, uddelt i 500 eksemplarer ved Tobaksarbejdernes Stiftelsesfest i KB-hallen Lørdag den 5. Sept. == b) En Løbeseddel med 4 lige saa ubehagelige Spørgsmaal til Retsforbundets Rigsdaggruppe, uddelt i 100 Eksemplarer ved Retsforbundets "Sjallandsstavne" i Høshilde, Søndag den 7. Sept. == c) Et Flyveblad om Kommunen og Saneringen, uddelt i 1000 Eksemplarer i Borgergade-Aldergade i Anledning af, at Kommunen gennem særlige Forlig havde gjort store økonomiske Indrømmelser til Grundejerne og de Væringsdrivende, men ikke hverken forhandlet med eller gjort Indrømmelser til Beboerne.

Forslag og Ideer fra Medlemmer og Afdelinger til de ledende Instanser angaaende Udsendelse af Materiale eller anden politisk Virksomhed vil være mere end velkomment.

Sangheftets Fremkomst vil sætte betydelig forøget Fart og Kraft i Myndighedernes Forfølgelse af vor Virksomhed og deres Bestræbelser for at komme paa vel vore Organisationer som de ledende Kammerater til Livs. Der maa i denne Henseende regnes med en egent skæmpet Situation. Derfor skal Vagtsonheden og Forsigtigheden forøges. Og vi skal have uibrudt Kludrøvheden, som allerede har kostet et par Kammerater Friheden og bragt vigtigt Partiarbejde i alvorlig Fare. Det skal igen og igen fastslås overfor alle, som ønsker fortsat at se Partiet bestaa og vore medlemmer af det, at det er gærent forbryderisk at snakke om Ting, der skal tages stilling med, eller paa anden Maade at være letsindig. VI GEMMER I ET ØJeblik LÆTT! - og - DET MÅSKE MAAND BINEVER IKKE AT VIDE, HVAD DEN VERSTRE ER!

20. Sept. d. 1941

OK

OK

Alle danske Hjemts Sanghefte!

DANSKE TONER

16 danske Sange med Musik

Syng dem ved Arbejdet
 Syng dem i Hjemmet

FORLAGET "DANSKE TONER"

KØBENHAVN 1941

TALEN, SOM BURDE VÆRET HOLDT I FOLKETINGET 20. AUGUST 1941

Onsdag den 20. August 1941 vedtog det danske Folketing enstemmigt med 116 Stemmer Justitsministerens Lovforslag om Forbud mod Danmarks Kommunistiske Parti og strenge Straffe for enhver kommunistisk Virksomhed Lovens anbefalende Ordlyd er: "Det radikale Venstre, Enhedslisten og Næstpartiet. Egen efter, den 21. August, blev den uden Omtale vedtaget enstemmigt i Landstinget."

Der var i Folketinget ingen Ordførere for Kommunisterne. Idet hele den kommunistiske Gruppe var fraværende. Martin Nielsen sad i Vestre Fængsel, og Politiet var på Jagt efter ter Axel Larsen og Alfred Jensen. For at forhindre disse i at komme ind i Folketingsalen og forlænge Ordet havde man ladet Rigsdagsbygningen besætte med et Par Hundrede civilkæto og uniformerede Politifolk, saa der var Politiet i hver eneste Korridor, Værelse og Trappe. Desuden var der buhjulspolis med Ahnholdelse af de to Kommunistler, hvis de skulde vise sig.

Under disse Omstændigheder kunde Loven vedtages enstemmigt og det var umuligt for Kommunisterne i selve Rigsdagen at tage til Orde mod den. Hvis en kommunistisk Folketingsmand havde kunnet slippe ind i Folketingsalen og faa Ordet, vilde følgende fælo være blevet holdt:

I hele den danske Rigsdags levetid, siden 1849, har den aldrig været malet til mede under saadanne omstændigheder som idag. For 43 Maanedere siden, den 22. Juni, gav Regeringen, ved resolution fra statsministeren, Politiet ordre til at forhindre et lovligt parti, Danmarks kommunistiske virksomhed. Politiet besatte alle vort partis X partispressens samt det kommunistiske ungdomsforbunds og andre lovlige foreningers kontorer. Man afbrød derved vort lovlige politiske arbejde og har siden da forhindret udviklingen af vor presse. Der er brøkket sigvet eller forsaet givet grunde for disse overgreb, som staar i sbon strid med grundlovens bestemmelser om foreningsfrihed og pressefrihed.

Om foreningsfriheden hedder det i Grundlovens § 85: "Korsarne har ret til uden forudsættelse tilladelse at danne foreninger i enhver lovligt ejend. Ingen forening kan ophævet ved Regeringsforanstaltning. Dog kan en forening midlertidigt forbydes, men der saal da straks anlægges sag imod den til dens oplysning."

Regeringen har imidlertid ikke udstedt noget midlertidigt forbud og har ikke saa meget som gjort skridt til at anlægge sag. Men de har ladet politiet forhindre vor virksomhed og beslaglægge vore ejendele.

Om pressefriheden hedder det i Grundlovens § 81: "Efter er berettiget til paa tryk at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og lignende forebyggende forholdsregler kan ingen sinde paany indføres."

Over hele landet blev der den 22. Juni og følgende dage fængslet, saavidt det forelobig kan opgøres, 496 personer, fortrinvis medlemmer eller tilhængere af vort parti. I intet af disse tilfælde er der givet

en begrundelse for fængslingen. Der er ikke rejst sigtelser, endelige anklage, kun i det eneste tilfælde er saaledes anmeldte stillet for en dommer, skent Grundlovens § 79 paabyrder:

"Enhver, der anholdes, skal inden 24 timer stilles for en dommer. Hvis den anholdte ikke straks kan sættes paa fri fod, skal dommeren ved en af grunde ledsaget kendelse, der afgives snarest muligt og senest inden 3 dage, afgøre om han skal fængsles, og hvortil han kan løslades med sikkerhed, bestemte dennes art og størrelse.

Hos særlige fængslede, samt hos adskillige andre, har politiet fortaget husundersøgelser uden at være forsynet med dommerkendelse, skent Grundlovens § 79 udtrykkeligt siger:

"Hvis nogen er ukværlig, husundersøgelser, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer maa, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter retskendelse.

I mange tilfælde, hvor beboerne under henvisning til denne grundlovsbestemmelse modsatte sig husundersøgelsen, har politiet med fysisk vold tiltvunget sig adgang til boligen og beslaglagt breve, papirer osv. Endvidere har man alden da paabegynt indførelsen af indsnækket brev-sensur, hvilket - selvfølgelig - ogsaa er Grundlovsstridigt.

HVEM ER FÆNGSLET ?

Regeringen har indtil idag - saavidt det stod i dens magt - holdt sig lovløst alle disse handlinger og forbudt aviserne at skrive om dem. Endnu idag har den ikke villet meddele, hvem der er fængslet, og det synes fortsat at skulle holdes hemmeligt. Lad mig derfor nævne nogle navne.

Blandt de fængslede (hvortil storparten netop idag under bevogtning af revolverbevandede politibetjente og af politihunde føves til) kan nævnes følgende koncentrationslejr i Horsens, (der findes ogsaa i København, Kjøbenhavn og andre intellektuelle, deriblandt forfatterne Martin Andersen Nexø, Hans Kirk og Hans Scherff, den 72-årige Andersson Nørgaard, og man har ikke villet give ham blot nærmest forvarligt sygehuset for at fua den bedste pleje og den mest kyndige behandling. "Dette menneskebarn" saar hans hustru livserindringer - han laa en hel maaned syge i Frederiksunds Arrest, for man nu endelig har sendt ham paa Vestre Fængsels Sygeafdeling. Medmindre det er rezervens og statsminister Staunings bevidte hensigt at ulaa "Palle Brobrørens" gamle far ihjel, forstaar jeg ikke grunden til, at han skal holdes indespærret.

Fængslet ur endvidere en række fæfængslede, hvortil blandt Inger Kampburg (kvindernes afdeling 5), Palle Krøyer (CAF, Ålborg), L. Rosenblat (USMF, Ebeltoft) og Valde Larsen (Jord og Beton, København) og desuden en række folkevælde medlemmer af kommunistpartiet, bl. a. Johannes Hansen og Frode Danielsen, København, Thomas Christensen, Aarhus, Just Lorenzen, Fredericia, Karen Enevold-Jensen, Gudum, Hellig-Jensen, Roalov, Svend Lund, Siku-Søren, og Hils-Andersen, Jøker Lindet - Adskillige, som i overensstemmelse med lovens lov udtrykkelig sig de ulovlige anholdelser. Jages af politiet. - Som det fremgaar af = 3 =

tilfældet Andersen Nexø, synes regeringen at være ligeglad med, hvortil ledes de ukendte og lovstridigt fængslede befinder sig. Stedvis er de blevet behandlet efter et strengere reglement, end de værste kriminalforbrydere.

EN UROLIGT BERRUNDDELSE

Ved forelæggelsen af sit lovforslag idag har Justitsministeren søgt at retfærdiggøre alle disse handlinger. Han maa ganske vist indrømme, at der ikke findes nogen lovgrund for dem, men henviser saa til noget, han kalder "nedretgrundsforholdene". Han siger bl. a. i bemærkningerne til lovforslaget: "Det er indlærdt anerkendt i den danske statsretlige teori, at regeringen, navnlig under hensyn til, at den danske grundlov ikke indeholder hjemmel til at dekretere undtagelsestilstand i tilfælde af krig eller lignende alvorlige begivenheder, er berettiget til, naar en nødsituation foreligger, der udsætter statens sikkerhed og velfærd for fare, at træffe de foranstaltninger, som denne nødsituation nødvendiggør."

Det er vist uheldigt at holde sig til grundloven end til de "statretlige teorier", som justitsministeriets sagskyndige, Fritz Clausen- manden Popp-Andersen finder paa. Og justitsministeren maa jo selv indrømme, at der ikke findes lovgrund for regeringens handlinger. Men det er intet tilfælde, at grundloven ikke indeholder saadanne bestemmelser og undtagelsestilstand o.l. Det var efter Grundlovs overvejelser og fuldt bevidst, at Grundlovens fædre i 1849 undlod at sætte saadanne bestemmelser ind i forfatningen. De vilde ikke give nogen regering saadanne fuldmægter, som let kunde misbruges.

Og heller ikke senere har man ønsket at give regeringen saadanne fuldmægter. Iversken ved Grundlovsrevisionen i 1866, i 1915 eller i 1920 blev de indføjede. Og ingen talte om, at dette var en mangsel, da Grundlovsrevisionen alidat var paa tale, nemlig i 1939. I det Grundlovsudkast, som vedtoges af Rigsdagen, maa ikke fik stemmer nok ved folkeafstemningen, var der heller ikke tale om at give regeringen hjemmel til den slags handlinger. Det er med andre ord i bevidst og direkte strid med Grundlovens ord og mening, at regeringen nu kommer og paabaaber sig "nedretgrundsforholdene".

FOLKETINGET ER IKKE FULDVALGT

Men regeringen er gaaet endnu længere. Den har udstedt arrestordre mod medlemmer af Rigsdagen, af hvilken grund Folketinget ikke er og ikke kan være fuldtalligt idag. Maa jeg erindre om bestemmelserne i Grundlovens § 56:

"Saalænge Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand tiltales eller underkastes fængsling af nogen art, uden samtykke af det sines. Iøvrtill kan herer, medmindre han er grebet paa forsk goring."

At dette sidste ikke er tilfældet, har myndighederne selv bekræftet ved ikke at rejse nogen art af tiltale. Til en saadan eller til fængslingen har man indlærdt hverken indhentet eller foresgt at indhente Folketingets samtykke.

I skrivelse af 17. Juli har den kommunistiske folketingsgruppe overfor statsministeren protesteret mod overgrebene, og i skrivelse = 3 =

At en udfærdig erklæring om vort program og vore hensigter, at Præsidenten fik en sådan erklæring, og at det derpaa enstemmigt - ogsaa med den konservative hr. Parkers stemme - godkendte denne erklæring og udtrykkelig anerkendte os som et lovligt parti!

AL RETSSIKKERHED OPHAVES

Paragraf 2 gaar endnu videre end § 1. Den bestemmer, at den, der af myndighederne kan mistænkes for ulovlig at ville drive "kommunistisk virksomhed" kan "tages i forvaring" paa ubestemt tid, altsaar henlæses i koncentrationslejren uden tiltale, retssag eller dom. Paragrafen er stridende mod Grundloven og retsplejeloven, den er et alies angreb paa enhver dansk og nordisk retstradition, og den ophæver fuldkommen den personlige retssikkerhed her i landet.

Hidtil var det efter alle love og alle nordiske retsregreber sædvanligt, at hensigten alene var ikke strafbar. Men nu er det blevet til en straf, og det er en straf, som lyder: "Den dommedne skal fængsles i et eller flere fængsler, og der vil blive taget hensigt til indespærringens grund, men hvis myndighederne formoder, at en statsborger før eller senere vil blive en farlig person, kan de eventuelt at drive "kommunistisk virksomhed" - saa kan de indespærre ham, saa længe det passer dem.

Paa latortilig maade foresøger man derpaa at lade, som om man overholder bostaven i Grundlovens § 78. Den, der saaledes paa mistænksomme besluttes, skal dog fremstilles for en dommer, der ved kundskab til at pakere om forvaringen skal opretholde. Der gives endda kugang især hvis man overvejer, at kun en eneste underretsdommer, Arthur Andersen ved Københavnsvens Byret, anses for paaideelig nok til at afsætte de omtalte kendelser. Men i næste afsnit af paragrafen fastlaas det, at dommeren ubetinget skal afsige den kendelse, politiet og justitsministeren ønsker!

Som saa meget andet er naturligvis ogsaa denne bestemmelse forfatningsstridig, idet dommerne efter Grundloven skal være uafhængige af den udøvende magt - regeringen og politiet. Hvis Folketinget alligevel vedtager denne bestemmelse, saa, saa medlemmer i Folketinget, som da mange tyske taler fra forfatningsdebetterne i foråret 1939 om "treklangen i Danmarks forfatningsdebetterne, den udøvelse af den dømmende magt" - eller ogsaa saa de have bidt hovedet af enhver skam. Jeg vil nærmest tro det sidste.

Paragrafens bestemmelse om, at justitsministeren hver tredje maa skal fortælle et rigsdagsudvalg, hvem han har ladet spærre inde, og som bl.a. Venstres ordfører, politimester Vagn Bro, er saa glad for, er ikke en hvid to-øre værd. Den rigsdag, som uden indsigelse lader regeringens Grundlovsbrud passere, og som vedtager denne utrylge lov, vil naturligvis være værdiløs som kontrolinstans.

DEN DAARLIGE SAMVITIGHED RØBES

Med § 3 reber man sin daarlige samvittighed. Hvis § 1 og 2 var rimelige og velegnede, saa maatte man naturligvis konfliktløst og konstitutionelt foreningens øjendelig og formue. Men det gør man ikke. I § 3 bestemmes, at de blot skal "sæses i bevaring" af det offentlige. = 5 =

Af samme dato til Folketingsets formand har vi krævet, at Finset skridt der ind til vort for borgernes retssikkerhed og rigsdagens ukæmpelighed ikke desto mindre tillader Folketingspræsidenten, at madernes kendt holdes under former saa nedværdigende, som det aldrig før er kendt i Nordens historie. Hvis Folketingsets arede medlemmer ikke under disse omstændigheder tager til orde for at værne Grundloven, retssikkerheden, rigsdagens ukæmpelighed og respekten for det folkestyret parlament, saa demmer de sig selv for at have mistet enhver æstetisk fra folket. Og samtidig er det en selvfølge, at love og beslutninger, som maatte blive vedtaget under disse forhold, absolut ikke har forfatningsmæssig gyldighed.

LOVEN SOM "FORBYDNER KOMMUNISMEN"

Maar man skal tage stilling til lovforslaget, er det nødvendigt dels at tage stilling til selve loven og dens enkelte paragrafer, dels til hvad der er dens begrundning, hvilket vil sige Danmarks udenrigspolitiske og indenrigske situation samt regeringens politik.

Lovens § 1 forbyder alle kommunistiske foreninger og sammenslutninger samt kommunistisk agitation og virksomhed af enhver art (idet man omhyggeligt undlader at definere hvad der skal forstås herved) til sætte for den opfattelse, at dette kan gøres ved lov, anfører ministeren, at en professor med det noget kedelege navn Berlin har skrevet, at spørgsmålet om en forenings lovlighed afgøres af lovgivningsmagten.

Men det ikke er solidere at holde sig til Grundloven end til professor Brug-mig-til-alt-Berlin i den citerede § 85 anvendes jo udtrykkeligt og letforstaaeligt fremgangsmaaden, og demskolene gøres til den afgørende instans. Men professoren kan maaske ikke læse?

RIGSDAGEN HAR JO ANERKENDT VOR LOVLIGHED

Indlæstid fremgaa det af ordferretalerne - fra Aaleing Andersen til Fritz Clausen - at Folketinget nu vil siddes til doms over vor lovlighed eller ikke-lovlighed, og at kendelsen vil falde ud paa det sidste. Ma jeg heroverfor ordre om, at vort parti jo ikke er færdig. Det har eksisteret i 25 aar, og i al den tid har hverken regering, rigsdag, politi eller domstole anfægtet vor lovlighed. Tværtimod har fra regeringens og rigsdagens side gaaet paa gang utrykkeligt, menkendt vor lovlighed ved at tillade os at opstille til offentlige valg, hvilket er sket i 1918, 1920, 1924, 1926, 1929, 1932, 1933, 1935 og 1939. Folketinget har gaaet paa gang godkendt valet af kommunister, sidste gang i 1939, hvor samtlige medlemmer rojste sig og stemte for godkendelsen af de kommunistiske mandater.

Den konservative ordfører, redaktøren af B.T., hr. Ole Eljern Knuff, er klar over dilemmaet og søger at klare sig ud af det ved at henviser til en debat om vort parti og dets forhold til Grundloven, som færdig i Folketinget i 1933. Man er, her lige saa heldig og paaidelig, som da han i B.T. i midløjn af Juli indtog Leningrad.

Han glæmmer nemlig, at nævnte debat - eller aktion - var rojst af Hitler-tilhængererne hr. Victor Fährschel, og mon nu hr. Knuff er saa ivrig efter at slutte sig til denne brigade. Han glæmmer endvidere, at nævnte debat resulterede i, at Folketingsets præsidium affordrede = 4 =

Vi har hertil intet andet at bemærke, end at de kommunistiske foreninger saavel som samtlige personlige skadelidte forbeholder sig, naar grundloven og retsstatkorpsheden atter kommer til at gælde i Danmark, at kræve regering og retssikkerhed og økonomisk ansvaret og kræve fuld erstatning for den skete skade. - Iøvrigt saa naturligvis vort parti og vor presse kreditorer i den givne situation (hvor vi er afskaaret fra at holde vore forpligtelser overfor dem) vore berettiget til at blive holdt skadeløse i fuldt omfang af det offentlige.

- Ja, saa er der § 4 om at "denne lov gælder ikke for Færøerne." Der er altsaa vort partis virksomhed lovlig. Er det, fordi man ønsker, at kommunisme passere godt for Færøingerne - det mener jeg naturligvis ogsaa - eller skyldes det visse magtforhold? Men ikke det sidste. Og siger man ikke dermed i selve loven, at det ikke er en dansk lov, da den altsaa kun skal gælde for den lykkesatte del af Danmark.

FORSGØNE PAA AT KRIMINALISERE PARTIET

For om muligt at fæa befolkningen til at tage fejl af lovens vortier har Justitsministeren i sin begrundelse henviset til en vis release, sagen omkring den saakaldte "Richard Jensens Terrorbånd".

Det er jo i sig selv paaafaldende, at denne sag, der har slæbt sig langsomt hen siden 1938, og skent der i den skete en række fængslinger i Januar laar, saa kunde den først bringes til afslutning 14 dage efter den 22. Juni. Og først paa dette tidspunkt fik pressen lov at skrive om den - men saa fik de af regeringen tilladte dagblade ogsaa af de herrer Eskelund og Eivind Larsen ligesaa ordre til at sige aagen meget stort op. Nu havde man jo sikret sig, at Arbejderbladet ikke more udkom og kunde stille sagen i sin rette belysning.

Derneat saa det siges, at med den hemmelighedsfuldhed og de betydelige der, myndighederne har anvendt i denne sag, er det umuligt at vide, hvad Betryggende i saa henseende er det jo ikke, at Gestapo og Gudsbeholdningen synes at have medarbejdet intimit paa sagens forberedelse for offentlig-

hed. Endelig er det ikke i ringeste grad beviat, ja end ikke sandsynligt, at Danmarks kommunistiske Parti har med denne sag at gøre. De gamle var ikke kommunister. Enkelte af dem har engang været det, men det er som bl.a. Richard Jensen - forlæst kset ud af partiet. Og fra tilfældet Fuhrschel ved jo bl.a. de Konservative, at man kan fæa et stort faar indenfor rækkerne - men vi har altsaa selv rænsat ud! Hvis et tidbegrænset politisk makkerkab med Richard Jensen kriminaliserer et parti, hvordan saa med Socialdemokratiet, som i heit 1940 tog ham om til sin bars, karakteriserede hans tilhængere blandt søfyrbederne som "gode Socialdemokrater" og energisk forlangte, at man skulde gøre Richard Jensen til forraad eller næstformand i søfyrbedernes forbund?

De netoriske medlemmer af vort parti, som var indblandet i sagen, blev netop frikendt ved Byretten. Og vor stilling til og mening om en virksomhed som Terrorbåndens har vi paaede, før og efter attentatet i Frederiksberg. Eivet klart tilkende med en utvetydig afstaaagen, med at vi stemplede det som provokation og med, at vi paa det skærsatte forbed vore medlemmer at have ringeste berøring med den slags.

Iøvrigt er det jo lønsfaldende, at det største praktiske resultat af den skadte Terrorbåndes virksomhed er, at den har kunnet udmøntes i en Kampagne mod kommunisterne.

HVEM ER LOVOVERTRÆDERE ?

Det er ikke kommunisterne, endelise Kommunistisk Parti, der har overtrædt landets love. Vort parti har udøvet hele sin virksomhed paa forfatningens grund. Vor tidsdagsgruppen medlemmer har samvittighedsfuldt overholdt grundloven (det er det, end man kan sige om de rigelsesmedlemmer, som nu stemmer for denne forbudslov). Vort parti har omvittighedsfuldt rettet sig efter de forskrifter for til at møde og pressens virksomhed, regeringen har sent sig berettiget til at udbringe under krigen, og jeg erindrer om, at dette er blevet positivt bekræftet overfor os flere gange af regeringens egne medlemmer.

Hvis man var uds efter at skride ind mod politikere og partier, saa - ikke tilfældigt eller lejlighedsvis, men systematisk - overtræder landets love, saa maatte man tage fat paa de foraktelige nazistiske grupper her i landet, først og fremmest hr. Fritz Clausens DNSAP. Dette partis ledelse, organisatorer og medlemmer har i hele sin tilværelse systematisk besæet de grovste lovovertrædelser, og disse er vel at mærke altid besæet efter partiledelsens velovervejede bealutning og ordre. Tank blot paa Spaddebugget-affæren i Frederiksborg. Tank paa de monstruøse og overfaldet paa politiet i Roskilde. Tank paa de mange ulovlige møder, demonstrationer osv. i København og andre byer. Tank paa de overmandtagende, af hr. Fritz Clausen beordrede brud paa Uniformloven. Tank paa den efter sammentrædes ordre organiserede iværkning til fremmed kristtjeneste, hvilket efter dansk lov er forbudt og strafbart. Og det er ingen undskyldning, at regeringen efterhaanden lige saa systematisk ser igennem fingre med disse forbrydelser. Myndighedernes forseemmelser liggæller ikke lovovertrædelser.

I FREMED MAGTS TJENESTE

De nævnte beskyldninger mod vort parti, som skal tjene til at begrunde loven, er altsaa mindre end intet værd. De fremsettes mod bedrøvede med det formål at forvirre befolkningen, at før den tid at tro at vederen har klædet paa. Dette er derfor supplerer og partieret (samt deres presse) klar, over, og derfor supplerer de dem med påstande om, at vi virker i en fremmed magts tjeneste. Justitsministeren siger, at man maatte tjene i fremmed magts tjeneste. Justitsministeren driver virksomhed til direkte eller indirekte støtte for en fremmed magt og til skade for den danske stats velfærd og sikkerhed. Og hr. Ole Hjern kraft lægger vægt paa, at det er statens sikkerhed og velfærd og hensynet til fremmede magter (i flertallet), der er

Grundlaget for Lovforslaget*. I samme retning har de andr. ordførere udtalt sig.

I det omfang, man med den altslags bemærkninger sigter til vort parlamentariske system, er det klart, at dette spørgsmål debatterede vi under forberedelsen af lovforslaget i efteråret 1939. Men da vi havde svaret på de af fretkomme hysteriske og grundløse angreb og bl. a. dokumenteret, at vort parti (i hvert fald saa langt tilbage, jeg henlær til det og ved herhjemme, gennem bidrag fra tusinder og titusinder af fattige danske arbejdere og småkøbsfolk (og respektabel herfor har vi gang på gang lagt offentlig frem) - saa forstaaede, at den ene eller den anden af vore modstandere, jeg vil sige, hvad der blot er sagt i Central-komiteens politiske beretning på Landspartikongressen i Odense den 4. Juni 1938, som staar ulmende og har fuldeste Eydighed den dag idag:

"Vort parti er et dansk parti. Det er en organisk bestanddel af det danske folk. Det er vokset ud af vor over 70 aar gamle socialistiske arbejderbevægelse og har bevaret dennes bedste traditioner fra Frederik Dreglers og Louls Plog dage. Vort parti har ingen interesser, som adskiller sig fra Danmarks arbejdende folks interesser. Vort partis politik bestemmes af det arbejdende folk i Danmark. Den faatriges, konferencer og kongresser og Centralkomiteens leder parti i overensstemmelse med disse beslutninger. Alle partiets ledende instanser - fra øverst til nederst - vælger af medlemmerne på demokratisk maade og med pligt til at udføre de truffede beslutninger og til regelmaasigt at aflegge beretning for det udførte arbejde. I intet andet parti har medlemmerne en saa vidtgaaende, en saa absolut ret til og mulighed for at føre kontrol med partiet og rigsdagsgruppen som i vort parti. Partiets politik bestemmes ikke, dets ledelse dirigeres ikke af en udenlandsk eller udenlandsk faktor eller magt. Der er intet "tredje ting", der over indflydelse på partiets politik og handlinger bag kulisserne." (Aksel Larsen, beretning på Landspartikongressen, udkommet som pjeces under titlen "Der kaldes til Samling Solgt i 1900 ekspl.)

DE VIRKELIGE AGENTER FOR EN FREMMED MAGT

Hvis man virkelig vil forhindre arbejde herhjemme i fremmed magts tjeneste og til skade af Danmarks interesser og vort lands forhold til fremmede magter (i flertal - for der er andre fremmede magter end Tyskland), hvorfor tager man saa ikke fat på Fritz Clausens Nazi-parti ogsaa under denne synsmåke? Som vi tidligere har erklæret har i Lovforslaget, er dette parti's ledere ikke andet end tarvelige, notoriske agenter for en bestemt fremmed magt - den danske, hvis nok har været vort land besat. Og betalte agenter til og med. For os de mange agenter ved de nazifiserede cementarbejder, påsøfabrikkerne og den til Fritz Clausens vanvittigt kostbare agitation og partisadministration, men saa mange millioner, som han har formået til sin uheldige virksomhed - agitation siden 9. April ifjor, det er der ingen, der mistænker dem for at have lagt på bordet. Der er kommet forstærkning udefra - fra den magt, i hvis interesse hr. Clausen og kongerter udfører deres landsforræderiske arbejde.

Det er synd at sige, at hr. Clausen selv lægger skjul på dette landsforræderiske arbejde i besættelsesmagts interesse. Tænk blot på hans og "Obersturmbannführer" Knyalings hvervning til "Reichsamt Nordland" og "Frikorps Danmark". De har begge arilagt troskabssed til et fremmed statsforbandede, til Hitler, og de lader det hvervende mandskab aflægges en lignende højtidelig troskabssed. Hvervningen koster mange penge. Alle udgifter betales for den enkelte hvervende, som får en løn og desuden 120 - 140 kr. mdr. i understøttelse til sin eventuelle kone, 30 kr. mdr. til hvert barn, huslejen og alle afdrag på gæld betalt af Fritz Clausens bugnende kasse (hvilket vel vil sige, at Nationalbanken maa diskutere disse vekslere som saa mange andre!). Man forsøger på den maade at krybe kanonfoder til Hitler - eller er meningen ikke snarere, at de hvervende skal drosseres af Himmlers SS og derraas erdes hertjem for at fungere som væbnet pretorianergarde for Fritz Clausen?

Under alle omstændigheder: Her er et parti og partiledere, som paa en ogsaa groft overtræder landets love og landsforræderisk arbejder i fremmed magts tjeneste.

HVAD MED REGERING OG RIGSDAG ?

Hvis man vilde være lovene og modvirke arbejde i fremmed magts tjeneste, saa maatte man altså skynde ind, ikke mod Kommunisterne, men mod de "danske" nazister. Men regeringen. Er det modsatte og stiller derudover sig selv i en fremmed magts tjeneste. Sandheden er, at regeringen i Tyskland ikke er mere (men til Lande for Danmark) ikke alene umulig at hindre Fritz Clausens virksomhed, men oven i købet underretter den, for eksempel ved at hjælpe ham med den ulovlige hvervning. Sandheden er den, at det er i fremmed magts - Hitler-Tysklands interesse, at Danmarks kommunistiske Parti bliver forbudt. Sandheden er, at ved denne politik og dette forbud stiller regeringen og rigsdagen sig selv i fremmed magts tjeneste.

Og, omend tillæret, saa erkender man dette tjenesteforhold gennem de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, nemlig henvisningerne til, at den 22. Juni har gjort det "uønsket", nemlig henvisningerne til, at den anden udenaaenak varo. Her er vi ved særens realiteter, ved den virkelige baggrund for loven. En fremmed magts regering har ønsket, at Kommunistisk Parti og de kommunistiske ledere indstiller virksomheden. Da man rejser mod, at vi er for raskrygsede til at falde under en eksempel og frivilligt og stillfærdigt trække os ud af aktiv politik, saa skal vi spærres inde, og partiet forbydes.

VI TAKKER FOR ANERKENDELSEN !

Regeringens og rigsdagens regering mener altså, at vort partis eksempel og virksomhed vil være en fare for den herredømme over Danmark og for dens krig og verdensherredømme. Det er et eftertrykkeligt dømmel af de utallige, skandale socialdemokratiske paastaaender, at de danske kommunister skulde være Hitler-Tysklands og Nazismens venner og hjælpere - paastaaender, som man fremsatte mod bedre vilde. Dette er en alvorlig magt, at regeringen ved sin presse- og meddelelse forberedelse til at tage til orde derimod og forberedelse til at bringe vor mening og situationen til udtryk!

Vi skal altså forfølges, fordi en fremmed sægt - Hitler-Tyskland sammen med sine betalte agenter og sine lydige tjeneres herhjemme frygter for det danske folk, dets frihedsstræng og dets kraft, og fordi man formoder, at vi ikke vil opføre sig, men forsøge vor virksomhed for at organisere folkets frihedskamp og tjene Danmark såg. Dette er smædningen bag alle fraser og undskyldninger! Lad da ogsaa os give besked paa en saade, saa det ikke kan misforstaas:

Vi har hidtil under krigen og besættelsen rettet os efter regeringens forordninger og henstillinger, skent disse paa mange omraader berøgsede folkets grundlovsrettede rettigheder, og skent man kunde være berettiget tvivl om, at fortællersystemet, censuren og regeringens udenrigspolitik virkelig var til Danmarks gavn. Vi har saent længe og medlidt at maatte tage hensyn til regeringens sken og har givet den en meget bred margin. Vi har haabet, at regeringens hensigt skog maatte være at skabe de bedste forhold for Danmark i øjeblikket og samtidig at bevare de bedste forudsætninger for sikring af Danmarks fri fremtid. Vi mente, at man havde pligt til at røgne med, at regeringen saa vilde staa fast paa den ene side og at den hommelige overenskomst med Tysklands regering af 9. April 1940, den side, som var udtrykt gennem Tysklands og den tyske varmesteds ubestengede erklæring om at ville respektere Danmarks territoriale og statslige interesser og ikke at blande sig i dansk indenrigspolitik.

Men efterhaanden som tiden gik, blev det uomtvisteligt klart, at Tysklands maethavere ikke holdt deres løfter, at de aldrig med det gode vil skilpe deres greb om Danmark - og at den danske regering over indvandrernes farlige vej var naaet til at tilpasse saavel sin udenrigspolitik som sin indenrigspolitik til de fremmede saavel trykkes indresser. Nu er regeringen gaaet til saebent grundlovsbrud i den groveste art, og dermed har den brudt enhver forudsætning for loyalitet fra vor side. Den har ved sine handlinger løst vore bundne haender. Nu kan, nu bør og nu vil vi sige det danske folk den fulde sandhed!

REGERINGENS UDENRIGSPOLITISKE ERKLÆRINGER

Regeringen er gaaet over til udenrigspolitik som indenrigspolitik og har gaaet over til Hitler-Tysklands krigsmaal, skent den ved at en tysk sejr i krigen betyder varigt elaveri og national ufrivillighed for det danske folk. Denne politik er karakteriseret ved to regeringserklæringer. Den første blev afgivet af udenrigsminister Scavenius i juli 1940 og siger bl.a.:

"Ved de store tyske sejre, der har sletet verden med forbavelse og beundring, er en ny tid dnuuden i Europa, der vil medføre en nyordning i politisk og økonomisk henseende under Tysklands færeskab. Det vil være Danmarks interesse at finde sin plads i et nødvendigt, aktivt samarbejde med stortyckland."

Moralik ligger hr. Scavenius med denne erklæring paa linje med den norske bndepolitiker Mundvold, der paa samme tidspunkt tilsluttede sig Quilings' orne med den motivation, at "man man pluite sig til sejherrrens ideologi". Men helle regeringen har endda denne erklæring, og den er senere mangfoldig saago blevet understreget og forstærket af statsminister Stauning, bl.a. gennem den

berøgsede studenteforeningstale i vinter og senere hans sidste udtaleelse til det svenske Goebbels-organ "Aftonbladet", hvori han i stort som i smaat erklærer sig beredt til at indrømme Danmark under den nazistiske "vordning" i Europa. Man forstaar efter dette tilfulde den varme anerkendelse, der fra tysk-nazistisk hold strømmer hr. Stauning lænde:

Tydeligt kommer dette referencens standpunkt ogsaa frem gennem regeringserklæringen af 26. Juni 1940, hvori krigen i øst fremstilles, som om Finland (med tysk hjælp) forvandt sig med et russisk angreb. Desuden maastaar nævnte erklæring, at Norden i almindelighed og Danmark i særdeleshed skulde være troet af Sovjetunionen, og dens højdepunkt naaa i naaetanden om, at der under det nazistiske Tysklands færeskab skulde kunne kæmpes for europæisk kultur. Jeg skal nøjes med heroverfor at fastslaa:

NOSLE UOMSTØDELIGE MANGSØRMINER.

1. Det er Tysklands nazistiske maethavere, der har paabog ndt denne krig for at erobre territorier og undertrykke folkelaag. Maaket for dem er gennem erobringer at skaffe sig de levnadsmidler og de krigsvigtige raastoffer, uden hvilke de vil være ude af stand til at fortsætte kampen om verdensherredømmet, og som de (ifølge Hitlers saakaldte krigsberundelse) er meget fornyet over, at Sovjetunionen ikke godvilligt vil overlade den paa clevning. (Jaa, jeg i parentes tilføje, at de endeløse, uhyrlige paastunde fra socialdemokratisk hold om, at Sovjetunionen hjalp Hitler med hans krigsforløse, effektivt er Gendrevet af Hitler selv i nævnte "Krigsberundelse").

2. Forsegene paa at fra Europas folk til at støtze "Hitlers nyea krigsberundelse ved at tale om et "korstog mod Bolsjevismen og "Jude-læshed" er Gendrevet af selve Hitlers blad, SS-organet "Der schwaerz Korps" som i begyndelsen af juli bl.a. skrev: "Det er absolut ufrigtigt at maatte, at Tyskland kæmper mod Rusland for at befri Europa for Bolsjevismen..... Vi kæmper ikke for at redde kultur, vi kæmper for Bolsjevismen" stilles levrigt i pasende ræller gennem nationen og demokratiet, men kun for at redde Tyskland. Hitlers "korstog mod gudsheden" stilles levrigt i pasende ræller gennem nazisternes Aaa-kultus og gennem pastor Niemöllers og tusinder andre tyske præsters frygtelige skabne.

3. Sovjetunionen har ikke angrebet Finland. Finlands glade deltagelse i den tyske angrebskrig mod Sovjetunionen proklameredes med 6-spaltede overskrifter i alle danske aviser for den 23. Juni. Feltmaarskal Mannerheim har med den finske regerings tilslutning udtrykt list proklameret Finland erobningskrigsmaal. Det er i strid med det uløskellige finske folks lery og ønsker, at Finland som Tysklands vasal deltager i denne angrebskrig.

4. Rusland har aldrig været en trusel mod Danmarks selvstændighed. Tværtimod kender Danmarkshistorien netop talrige eksempel paa, at russisk indgriben eller støtte har hjulpet os til at bevare vor uafhængighed, ikke mindst overfor Tyskland.

5. Det er ikke Sovjetunionen, der blander sig i Danmarks indre forhold. Det er ikke Sovjetregeringen, der afsætter ministre og socialdemokratiske redaktører i Danmark, der tvingsvis folk ud af det politiske liv eller faar regeringen til at give amnesti til usproggede politiske voldsforbrydere saa f. eks. spændergerne i Hadsrslev. Det

er ikke Sovjetregjeringen, som i Sønderjylland har ladet organiserede enheder, uniformeret, udrustet og af nazistiske danske statsborgere med videlig smaaeflytning for øje, og som faar den danske regering til at straffe de ziviler, der vover at oplyse deres læsere herom.

6. Det er ikke Sovjetunionen, der økonomisk udnyttede Danmark og som paa godt et aar har revet for op laad to milliarder levnedsmidler og vigtige maskinstoffer fra os uden at give os andet en varfælle vekuler til gengæld.

7. Det er ikke Sovjettropper, der holder Danmark besat. Det er Tysklands machthavere, som i direkte strid med den af dem selv foreslaede "fiktionsbevillingsakt" (som vi kommunister var alene om at stemme imod), har overfaldet Danmark, kikket vore grænser, bombet vore flyvepladser, myrdet danske soldater, som holder vort land besat, har gjort det til krigs-operationsscene, og hvis Gestapofolk breder sig i regeringens kontorer.

SOVJETFOLKETS KAMP ER OGSAA VOR KAMP

Regeringsregjeringen er derfor paa een gang legemlig og landsmæssig. For enhver ved jo, at en tysk sejr i krigen vil gøre Danmark uafhængigt, vil forvandle vort land til en præjisk koloni, eventuel og sandsynligvis med hr. Fritz Clausen og ligesindede landforrædere som Guajetere. Enhver ved jo, at kun det nazistiske Tyskland nederlæg kan skaffe Danmark frihed. Enhver véd, at de blodige kampe, der udkæmpes paa Østeuropas slletter og i Karelenes skove afgør ogsaa Danmarks skæbne.

Gennem 25 aar har det officielle Danmark og dets presse vidt-fært det danske folk gennem en systematisk, hædedfuld og giftig bagvaskelseskampagne mod Sovjetunionen, Sovjetfolket, den røde hær og bolsjevikkerne. Nu atter disse legne paa kendergjerningerne fra kampene i 28, som ikke lader sig skjule, selv om Goobels vinder nok saa mange og store sejre ved hjælp af blæk og tryksværte. Disse kendergjerninger viser, at Sovjetunionen er stærk, dens industri veludviklet og ydlygtig, dens 200 millioners befolkning enig, offervillig og hengiven i forsvaret af sit socialistiske færeland. Den røde hær viste sig - trods logne og bævaskelser - at være den første alvorlige modstander. Hitlers motoriserede overfaldsmæske endte, og mens Hitler-Tyskland i de andre lande, det overfaldt, kunde få hjælp af sin berygtede 5. kolonne, saa eksisterer en saadan ikke i Sovjetunionen, takket være at man der rettidigt havde renset ud gennem de processer mod Trotskisterne, som man ogsaa herjæmme søgte at udsmelte til at lægge Sovjetunionen for had.

Af disse kendergjerninger og af forbrudet mellem Sovjetunionen, England og Amerika ses Europas undertrykte folk og alverdens frihedslængende mennesker tyt haab og mod. Kætturerne af Hitlers nederlag kan begynde at øktnes, og den røde Hærs hæmmarslag, som i Østeuropa nedbryder hans væbnede magt, bliver afgørende for springningen af de lænker, ogsaa Danmark er sædet i.

HITLERS ØKONOMISKE UDSUGHTING AF DANMARK

Tyskland har ikke blot milliardt af udenrigspolitiske misbrug Danmark, og regjeringen har ikke blot paa disse områder støttet Hitlers krig. Paa det økonomiske saa det indenrigspolitiske område

har det samme været tilfældet. Danmark sæd hele dets produktion og erhvervsliv er inddraget i den tyske krigeøkonomi.

Man nøjes ikke med at "købe" af vor tidligere normale landbrugs-eksport, men fornyer sig endog dertil. Dette i forbindelse med opkøbene og rekvitionerne til den tyske besættelsesher bevirker, at det danske folks ration stadig skræms ned, og at der i landbrukslandet Danmark kan opstå alvorlig mangel paa levnedsmidler og fedtstoffer osv. Paa samme maade lægges der beslag paa industrivarer og vigtige industrielle maskinstoffer, selv om det endnu ikke er kommet saa langt som i Norge, hvor Tyskerne røver kirkeklokkerne. Man betaler - paa papiret - en god pris og er heller ikke karrig med betalinger til de entreprenører og cementleverandører, der herjæmme arbejder ved Tysklands militære anlægsvirksomhed. Man betaltliger erlæbss i papirvælsler, som Nationalbanken udeoversejter. Disse paalidelighed forlæbss paa Nationalbankens udeoversejter, og russittet heraf kan udsæt skylder Tyskland os nu op mod to milliarder - og det er beleb, som det danske samfund maa bølge sig paa at betale.

Denne finansiering af Tysklands krigeøkonomi har regeringen saa ordnet ved at lægge alle byrderne paa det arbejdende folk igennem prisstigninger. Gennem arbejdskraftfordeling, gennem love og voldgiftkender, der lægger loft over lønløbse, mens man lader byrderne blive komplet ubændet. Naturligvis har en del - en lille del - af det danske folk haft økonomisk fordel af denne trafik og denne politik. Cementarbejder, stombestyrer, leyn-jæmmedalspekulant og aar-lanbrugere har beriget sig i svindende grad, og det kan ikke undre, at Hitler-mænsken paa den måde har kunnet købe sig tilhængere blandt Danmarks overklasse. Men det er altsammen sket med regeringens og Rigsrådgens hjælp lemmen love og forordninger, og vi kommunister er do eneste, der har modsat os denne udvikling og bestrebt os for at organisere kampen imod den.

DERFOR SMAL VI FORBYDES !

Vor maaltbevidste kamp mod denne tysklandsagvnlige overklassepolitik er en menigværende grund til, at man nu vil forbyde vor virksomhed. Det er sigt imden tilfældighed, at denne forbudsløvs behandling paa Rigsrådgens kommer samtidig med, at det af minister Kjøfæl udnevnte forligssæmner har afsagt den kendelse, at uanset hvor meget priserne er steget, og uanset hvor meget de i fremtiden stiger, saa maa arbejderne ikke faa den ringeste dekning i form af lønforøgelse.

Det er paa een gang barokt og forærgeligt, at nu, hvor man forbyder os, saa træder Laurits Hansen frem paa scenen og skælder ud over det forligssæmner, som hans partifæller har indstiftet under vor modstand, dengang skulde han os ud for det værste, fordi vi stæmme imod det. Det er forbudt og bestrøbet, at skæmmelig nu, forskrækket over arbejderens bevidste modstand, lovar, at man vil rejse spørgsmålet i regjeringen og ovenikøbet afgøre, at dette her var skam ikke i sig selv. Jo, det var vistop meningen, at priserne skulde have frit spil, mens lønningerne skulde lægges fast, for dette har været regeringens praktiske politik under hele krigen, og denne politik har man bevidst gennemført for at tjene Tyskland og den "danske" overklasse. Utallige gange far man lovet folket, at nu skulde der blive sat en stopper for prisstigningerne, utallige gange har man lovet arbejderne, at deres samfundslind nok skulde blive beroliget. Hvem kan saa

tro paa de løfter, der fremsattes nu, hvor man sætlig forbyder os, fordi vi hidtil organiserede kampen for at tvinge dem til at holde deres løfter?

INGEN UDSKYLDNING FOR REGERINGENS OG RIGSDAGENS HANDLING

Denne sags behandling, inklusive ordførelserne her i tinget, er et forargeligt skuepil. Socialdemokratiske og konservative ledere skændes om, hvem af dem, der først og bedst har bekæmpet kommunismen og krævet den forbudt, og de overgik hinanden i beskyldelser for at vilse Fritz Clausen og Tyskernes hvilet tjenestemand de har. I begge partier arbejder medarbejderne "5. kolonne", som direkte har tilbudt Tyskland og den tyske værneagt sin tjeneste i haab om i det mindste at få lov at dele hvervet som Hitlers statholdere i Danmark med Fritz Clausen. I Socialdemokratiet er det de tidligere Trotskister, der sammen med fagbevægelsens værste HIPA-folk le- der denne fløj i det konservative parti har kolonnen en særlig beæret særlig ordforer, nemlig partiforykoren Valdemar Bergam, som paa Hennings fælgers og Julling Bombolts varms anbefaling ved lov gav sig til "nationalt skjalde" og fik tillid til en livsvarig hædergave af den danske stat. Nu har han kvitteret ved til Fritz Clausens presen at skrive en samling kadaverlyrik, et saakaldt digt, hvori han mavekrøbende alikker Hitlers nazistiske etvicensaler og nævner ham til "Europas Hjerte". Hvorfor har Bombolt og Kehler forresten ikke skrevet en rosende anmeldelse herom?

Sideløbende med ovennævnte uadde kappetråd søger rigsdagsmænd, redaktører og partiledere at klare sig overfor folket med ynkellige undskyldninger om, at der desværre ikke er andet at gøre end at stem- ne for loven, for magtforholdene er jo nu omgængende saadan og saadan. Ja, hvis vi vilde have krevet saadan i støvet for undertrykkere, saa kunde vi vist ogsaa godt faa lov at fortsætte vor "logale okalstens. Men jeg ved, at hver enkelt minister har aflagt ed paa ubrødeligt at holde Danmark fri. Jeg ved, at hver eneste rigsdagsmand ved sin underskrift har forpligtet sig til det samme. Saa- dan ed og saadant løfte gives for ingen undskyldning for, at man bry- der, saalidt som der gives undskyldning for, at man bry- der, saalidt som der gives undskyldning for, at man bry- der trykkerne. Saa kan man foruøse at døve samvittigheden ved at kalde det statsanskuunst, saa meget man vil. Det danske folk vil finde on anden og bedre betegnelse, og det er den, der bliver staaende i historien.

TROD I, AT I REDDER JER SELV ?

Trod I virkelig, I Socialdemokrater og Konservative, Venstremænd, Radikale og Rets(f)atsmænd, at I redder Jer egen stilling, Jeres eg- ne poster, Jeres "kommunistfri" rigsdag og Jeres egen materiel be- trygende stilling ved at logre for undertrykkere, ved at forbyde kom- munisterne, ved at bryde landets forfatning, at sparre hundreder af ræukrygede danske mænd og kvinder imde og lade Jeres forladte fa- milier lide den bitreste nød (for socialkonkordens holdning overfor de uskedigt fængslede familier er jo ligefrem opværdig i de fleste kommuner)? Saa skulde I tænke lidt over de erfaringer, I selv har gjort med Jeres indvarelsespolitik overfor beaktelsesmagten og over de erfaringer, man har gjort i andre lande.

hvordan gik det f.eks. rigsdagen og Jeres sandstæmmer i Tyskland? De gaekende Hitlers fængsling og forfølgelse af den kommunistiske rigsdagsgruppe og troede derved selv at redde skindet og den politiske skin-eksistens. Hvor er den tyske rigsdags led? I Frankrig Sodenkæbe parlamentet forbudt med det kommunistiske parti og fængslingen af de kommunistiske deputerede. Hvor er det franske parlament og de samme berygtede og socialdemokratiske parlamentmedlemmer idag? I Norge var Kommunistisk Parti det første, der blev forbudt, og de øv- rige partier fortsættede ikke, men fortsatte deres foræg paa at ko- handle med beaktelsesmagten og Quisling. Hvor er de partier idag? Nej, man skal ikke gøre sig illusioner med hensyn til nazismen, og at regeringen ønsker at spille "Mahren's rolle, burde ikke friste rigs- dagen til efterfølgelse.

HVAD BLIVER, DET NÆSTE ?

Nu fængsler man Kommunisterne, forbyder Kommunistisk Parti og fastsætter strenge straffe for "kommunistisk virksomhed". Men det vil gaa i Danmark som overalt, at overførelsen med Kommunisterne kun blev indledningen til overførelse med andre partier og mod det arbej- dende folks organisationer og mod alle borgernes demokratiske rettig- heder. Der kan ikke i vor politik, vor aktion, være krav i fagbe- vægelsen, vore forelag i kommunerne og paa rigsdagen paavises noget- somhelst, som ikke er i overensstemmelse med det arbejdende danske folks interesser. Det vil blive saadan, at ethvert arbejde i samme retning, uanset hvem der gør det, vil blive stemplet og forfulgt under paaskud af, at det er "kommunistisk virksomhed".

Stikkeret er jo løvrigt forlængt givet i fagbevægelsen af de værste HIPA-folk. Lidelydigt om det var nok saa gamle og partilo Socialdemokrater, der fremkom med en kritik af regeringens politik eller et forslag, som ikke passede "paa bje-got", saa blev de stemplet som "kommunist" og deres forslag som "kommunistisk spiltteloca- arbejde". Tro ikke, at denne metode ikke fremtidig vil blive tilles- set under større forrør og brugt af andre folk! Hvis fagforeningerne ikke med det samme bolaver sig paa noget saadant, saa gaar man læs paa dem, naar man nu mener at have gjort det af med Kommunistisk Parti.

EN KOMMUNISTEN KAN IKKE FORBYDES !

Det er ikke første gang, den marxistiske arbejdsbevægelse, snart under navnet socialistisk snart under navnet kommunistisk søges for- budt og tilintetgjort. Og hvordan er det gaaet? Det er gaaet, som Stalin sagde: "Svare og Hundreder af berygtede forrøringer har for- søgt at tilintetgøre Hitlers magt. Og Resultatet? De Berygtede Regeringer kom og gik, men Hitlers magt bestaa". I Danmark foresatte at tilintetgøre Marxisme med sin "Socialistlov", "Landsark foresatte at tilintetgøre forrøget nu at tilintetgøre kommunismen i Sovjetunionen - vi imødeiser med stundro resultatet.

Men vi vil være regeringen opmærksom paa, at betingelsen for, at folket retter sig efter love og forordninger er, at disse og reg- ningens handlinger er danske og stemmer overens med forfatningen. Mens vi Kommunistar nøle har overholdt grundloven, er det regeringen, der bryder den, ministrenes højtidelige ed tiltrøds. Dermed er det lige- = 15 =

Melodien, der blev væk

for en hel Del Mennesker under det sidste Aars Begivenheder, kan findes igen. SYNG MED! Der er ingen Grund til at miste Humøret og gaa rundt som en jammerlig Pessimist. Er Tilværelsen gaaet af Lød for Dem, saa tag dette lille Sanghefte frem og syng med paa.

DANSKE TONER!

Er De selv i højt Humør, saa lad det ikke spolere af Hængelohveder i Deres Bekendtskabskreds, men forær dem dette lille Sanghefte, lær dem at syng

DANSKE TONER!

Vi har hidtil ikke været nogen særlig syngende Nation. Alsangen gav mange Mæle. Inden længe skal hele Danmark syng

DANSKE TONER!

ringen, der i forhold til folket har set sig selv udenfor loven. At nedvirkningens grundlovsbad er så gølig en forfatningsmæssig pligt for folket. Den, der udfører, hvad man kalder "kommunistisk virksomhed" og den, der vægner kommunisterne mod myndighedernes forfølgelser, staar paa Junigrundlovens grund og gør samtidig en indsats til gavn for land og folk i denne svære tid.

OG DET KAN NYTTE!

Om der er aldrig saamange tyske soldaterstøvler i Danmark idag, om de "danske" nazister er aldrig saa brovtonde, om regeringen er aldrig saa krybekø overfor vore undertrykkere, og hvilke metoder man end benytter i forfølgelsen af os - vi giver aldrig op, og vi ved, at sejren bliver folkets, at Danmark bliver frit igen.

Men friheden vindes ikke ved at bøje nakken. Det danske folk gør sig ikke fortjent til friheden, hvis det nøjvn med at sætte sin lid til, at Sovjetunionen og England nok skal give os vort land igen, naar de har knust Hitler. Kampen er haard og verdensomspændende. Den front gear ikke blot ved Karlien, i Ukraine og i Kærelen, den gear gennem hver eneste fabrik, hver eneste landsby i Europa's lande. Og ikke mindst i de beaatte og underkuede. I den front er det danske folk ved at finde sin plads og udfylde den, og vi kommunister skal vide at føre an.

Vi har for øje den beundringseværdige og sejse kamp, som vort norske broderfolk fører. Vi ser, hvorledes man i Norge, i stedet for at gøre indremæsser til besættelsesmagten, nægter at støtte Tysklands krigsforret og gang paa gang ved sin faeste og solidariske holdning tvinger den til at gøre indromdser - som nu sidet, hvor fagforningerne gennemtvængt frivilligheden af sine arreterede ledere. Lad det gaa op for det danske folk, at enhver sending lardrugsprodukter, enhver times arbejde for den tyske krigsmagt er en hjælp til Hitler og dermed en støtte til dem, der vil lægge Danmark evigt i slavelænker - og at regeringen med sin økonomiske politik og sin forbudslav mod kommunisterne virker i samme retning!

Vi kender nu regeringens og rigsdagens jammerrige holdning. Vi indlader vor sag for selve det danske folks domstol, det folk, som i tæling ser ikke har taalt fremmed herrevælde i landet, som fostrade en glædelig klemme og en Niels Ebbesen, saavel som en Hjerup. Det danske folk som altid i de øvrige stunder foretog at holde sammen, at behandle landforrædere efter fortjeneste, at staa forenet og at læfte i flok. Vi opfordrer det danske folk til i denne historiske tid at tage landets skæbne i sine egne hænder!

Levs et frit Danmark!

OPLAGET AF DENNE PJECE ER MEGET BEGRÆNSET. DERFOR BØR
DETHE EKSEMPLAR LÆSES AF MANGE. MEN VIS DEN IKKE TIL
FOLK, DER GAAR FREMMEDES ARINDE.

T I L   D E   F A G O R G A N I S E R E D E   A R B E J D E R E

De samvirkende Fagforbunds øverste Ledelse er ikke tilfreds med, at over hundrede gode, klassebevidste Fagforeningsfolk er fjernet fra deres Tillidsposter og sat i Koncentrationslejr. Mens Politiet fortsætter Kløjegten paa alle, hvem man mener at kunne hæfte Kommunistnavnet paa, har DsF-Lederne offentligt indledet en skævre Aktion for et "udrenses" faglige Tillidsmand, der indtil 22. Juni var Medlemmer af Kommunistisk Parti og paa Kongresserne saavel som i den socialdemokratiske Presse agiteres voldsomt for denne Understøttelse af Politiets Virksomhed.

Hvad har Kommunisterne da gjort?

Kommunisterne har altid - i Fagbevægelsen som andetsteds - utrøtteligt og uvigeligt repræsenteret Arbejderklassens Synspunkter og kampet for Fagbevægelsens Interesser. De har krævet Fagforeningerne anvendt til Varetagelse af Medlemmernes Interesser hvad Løn- og Arbejdsforhold angaar. De har modarbejdet Tvangslovs og Lønstop. De har modsat sig Tarifbrud, Tvangsarbejde, Arbejdsfordeling og Lønskat. De har forlangt Hjælp til de arbejdsløse og Forbedring af Sociallovgivningen. De har arbejdet for Demokrati i Fagbevægelsen, saa Medlemmernes Mening kan blive den afgørende. De har manet til Sammenhold i Fagforeninger og paa Arbejdspladser, hvor HILFA søgte at saa Splittelsens Sæd. Og de har bekæmpet den øverste faglige Ledelses eftergivende Politik, som har betydet Sult i Arbejderhjemmene og katastrofale Tilstande for Fagbevægelsen.

Ord og Kendsgerninger.

DsF's Formand har selv fornylig maattet fastslaa, at det er Arbejderne, som hidtil har båret alle Byrderne ved Krig, Krise og Besættelse. Han bekræfter derved kun - noget sent - hvad Kommunisterne hele Tiden har sagt. Er det derfor, der skal "udrenses"?

Laurits Hansen protesterer nu mod Lønstoppet og erklærer, at Forligsnævnet gaar Arbejdsgivernes Erinde. Men han godkendte selv Lønstoppet ifjor. Han udarbejdede selv Lovforslaget om Forligsnævnet - og "Kollega, Kjobet" udnævnte Formandskabet. - Kommunisterne alene har protesteret mod Lønstoppet og stemt mod Forligsnævnets Oprettelse. Er det derfor, vi skal "udrenses"?

DsF-Lederne har nu - endelig - opdaget, at Priserne stadig stiger. Ifjor i Juni forkyndte de, at det absolute Prisstop var en Kendsgerning (husk HILFA's Pjece om Kriselovene!). - Kommunisterne paapegede ene af alle, at Priskontrollen var værdiløs og at Regering og Rigsdag direkte hjalp med til at fordyre Livsformødenhederne. Er det derfor, de nu skal forfølges?

Nu først kræver DsF-Lederne Lønskat og Omsætningskat ophævet. Men de samme Folk og den socialdemokratiske Presse skældte Kommunisterne ud paa det grovaste, da vi ifjor modsatte os disse uretfærdige Skatter, og kommunistiske Forslag paa Rigsdagen om disse Skatters Ophævelse er Gang paa Gang blevet nedstemt. - Er det derfor, Kommunisterne nu skal lyses i Bånd?

Axel Olsen og DsF-Lederne konstaterer nu, at Hædhjælpsarbejdets Betingelser er skandaløse og at Landarbejderne er blevet snydt. Det erklærede Kommunisterne allerede i 1939 og 1940 og stemte mod de paagældende arbejderfjendiske Love - mens Laurits Hansen godkendte dem og Oskar Levinsen bl.a. glad stemte for dem i Folketinget! - Er det derfor, Kommunisterne skal afsættes?

DsF og DAF forlanger nu Arbejdsløshedsloven forbedret, bl.a. med højere Stats-tilskud, forlangt Dageantal og Ophævelse af 26-Ugers Bestemmelsen. Disse Krav har Kommunisterne rejst og kampet for gennem flere Aar, men alle Resolutioner derom blev syltet af den øverste faglige Ledelse og alle kommunistiske Forslag paa Rigsdagen nedstemt - bl.a. af de DsF-Ledere, der sidder i Folketinget. - Er det af den Grund, at man vil hjælpe Politiet med at finde Kommuniste?

DsF-Lederne har endelig opdaget, at Alsang og Algang ikke er nok. Det har vi Kommuniste sagt hele Tiden, men naar vi paapegede, at den "nationale Samling's" Politik gavtede Øverklassen og skadede Arbejderne, skældte man os ud for det værste. - Er det derfor, man vil Kommunisterne tillivs?

Følger der Handling efter Ordene?

Nu ruller DaF's Ledelse med Musklerne og Laurits Hansen taler stærke Ord og truer Regeringen med, at nu vil Fagbevægelsen ikke lade sig mere byde. DaF har opstillet 7 Krav, som enhver dansk Arbejder i Hovedsagen kan tilslutte sig. Mens Laurits Hansen bruger Mund, stiger Prisene voldsomt, Varemangelen bliver større, Arbejdsløsheden vokser, Storbønderne oplever en økonomisk Guldalder og Levede-middelspekulanter, Cementbaroner og andre Sjakaler tjener fantastiske Summer - og Regeringen overvejer! Samtidig gaar Politiet paa Kommunistjagt, Fængsler og Koncentrationslejr fyldes - og Laurits Hansen og Konsorter optræder i Fagforeningerne som "Klappere" for Politiet i dets Jagt paa klassebevidste danske Arbejdere!

Intet skal glæde Danmarks Arbejdere mere, end hvis Laurits Hansen og de øvrige DaF-Ledere nu virkelig mener noget med deres stærke Ord, deres Resolutioner og Krav, og hvis de vil lade Handling følge paa Ordene. For det maa enhver være klar over, at Danmarks Fagbevægelse med over en halv Million Medlemmer er mere end stærk nok til at gennemtvinge Opfyldelsen af de beskædne Krav - hvis bare Ledelsen vil!

Men enhver erindrer, at Laurits Hansen saa ofte før har talt "kraftige Ord" - men altid bagefter har godkendt selv Regeringens værste Foranstaltninger. Saa tro ham paa Ordet kan vi ikke! Det er Handling, der ventes paa. Men den eneste Handling, DaF-Lederne hidtil har mandet sig op til, er deres Arbejde paa at "udrense" de Kommuniste, Politiet ikke selv har faaet Øje paa. Og det varsler ikke godt, at DaF forfølger og banlyser netop de Folk, der hele Tiden har været de bedste og mest trofaste Repræsentanter for de Synspunkter og Krav, som Laurits Hansen og Kongreserne nu - endelig - i Ord giver Tilslutning.

Fagbevægelsens vigtigste Opgaver.

Det er ikke Fagbevægelsens Opgave idag at hjælpe Politiet og andre med at spærre klassebevidste Fagforeningsfolk inde. Den der hjælper Politiet i denne Situation, er en gemen Stikker og en Hjælper for Nazisterne.

Det er Fagbevægelsens Opgave at gøre Ende paa den Politik, som under den "nationale Samling"s falske Varebetegnelse har gjort de rige rigere og de fattige fattigere, har svinebundet Fagforeningerne og nationalt har været yderst skadelig for vort Land og Folk.

De vigtigste og mest paatrængende faglige Krav er følgende:
Fuld lønsmæssig Dækning for Prisstigningerne, og det omgaaende. Sikkerhed for fremtidig Regulering og vel at mærke ikke efter et forfalsket Pristal, Effektiv Priskontrol og Sikkerhed for Befolkningens Vareforsyning. Arbejde til de arbejdsløse paa regulære Betingelser. Ordentlig Hjælp til dem, Samfundet ikke vil skaffe Arbejde. Større Dageantal, højere Statstilskud og Ophævelse af 26-Ugers Bestemmelserne. Ophævelse af Lønskat og af al Omsætningskat.

Samfundet kan opfylde disse Krav og Fagbevægelsen har Kraft nok til at tvinge Samfundet hertil. Hvert eneste Fagforeningsmedlem har Pligt til, ved aktivt Medarbejde og ved Fremmøde paa alle Møder og Generalforsamlinger at tilkendegive sin Mening om disse Spørgsmaal, og støtte Kravet om, at nu skal det være Alvor! Og samtidig skal Politiets og DaF-Ledernes "Udrensningsfelttog" slaa tilbage. Det skal være Medlemmerne - og ikke Politiet eller DaF - der bestemmer, hvem der vælges til Fagforeningernes Tillidsposter.

Der hviler et stort Ansvar paa dansk Fagbevægelse. Ansvaret for Medlemmernes Existens, Hjem og Familie. Ansvaret for Fagbevægelsens Frihed. Ansvaret for Folkets og Landets Fremtid. Med Sammenhold i Rækkerne, med ubrydelig Solidaritet indbyrdes kan Opgaverne løses og Sejren vindes!

1. Oktober 1941.

CENTRALKOMITEEN FOR
DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

Politiske Maanedsbreve

Oktober 1941. Afsluttet 5. Oktober.

DEN MILITÆRE SITUATION

Den tyske Krigsplan gik ud paa i Løbet af faa Uger (fra Berlin nævntes den 22. Juni officielt 6 - seks -) at erobre praktisk talt hele europæisk Rusland med Ukraine og Kaukasus. Og under alle Omstændigheder maatte Tyskerne erobre den væsentligste Del af dette Omraade, herunder Leningrad, Moskva, Ukraine, Donbas og Faukasus inden Vinteren satte ind. De omhyggeligste Forberedelser var truffet, Overraskelsesmomentet var Trumf og Felttoget begyndte paa den gunstigst mulige Dato, Midsommer. Men Planen gik i Vasken paa Grund af den røde Hær effektive og smidige Modstandstaktik. Planerne maatte Gang paa Gang omarbejdes og Maalene sættes ned. Fra Begyndelsen af August tog man fat paa at forberede et Vinterfelttog i Rusland, idet man køber, rekvirerer eller stjæler alt, hvad der kan findes af Uldtæpper, Pelsvarer, varmt Tøj og Undertøj, svært Fodtøj, ski osv, først og fremmest i de okkuperede Lande, men ogsaa i Tyskland. Baade den tyske Presse og nu ogsaa Hitler selv har forberedt det tyske Folk paa, at det bliver en langvarig Historie.

I Løbet af September har de fascistiske Staters Tropper gjort visse Terrangevinster, den betydeligste ved Kijev. Men som tidligere bestaar Terranerobringerne i afsvedet Land. Dette er gjort saa systematisk, at Tyskerne selv har oplyst, at skal det erobrede Ukraine tilsaas, maa Sædekornet skaffes fra Tyskland - Og Jernbanerne er ikke bare ødelagt, men selv Skinnerne som oftest borttransporteret! Tabene af Ukraines Landbrugsomraader, af Krivoi Rogs Malm og af Dnjerpopetrovsk Industri og Dnjeprastrois Elektricitet er alvorligt for Sovjetunionen, men langt fra katastrofalt, langt de største og betydningsfuldste Landbrugsdistrikter, Raastof- og Industriomraader er udenfor Tyskernes Rækkevidde. Den russiske "vigende" Taktik har følgende Grundsætning: "Omraader kan generobres, Byer kan genopbygges - men døde Mand kan ikke genoplives!" Af de offentliggjorte Tal paa Tab i Mandskab og Materiel er der al Grund til at anse de russiske for nøgterne og korrekte, især da alle hidtidige russiske Krigsmeldinger har vist sig at blive bekræftet af Kendsgerninger. De tyske og "forbundne" Meldinger er saa løgnagtige, at det er til at tage og føle paa. F. Eks. meldte Tyskerne selv, at de i Kijev-Omraadet ialt havde indkredset ca 300.000 Mand russiske Tropper - men senere, at de i samme Omraade havde taget over 800.000 Fanger foruden at mandst lige saa mange var dræbt!! Forklaringen er den, siger Losovski, at de tæller hele den voksne Civilbefolkning med til Fangerne (Det kan maaske ogsaa være begrundet!).

Fræmstødet mod Leningrad er standset og splintret, saaledes at Russerne har genetableret den direkte Jernbaneforbindelse med Moskva. Det er fortsat Sovjetflaaden, der behersker den finske Bugt og tildels Østersøen - ellers kunde Russerne ikke holde Hango, Dage og tildels Åsel endnu. I endnu højere Grad har Russerne Søherredømmet i Sortehavet, ellers kunde Odessa ikke holdes. I Luften synes Sovjet at tilkæmpe sig Overlegenheden. Hvis Tyskerne vil skaffe sig Luftoverlegenhed paa et Frontafsnit, maa de blotte de andre. Sovjets Forsvar fra Jorden mod Luftangreb maa være uhyre effektivt. Derom vidner de store tyske Tab, derom vidner ogsaa den Kendsgerning, at de tyske Luftangreb mod Moskva næsten er ophørt og at man i Moskva har tændt Gadebelysningen.

HITLERS SIDSTE TALE

Et "talende" Vidnesbyrd om Tyskernes Vanskeligheder og deres Udsigter, samt om Stemningen i Tyskland blev givet af Hitler selv i Talen om "Vinterhjælpen". Han brugte det meste af sin Tid til at bedyre, hvilken Fredsven han altid har været og hvor ked han er af Krigen, samt Forsøg paa at bevise, at den var ham paatvungen mod hans Vilje. Han havde ikke noget højere Ønske end Fred med Engländerne, men de

vilde desværre ikke. Det var hans Livs tungeste Beslutning, da han maatte beslutte sig til Krigen mod SU. Men desværre var der ingen Vej udenom. Hvis Krigen skulde vare lange, kunde man udnytte de i Øst erobrede Omraader (i Foraaret lovede han definitivt, at Krigen skulde slutte med tysk Sejr inden Udgangen af 1941!). Det tyske Folk maatte forenes i et "Afsavnets Fællesskab"!

Dette reelle Indhold i Talen (hvis Formaal altsaa var at forberede det tyske Folk paa det værste), garneredes med de astronomiske Tal paa Fanger, Krigsbytte osv. og med Forsikringen om, at alt var gaaet nøje efter de oprindelig lagte Planer, samt at ingen Overraskelser var indtruffet. Mærkeligt nok med den ene Undtagelse, at Rusland var bedre rustet og kampberedt, end man havde beregnet - hvor kan det saa være, at man alligevel har kunnet overholde de oprindelige Planer? Og garneret med Angreb paa de nederdrægtige Bolsjeviker, som har Kanoner og Turks' Endelig dramatiske Bebudelser af, at nu sker der noget - den allerede knuste Fjende vil nu modtage sit afgørende Slag!

Det maa antages, at en ny voldsom, alle tidligere Operationer overskyggende, tysk Offensiv-Aktion er indledet samtidig med Hitler-Talen. Dels for om muligt at skaffe reelle Resultater inden Vinterens endelige Komme, dels for at have noget at byde det tyske Folk. Der maa regnes med, at Tyskland, med Opbydelse af alle sine Kræfter og med hensynsløs Opførelse af Materiel og navnlig Menneskeliv endog kan forstærke sin Stodkraft i de nærmeste Uger, men at Kulminationen er naaet i Løbet af November, og at Initiativet saa vil skifte. Samtidig kommer Vinteren, Uden at overvurdere den, saa er det givet, at Sovjethæren er bedre til at føre Vinterkrig end den tyske Hær.

DEK VERDENSPOLITISKE UDVIKLING

Hitlers Planer om at skabe sig et nyt Magtcentrum og militær Basis i det mellemste Østen (Syrien, Irak og Iran) er tilintetgjort, hans Chancer for at komme sydfra til Kaukasus dermed lig Nul og hans Tryk paa Tyrkiet betydeligt formindsket. Situationen paa Verdenshavene er forandret til tysk Ugunst efter Roosevelts "Skyd Først-Ordre" og det maa forventes, at USA's Neutralitetslov snart ophæves, hvorpaa amerikanske Krigsskibe vil sejle Forsyninger til England og SU. Japan holder sig stadig i Skindet overfor SU, hvilket simpelthen vil sige, at de ikke mener, at Hitler militært har Overtaget.

Leverancerne til SU fra England-Amerika er i Gang og forstærkes kraftigt efter Moskva-Konferencen. Rimeligvis har denne beskæftiget sig mindst lige saa meget med at ensrette de tre Magters Optræden paa den verdenspolitiske Arena under Krigen og at "koordinere" deres Radiopropaganda, som med at ordne Forsyninger. Hvor og hvorvidt der oprettes en ny Front mod Hitler, kan ikke siges, Rimeligvis arbejder indflydelsesrige Kredse i England-USA paa, at man skal tage den gelinde, mens SU tager det haarde Stød. Dels er de to Magter jo kapitalistiske og elsker ikke ligefrem Socialismen, dels ønsker bl. a. Rustningskapitalisterne en lang Krig. Men Hovedsagen er naturligvis, at England-Amerikas Imperialister er klar over, at de er færdige hvis Tyskland sejrer, og at en tysk Sejr over SU vil være ensbetydende med en senere tysk Sejr over England-USA.

DET UNDERTRYKTE EUROPA

De frygtelige Tab paa Østfronten har tvunget Tyskerne til at reducere Besættelsestropperne i de okkuperede Lande for at faa Forstærkninger til Fronten. Men nu er Transporterne begyndt saa smaat at gaa den anden Vej, saaledes er tre ekstra Divisioner sendt til Jugoslavien, for om muligt at faa Folkets Opstandsbevægelse under Kontrol. I alle besatte og undertrykte Lande (hertil kan roligt regnes Bulgarien, Rumænien, Ungarn, ja endog Finland og Italien!) vokser Utilfredsheden og dette giver sig Udtryk i den ene eller anden Form for Kamp mod den tyske Undertrykkelse. Aarsagerne hertil er af dobbelt Natur: Paa den ene Side Nøden, den skærpede

- 3 -

Udsugning til Fordel for den tyske Krigsmaskine og den skærpede nationale Undertrykkelse - paa den anden Side den Omstændighed, at Folkene nu i Sovjetunionen og den røde Hær ser en Faktor, der kan hjælpe dem til Friheden. Al Englands Kamp og Agitation kunde ikke udløse nogen Massebevægelse i de okkuperede Lande - man kunde ikke begejstres for London City eller have Tillid til den engelske Hjælp. Men saa traadte Sovjetunionen frem paa Arenaen - og i SU erkendte Folkene en Faktor, som baade havde Kraft og Vilje til at slaa Hitler paa Kontinentet! Modstandsbevægelsen i Landene stimuleredes kraftigt ved Efterretningerne om de russiske Partisaners frygtløse og resultatrige Kampe i Tyskernes Bagland.

Den skærpede Frihedskamp registreres ligefrem af Tyskernes egne Meldinger om Belejringstilstand, Standretter, Dødsdomme og Mord. Deutsches Nachrichtenbureau og den danske Presse gør praktisk talt alle henrettede til Kommuniste. Det er de ikke, selv om Kommunisterne udgør en meget betydelig Part af dem (Viggo Hansteen var Kommunist), men det er tydeligt, at Kommunisterne i alle Lande spiller en førende og ærefuld Rolle i den nationale Befrielseskamp mod Nazismens Barbari.

Frihedskampen har forskellige Udtryk i de forskellige Lande, dens Former afhænger af Forholdene, Mulighederne, Stemningen og Oplysningen i Folket, Undertrykkelsens Skarphedsgrad osv. osv. I hvert Land er den forskellig fra andre Lande, selv om beslægtede Forhold giver beslægtede Kampmetoder.

HERHJEMMEFRA

De direkte Tysklandsagenter i Regeringen (Gunnar Larsen og Scavenius) har ved Hjælp af Stauning og andre faaet det absolutte Overtag i Regeringens og Rigsdagens Politik. Regeringserklæringen af 26. Juni, Kommunistloven og Staunings "Aftenblad" - Interview er tydelige Udtryk herfor.

Udbytningsgraden af Arbejderbefolkningen er med de fortsatte Prisstigninger, Forligsnævnens-Kendelser og Nødhjælpsarbejds-Metoderne m.m. vokset i den Grad, at betydelige Kredse af Borgerskabet er ved at blive bange og gennem den borgerlige Presse alvorligt hævder, at der maa gøres noget for Arbejderne. Presset nedefra har tvunget DAF-Lederne med Laurits Hansen til at gøre noget, og de har fremsat de "7 Punkter". Af disse er de første 6 uøstinget gode og rimelige, det syvende (Kronshævning) er mere tvivlsomt og forøvrigt overflødig, hvis de andre seks gennemføres. Sandsynligvis vil Regeringen vise sig inødekommende efterhasnden - paa den Maade, at man samtidig skarper Udbytningen paa andre Felter, saa man tager med den ene Haand noget mere, end man giver med den anden. Laurits Hansens bombastiske Taler og Trusler skal ikke tages alvorligt. Den Slags har han fremsat før, og hver Gang, han er sprunget op som Løve, er han faldet ned som Lam. Trods hans skarpe Ord mod Forligsnævnet, er han nu overfor Regeringen gaaet med til, at Forligsloven ("Lov om Arbejdsforhold") forlænges !

Fagbevægelsens og Socialdemokratiets Spidser har med ligefrem Ildhu videreført Politiets Aktion mod Kommunisterne. Ved Fængslingerne fik man garanteret, at de faglige Kongresser kunde forløbe nogenlunde efter HIPA-folkenes Hovede. Men man er ikke tilfreds, og efter Samraad med Justitsministeren har DSF's Ledelse udsendt sin berøgtede Opfordring om at udrense Kommuniste fra Fagbevægelsens Tillidsposter. Derpaa er man fra oven gaaet i Gang med at praktisere denne Opfordring, idet man mangt Steder (Byggefagene, Skræderne o.a.) truer Kommuniste med, at hvis de ikke nedlægger "frivilligt", bliver de interneteret. Da Politiet jo ikke ved, at de Paagældende var Medlemmer af D.K.P. til 22. Juni, kan dette kun betyde, at HIPA-folkene vil angive dem !

- 4 -

Ved Karlsgaardværkets Udvidelse arbejder ca 200 Mand. Af dem har 160 strejket fra 5. September til 1. Oktober. Det er Nødhjælpsarbejde, og ved Voldgift fastsattes en Akkordløn, saa selv de mest øvede Jordarbejdere ikke kunde tjene mere end 40 Kroner ugentlig, naar Vejret var godt. Man forsøgte at knække Strejken ved at sende andre ud fra Arbejdsanvisningen, men kun ialt 9 - ni - lystrede Ordre. Sammenholdet var glimrende, trods Sabotage fra Fagforeningsformanden (Sophus Sørensen, DAF, Esbjerg).

Martin Andersen Nexø er løsladt, men til Gengæld er mange andre arresteret og efterhaanden sendt til Horsørød, hvis Fangetal bestandig foreges. Inspektøren ved Lejren er en Nazist med Mindreværdskomplekser og der er adskillige Fritz Clausenfolk blandt Vagtmandskabet. Forholdene for Fangerne er daarlige, og først nu er Justitsministeriet ved, under haardt Pres, at afhjælpe de værste Mangler. Men de Internerede er ved godt Mod.

For en Maanedes Tid siden blev der begaaet Attentater mod to ordinare Persontog paa Strækningen Esbjerg-Bramminge. Det skete en Aften efter at der havde været afholdt et Evervemøde for "Frikorps Danmark" i Esbjerg, hvor deHerrer Nazister tydeligt havde fornemmet Befolkningens Uvilje. Den almindelige (og sikkert rigtige) Mening paa Egnen er, at Attentaterne var lavet af Nazisterne selv for at kunne skyldes Kommunisterne for dem. Dette blev ogsaa gjort i et anonymt, maskinskrevet Brev til Politiet. Det siges, at den nazistiske Havnedirektørs Maskine er mistænkt af Politiet!

I Folkekøkkenet i København udtalte en "Arbejdsmand" energiske Ønsker om at faa Forbindelse med Kommunistisk Parti, da han vilde hjælpe det, Han vilde stille en Lejlighed paa Nørrebrogade til Raadighed for Partiledelsens hemmelige Møder, og "saa har Akseel Larsen jo ogsaa et Sted at ty hen." -- "Arbejdsmanden" var Stikkeren Rudolf Christiansen. Desværre fik han ikke ved denne Lejlighed de Klø, han ganske aabenbart trænger til.

"Man" mener, at Fritz Clausen er for dum og kompromiteret, hvorfor der (foreløbig i Hemmelighed) er dannet et Slags nyt Naziparti, bestaaende af forskellige udsprangte som Kaptajn Larum, desuden Hartels "antikommunistiske Forening", der skal være en Slags Grundstamme og saa Folk som Sehested, Grosserer Bihesen, Direktør Mogensen, Oma o.a. Niels Bukh er udset til at være "Fører".

Omkring en Mandatnedlæggelse: Statsadvokaten tilbød Togfører Just Lorenzen Friheden, hvis han 1) vilde udmelde sig af Kommunistisk Parti, 2) aldrig mere befatte sig med Politik, 3) udtræde af Fredericia Byraad og 4) sørge for, at Suppleanten (Thomsen) ikke indtraadte i hans Sted. J.L. gik ind herpaa og det gjorde Thomsen ogsaa. Begge er dermed ude af Sagaen - men det interessante er, at Regeringsmyndighederne nu paa den Maade søger at rense Byraadene for Kommuniste. I Demokratiets Danmark!

DET SIDSTE ORD KAN IKKE VÆRE SAGT!

A ABENT BREV til Ledelserne for Socialdemokratiet,
Det radikale Venstre, Venstre, Det Kon-
servative Folkeparti og Retsforbundet om

ALDERS - OG INVALIDERENTENS FORHØJELSE .

Med største Forbavselse har den danske Befolkning modtaget Meddelelsen om, at Socialministeriet har nægtet at gaa med til at forhøje Alders-og Invaliderentenydernes Understøttelse.

Det forekommer vel Jer lige saa ufatteligt, som det forekommer os, at Socialministeriet ikke stillede sig mere forstaaende overfor Henvendelsen fra Købstadsforeningerne, som dog i sin Sammensætning er et fuldgyldigt Udtryk for samtlige danske Partier.

Socialministeriet maa dog lige saa vel som I og alle vi andre vide, at de Gamle og Syge lever under meget daarligere Forhold, og det kan ikke være hverken Jer eller Socialministeriet ubekendt, at de Gamle selv havde formuleret deres Ønsker i Form af et Tillæg paa 25% til Renten, et Krav, som efter vor Mening hverken er ubeskedent eller virkelighedsfjernt.

I maa dog ogsaa forstaa, at de Gamle urede endog meget store Forventninger til disse rimelige Krav, efter at de havde set, hvorledes Tjenestemandene først fik Betaling for de skæve Helligdage og derefter fik $3\frac{1}{2}$ Portion Reguleringsstillæg. I alle Kredse af Befolkningen vakte det almindelig Tilfredshed, at Finansministeriet dengang ikke veg tilbage for at yde mere, end den elendige og utilfredsstillende Tjenestemandsløve hjemlede Ret til. Netop derfor forekommer det os - og vel ogsaa Jer - forbavsende, at Socialministeriet motiverede sin Afvisning med, at det ikke føler sig beføjet til at foretage en Forhøjelse af Socialudgifterne ud over de af Rigsdagen fastlagte Rammer.

Vort Parti har tidligere stillet Forslag om, at Renten burde forhøjes. I godkendte ikke vort Forslag, men var dog enige med os i, at Forbedringer af de Gamles og Syges Forhold var paakrævede. Netop derfor nedsattes jo et Udvalg til at undersøge disse Spørgsmaal. Ganske vist er dette Udvalg endnu ikke fremkommet med noget Forslag; det skyldes dog vel mere formelle end reelle Aarsager, for enhver kan dog se, at Folkeforsikringslovens urimeligt lave Grundbeløb samt dens utilfredsstillende Reguleringsbestemmelser i Forbindelse med det falske Pristal har bragt de Gamle og Syge i en saadan Situation, at de nu ikke kan klare sig længere.

Og hvad er det saa egentlig, de Gamle kræver? - 60 Millioner Kroner. Før Krigen et afskrækkende Beløb, men i Dag, hvor Milliarderne ruller i Tyskernes Lommer, er det kun et ringe Beløb. Tyskerne tager for Tiden mellem 8 og 9 Millioner Kroner fra os hver Dag. Det, der kal til for at efterkomme de Gamles Ønsker, er altsaa kun, hvad Tyskerne faar i Løbet af en enkelt Uge.

Efter vor Opfattelse kan ingen Dansk være tjent med den Afgørelse, Ministeriet har truffet, og det bør ikke have sit Forblivende hemmed. Naar Ministeriet begrunder sit Afslag med, at det ikke alene tør tage Ansvaret for en Forhøjelse af de sociale Udgifter, saa kan vi ikke se rettere end, at det maa være en simpel Pligt for Jer, som er retningsgivende for Departementscheferne, at høre Jeres Røst.

Vi opfordrer Jer derfor til at gaa ind for de Gamles Krav. Denne Opfordring gælder først og fremmest Jer, som er Ledere af Socialdemokratiet; thi Jeres Vælgerskare rekrutteres hovedsageligt blandt Arbejderne, og I har alene af den Grund en særlig Pligt til at paatage Jer denne Opgave. Det er Arbejderklassens Mænd og Kvinder, hvis Livsaften nu, efter et langt og slidomt Arbejde i Samfundets Tjeneste, forbitres af Halvsult og Savn.

Det sidste Ord er ikke sagt i Spørgsmaalet om Hjælp til de Gamle og Syge. De skal hjælpes, og det skal være nu. Og de kan hjælpes. Jeres Ord kan faa den forløsende Virkning.

De Gamle venter og haaber - vis dem, at selv i Besættelsens femte Aar er der Handlekraft og Styrke i vort Lands demokratiske Kræfter!

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
CENTRALKOMITEEN.

POLITISKE MAANEDSBREVE

Nr. 2. Afsluttet 31. Oktober 1941.

DEN MILITÆRE SITUATION

Den 2. Oktober proklameredes Paabegyndelsen af den nye tyske Storoffensiv, hvis Formaål det skulde være endeligt og afgørende at knække Sovjetunionens militære Modstandskraft. Dens Betydning og Storstiletthed understregedes officielt fra tysk Hold, dels gennem Hitlers Tale, dels gennem hans Dagsbefaling til Østheren, og endelig gennem OKW's officielle Meldinger og Goebbels-Bureauets Kommentarer. Alt, hvad der kunde samles af Mandskab og Materiel fra Tysklands og de fascistiske Forbundsfallers Side sattes ind i et med enestaaende Kraft og hensynsløse Ofre gennemført Fremstød paa Centralfronten og Sydfronten, samtidig med at Trykket mod Leningrad søgtes fortsat og forstærket.

Paa Leningradfronten har Tyskerne dog maattet afgive Terræn, da Russerne med stor Kraft gennemfører Modangreb for at forhindre Angriberne i at konsolidere deres Skyttegravsstillinger. Murmanskbanens Afbrydelser ved Svir og Kalininsk (Petroskoi) fik ikke den ventede Betydning, da en ny Forbindelsesbane er bygget Nord for Onegassøen til Arkhangelsk. Paa Centralfronten er det tyske Fremstød bragt til Standsning 60-150 km fra Moskva. Fronten her gaar fra Kalinin (Tver) over Volokolamsk, Mosjaisk, Malojaroslavets og Tula til Orel. Paa Sydfronten er Kharkof rømmet af Sovjettropperne. Der kæmpes i Donbas (Donetzbakkenet) og Tyskerne er naaet tæt frem mod Rostov. De hævder endvidere at have brudt Modstanden paa Perekoptangen og være trængt ned paa Krim. Erfaringen viser dog, at alle tyske Meldinger maa tages med meget stort Forbehold. Odessa er, praktisk talt uden Tab, evakueret af Russerne efter i to Maaneder at have modstaaet Belejringen, idet Tropperne skulde bruges til Forsvaret af Krim.

I det store og hele er det fortsat Fascisterne, der har Initiativet. Ved Begyndelsen af en ny Offensiv paa et Frontafsnit kan de derfor trænge frem ved at koncentrere numerisk og materielt overlegne Tropestyrker, saaledes beregnes det, at der alene i Fremstødet mod Moskva blev indsat 16000 Tanks. Fremstødene synes nu næsten overalt at være bragt til Standsning. Vejret faar Skylden - efter at man forlængst fra tysk Side har proklameret, at Vinterens Indtræden vilde være en større Fordel for Tyskerne end for Russerne!

Det tyske Maal var som sagt at knække Sovjets militære Modstandskraft fuldstændig samtidig med, at de for Sovjetunionen livsvigtige Omraader erobrede og deres Industri, Levnedsmidler og Resourcer kom til at staa til Tysklands Disposition. Den russiske Strategi gik ud paa under størst mulig Modstand at bevare Hærens Modstandskraft, at sætte mest ind i Forsvaret for de vigtigste Punkter og Omraader (Moskva) og før Tilbagetrækningen at føre Oplag og Industriudrustning mod Øst, hvor der er truffet Forberedelser til hurtigt at genopbygge de flyttede Fabriker og sætte dem i Drift. Dette er lykkedes, hvilket bl.a. bekræftes af Helge Knudsens Frontkorrespondance i "Berlingske Tidende" for 26. og 28. Oktober. Det eneste, Tyskerne reelt har faaet i Ukraine er, efter hans Opgivelser et Faatal komplet ødelagte Landbrugsmaskiner samt Sukkerroerne. For disse kan man ikke finde Anvendelse, da Sukkerfabrikerne er ødelagte og Kvæget ført bort, saa de ikke engang kan bruges som Foder. Transportvanskeligheder forhindrer endvidere at de føres til Centraleuropa. Overalt i Tyskernes Bagland opererer Partisaner (Guerillatropper) med stor Effektivitet og Mineekspllosioner bibringer Fascisterne store Tab i de øbroede Byer.

Sovjetregeringen er delvis flyttet til Kuibysjef (Samara), der har en overordentlig god Beliggenhed ved Volga med gode Forbindelser saavel til Sydfronten som til Centralfronten og Ural. Stalin og den militære Overkommando er derimod blevet i Moskva. Kommandoen over Centralfronten er overtaget af Sjukof. Vorosjilof og Budjomi leder Uddannelsen af nye Hære bag Moskva og Timosjenko har, med Stand - plads i Stalingrad, overtaget Kommandoen over Hærene paa Sydfronten og i Kaukasus.

- 2 -

Som tidligere sagt maa det regnes med, at Tyskernes militære Kraft kulminerer i November og deres Fremgang i alt væsentligt standser. En stabiliseret Vinterfront omtrent paa Linjen Leningrad-Moskva-Don er sandsynlig. Afgørende for Krigen bliver det saa, hvem der er i Stand til at samle Materiel og Kræfter til Foraarsoffensiven.

DE TYSKE KRIGSMELDINGER

Den 23. Juni bebudedes fra Berlin, at den tyske Hær vilde staa ved Ural efter 6 Uger. I Begyndelsen af Juli meldtes, at efter Slagene ved Bialystok og Lemberg var den russiske Hær knust og der fandtes ikke flere russiske Reserver at sætte ind. Indtoget i Moskva skulde ske den 13. Juli. Saadan gik det videre, saadan er det ogsaa gaaet under Oktoberoffensiven.

Den 3. Oktober meldte OKW at "Porten til Krim er brudt op". 12. Oktober meldtes, at Budjonnis Sydhærs Tilintetgørelse var fuldført. Den 16. Okt. at Timosjenkos Hærgrupper paa Centralfronten efter nye Omringelsesslag var totalt ødelagt. 10. Oktober erklærede den tyske Pressechef Dr. Dietrich kategorisk, at Sovjetrusland militært var sat helt ud af Spillet, Krigen var afgjort! - Og saa den 25. Oktober meldte man pludselig, at nu begyndte "Resultaterne at modnes" paa 1200 -Kilometer-Fronten!

Et Stockholmer-Blad har foretaget en omhyggelig Sammentalling af de tyske Tal paa russiske Fanger, Dræbte og Haardtsaarede indtil Midten af Oktober. Resultatet blev 12 Millioner! Det er forstaaeligt, at mange spørger, om Tyskerne slaas med sig selv foran Moskva og i Ukraine, eftersom de jo saa ofte og udtrykkeligt har erklæret, at den russiske Hær ikke mere eksisterer.

SOVJETS MODSTANDSEVNE OG -VILJE

Allerede tidligere har Nazi-Tyskland bebrejdet Russerne, at de mod alle Krigskunstens Teorier fortsatte den militære Modstand, skønt de efter Reglerne burde overgive sig. I en officiel Berliner-Korrespondance til "Nationaltidende" den 13. Oktober fastslaas det, at "den røde Hær allerede har lidt sit definitive Nederlag", hvorpaa der spørges: "Vil ikke Russerne - specielt deres dygtige Hærfører Timosjenko - indse, at de faktisk allerede er slaast med den tyske Oktoberoffensiv 1941?" - Det minder om Napoleon, som under sit Felttog 1812 baade i Riga, i Smolensk og i Moskva sagde: "Nu maa Russerne da bede om Fred!"

Sovjets Tab af Territorier og Materiel er stort og alvorligt, men ikke katastrofalt. Hæren er intakt. Og saavel industrielt som hvad Levnedsmidler angaar, er der tilstrækkelig Basis for en meget effektiv Krigsførelse i Volgaomraaderne, Urals og Sibiriens Distrikter. Hertil kommer, at Forsyninger i stadigt stigende Strøm indløber fra England og USA.

Under Forsvaret mod de forenede imperialistiske Magters Intervention i 1918-21 stod Sovjet i alle Henseender langt svagere. Paa et givet Tidspunkt var Nordrusland, Vestrusland, hele Ukraine, Kaukasus, Centralasien, Uralområdet, Sibirien og det fjerne Østen i Fjendehaand. Fronterne gik ved Jaroslavl i Nord, ved Volga i Øst, ved Zarizyn (Stalingrad) og ved Tula i Syd. Men det russiske Folk under Bolsjevikernes Færerskab gav ikke op og endte med at sejre paa omtrent alle Fronter. Trods de lidte Tab er Situationen, som det ses, nu uendeligt gunstigere. Og dengang havde Fjenderne Forbundsfaller i selve Landet (Godsejerne og Kapitalisterne). Nu staar et enigt Folk rede til enhver Indsats og ethvert Offer for at berede Fjenderne Nederlag og Bolsjevikerne under Stalin kender ikke til Kapitulation.

Alene paa Hærmeldinger og den Slags mærkes ogsaa, at der er en meget stor og tiltagende Nervøsitet hos Tyskerne. Den voldsomme Oktoberoffensiv var igangsat med Hovedformaal at gøre ende paa Østkrigen ved Knusning af den røde Hær og med Bi-Formaal at stabilisere Stemningen i de fascistiske Lande og kue Oprørsanden i det besatte Europa. Ingen af disse Formaal er naaet. Men Tabene er frygtelige og Reserverne af Materiel og Forsyninger ved at være brugt op. Og nu er Vinteren der. I Vest bliver Tysklands Modstandere dagligt stærkere. Krigen kan blive meget langvarig - men hvis den egentlige Afgørelse ikke allerede er faldet i Kampene foran Moskva, saa falder den til Foraaret.

TOLSTOI'S ARTIKKEL "FOLKETS BLOD"

Aleksej Tolstoj skriver i en Artikel "Folkets Blod" i "Krasnaja Svjesda" bl. a.: Napoleon ødelagde Moskva for os, men Millioner rejste sig og byggede Byen op paany, rigere og stærkere end før. Vi kæmpede for Moskva i RSFSRs første Dage, vi satte alt andet til Side for at redde det vigtigste - Uafhængigheden. Vi kendte dengang godt Tyskernes Planer. De vilde tilegne sig Ukraine og Donetzbakkenet, beherske Kaukasus, Mesopotamien og Sortehavet. De krævede af os, at vi skulde udlevere Sortehavsflaaden. Da var det, at Sortehavsflaadens Matroser besluttede at sænke alle vore Skibe. De samlede dem paa Rheden ved Novorossijsk og torpederede dem selv. Det var Torpedojageren Khersch, der udførte denne tunge Opgave, og da Khersch kom til det sidste Skib, Flagskibet "Det frie Rusland", saa blottede de alle deres Hoveder og svor at hævne dette, svor at sejre. Siden da, paa et kvart Aarhundrede, er vort Land vokset, blevet mægtigt og rigt, frygtindgydende mod sine Fjender og trofast mod sine Venner.

Og nu har vi omtrent kæmpet i 4 Mdr. i et vældigt Slag for vort Hjemland, som Verdenshistorien aldrig har set Mage til. Hitlers Hære, som var mobiliseret for at erobre Verden har mødt en Modstand, som de aldrig havde ventet. Hidtil har Styrkeforholdet, baade hvad Mandskab og Materiel angaar, været i Hitlers Favn. Hele Europa producerer Vaaben til ham, hvad der giver ham Overlegenhed, selv om man tager Hensyn til Sabotagen og Ødelæggelser ved Bombardementer. Indtil de seneste Dage har han haft flere Vaaben end vi, især Tanks. Alligevel tabte han første Fase af Krigen: Lynkrigen. Han troede, at han ved et hurtigt Fremstød kunde bevare sine Reserver. Men det var et Fejlgreb, der vil faa lige saa skæbnesvangre Følger for ham som Ludendorffs Fejlgreb ved Marne 1918. Det synes til en Begyndelse ogsaa kun at være en Episode, men Begivenhedernes Logik udviklede det til at blive Wilhelms endelige Kapitulation. Hitlers Fejlgreb har gjort det nødvendigt at sætte alle Menneske- og materielle Reserver ind og at oprette et strengt Sultediktatur i de Lande, han behersker. Det har givet os Tid til at mobilisere den røde Hærs Hovedstyrker hurtigt. Og til sin Rædsel ser Hitler, at vi har sat Kongen i Skak med den trehovedede Springer England-USA-SU. Krigens anden Fase indebærer for Hitler Faren for at miste Initiativet. Hans System af strategiske Planer er sprængt. Nu Vinterkrig er blevet uundgaaelig. Modstanden er blevet styrket. Nu skaaner Hitler ingenting. Ved Hjælp af ligegyldig hvor store Tab, vil han gøre sit Fejlgreb godt igen, vil han dreje Tidens Hjul tilbage, om det saa skal koste ham 4, 5 eller flere Millioner tyske Lig. Han er villig for at undgaa et Vinterfelttog og ønsker i det mindste at indkvartere sine Tropper i Leningrad og Moskva Vinteren over. Hans Divisioner, der er blevet fyldt op med Oldinge og fortvivlede unge Drengene bliver tvunget i Kamp. Rumænere, Ungarere og Italienerne drives med. De kryber fremover. De gaar under, de gaar til Grunde og nye Bølger sendes frem over Ligene til det blodige Slagtehus. De fyldes med Brændevin. De trues med Maskingeværer. Dette er de Døddømtes Tog!

Jeg vil gøre det Tankeeksperiment, at jeg kiggede ind til Hitler i hans luksuriøse Kabinet eller i hans elegant bombesikre Rum. Jeg vilde spørge: "Hvad tænker I Tyskere saa at gøre videre? Hvad er jeres Perspektiv?" "Russerne trækker sig tilbage", vilde han skrike vanvittigt inden jeg blev ført bort af Bøddelen for at blive halshugget. Russerne trækker sig tilbage, javel, men ikke en eneste Gang er den røde Hær blevet knust; den er ikke blevet omringet; den er ikke blevet bragt til at vakle. Det er ikke altid den Bokser, der hamrer løs med sine sidste Kræfter til højre og venstre uden at tage Hensyn til hvad han selv faar af Slag, som gaar af med Sejren. Den vinder, som har de største Kræfter i Reserve! Hitler opbruger sine, og han staar som Ludendorff i 1918, der begyndte sin sidste Offensiv i Bevidstheden om, at kun et Under kunde redde ham, og det udeblev. Hvilket Under venter I nu paa? Vi har en mægtig Frontryk, vi har Folket bag os, vi har Viljen til Sejr, men hvad har I i Ryggen? Den røde Hær skal standse jer, og I skal faa det som en Kakerlak i Sneen. Som en gal Spiller har Hitler kastet alt ind. Men den tyske Gud vil ikke hjælpe jer. Der vil ikke komme nogen bevingede Valkyrier til Vaaroffensiven. Leningrad kunde I ikke tage. Der ligger nu 300.000 Tyskere som Mad for Ormene. Ved Jelna blev jeres Divisioner skammelig tilintetgjort. Ved Brjansk kunde Guderian knap redde Halvdelen af sine Tanks. Vi praler ikke af vore Sejre, for vore Sejre ligger foran os, men vi ønsker kun at gøre det klart, at Myten om jeres

- 4 -

Uovervindelighed er et Skræmmebillede for Børn. Og modtag saa min Forsikring om, at I ikke kommer til at indtage Moskva. Den røde Hær og Sovjetfolket vil ikke udlevere jer Moskva!

Ved Begyndelsen af Hitlers tredje Offensiv var det naturligt og logisk, at Tyskerne først gjorde nogle Fremskridt, hvor de satte overlegne Styrker motoriserede Tropper og Tanks ind. Vi mistede Brjansk, Vjasma og Orel. Moskva er i Fare. Krigens anden Fase er sluttet, men den er ikke sluttet med Sejr for Hitler, den er ikke sluttet med at de fascistiske Tropper har taget Vinterkvarter paa Tverskaja, Mjansnitskaja og Arbat, den er ikke sluttet med at Hitler lader sig fotografere selvtilfreds smilende ved Kremls store Port. Den kommer til at slutte med vor store Folkesejr. I de kommende Dage vil de fascistiske Bånder blive stoppet uden for Moskva, og de vil finde deres Grav paa de snedækte Vidder. De Styrker vi har trukket tilbage omgrupperes og forstærkes! Store Mængder af Artilleri og andre Vaaben samles sammen. England og USA sender os mægtige Vaaben. Vor Produktion af Tanks, Flyvemaskiner, Kanoner, Vaaben, Ammunition øges. Ingeniører og Arbejdere staar paa deres Post i flere Døgn. Det russiske Hjerte slaar i hurtigere Takt. Det lyder som en Stormklokke over hele Verden: Moskva er i Fare! Vore Ofre er store. Vi har maattet opgive Kijef, de russiske Byers Moder! Utallige Byer er blevet brændt ned. Vore Agre er trampet ned. Millioner stønner under den tyske Undertrykkelse. Hitler har tvunget os og hele Verden til at opføre med at tro paa, at Videnskabens, Filosofiens, Poesiens og Humanismens stille Lys engang straalende ud fra Tyskland. Men det største Offer kommer vi aldrig til at bringe, Stjernerne over Kreml taler til det russiske Folk: Fremad! Frem for at tilintetgøre Fjenden! Frem for vor Frihed; for vort store Fædreland, for vor Helligdom, Moskva!

DET UNDERTRYKTE EUROPA

Samtidig med, at Fasciststaterne har maattet svække deres Besættelsestropper i de underkuede Lande, er Folkenes aktive Modstand mod Undertrykkelsen vokset, opildnet af Sovjetfolkets straalende Eksempel. Tyskerne søger at blive Herrer over Situationen ved grænseløs Terror. I Tjekoslovakiet er der foretaget flere tusinde Henrettelser. Men denne Terror synes at virke modsat sin Hensigt; Det er et utvivlsomt Tilbagetog, at man i Frankrig af Frygt for Folkestemningen har maattet indstille Gidsel-Mordene. Følgende paalidelige Efterretninger foreligger fra det undertrykte Europa:

Jugoslavien: Man regner med, at 1½ Million Serber aktivt deltager i Kampen mod Besættelsestropperne. Kampene har faaet Karakteren af regular Krig. Tjekoslovakiet: Der befinder sig over 150.000 i Tugthuse og Koncentrationslejre. Flere Tusinde er henrettet. Norge: Quisling har sluttet Aftale med Terboven om, at naar Krigen er endt, skal den tyske Civiladministration trækkes tilbage. Tysk Militær skal dog forblive i Landet indtil "Nasjonal Samling" (gennem "Regiment Nordland" osv.) har faaet uddannet tilstrækkeligt store militære Styrker til at kunne holde Folket underkuet. Tyskerne skal ogsaa da beholde vigtige militære Støttepunkter og Nøgleindustrier (f. Eks. Aluminium). Arrestationer fortsætter i Hundredvis. Fagforeningerne paa Vestlandet er stemt for en snarlig stor Aktion (Generalstrejke), da de regner med, at Arbejdernes fysiske Modstandskraft snart vil være brudt paa Grund af den haabløse Ernæringssituation. Selv Fisk er der Mangel paa i Norge. Tyskerne beslaglægger 95 % af Fangsten. Trods Tvangsudskrivninger og Straffetrusler kniber de med at faa Arbejdskraft til de tyske Befæstningsarbejder, hvorfor man med den danske Regerings Hjælp har importeret et Par Tusinde danske Arbejdere. Disse behandles forstaaeligt meget hadsk af de norske Arbejdere og hele denne Trafik skader Danmark! Omdømme meget i Norge.

Ogsaa i Fasciststaterne er der meget stor Uro, ikke mindst i Italien, hvor Mord paa tyske Officerer o.l. hører til Dagens Orden. Meget stærke Kræfter i Hæren og Regeringskredse arbejder for at slippe ud af Krigen paa en eller anden Maade. Mussolinis sikreste Støtte er nu de tyske Troppestyrker.

Det finske Folk opfatter i stigende Grad Finland som et besat Land. Tyskerne kræver ustandselig flere finske Tropper til de Fronter, hvor det gaar varmt til, mens til Gengæld store tyske Troppekontingenter stationeres i de større Byer. Under Pro-

- 5 -

cessen mod Ryöma og de andre 5 arresterede Rigsdagsmænd fra den soc. dem. Opposition blev der trukket yderligere tyske Tropper til Helsingfors, hvis Arbejdere regnes med at staa fuldstændig bag denne Gruppe, der betragtes som rent kommunistisk. Svensk-Finnerne er meget betænkelige ved den fortsatte Krig, idet de, hvis Tyskland skulde vinde, frygter et tyskdirigeret finsk-finsk Storfinsland med Undertrykkelse af den svenske Minoritet. De engelske Noter har skabt Frygt og Forvirring. Ernæringssituationen er absolut katastrofal.

OPRAAB FRA TYSKLANDS KOMMUNISTISKE PARTI

Den 17. Okt. udsendtes et Opraab fra Tysklands kommunistiske Parti til det tyske Folk, hvori det bl. a. hedder: "Føler I ikke Skammen over, at I har muliggjort Overfaldet paa den eneste socialistiske Stat i Verden, at I selv er med til at smede de Vaaben, der rettes mod SU? Vil I være Landsknægte eller Frihedskæmpere? Hitlers Krig er en haabløs Krig. Bag hver Front, som det lykkes at trænge igennem, rejser der sig en ny. Kamp for et frit Tyskland..... Hvis I ikke styrter Hitler, vil langt forfærdeligere Ulykker skylle ind over Tyskland, end efter forrige Krig. Tyskland vil blive sønderdelt og vil komme til at betale Erstatninger for alle de Ødelæggelser, det har forvoldt i SU og i Europa."

ENGLAND OG SOVJETUNIONEN

En Bevægelse, omfattende Størstedelen af det engelske Folk er i Gang og kræver effektivere Indsats i Krigen for at aflaste Sovjetunionen. Sandsynligvis vil Churchill's Kabinet blive rekonstrueret, idet nogle Ministre, som Folket ikke har Tillid til, bliver udskiftet, bl. a. Moore Brabazon.

Den britisk-russiske Fagforeningskomite har afsluttet sine Møder i Moskva. Man har eenstemmigt fastlagt følgende Hovedopgaver: 1. Sammenslutning af de to Fagbevægelser i Organiseringen af gensidig Hjælp i Kampen mod Hitler-Tyskland. - 2. Alsidig Understøttelse af Regeringerne i England og SU i deres fælles Kamp for at tilintetgøre Hitlerismen. - 3. Maximal Forøgelse af Produktionen i de to Lande. Medvirkning til den størst mulige Hjælp i Krigsmaterialer fra Storbritannien til SU. - 4. Bred Udnyttelse af alle Agitations- og Propagandamidler: Presse, Radio, Film etc. samt Arbejdermøder. - 5. Alsidig Understøttelse til de undertrykte Folk i deres Kamp for Uafhængighed og demokratisk Frihed. - 6. Gensidigt Informations- og efterretningsvæsen. - 7. Personlig Kontakt mellem Lederne. Desuden inviteredes Sovjetfagforeningerne til at sende en Delegation til England.

SOVJETUNIONEN OG HITLERS "KRIGSBEGRUNDELSE"

I Anledning af de gentagne tyske Paastande (fra Hitlers Krigsbegrundelse) om at Molotof i Berlin skulde have stillet imperialistiske Krav erklærede Vicechefen for Sovjets Informationsbureau, Losovski den 9. Oktbr. :

"Angaaende de 4 Spørgsmaal, som Molotof skulde have stillet Hitler under Samtalerne i Berlin, kunde der tilføjes nogle Bemærkninger til det Dementi, Sovjetregeringen allerede ved Krigsudbrudet havde fremsat.

1. Finland. Der har ikke været og kunde ikke være Tale om at likvidere Finland. Sandheden er, at Molotof forlangte, at Tyskland skulde trække sine Tropper tilbage fra Finland, da SU allerede paa dette Tidspunkt forudsaa, at disse Tropper skulde bruges mod den. Kendsgerningerne har jo siden givet denne Opfattelse Ret. Det er lykkedes Tyskland at faa Finland drevet ind i en Krig mod SU, paa trods af, at Forbindelserne mellem SU og Finland var i stadig Bedring. Finland har gjort sig til et blindt Værktøj i Angriberens Hænder og handler derved mod sine egne nationale Interesser, som ingensinde har været truet af SU.

2. Angaaende den tyske Garanti til Rumænien. Ogsaa her benytter Hitler sig af bevidst Løgn. Tyskland krænkede i sin Tid den tysk-sovjetiske Pagt af 1939 ved ikke at konsultere SU, før det gav Garantier til Rumænien. Men Tyskland gik endnu videre, idet det nemlig besatte Rumænien og gjorde det til et Opmarchomraade mod SU ligesom Finland. SU kunde ikke se bort fra denne aabenlyse Krænkelse af Pagten og udsendte derfor en officiel Erklæring, rettet mod de af Hitler udsprede Løgne om

SUs Stilling til denne Sag.

3. Bulgarien. Efter at Hitler-Tyskland havde besat Rumænien og Ungarn og iøvrigt undertrykt et stort Antal af Europas smaa Stater, var det klart, at ogsaa Bulgarien var truet. SU lovede paa denne Baggrund at ville indgaa en Pagt om gensidig Hjælp med Bulgarien, idet der altid har hersket det bedste Forhold mellem de to Folk. I denne Mission var Kammerat Sobolef i Bulgarien, men den bulgarske Regering var allerede under saa stærk tysk Indflydelse, at den afslog, paa Trods af, at den allerede i 1939 havde været indforstaaet med at afslutte en gensidig Hjelpepagt med SU.

4. Dardanellerne. Hitler lyver her for at dække sine egne Hensigter. SU har ikke villet erobre Dardanellerne, men har tværtimod i en Fælleserklæring med Tyrkiet understreget sin Forstaaelse, i Tilfælde af, at Tyrkiet vilde kæmpe for sin nationale Uafhængighed. Hitler har givet Udtryk for sin Utilfredshed over denne Forsikring, som var i fuld Overensstemmelse med det Venskab, der har raadet mellem SUs og Tyrkiets Folk, siden dette Lands nationale Genfødselse.

Hvis det virkelig var sandt, hvad Hitler nu paastaar om Samtalerne i Berlin, hvordan kan det da forklares, at der efter disse Samtaler med Hitlers Godkendelse udsendtes et Communiqué, der understregede, at "Meningsudvekslingerne fandt Sted i en venskabelig Atmosfære, og der opnaaedes Forstaaelse paa alle vigtigere Punkter af Interesse for de to Lande."

Dette er Sandheden, som alle Hitlers magtesløse Løgne vil støde imod. Den vil blive almindelig bekendt og Løgnene vil blive Genstand for almindelig Foragt. "

HERHJEMMEFRA

"Samlingsregeringen" fortsætter, omend under indre Uenighed, at understøtte Tysklands Krig til Skade for Danmarks Nutid og Fremtid. Under Finanslovdebatten vovede de Konservatives Ordfører i vage Ord at udtale Ubehag ved Besættelsen og Ønske om Genvindelse af Landets Frihed, men Stauning skyndte sig at svare: "Jeg ser Besættelsen som et Led i det mægtige Opgør, hvori Tyskland befinder sig for at skabe nye Tilstande i Europa. Man maa ikke forglemme Baggrunden ved Bedømmelsen af Situationen. Den danske Regering har, som man ved, en positiv Indstilling til Tidens Problemer, og har i den Udstrækning, de har meldt sig, medvirket til en Løsning, og vi har her paa Rigsdagen skabt et Samarbejde, som vil være af betydelig Fordel, naar Udviklingen skrider frem." !!!

Gennem "Trontale", Finanslovdebat og de allerede fremsatte Lovforslag har Regeringen og Samlingspartierne bekendtgjort deres kommende Indenrigspolitik og saadan set leveret et utvetydigt Svar paa Laurits Hansens "7 Punkter". Svaret hedder: Lønskatten ophæves eventuelt fra April (hvor den ialt har givet Penge til Arbejdsfordelingen 2-3 Aar frem i Tiden). Omsætningsskatten ophæves ikke, men der ydes Tøjrabatkort til alle, ogsaa til Storgodsejere og Millionærer. Udgifterne hertil dækkes ved nye voldsomme indirekte Skatter. Der gives i beskedent Omfang Smørrabatkort, men Pengene hertil tages ind ved nye indirekte Skatter paa Industrismør og Industrisukker, hvilket medfører nye Prisforhøjelser, der mere end opsluger Rabatkortenes Værdi. Der bliver intet Prisstop, men for tyvende Gang lover man at skærpe Priskontrollen. Dette skal ske ved at en af Industri- og Bankkapitalismens førende Folk, Manden fra de tyve Aktieselskabsbestyrelser og fra Liebes Kup-Regering 1920, Professor Sindballe. Man forhandler om muligt fra Foraaret, at tillade Regulering af Lønningerne efter et nyt forfalsket Pristal. Arbejds- og Forligsnævnet afskaffes ikke. Loven er tværtimod netop blevet forlænget med Socialdemokratiets Tilslutning og Professor Thorkild Kristensen benyttede sin Genudnævnelse til at holde en ny Tale om, at Lønninger aldrig nogensinde burde forhøjes osv. osv. osv.

- 7 -

Der er intet Tegn til, at DaF-Lederne har tænkt sig at foretage sig noget i Anledning af Regeringens haandfaste Afvisning af de syv Punkter. De har maaske alt for travlt med at udrense formodede eller paastaede Kommunistere (i Virkeligheden alle Opponentere) fra Fagbevægelsens Tillidsposter og viger i mange Tilfælde ikke tilbage for at angive dem til Politiet, hvis de nægter at gaa "frivilligt".

Blandt de næsteste Internerede er isærligt Formanden for DSMF Afd. 15, Ove Petersen, Landsretssagfører Robert Mikkelsen, Ragnhild Andersen (Kvindernes Afd. 5) Arkitekt Edvard Heiberg og Fabriksinspektør Jarner. At den sidste er bekendt og mangeaarigt Medlem af det Radikale Venstre har ikke hindret Regeringen i at indespærre ham, mistænkt for Kommunisme !

+

I Overensstemmelse med Loven havde samtlige Internerede appelleret Byretsdommer Arthur Andersens Fængslingskendelse til Højesteret. Højesteretsdommer Troels Jørgensen lod Højesterets Ankenævn holde et Møde i Hemmelighed, hvor Kendelsen stadfæstedes, og de Interneredes Forsvarere, en kendt Højesteretssagfører fik intet at vide om det før Dagen efter, da han læste om det i Aviserne !

+

Efter Udsendelsen af et nyt Sanghæfte; "Danske Toner" er Alsang blevet meget populær over hele Landet og i alle Kredse. Politiet kan ikke lide det og i København, Vejle og Silkeborg er Arbejdere blevet fængslet for at have solgt Sanghæftet. De 4 Anklagede fra Silkeborg fik fra 3 Maaneders til 1 Aars Fængsel. "Hovedmanden" Snekker Johannes Hansen var kun i Stand til at oplyse Politiet om, at han havde faaet Sanghæfterne fra en ham ubekendt Person, hvorfor Efterforskningerne ikke naaede videre. I Silkeborg raader stor Harme over Dommene.

+

Karlsgaardarbejderne vandt deres Strejke. Den varede i 4 Uger og afsluttedes paa følgende Betingelser: 1. Der skulde afsiges ny Akkordkendelse, idet man erkendte, at Arbejdsgiveren bevidst havde løjet for Forligsnævnet angaaende Jordens Beskaffenhed. 2. Lønninger paa Arbejdspladsen skulde betales med tilbagevirkende Kraft efter den ny Pris. 3. Firmaet kan ikke fyre nogen, medmindre de har Anvisningskontorets Sanktion. 4. Alle Deltagere i Strejken eller Blokaden, som der ikke er Brug for paa Arbejdet, genindtræder straks i deres fulde Rettigheder i Arbejdsløsheds-kasse og ved Socialkontor. 5. For Arbejdsoptagelsen ydede Socialkontoret (i Esbjerg) 1 Maanedes Husleje, Lys og Gas samt en Uges Understøttelse til alle. 6. Sygekassekontingentet til Dato betaltes af Socialkontoret.

+

Tyskerne beslaglægger ikke blot Uldtæpper i Norge og andre Lande, men ogsaa i Danmark. Praktisk talt alle Landets Hospitaler har maattet udlevere Uldtæpper til Værnemagten. Amtssygehuset paa Frederiksberg saaledes ikke mindre end 20.000. Regeringen har godkendt dette nye tyske Krav og samtidig søgt at holde det skete hemmeligt.

+

I Kalundborg forsøgte Børneværnet at gribe ind i Anledning af, at en 14-aarig Skolepige saas meget sammen med tyske Soldater. Den tyske Øverstkommanderende i Byen lod meddele, at denne Indgriben var "uønsket", eftersom "tyske Soldater altid opfører sig saadan, at ingen behøver at være Frygt for, at der sker noget forkert"!

+

-8-

Bag paa et tysk Militærtog i Jylland var hængt en død Krage med en Flakat "Det er, hvad der er tilbage af den tyske Ørn". Tyskerne har udsat en Belønning for at finde Gerningsmændene.

+

Aarsagen til Generalløtnant Prior's Afgang: Han havde i Hemmelighed, uden Regeringens Vidende forhandlet med Tyskerne om at indkalde 30.000 danske Soldater, hvoraf de 15.000 skulde overtage en Del af Tyskernes Vagthold mod Englænderne i Danmark, de andre 15.000 skulde sendes til Østfronten. Dette blev dog Regeringen for groft, eller den vovede ikke af Frygt for Befolkningen at godkende det. Saa maatte Prior gaa.

+

En Skræder i Aabenraa leverede 20 flotte skrædersyede Uniformer til Fritz Clausens Sysselledere o. a. i København. De snød ham for en Del af Betalingen, og han har nu maattet anlægge Sag for at faa sine Penge. Men det falder ikke Regeringen ind bl. a. af denne Sag at tage Anledning til at straffe Overtræderne af Uniformsloven. De er jo Nazister og er altsaa aabenbart hævet over Loven.

+

Ved Børsmose (Henne Strand ved Varde) bygges Feriehjem til 30.000 tyske Soldater. I København bygges paa en vidunderlig smuk og god Byggegrund ved Emdrupvej en en meget stor tysk Skole.

+

Redaktøren af et Regeringsblad i Hovedstaden har faaet Forslag om, at hans Blad skal paatage sig et af de moderne Fadderskaber for et Dyr i Zoologisk Have. Han vakler mellem Kamaleonen og Bladlusen.

+

Fritz Clausens "Faggrupper" sprængte sig i sin Tid ud fra hans "Parti". Nu er de begyndt for sig selv som "Den nationalsocialistiske Fagopposition". Lederne er Tyven, fhv. Søfyrerbøder Asmussen, desuden Villy Geslin, som kalder sig "Metalarbejder", men i mange Aar har levet som Stikker og Provokator og faaet kontant agentlig Betaling af det politiske Politi - samt Bogtrykker Hammeke, Valby. Hvem der financierer dem, vides endnu ikke.

+

DE SAMVIRKENDE FAGFORBUNDS 7 PUNKTER

Regeringens og Rigsdagens Svar - og D.s.F.-Ledernes Handlinger

Den 20. August i Aar afsagde "Arbejds- og Forligsnævnet" Kændelse om, at uanset hvormeget Priserne stiger her i Landet, saa maa Arbejderne ikke faa Løntillæg. DsF's Formand Laurits Hansen kritiserede i stærke Ord saavel Kændelsen som Nævnets Formandskab. Den 26. August holdt DsF Repræsentantskabsmøde og herfra sendtes eenstemmigt en Henvendelse til Regeringen med 7 Krav:

1. at der gennemføres en ubetinget Fastholdelse af Priseniveauet, om fornødent gennem en Skærpeelse af "Lov om Priser m.v."
2. at der gennemføres en Pristalsudregning, der først og fremmest tager Hensyn til Priseniveauet paa de egentlige Livsfornødenheder, og er opbygget paa Grundlag af de af Krigen skabte Forhold.
3. at der ydes Arbejderne en Kompensation for de allerede indtraadte Prisstigninger.
4. at "Lov om midlertidige Forbrugsafgifter" enten ændres gennem en væsentlig Nedsættelse af Afgiften, eller at Loven helt bortfalder.
5. at "Lov om midlertidig Regulering og Fordeling af Arbejde" tages op til Revision med Hensyn til Betalingen af Lønskatten.
6. at den nuværende Fordeling af Rabatkort paa visse livsvigtige Fornødenheder udvides til at omfatte flere Personer og tillige udvides til ogsaa at omfatte Beklædningsgenstande og andre nødvendige Varer.
7. at Fremens Værdi hæves væsentligt i Forhold til fremmed Valuta.

Disse "7 Punkter" ligger paa Linje med Beslutningerne fra talrige Fagkongresser, først og fremmest Arbejdsmandenes, der yderligere havde forlangt, at "Nødhjælpsarbejdet" bliver aflønnet ordentligt og at Staten gør noget mere for de Arbejdsløse. Enhver erkender, at alle disse Krav var meget rimelige, ja meget beskædne, og det var med fuld Tilslutning fra hver eneste Arbejder i Danmark, at de blev stillet til Regeringen. Man kunde have ønsket dem suppleret med en kraftig Høsttilling til Regeringen om ikke at gøre flere, for Danmark skadelige Indrømmelser til Besættelsesmagten.

Stærke Ord fra Laurits Hansen

Henvendelsen fra DsF var Regeringen i Hænde den 27. August. Den blev aabenbart behandlet meget langsomt, og den 24. September holdt Laurits Hansen derfor paa Arbejdsmandskongressen en Tale, hvori han kritiserede Regeringens Søndrægtighed naar det gælder Krav fra Arbejdernes Side. Krav fra Storlandbruget behandles jo altid i Ekspresfart, Laurits Hansen erklærede, at "paa den Maade kan man ikke behandle danske Arbejdere, og hvis der ikke tages fat paa en anden Maade, kommer Samlingsregeringen paany at høre fra DsF." Han tilføjede, at "de Krav vi har stillet, maa betragtes som en Helhed, og det kan ikke nytte, at komme med Lapperier". Meget kraftigt sluttede han med at erklære: "Hvis vi fortsætter med Ff-tergiveness, risikerer den at blive misbrugt. Med Blødsønden og misforstået Demokratiisme naar vi intet!"

Siden denne Tale er der gaaet yderligere halvanden Maaned. Det er snart 3 Maaned siden de 7 Punkter fremsattes. Men siden den nævnte Tale har Laurits Hansen ikke haft noget at skulle have sagt, og Regeringen har ikke Offentligheden bekendt, "hørt mere fra DsF."

Men Regeringen har taget sin Stilling

Den har ganske vist ikke engang værdiget DsF et Svar. Men gennem Staunings "Fronttale" ved Rigsdagsaaabningen, gennem sine Lovforslag og gennem Finanslovdebatten i Folketinget har Regeringen givet utvetydig Besked om sine Planer.

PRISLOVEN bliver "skærpet" ved at Professor Sindballe gøres til Priskontrollens Leder. Han var i 1920 en af Liebo's Kup-Ministre. Han er Formand for en af de største kapitalistiske Banker, Handelsbanken. Han sidder i Snese af andre Aktieselskabs-Bestyrelser. At sætte ham til at beskytte Forbrugernes Interesser er som at sætte Ræven til at vogte Gæs.

PRISTALLET har man Planer om at forfalske yderligere, idet man lader forlyde, at saa kan der maaske fra April blive Tale om en delvis Lønregulering efter det igen forfalskede Pristal.

LØN-KOMPENSATION for de hidtidige Prisstigninger vil ikke blive ydet. Dette har Medlem af Forligsnævnets Formandskab, Professor Thorkild Kristensen erklæret i en "nationaløkonomisk" Tale, hvori han gentog som sin Opfattelse, at Arbejdernes Lønninger aldrig burde forhøjes.

FORLIGSNÆVNET er blevet forlænget. Samtlige Rigsdagens Socialdemokrater, ogsaa Fagforeningsfolkene, stemte for Forlængelsen. Hr. Thorkild Kristensen er derpaa af Kjærhø genudnævnt som Medlem af Formandskabet.

- 2 -

OMSÆTNINGSSKATTERNE er hverken afskaffet eller mildnet - men forhøjet betydeligt! Forhøjelserne er saa udemokratiske som muligt. F. Eks. er Forhøjelsen størst for de billige Cigaretter og Cigaretter, mens Skatten paa de dyre Cigaretter slet ikke er forhøjet! Af en Cigaret til 9 Øre, tager Staten nu 6 Øre i Skat!

NØDHJÆLP SARBEJDS-LOVENS skandaløse Lønningsbestemmelser agtes ikke ændret. Derimod stilles i Udsigt, at LØNSKATTEN muligvis vil bortfalde fra April. Men til den Tid har den ogsaa allerede givet Statskassen Dækning for Udgifterne til Arbejdsfordeling omtrent 3 Aar frem i Tiden.

RABATKORTENE er udvidet til at omfatte flere Personer". Nu faar nemlig ogsaa Millionærer Tøjrabatkort til Børn! Der loves Smør-Rabatkort til mindrebedemlede. Men Pengene hertil skal skaffes til Veje ved en ny glubende indirekte Skat paa Industrismør og Industrisukker, hvilket igen medfører Varefordyrelser, der mere end opsluger Fordelen ved Rabatkortene. Og dette, skønt Statskassen svømmer af Penge - der var over 100 Millioner i rent Overskud i det afsluttede Finansaar!

KRONEHELVING eller andre Foranstaltninger, som kunde regulere Prisniveauet, bliver der ikke noget af. Men som Staten fordyrer Priserne gennem indirekte Skatter, saadan gør Kommunerne. Københavns Komme tjener aarligt over 9 Millioner paa Gasforbruget. Og naar den storkøbenhavnske Mælkeordning endelig til December træder i Kraft - saa stiger Spandemælksprisen, mens den meget beskedne Nedsættelse af Flaskemælksprisen delvist ophæves ved et nyt Budpengesystem! Samtidig med alt dette er der Mangel paa de almindeligste Livsfornødheder endog paa Levnedsmidler, og man mærker ikke til Vilje fra Myndighedernes Side til at forandre dette Forhold.

Endelig har Stauning under Finanslovedebatten givet Besked om Regeringens nationale - eller rettere: unationale Politik ved kraftigt at understrege, at efter Regeringens Mening skal Danmark underordne sig Tyskland, hjælpe Tyskland at vinde Krigen og saa sætte sin Lid til den tyske "Nyordning" af Europa.

Hvad gør saa De Samvirkendes Ledere?

De har jo gennem Regeringens nævnte Handlinger faaet klart Svar paa deres 7 Punkter. Men hvis Arbejderne har troet, at Laurits Hansens stærke Ord betød noget, maa de tro om igen! For Laurits Hansen og de andre DsF-Ledere har altfor travlt med noget, der for dem er vigtigere: med at bekæmpe og "udrense" alle faglige Tillidsmand, der ikke kan lide. Med at stemple dem som Kommuniste og hjælpe Politiet og Gestapo at faa dem sat i Koncentrationslejr!

Den 17. September holdtes der Formandsmøde i DsF. Det beskæftigede sig ikke med Kampen for de 7 Punkter. Men efter kraftige Trusler fra Laurits Hansen vedtoges det (idet kun et Mindretal af de tilstedoverende deltog i Afstemningen!) at "opfordre" Kommunisterne til at nedlægge deres Tillidsposter. Derefter har Forbundsledere og HIPA-Folk i de fle-

ste Forbund med alle Midler - selv de mest smudsige - søgt at faa afsat de medlemsvalgte Tillidsmænd, der hele Tiden har protesteret mod Samlingsregjeringens arbejderfjendske Politik og bl.a. kraftigst har understøttet de 7 Punkter. I mange Tilfælde nøjes man ikke med at true saadanne Tillidsmænd med, at de bør gaa "frivilligt" ("For ellers bliver I jo sendt til Horscrød!"), men man angiver dem direkte eller indirekte til Politiet som "Kommunister":

Der er mange Beviser for, at dette er sket. Iøvrigt ved jo enhver, at Politiet ikke kan vide Besked med, hvilke politiske eller faglige Anskuelser, Fagbevægelsens enkelte Medlemmer eller Tillidsmænd og -kvinder har. Kun hvis der er Folk i Organisationerne, der direkte eller indirekte underretter Politiet, kan det komme til at berøve flere Fagforeningsfolk Friheden. Og det er ikke kun dem, der indtil 22. Juni stod i Kommunistisk Parti, man lader arrestere, men alle, som de reformistiske Ledere har et Horn i Siden paa, er man ude efter, alle som af ærlig Vilje har gjort en Indsats for deres Kammerater!

Hvorlænge skal dette blive ved?

Hvorlænge endnu finder danske Arbejdere sig i, at deres Ledere, som er valgt til og faar deres høje Lønninger for at varetage Medlemmernes Interesser, paa den Maade forrader dem, ja at en Del af dem endda bliver Angivere? Nu maa man paa Klubmøder og Generalforsamlinger forlange af DSF-Lederne, at enten organiserer de Kampen for de 7 Pkt. og renser deres egne Rækker for Gestapoagenter - eller ogsaa maa de forsvinde! Vore faglige Organisationer er saa stærke, at ethvert rimeligt Krav kan gennemføres. De, der i denne tunge Tid for Arbejderne og for Landet svigter Arbejderklassens, Fagbevægelsens og Danmarks Sag, de kan være forvisset om, at der kommer en Afregningens Dag - og saa skal deres Synder og Forræderier blive vurderet og dømt efter Fortjeneste!

Midt i November 1941

FAGFORENINGSMANDEN

1. November 1941.

Berziny

Kammerat!

Historiens største Opgør mellem Fremskridt og Reaktion er gaaet ind i sin femte Maaned. - Kammerat Stalin understregede i sin Tale to udslaggivende Faktorer i denne Kamp - Den røde Arme og Folkene i de besatte Lande. - Du ikke alene tilhører den sidste, men er som Kommunist Medlem af dens Avantgarde. Du har frivilligt valgt din Plads i den forreste Front og dermed forpligtet dig til, idag, hvor den er i Ildlinien, at gøre dit yderste.

Paa Østfronten - i det europæiske Bagland mister mange Partikammerater og andre Frihedskæmpere hver Dag Livet som Offer for Fascismen. Derfor kan "Nervøsitet" og Kujoneri ikke tolereres hos den, der fortsat vil regnes som Medlem af D.K.P. og respekteres som Kommunist. Den Tid vil komme, hvor Danmark paa en voldsommere Maade end i Øjeblikket vil blive hvirvlet ind i Begivenhederne. Om Befolkningen da vil være i Stand til at løse sin Opgave afhænger i høj Grad af, om de socialdemokratiske Lederes og andre Nazihaandlangeres Indflydelse er formindsket, om vort Partis Indflydelse er forstærket. Det afhænger af dig - af din Aktivitet og Indsats idag. Ved Uddeling af

Flyveblade

og Salg af Pjecer el. lign. maa hvert Medlem tage sin Tørn. Forsøg paa at lade andre om det for selv at "hytte Skindet" er gemen Usselhed og stempler sin Mand (hvis det Udtryk kan bruges i dette Tilfælde). Det sammen gælder angaaende

Salg af Mærker.

Uden Økonomi kan Partiet ikke eksistere og arbejde. Jo flere Penge, der skaffes, jo bedre kan Organisationen befestes, jo mere kan vi udgive, jo større bliver vor Indflydelse. Altsaa kort sagt: Penge er det første fornødne! Enhver Kammerat maa sælge Mærker i Løssalg til Sympatiserende og i det hele taget til Folk, som ønsker at hjælpe Landet til Selvstændighed, og ellers forsøge at skabe sig en Kreds af faste ugentlige eller maanedlige Aftagere af Mærker. - Vær med til at skaffe

Forbindelser.

Partiets Eksistens skal ikke alene føles i København, Horsens og andre Steder, hvor der længe har været Afdelinger. Med vort Materiale maa vi nu ud overalt. Det kan kun ske ved Medlemmernes Hjælp. Har du en Fætter, Kammerat eller gammel Bekendt i Nørrebro, Faaborg eller andre Steder (ikke mindst i Ungdomsløjrene) saa aflever hans Adresse til nærmeste Ledelse, der vil sørge for at vedkommende faar tilsendt, hvad Partiet udgiver. - Partiets voksende Popularitet er en Garant for, at der kan sælges

Litteratur

til Folk, som ikke tidligere har interesseret sig herfor. Den stærke Interesse for Sovjetunionens Kamp mod Fascismen skaber især Grundlag for et forøget Salg af

"SOVJETUNIONENS KOMMUNISTISKE PARTIS HISTORIE".

Hvis interesserede gerne vil vide noget om Sovjetunionen, saa anbefal dem at købe denne Bog. Du er Manden, der kan skaffe den ved at henvende dig til nærmeste Ledelse.

Enhver maa gøre sig klart, at Kampens Udfald ikke afgøres alene paa Østfront-
en - men overalt i Almindelighed - i de undertrykte Lande i Særdeleshed. Bl.a.
afgøres den, hvor du staar og gaar. Illussioner om, at den røde Arme alene klarer
Problemerne for os hører ingen Steder hjemme. At knytte Hænderne i Lommen i Harme
over Fascismens barbariske Fremturen, over Socialdemokratiets Forræderi, er et
daarligt Svar. Det eneste værdige er **A k t i v i t e t**. Husk - at jo mere Sved, der
ofres idag, jo færre Ofre skal bringes senere.

Med kammeratlig Hilsen

D. K. P.

Distriktsledelsen

Per Jensen

6/11. 1941

Til Afdelingsledelsen.

Opraabet i Anledning af 7. November skal udddeles offentligt 7.-11.-ds.

Cirkulæret af 1. Nov. er fortroligt og maa kun læses af Medlemmer. Det skal ikke cirkulere imellem dem; men Afdelings- eller Gruppelederne maa gaa rundt med det og efter endt Gennemlæsning diskutere Indholdet med Medlemmer og drøfte med dem hvilke Chanser, de har, der kan udnyttes. Det bør være en Selvfølge, at Lederen medbringer Mærker, saaledes at han eller hun kan forsyne Ledlemmerne eller supplere deres Beholdning op. Saavel 1- som 2 Kronesmærkerne maa sælges til Udenforstaaende. Der findes ikke ~~et~~ eet Medlem, der ikke har Chanser for at afsætte Mærker til Støtte for Partiets Arbejde, paa staar enkelte Medlemmer det modsatte, er det baseret paa en forkert Indstilling som ikke er forsøgt ændret i Praksis (en Undtagelse danner maaske enkelte Husmødre).

Det er en levende Sektion af komitern med haardt arbejdende Medlemmer, der er Brug for i de forskellige Lande i Dag. Frygtløse Folk der med sammenbidt Energi gaar løs paa Vanskelighederne for at overvinde dem. Lederne har et stort Ansvar. Af dem kræves der en stor personlig Indsats for at styrke, udvide og befæste D. K. F. og dets Indflydelse. At nogle Medlemmer muligvis ikke er tilfredsstillende, maa ikke faa den ~~småeste~~ ledende Kammerat til at miste Lodet og give op. Tværtimod stiller et saadant Forhold endnu større Krav til ham. Ved Samtaler og ved at udvise et godt Eksempel maa de ledende gøre eventuelle Medlemmer til bedre Kommuniste, end de er i Dag.

Der maa gøres Anstrengelser for at drage gode Sympatiserende ind i Arbejdet. Hvad disse angaar, kan de ~~ikke~~ efter at have arbejdet sammen med os et et Stykke Tid blive Medlemmer af Partiet. Dette manifesteres under de nuværende Forhold ikke ved, at de faar udstedt Ledlemsbog, men ved, at de deltager i eventuelle Møder og behandles som Medlemmer i Almindelighed. Ved Optagelse af saadanne nye Medlemmer maa naturligvis den største Forsigtighed udvises.

Hvad Litteratur angaar, fremskaffes den ved Henvendelse til BL. Især maa man interessere sig for Salg af S. U. K. F.s Historie, der faas for en Pris af Kr. 2,00.

Forbindelser, der skaffes af Medlemmerne, skal afleveres til BL. der sørger for det videre fornødne.

Ikke mindst Afdelingslederne maa gøre sig klart, at der bl. a. især er tre Ting, Partiet har Brug for. Det er ENERGI, ENERGI og atter ENERGI!

Med kommunistisk Hilsen

Danmarks kommunistiske Parti

Distriktsledelsen.

7. NOVEMBER - NUMMER

Tale holdt af Formanden for Sovjetunionens Forsvarskomite,

Kammerat J. V. STALIN

paa Moskva-Sovjets festlige Møde den 6. November 1941 i

Anledning af 24 Aars Dagen for den store socialistiske Oktoberrevolution

Kammerater!

24 Aar er gaaet siden den Dag, hvor Oktoberrevolutionen sejrede, og Sovjetmagten blev oprettet i vort Land. Vi staar nu paa Tærskelen til det 25. de Aar af Sovjetmagtens Eksistens.

Sædvanligvis bliver der paa Aarsdagen for Revolutionen gjort op for de Aar, der er gaaet, og for Sejrene i vor fredelige Opbygningsarbejde. Dette lod sig ogsaa meget vel gøre i Aar, thi vort fredelige Opbygningsarbejde viser ikke blot en Vækst Aar for Aar, men ogsaa Maaned for Maaned. Hvad det er for store Sejre, vi har vundet, kender ikke blot vore Venner til, men ogsaa vore Fjender.

Men det sidste Aar har ikke blot været et fredeligt Opbygningsaar, men et Krigens Aar for Sovjetunionen, et Aar hvor vi maatte tage Kampen op mod de tyske, fascistiske Overfaldsmænd. Kun de første 6 Maaned af dette Aar kunde vi fortsætte vort fredelige Opbygningsarbejde. De næste 4 maaneder maatte vi føre Kampen mod de tyske Imperialister. Krigen har betydet et Vendepunkt for os. Krigen har indskrænket og i nogle Henseender standset vort fredelige Opbygningsarbejde. Krigen har forvandlet vort Land til en militær Lejr til Understøttelse for Fronten, for vor Røde Hær og Flaade.

Dermed er den fredelige Opbygnings Periode forbi. En Periode af Befrielseskrig mod den tyske Fascisme er begyndt. Den har allerede strakt sig over de første 4 Maaned af dette Aars andet Halvaar.

Resultaterne af 4 Maaneders Krig

Jeg har allerede understreget i en af mine Taler ved Krigens Udbrud, at denne Krig har skabt en vanskelig Situation, som indebærer en alvorlig Fare for vort Land. Det er nødvendigt at forstaa og erkende dette. Hele vort Arbejde maa lægges om med Henblik paa Krigen. Og jeg maa understrege, at denne Fare ikke paa nogen Maade er blevet mindre for vort Land, men er vokset alvorligt. Overfaldsmændene har besat det meste af Ukraine, Hviderusland, Moldavien, Litauen, Letland og Estland samt en Række andre Egne. Fjenden staar i Donetsbækkenet og foran Leningrad og Moskva. Fascisterne plyndrer vore Byer og Landsbyer, som er opstaaet ved vort arbejdende Folks Slid. De voldtager og skænder vort Lands fredelige Indbyggere. De skaaner hverken Gamle, Kvinder eller Børn. Mange af vort Lands Indbyggere stønner under det fascistiske Aag, mange har maattet udgyde deres Blod. Og Kampene fortsætter. Fjenden standser ikke trods sine vældige Tab. Hans Soldaters Blod betyder intet for ham. Stadig nye Styrker kastes til Fronten. Alle Kræfter har han sat ind for at erobre Leningrad og Moskva, for han ved, at naar Vinteren engang kommer har den ikke noget godt at bringe ham.

Vi har i de forløbne Krigsmaaned lidt tunge Tab. De udgør 350.000 Faldne, 378.000 Savnede og 1.020.000 Saarede. Men Fjenden har i samme Tidsrum mistet mere end 4½ Million i Dræbte, Saarede og Tilfangetagne.

Hvad er da Resultaterne af 4 Maaneders Krig? Der kan ikke herske nogen Tvivl om, at den tyske Hær er blevet svækket i betydelig højere Grad end vor Røde Hær, skønt denne først lige har naaet sin fulde Styrke.

De tyske Fascisters Føljvurderinger

Da de tyske Fascister begyndte deres Overfald paa vort Land regnede de bestemt med at afslutte Krigen paa 6 Uger, at trænge frem til Ural paa kort Tid og tvinge vort Land til Underkastelse. Kendsgerningerne har vist, hvor letsindige og ubegrundede disse Forventninger var. Denne vanvittige Plan har vi endeligt bragt til at strande! (Bifald)...

Hvornød regnede da de fascistiske Strateger, da de planlagde Overfaldet paa vort Land? De regnede med, at Lynkrigen, som havde vist sig saa resultatrig i Vesteuropa, ogsaa kunde anvendes mod os. Denne Opfattelse var baseret paa en Række Fejlvurderinger af Situationen.

Fremfor alt tog Fascisterne Fejl ved at tro, at de kunde skabe en almindelig Koalition mod Sovjetunionen ved at skræmme de herskende Klasser i USA og England med Revolutionens Spøgelse. De tysk-fascistiske Politikere troede, at Storbritannien vilde lade sig skræmme af Revolutionens Spøgelse. De troede, at det vilde gaa ligesom overfor Frankrig,

- 2 -

hvor denne Politik havde vist Resultater, idet deres regerende Klasse netop havde ladet sig skræmme af Revolutionens Spøgelse. Den ikke ubekendte Hess blev egentlig sendt til England for at foreslaa England og USA at slutte sig til det almindelige Antisovjetfelttog. Men de tyske Fascister havde alvorligt forregnet sig. (Bifald) .... Trods Hess' Anstrengelser undlod England og USA ikke blot at slutte sig til Antisovjetfelttoget, og Sovjetunionen blev ikke blot ikke isoleret, men fandt tværtimod nye Allierede i Storbritannien, USA og de af de tyske Fascister okkuperede Lande.

Hitlers Metode med at true med Revolutionens Spøgelse havde udtømt sine Muligheder og forvandlede sig i sin fuldstændige Modsetning. Dette vil blive af Betydning for Krigens videre Forløb.

For det andet regnede de tyske Fascister med, at Sovjetunionen ikke var stabil, at Sovjetstyret ikke var stabilt. De troede, at Sovjetunionen efter de første alvorlige Slag og de første Nederlag vilde bryde sammen, at det vilde komme til indbyrdes Kampe og Opstande, og at Landet vilde falde i Stykker i sine Bestanddele. Dette skulde saa lette dem deres Fremtrængen til Ural.

Men ogsaa i denne Henseende havde Tyskerne fuldstændig regnet fejl. Overfaldet paa vort Land har ikke svækket, men tværtimod styrket Forbundet mellem Arbejdere og Bønder og Venskabet mellem Sovjetunionens Folkeslag. (Bifald) Ja mere endnu: det har forvandlet Familien af Sovjetfolk til en Blok, der uselvsk støtter vor Røde Hær og Røde Flaade i Kampen. Aldrig har vor Hær været saa fast forbundet med Folket. (Bifald)

Det er meget sandsynligt, at enhver anden Stat, som var blevet udsat for saadanne Slag som vi, ikke havde bestaaet Prøven, men var brudt sammen. Men naar saa Sovjetstyret har bestaaet Prøven, saa betyder det, at Sovjetsystemet er det stærkeste System. (Bifald)

De tyske Fascister regnede endelig med, at den Røde Hær og den Røde Flaade var svage. De troede, at den tyske Hær og Flaade kunde rende vore Styrker over Ende, slaa dem og saaledes sikre sig uhindret Fremrykning. Men ogsaa i denne Henseende har Tyskerne regnet alvorligt Fejl og ganske undervurderet vor Hær og Flaade. Skønt vor Hær og Flaade er ung, skønt vor Kaderarme og -flaade kun har Krigserfaring fra 4 Maaneders Kampe, hvor Tyskernes Kaderarme og -flaade har fra 2 Aars Krig, har de dog vist sig Modstanderen voksen. For det første er Moralen i vor Hær og Flaade højere end i den tyske. Vor Hær og Flaade kæmper for sit eget Land mod fremmede Erobrere, mens Tyskerne fører en Erobringskrig for at plyndre fremmede Lande. Der kan ikke herske nogen Tvivl om, at den Ide at kæmpe for sit eget Land maa frembringe og faktisk har frembragt stor Heroisme i vor Hær, mens den Ide at erobre og udplyndre andre Lande, hvad Tyskerne faktisk fører Krig for, maa frembringe og faktisk har frembragt Korrumpation af den tyske Hær, berøve den ethvert moralskt Rygstød og gøre den til en Hær af professionelle Røvere.

For det andet: Idet de fjendtlige Hære avancerer, fjerner de sig fra det tyske Bagland, de maa slaa sig ned i fremmede Omgivelser og skabe sig et nyt Bagland i et Omraade, der til og med stadig bliver forstyrret af Partisaner, mens vore Hære derimod opererer i hjemlige Omgivelser, uophørligt bliver understøttet af Baglandet og stadig kan faa Forsyninger.

Det er Grunden til at vor Hær er stærkere end man troede, mens den tyske Hær er svagere end man skulde formode efter dens egne Prædiker.

Og vor Hær bliver stadig stærkere. Det viser Forsvaret af Leningrad og Moskva. Det viser de nye Mængder af Sovjetsoldater, som bliver og er blevet uddannet. Vi har allerede oprettet 30 nye Divisioner. Tusinder af Flyvere, Infanterister etc. strømmer ind i vore Rækker....

Der er ingen Tvivl om, at disse Omstændigheder paa Forhaand har dømt Fascisterne til et uundgaaeligt Nederlag. Men der er foruden disse gunstige Omstændigheder ogsaa en Række ugunstige Omstændigheder for den Røde Hær, som har ført til, at den har lidt midlertidige Nederlag og har maattet trække sig tilbage.

Aarsagene til den Røde Hærs midlertidige Nederlag
Hvori bestaar disse ugunstige Forhold? Hvori ligger Aarsagene til den Røde Hærs midlertidige militære Nederlag?

En af Aarsagene til den Røde Hærs midlertidige Nederlag bestaar i, at der paa det nuværende Tidspunkt ikke eksisterer nogen anden Front. Der eksisterer ikke nogen Hær fra Storbritannien eller USA, der med sine Tropper kæmper paa det europæiske Kontinent. Tyskerne behøver saaledes ikke at have Tropper, der fører Krig paa to Fronter, baade i Vest og Øst. Det betyder, ifølge deres Führers egne Ord, at de har faaet Lejlighed til at kaste alle deres Tropper mod os, idet de føler sig sikre i Vest. Situationen er den, at vort Land fører sin Frihedskamp alene uden nogen- somhelst militær Hjælp, mens vi imod os har Tyskernes, Finnernes, Rumæner-

- 3 -

nes, Italienernes og Ungarernes forenede Styrker. Tyskerne praler af deres midlertidige Sejre og paastaar, at deres Hære til enhver Tid alene var i Stand til at besejre den Røde Hær og slaa Sovjetunionen. Men Tyskernes Erklæringer er tomt Praleri, thi i saa Tilfælde vilde det være ufatteligt, at Tyskerne følte sig tvunget til at ty til Finnernes, Rumænernes, Italienernes og Ungarernes Hjælp mod den Røde Hær. Der er ingen Tvivl om, at Manglen paa en anden Front paa det europæiske Kontinent, som utvivlsomt vil komme i den nærmeste Fremtid (Stormende Bifald), vil forbedre vor Stilling betydeligt til Ødelæggelse for de tyske Hære.

En anden Aarsag til vore midlertidige militære Nederlag skyldes Manglen paa Tanks og delvis paa Flyvemaskiner, som i den nuværende Krig er af afgørende Betydning. Kvaliteten af vor Luftvaaben har vist sig at være det tyske overlegent, og vore Sovjetflyvere har indlagt sig stor Ære og Berømmelse i deres Kamp. (Bifald) Men vi har noget færre Flyvemaskiner end Tyskland.

Vore Tanks overtræffer ligeledes de tyske Tanks i Kvalitet, og vore Artillerister har med store Resultater bekæmpet Fjendens Tankvaaben, og har mere end een Gang kastet Fjenden tilbage. (Bifald). Men Tyskerne har stadig nogle Gange flere Tanks end vi. Deri bestaar Hemmeligheden ved den tyske Hærs midlertidige Sejre. Man kan ikke sige, at vor Krigsindustri arbejder daarligt, tværtimod producerer vor Tankindustri ikke faa Tanks, men Tyskerne producerer mange flere Tanks, idet de ikke blot udnytter deres egne Fabriker, men ogsaa Fabrikerne i Tjecoslovakiet, Belgien, Holland og Frankrig. Uden denne Omstændighed vilde den Røde Hær for længe siden have knust den tyske Hær. (Bifald)

Der er kun eet Middel til at reducere Tyskernes Overlegenhed i Tanks, og det er radikalt at forøge vor Vaabenproduktion. Det vil grundlæggende forbedre vor Stilling. Det bestaar ikke blot i at forøge Produktionen af Tanks, men ogsaa Produktionen af Flyvemaskiner til Bekæmpelse af Tanks, Antitankgeværer, Antitankkanoner, Antitankgranater og Minekastere, Bygning af endnu flere Tankfælder, kort sagt alle Slags Antitankvaaben. Det er Opgaven, der staar for os nu. Vi kan opfylde denne Opgave, og vi maa opfylde den, koste hvad det vil. (Bifald)

Hvad er Hitleristernes Parti ?

De tyske Overfaldsmænd bliver sædvanligvis kaldt Fascister, men det viser sig, at de foretrækker at kalde sig selv Nationalsocialister. De vil paastaa, at Hitlerpartiet, de tyske Aggressorers Parti, som udplyndrer Europa er et socialistisk Parti. Men hvad kan der være til fælles mellem Socialister og de brutale Hitlerister, som plyndrer og undertrykker Europas Folk ?

Kan man kalde Hitleristernes Parti et Parti af Nationalister? Nej, det er ikke muligt. Det er ikke et Parti af Nationalister, men af Imperialister. I Begyndelsen, da de kun samlede tyske Omraader, Rhinlandet, Østrig etc. kunde man med en vis Grund betragte dem som Nationalister, men efter at de er begyndt at slavelægge europæiske Nationer, Tjekkerne, Slovakkerne, Nordmandene, Danskerne, Hollanderne, Belgierne, Franskmandene, Serberne, Grækerne, Ukrainerne, Hviderusserne og de baltiske Folk hørte det op med at være et nationalistisk Parti og blev et imperialistisk Parti. Hitleristernes Parti er et Parti af Imperialister, og der findes ikke grusommere blandt alle Verdens Imperialister.

Kan man betragte Hitleristernes Parti som et socialistisk Parti? Nej, det er umuligt. Det er et Parti af svorne Fjender af Socialismen. Det er de værste Reaktionære og Sorthundredefolk, som berøver Arbejderklassen i de europæiske Lande de elementære demokratiske Rettigheder. De siger nok, at England og USA er plutokratiske Stater, men England og USA ejer elementære demokratiske Friheder. De har Fagforeninger, der findes Arbejderpartier, der bestaar et Parlament, men i Tyskland findes ingen saadanne Institutioner... Hitlerregimet er en Kopi af det reaktionære Styre, der herskede i Rusland under Tsarismen, der som bekendt paa nøjagtig tilsvarende Maade undertrykte Arbejderne og Bønderne, berøvede de Intellektuelle deres Rettigheder.

Hitlerpartiet er et Parti af Fjender af de demokratiske Friheder. Fascismen er et middelalderligt, reaktionært Styre, der støtter sig paa Sorthundredeprogromer. Hvorfor kalder de sig da Nationalsocialister? De gør det for at bedrage Folkene, for at skjule deres imperialistiske Maal under Nationalismens og Socialismens Fane.

De tyske Fascister har ønsket en Ødelæggelseskrig
Hitler benyttede sig af ethvert Middel for at erobre Herrødommet over Verden og skabe et tysk Imperium. For at opnaa dette maa han fremforalt udsløtte de slaviske Folk, dvs. alle Russere, Tjekker, Slovakker, Polakker, Serbere og Bulgarere. Han erklærer, at Mennesket fra Fødselen er saadan,

- 4 -

at det kun kan regeres ved Vold. Naar man vil styre Mennesker maa man lyve, forraade og dræbe. Dræb enhver, som er imod os sagde Goering, dræb, dræb. Jeg befrier Menneskene, siger Hitler, fra det nedvardigende Fantasifoster, som kaldes Sandheden, men jeg vil ikke lade mig binde af moralske Betragtninger.

I en Ordre fra den tyske Overkommando, dateret 25. September, som forefandtes hos en falden Underofficer fra det 4. Infanteriregiment hed det: "Ilden skal aabnes mod enhver Russer, saasomt de er paa 600 m's Afstand. Russen maa forstaa, at han har at gøre med en beslutsom Fjende, som ingen Naade giver". I en anden Ordre, der er forefundet, hed det: "Du skal hverken have Hjærte eller Nerver. Begge Dele er unødvendige i Krig. Dræb enhver Russer, og gør ingen Undtagelse om det drejer sig om Børn eller Kvinder. Dræb, derved redder du Tyskland fra Undergang, og du vil sikre din Familjes Fremtid og indlægge dig evig Berømmelse."

Her har vi Hitleristernes Program, som det er nedlagt i Partiets og Overkommandos Instruktioner. Det er et Program skrevet af Folk, der er sunket ned til et dyrisk Standpunkt. Og disse Folk, som mangler Samvittighed og Ære, som har mistet enhver Moral, er det, der har den Frækhed at ville udsløtte den store russiske Nation, den Nation, som har fostret Plekhanof og Lenin, Tschornytschefski, Puschkin og Tolstoj, Glinka og Tschai-kofski, Gorki og Tschekhof, Pavlof, Mitschurin, Rjepin, Suvorof!

De tyske Overfaldsmænd ønskede at faa en Ødelæggelseskrig! Vel; hvis de ønsker at faa en Ødelæggelseskrig, saa skal de faa det! (Langvarigt Bifald) Fra nu af er det vor Opgave; det er Opgaven for alle Sovjetunionens Folk, det er Opgaven for alle Soldater, Kommandører og politiske Ledere at udrydde hver og en Fascist, der har vovet sig over vore Grænser, at tilintegøre dem til sidste Mand. (Langvarigt Bifald) Ingen Naade for de tyske Overfaldsmænd! (Bifald) Død over de tyske Okkupanter! (Langvarigt Bifald) Tilintetgørelsen af de tyske imperialistiske Hære er uundgaaelig. De har oplevet en dybtgaaende moralsk Degradation, de har mistet ethvert menneskeligt Ansigt og er sunket ned paa det dyriske Stadium.

Allerede denne Omstændighed dømmer dem til Undergang, men deres uundgaalige Sammenbrud er ikke blot afhængigt af moralske Faktorer: Der er tre vigtige Faktorer til, som gør deres Sammenbrud uundgaaligt inden for en nær Fremtid. (Bifald)

Tre Faktorer, der gør Fascisternes Sammenbrud uundgaaligt
 For det første: Det imperialistiske Hitlertysklands Instabilitet, Instabiliteten af den "ny Orden" i Europa. Det fascistiske Tyskland har slavlagt Europas Folk fra Frankrig til Sovjetbæltikum, fra Norge, Danmark, Belgien og Holland til Sovjethviderusland, Balkan og Sovjetukraine: De har berøvet Folkene deres elementære-demokratiske Rettigheder, de har berøvet dem deres Ret til at raade for deres egen Skæbne! De har berøvet den Korn, Kød og Raastoffer; De har gjort dem til rene Slaver som især i Polen og Tjekkosllovakiet. De opretter et Styre, som hviler paa det Grundlag, at Tyskland skal beherske hele Verden. Det er hvad de kalder den "ny Orden" i Europa. Men hvad Slags Grundlag er det? Hvad er det for en "ny Orden"? Kun de mest indskrænkede Hitlerister kan ikke indse, at denne "ny Orden" paa dette Grundlag er en Vulkan, som hvert Øjeblik kan bryde ud og begrave det imperialistiske Tyskland under sine egne Ruiner. De henviser til Napoleon. Hitler handler som Napoleon gjorde. Hitler er i alt muligt lig Napoleon. Hertil er at sige: For det første er det i den Forbindelse værd ikke at glemme Napoleons endelige Skæbne. For det andet er Hitler ikke mere lig Napoleon, end en Killing er lig en Løve (Latter. Bifald) Thi Napoleon kæmpede mod Reaktionen og støttede sig paa Fremskrittets Kræfter, mens Hitler derimod støtter sig paa Reaktionen i Kamp mod Fremskridtets Kræfter. Kun de mest indskrænkede Hitlerister kan ikke indse, at de trælbundne Folk i Europa vil føre deres Kamp videre og rejse sig mod Hitlertyranniet. Og hvem kan tvivle paa, at Sovjetunionen, Storbritannien og USA vil yde deres fuldstændige Understøttelse til Europas undertrykte Folk i deres Frihedskamp mod Hitlertyranniet? (Bifald)

For det andet: Det tyske Bagland er ikke stabilt! Saa længe Hitler kunde foregive, at han kæmpede for Ophævelsen af Versaillestraktaten, der sønderlemmede Tyskland, kunde han vinde det tyske Folk for den tyske Genrejsnings Ideal. Men nu, hvor Kampen gaar ud paa at erobre fremmed Jord og undertvinge andre Folk, hvor han aabent viser sine imperialistiske Maal, har han bevirket, at Tysklands Folk ligesom Sovjetunionens Folk er blevet svorne Fjender af det nuværende Tyskland. Et dybt Omsving er sket, Folket er mod en Fortsættelse af Krigen og er for at gøre Ende paa Krigen. Mere end 2 Krigsaar har det tyske Folk oplevet, Millioner af Menneskeliv er gaaet tabt. Sult, Elendighed og Epidemier raader i Tyskland. Fjendskabet mod Tyskland vokser overalt, alle europæiske Folk bliver til Fjender af Tyskland. Kun de mest indskrænkede Hitlerister kan

.. 5 ..

ikke indse, at ikke blot de undertrykte, europæiske Lande er en Vulkan, men ogsaa det tyske Bagland er en Vulkan, der naarsomhelst kan bryde ud og tilintetgøre Hitlers Tyskland.

For det tredje: Koalitionen mellem Sovjetunionen, Storbritannien og USA mod de tyske fascistiske Imperialister, det Faktum at Storbritannien, USA og Sovjetunionen har forenet deres Kræfter i en fælles Kamp mod Hitlerimperialismens Udslættelse som Maal. Den moderne Krig er en Motorernes Krig. Krigen vil blive vundet af den Part, der besidder en afgørende Overvægt i Produktion af Motorer. Hvis USA, England og Sovjetunionen forener deres Kræfter, saa vil vi tilsammen have en tre Ganges Overvægt over Tyskland i Produktionen af Motorer. Det er en af de grundlæggende Aarsager til at Hitlers Røverimperialisme uundgaaligt vil bryde sammen. Paa Tremagtskonferencen, der for nyligt afholdtes i Moskva under Deltagelse af Storbritanniens Repræsentant Hr. Beaverbrock og USA's Repræsentant Hr. Harriman, blev det planlagt hvorledes vort Land systematisk skulde forsynes med Tanks og Flyvemaskiner. Som bekendt er Forsyningerne af Tanks og Flyvemaskiner allerede begyndt at indtræffe. Allerede tidligere har Storbritannien forsynet vort Land med Raastoffer, som vi manglede, især Aluminium, Bly, Tin, Nikkel og Gummi. Naar dertil føjes det Faktum, at USA for faa Dage siden har overladt Sovjetunionen et Laan paa 1 Milliard Dollars, saa kan man med Sikkerhed sige, at Koalitionen mellem de tre Stor-

magter er en reel Ting (stærkt Bifald). Den vil vokse og vedblive at vokse i Styrke til Gavn for vor fælles Befrielses-sag. Det er de Faktorer, der betinger den tyske Fascismes uundgaaelige Undergang.

Vore Opgaver

Lenin skelnede mellem to Slags Krige: Erobringskrige, dvs. uretfærdige Krige, og Befrielseskrige, retfærdige Krige. Tyskland fører nu en uretfærdig Krig, som gaar ud paa at erobre fremmed Territorium og undertrykke andre Folk. Derfor maa alle ærlige Mennesker rejse sig mod de tyske Røvere, som mod Fjender. Sovjetunionen og dens Allierede fører derimod en retfærdig Krig til Forsvar for sit Land og for at befri Folkene fra Hitlertyranniet. Derfor maa alle ærlige Mennesker understøtte Sovjetunionens, Storbritanniens og de andre Forbundsfallers Hære, som Befrielseshære. Vi har ikke og kan ikke have Erobring af fremmed Territorium eller Underkuelse af fremmede Folk som Krigsmaal, det gælder baade paa europæisk og asiatisk Territorium, og det indbefatter ogsaa Iran. Vort første Maal er at befri vort Territorium og vore Folkeslag for det tyske, fascistiske Aag. Vi har ikke og kan ikke have som Maal at undertrykke de slaviske og andre undertrykte Folk i Europa, som venter Hjælp af os. Vort Maal er at hjælpe disse Folk i deres Befrielseskamp mod Hitlers Tyranni og saa sikre dem Mulighed for i fuldstændig Frihed at organisere deres Land som de vil. De vil fra vor Side ikke være udsat for Indblanding af nogen Art.

Men for at realisere disse Maal er det nødvendigt, at knuse den tyske fascistiske militære Magt, at tilintetgøre de fascistiske Overfaldsmænd, der er trængt ind paa vort Territorium til sidste Mand. Det er nødvendigt at vi organiserer Folket til fuldstændig Understøttelse af den Røde Hær og den Røde Flaade. Det er nødvendigt, at vore Arbejdere, Mænd som Kvinder arbejder uden at spilde et Minut, fremstiller flere og stadig flere Tanks. Antitankgeværer, Antitankkanoner, Flyvemaskiner, Kanoner, Minekastere, Maskingeværer, Rifler, Ammunition osv. Det er nødvendigt, at vore Kollektivbønder, Mænd som Kvinder, bearbejder deres Marker af al Magt og fremstiller stadig mere Brød, stadig mere Kød til Front og Bagland, og Raastoffer til Industrien. Det er nødvendigt at hele Folket organiserer sig i en eneste militær Lejr til Støtte for Frihedskrigen sammen med den Røde Hær og Flaade, der kæmper for vort Hjemlands Ære og Frihed, for at tilintetgøre den tyske Hær. (Stærkt Bifald) Dette er i Dag vor Opgave, vi kan og vil opfylde denne Opgave. Kun ved at opfylde denne Opgave kan vi sikre os en langvarig og retfærdig Fred. For den fuldstændige Tilintetgørelse af den fascistiske Hær! (Stormende Bifald) Leve det urokkelige Venskab mellem Sovjetunionens Folkeslag! (Stærkt Bifald) Leve vor Røde Hær og vor Røde Flaade! (Stærkt Bifald) Leve vort berømmelige Fædreland! (Stærkt Bifald) Vor Sag er retfærdig! Sejren vil blive vor! (Stormende langvarigt Bifald. Alle rejser sig. Der lyder Raab: "Hurra for den store Stalin", "Leve Kammerat Stalin".)

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

- 6 -

Tale holdt af Folkekommisæreren for Forsvaret, Kammerat

J. V. S T A L I N

paa den Røde Plads i Moskva den 7. November 1941, inden den Røde Hærs Parade til Ære for 24 Aarsdagen for den store socialistiske Oktoberrevolution tog sin Begyndelse.

Rødarkister og Røde Matroser! Kommandører og politiske Ledere! Arbejdere og Arbejdarkvinder! Intellektuelle! Kollektivbønder! Brødre og Søstre i Fjendens Ryg, i de Omraader som stønner under Fascismens Aag! Tapre Partisaner, Mænd som Kvinder, der ødclægger Fjendens Forbindelseslinjer! I Sovjetregeringens og det Kommunistiske Partis Navn hilser jeg jer og lykønsker jer til 24 Aarsdagen for den store socialistiske Oktoberrevolution. Kammerater!

Det er under vanskelige Betingelser, vi fejrer Oktoberrevolutionens 24 Aarsdag. Den tyske Fascismes troløse Overfald har bragt vort Land i stor Fare. Vi har midlertidigt tabt en Række Omraader. Fjenden staar for-

an Moskva og Leningrads Portē. Fjenden troede, at vi vilde bryde sammen straks efter de første Slag, at vi vilde blive tvunget i Knæ. Fjenden har taget alvorligt Fejl. Trods de midlertidige Nederlag slaar vore Tropper og vor Flaade heltemodigt Fjenden tilbage langs hele Fronten og tilføjer ham store Tab. Vort Land, hele vort Land, organiserer sig til en Kampejr til Støtte for den Røde Hær og Flaade, saa de bliver i Stand til at knuse de fascistiske Overfaldsmænd.

Men vi har set Dage, hvor vort Land befandt sig i en langt vanskeligere Situation. Tænk paa 1918, da vi fejrede den første Aarsdag for Oktoberrevolutionen. Tre Fjerdedele af vort Land var besat. Ukraine, Kaukasus, de centralasiatiske Omraader, Ural, Sibirien og det fjerne Østen var midlertidigt gaaet tabt for os. Vi havde ingen Allierede. Vi havde ingen Rød Hær, den var først ved at blive dannet. Vi manglede Korn, Udrustning og Tøj til Soldaterne. Men vi tabte ikke Modet. Den store Lenins Aand begejstrede os dengang til at gaa ud i Kampen mod Overfaldsmændene, og hvad skete? Vi knuste Overfaldsmændene og gik til Sejr. I Dag er vort Land mange Gange bedre stillet end for 23 Aar siden. Vort Land er i Dag mange Gange rigere paa Industri, Levnedsmidler og Raastoffer. Vi har Forbunds-fæller, der sammen med os danner en Enhedsfront mod de tyske Røvere. Vi nyder Sympati og Understøttelse fra alle undertrykte europæiske Folk. Vi har en fortræffelig Hær og en fortræffelig Flaade, som kæmper for sit Hjemlands Frihed. Vi har ingen alvorlige Mangler mærket. Vi mangler hverken Levnedsmidler, Udrustning eller Klæder. Hele vort Land, alle Folkslag i vort Land hjælper den Røde Hær og den Røde Flaade i Kampen. Vore Menne-skereserver er udtømmelige. Den store Lenins Aand begejstrer os nu som for 23 Aar siden for Kampen for Fædrelandet.

Vi kan og maa besjære de tyske Hære. Fjenden er ikke saa stærk som nogle forskræmte Intellektuelle forestiller sig. Fjenden er ikke saa farlig som han bliver gjort til. Hvem kan benægte, at den Røde Hær mere end en Gang har slaaet de tyske Tropper paa panisk Flugt? Hvis man ikke dømmer efter de tyske Propagandisters Fanfarcerklæringer, men efter Tysklands virkelige Stilling i Dag, ser man, at Tyskland gaar mod Katastrofen. Sult og Elendighed raader i Tyskland. Efter 4 Maaneders Krig har Tyskerne mistet 4 Mill. Mand. Tyskland forbløder. Dets Menne-skereserver udtømmes. For-bitrelsens Aand vokser sig stærk ikke blot i de undertrykte europæiske Lande, men ogsaa blandt det tyske Folk selv. De tyske Fascister samler deres sidste Kræfter. Der kan ikke herske nogen Tvivl om, at Hitlertyskland ikke kan udholde en lang Krig. Det drejer sig kun om faa Maaneder, maaske et halvt Aar, maaske endog et Aar, saa vil Hitlers Tyskland bryde sammen under Vægten af sine egne Forbrydelser!

Kammerater! Rødmister og Røde Matroser! Kommandører og politiske Ledere! Partisaner! Hele Verden stoler paa jersom den Kraft, der er i Stand til at tilintetgøre de fascistiske Bander. Alle europæiske Folk ser hen til jer som Befriere. En stor Befrielsesmission er blevet jer til Del. Vis jer denne Mission værdige! Den Krig, som I fører er en Befrielseskrig en retfærdig Krig.

Følg vor store Fortids Eksempel: Aleksander Nevski, Dmitri Donskij, Dmitri Posjarskij, Aleksander Suvorof, Nikhail Kutusof. Foran os vajer Lenins uovervindelige Banner.

For den fuldstændige Udsløttelse af de tyske Okkupanter !

Død over de tyske Okkupanter !

Leve vort berømmelige Fædreland, dets Frihed og Uafhængighed !

Under Lenins Banner, fremad til Sejren !

+++++

HILSEN FRA DANMARK TIL SOVJETFOLKET OG DEN RØDE HÆR

PAA 24--AARS DAGEN FOR DEN STORE SOCIALISTISKE REVOLUTION I RUSLAND!

Den 7. November er 24 Aar forløbet, siden Ruslands arbejdende Folk afkastede sine Lænker og erobrede sin Frihed.

Vi sender paa denne Dag vore broderligste og varmeste Hilsener til Folket i Sovjetunionen, som forstod at holde fast ved det erobrede og som gennem haardt og offervilligt Arbejde ikke alene genrejste det ødelagte Rige, men udviklede det økonomisk, industrielt og kulturelt i et Tempo og med Resultater, som Verden aldrig har set Mage til og som politisk fæstnede Verdens første socialistiske Demokrati, det sande Folkestyre, men hvis fredelige Gerning nu er blevet afbrudt ved de forenede fascistiske Staters militære Invasion.

Vi hilser den røde Hær, som for første Gang paa Kontinentet stillede Hitler overfor en Modstand, der ikke kunde knækkes eller tvinges til Kapitulation og som har taget hele den grufulde Tyngde af Europas Forsvarskamp mod den barbariske fascistiske Militærmaskine paa sig.

Vi hilser Leningrads og Moskvas heltedige Forsvarere, vi hilser hver eneste russisk Mand og Kvinde, som ved Fronten, i Krigsindustrien eller i Fjendens Bagland selvopofrende og staalsat er med i den Kamp mod Hitler, som ikke blot er et Forsvar for det socialistiske Fædreland, men samtidig er Kampen mod Europas blodige Undertrykkere, Kampen for de undertrykte europæiske Folks Frihed, Kampen for alle Menneskers Ret til Friheden og Livet.

Vi sender paa denne Dag ogsaa vor Hilsen til Millionerne i de undertrykte Lande, som ikke vil bøje Nakken, ikke vil give op, men som paa tusinde Maader, med Livet som Indsats kæmper mod Undertrykkerne. Som den røde Hærs Kamp er vor Kamp, er deres Kamp vor og idet den bringer Hitlertyranniet til at vakle, viser den klart, at kun ved broderligt internationalt Samvirke i Krigen for Europas Frihed, kan hvert enkelt Folk for Alvor kæmpe for sin Ret til national Frihed og Uafhængighed.

Fronten mod Hitler gaar ikke blot foran Leningrad og Moskva, ved Kanalen og i Orienten. Den gaar gennem hvert eneste Land i Europa og angaar hvert eneste frihedselskende Menneske i Verden. Vi ved, at det danske Folk elsker sin Frihed saa højt som noget andet Folk og lige saa brændende som noget andet Folk ønsker at se sit Land frit igen. Vi ved ogsaa, at Danmarks Frihed ikke kan og ikke skal vindes, uden at vi selv gør vor Del af Arbejdet og gennem Kampen paa Fronten i Danmark gør vort til at knuse Frihedens Fjende, Hitlerfascismen og dens Forbundsfæller.

Leve Kampen mod Hitler, Kampen for Europas Frihed !

Leve den røde Hær, af hvis endelige Sejr hele Europas og ogsaa Danmarks Befrielse afhænger !

Leve Sovjetunionens ukuelige og stærke Folk og dets ubøjelige Fører, det bolsjevikiske Parti !

7. November 1941.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

POLITISKE MAANEDSBREVE

Nr. 3. Afsluttet 15. November 1941

DEN MILITÆRE SITUATION

Som bekendt fra de tyske Hærmeldinger, blev samtlige russiske Hære paany fuldkommen tilintetgjort med alle Reserver og alt Materiel i Oktober Maaned. Ikke desto mindre forløber Østfronten paa praktisk talt samme Linje som ved Oktober Maanedes Udgang, idet de tyske Fremstød overalt synes bragt til Standsning.

Nordfronten og Leningrad: De tysk-finske Troppers Aktivitet mod Murmansk og Murmanskbanen synes tiltagende, men hidtil i alt væsentligt resultatløs. Hæng holder uforandret Stand, hvilket kun kan betyde, at Sovjetflaaden fortsat har Herredømmet over den finske Bugt. Tyskernes Melding om at de (paany) har omringet Leningrad ved Erobring af Tikhvin dementeres bestemt fra Moskva. Syd for Leningrad har Tyskernes Belejringshær gravet sig ned, og Russerne har Initiativet. Ved stadige lokale Angreb søger de at forhindre eller forstyrre Fjendens Forskæringsarbejder.

Moskvafronten: Det er nu muligt at give en samlet Oversigt over Operationernes Forløb. Tyskerne, som forud havde truffet enormt omfattende Forholdsregler, og som raadede over betydeligt Overlegenhed i Flyvere og navnlig Tanks, satte Offensiven ind den 2. Oktober og erobrede Vjasma og Brjansk. En Panserkolonne (Guderians) stødte frem sydfra og erobrede Orel. Store Sovjet-Styrker var en Overgang afskåret ved Vjasma og et tysk Panserfremstød brød igennem ved Mosjaisk, tæt ind paa Moskva. Situationen var en Overgang meget truende, hvilket mærkedes paa London Radio, som fuldstændig tabte Hovedet. Men mens Sovjets Central-Administration forflyttedes til Kuibysjef, slog de indkresede Tropper sig (som saa ofte før) igennem, og friske Reserverdivisioner kastedes ind mod det tyske Pansergennembrud, som under meget forbitrede og blodige Kampe standsedes og kastedes tilbage. Mosjaisk generobredes. Krisen var forbi.

Tyskerne forsøgte nu Fremstød paa Flankerne ved Kalinin og over Orel mod Tula. I begge de sidstnævnte Byer kæmpes der stadig haardnakket og under store Ofre paa begge Sider, men i det væsentlige er begge Byer paa Sovjettroppers Hænder (trods OKW's Løgne om, at de har erobret dem!), og ogsaa disse Knibtangsoperationer mod Moskva bragtes til Standsning. I Slutningen af Oktober kunde Moskva Radio meddele, at "Kampene i de sidste Dage, især i Løbet af den 26. og 27. stadig mere præges af, at vore Tropper har taget Initiativet i deres Hænder." Tyskerne synes at have haft Ordre til for enhver Pris at rykke ind i Moskva inden 7. November og at have regnet med, at dette kunde lykkes. I Oktober nedkastede tyske Flyvere over Moskva Hundreder tusinder af Flyveblade, som oplyste, at den 7. November vilde det blive ikke en russisk, men en tysk Militærparade paa den røde Plads. - Da alle tyske Angreb paa Jorden var slaaet tilbage, forsøgte man ved Luftangreb at terrorisere Byen, men kun i de færreste Tilfælde naaede enkelte af de mange Hundrede Flyvemaskiner ind gennem Spærreilden. Paa een Nat nedskødes 47 tyske Maskiner alene i Udkanten af Moskva.

Sydfronten: Det kraftige tyske Fremstød over den sydlige Del af Dnjepr, besvarede Sovjet med en omfattende strategisk Tilbagetrækning, hvor ikke blot Tropper og Krigsmateriel, men ogsaa Fabriksudstyr, Jernbanemateriel, Landbrugsmaskiner og Industriarbejdere blev evakueret. Tyskerne har isøvrigt købt deres Fremgang meget dyrt: Foran Odessa tilintetgjordes ca Halvdelen af den rumænske Hær. Foran Kharkof mistede Tyskerne 120.000 Mand i Døde og Saarede, samt 500 Tanks, 3000 Biler, 250 Kanoner. (Begge Byer blev isøvrigt ikke erobret i Kamp, men evakueret fordi Sovjetstyrkerne skulde bruges andetsteds). Taganrog kostede Tyskerne 30.000 Mand, Stalino 50.000, Perekoptangen 90.000. Paa Bekostning af saadanne Tab tiltvang Tyskerne sig Adgang til Krim, hvis Sletteland derpaa ikke kunde forsvares, Men de strategisk vigtige Punkter, Sevastopol og Kertsj holdes.

Der kæmpes stadig paa alle Østfrontens Afsnit. Paa Nordfronten gælder det for Tyskerne om at afskære Murmanskbanen, men det er jo Finnerne, der skal gøre det for dem (hvis det i det hele taget kan gøres!) Paa Centralfronten kan de store tyske Styrker meget vanskeligt blive, hvor de staar, Vinteren over - de maa enten ind i Moskva eller trække sig noget tilbage. Paa Sydfronten er det Liv og Død for Tysker-

- 2 -

ne at naa frem til Olien i Kaukasus. Intetsteds kan de altsaa slaa sig til Ro og stabilisere Fronten - men nu begynder Vinteren først, hidtil har det kun været russisk Efteraar. Og som Stalin sagde: "Hitler ved, at naar Vinteren engang kommer, har den intet godt at bringe ham."

Vestfronten: Englands hittidige Svar paa Stalins Ord om, at "en anden Front paa det europæiske Kontinent i en ikke fjern Fremtid maa forventes at opstaa" har hidtil været en forstærket Luftoffensiv mod Tyskland og tyskbesatte Lande. Men det engelske Folk, og især Arbejderklassen forstaar, at dette ikke er nok, og rejser med stadig større Styrke Kravet om Etablering af en regulær Vestfront paa Jorden.

Middelhavsfronten: Den britiske Flaadeaktivitet er vokset. Officielt har den engelske Admiral berettet, at af de Skibe, som gaar fra Italien til Libyen med Forsyninger, blev 20% sænket i September, 30 % i Oktober. November begyndte med total Ødelæggelse af en hel italiensk Konvoj samt dens Eskorte af Krigsskibe. Tyskerne er nu kommet Mussolini til Hjælp med Undervandsbaade i Middelhavet, og disse har sænket den engelske Hangarkrydser "Ark Royal" (som Goebbels sænkede i Efteraaret 1939!!) Det synes uforstaaeligt, at Englænderne ikke har iværksat en Landjords-Offensiv mod Libyen og Tripolitanien.

Atlantehavsfronten: De tyske U-Baades Resultater er fortsat meget ringe. Dette skyldes dels, at den engelske Flaade er blevet stærkere ved Nybygninger, dels at USA's Flaade deltager i Bevogtningen. Med Neutralitetslovens Ændring (og praktiske Ophævelse) er USA's Flaade gaaet aktivt ind i Kampen mod U-Baadsfaren paa hele Atlanterhavet og USA's Handelsskibe bevæbnes og sejler ind i Krigszonerne.

Det fjerne Østen: Japan har lidt alvorlige Nederlag i Kina. Dets nye Regering har forsøgt hos USA at faa fri Hænder mod Vladivostok, men Roosevelt har afslaaet. Japan synes nu via fransk Indokina at koncentrere sig om et Angreb paa Burma-vejen og Chungking. Et saadant vil dog formentlig blive besvaret paa en eller anden Maade af USA-England, som har optraadt med overraskende og tydelig Fasthed mod Japan i den senere Tid.

STATSMANDTALER

Stalins Taler den 6. og 7. November, hvis Indhold vil være kendt ad anden Vej, er langt de betydningsfuldste. Overalt har hans rolige, alvorlige men sejrssikre Tone gjort det dybeste Indtryk.

Roosevelt har bekræftet USA's absolutte Vilje til at sørge for, at de amerikanske Forsyninger til England og Rusland naa frem. Samtidig har han i et Brev til Stalin stillet en Kredit paa 1 Milliard Dollars rentefrit indtil 5 Aar efter Krigens Afslutning til SU's Disposition. Den skal derefter afbetales over 10 Aar. For Pengene leveres Krigsmateriel.

Churchill har afsløret, at den engelske Flaade under de to Krigsaar er vokset meget stærkt som Følge af Nybygninger. Dette i Forbindelse med Bedringen af Atlant-Situationen har muliggjort det for England at sende en betydelig Flaadeafdeling som Forstærkning til Singapore-Stillehavet. Han erklærede kategorisk, at hvis Japan raagede sig i Krig med USA, vilde en engelsk Krigserklæring følge inden 1 Time. Oplyste, at Englands Luftflaade nu ikke blot kvalitativt men ogsaa kvantativt staar paa Højde med Tysklands (gid man mærkede noget mere til dette! Red.) Erklærede paany, at enhver "Fredsoffensiv" fra Hitler-Tysklands Side vilde blive mødt med Afvisning.

Hitlers Ølkaldertale løber næppe med Rette ind under denne Rubrik, men den maa jo omtales. Dens Ordlyd blev først 24 Timer holdt tilbage af det nazistiske Propagandaapparat. Derpaa udsendtes den i forskellige Variationer til Indlandet og til Udlandet. Endelig er den ikke blevet gengivet i Radio paa tysk. Den synes i det hele taget at have voldt Kvæler. Dens militære Del harmonerer absolut ikke med den bombastiske Offensiv-Tale af 3. Oktober. Nu nøjedes man med at forsikre, at hvorlænge Krigen end varer - - "den sidste Batallion paa Slagmarken bliver tysk!" Han polemiserede mod Stalins Tal for den Røde Hær og Tab - men nævnte ikke med eet Ord de tyske Tab. Og saa søgte han at berolige det tyske Folk med, at alle Europas 350 Millioner arbejder med paa Tysklands Sejr i Krigen (hvad der jo giver de fleste af os noget alvorligt at tænke paa), samt at Tyskland denne Gang har mere Mad osv, end

- 3 -

under sidste Verdenskrig (det tror pokker, naar de plyndrer de besatte Lande og lader Befolkningerne der lide Hungersnød). Endelig var Taleh en Samling Skældsord, hvoraf "vanvittig Drukkenbolt" om Churchill er det smagfuldste.

Goebbels har kompletteret Hitlers Tale med en angstfyldt Artikel i "Das Reich" gengivet i Ordlyd i "Politiken" for 8. November. Heri taler han om, hvilke rædselsfulde Følger det vilde faa, hvis Tyskland tabte, kalder den nuværende Krig "Tysklands sidste Chance" og siger, at det man er ude i, var der "ingen Mulighed for at undvige". - Det staar aabenbart ikke godt til for og i Tyskland, trods alle de straalende Sejrsberetninger.

FINLANDS STILLING

England og USA synes nu at have stillet Finland noget nær et Ultimatum: Enten standser I Krigen eller ogsaa faar I os som Fjender og maa dele Skæbne med Tyskland efter Krigen! Finlands Bourgoisi og Statsmænd vrider sig som Aal paa en Stegepande for at klare Situationen. Folket har hele Tiden været imod Krigen. Tabene har, alle officielle Forsikringer tiltrods, allerede været dobbelt saa store som i Vinterkrigen. Folket sulter! Man forsøger at kompromisere sig frem, da man ikke tør og ikke har Vilje til at ophøre med Makkerskabet med Hitler. Man lover eventuelt i nær Fremtid (hvornaar?) at begynde at hjemsende visse Reserver(!). Fra engelsk Side betones, at nu hjælper ikke Ord, nu skal der Handling til. Hvis en saadan udebliver fra finsk Hold - vil den da følge fra England ?? I Form af Krigserklæring ?

7. NOVEMBER

I Moskva og Leningrad var der som sædvanlig store Militærparader og Demonstrationer. Paraden i Moskva overvaredes bl.a. af Stalin, som ogsaa holdt Tale. Tyskerne forsøgte at forstyrre med Flyvemaskiner, men disse blev skudt ned eller drevet bort. I Kuibysjef demonstrerede 250.000 Arbejdere. Vorosjilof talte. I Voronezh demonstrerede 100.000. Timosjenko talte. osv. osv.

"Modtagelserne" i Sovjetlegationerne i England, USA, Kina osv. havde samlet en aldeles overvældende Tilslutning. Store Arbejdermøder og Demonstrationer holdtes i de ikke-tyskbesatte Lande. I disse fordeltes Opraab og Flyveblade, ikke blot fra de kommunistiske Partier, men ogsaa fra andre. I Danmark udsendte Danmarks kommunistiske Parti et Opraab med Hilsen til Sovjetunionen, Sovjetfolket, den Røde Hær, Partisanerne og til de kæmpende undertrykte Folk i Europa.

HERHJEMMEFRA

Regering og Rigsdag er ved endeligt at udforme Svaret paa DsF's 7 Punkter. Paa praktisk talt alle Omraader gøres det modsatte af, hvad Laurits Hansen har krævet. Det eneste, der tilsyneladende opfylder er det "skrallede Pristal" - det indstiftes ved Lov, som samtidig bestemmer, at det absolut ikke skal virke lønregulerende, idet "Arbejds- og Forligsnævnet" nu som før kan gøre, hvad de finder for godt til Skade for Arbejderne. Samtidig forberedes Forhøjelsen af Priserne paa Bagerivarer paa Grund af den nye Afgift paa "Industrismørret". Og Mælkemanglen i Hovedstaden skal udnyttes til igen at klemme Prisen en Øre eller to op pr. Liter. Maximalprisen paa Cykledæk er sat op med 1 Krone pr. Dæk og nu pludselig kommer der 100.000 Dæk paa Markedet. Direktør Thejlgaard forklarer, at de har været holdt tilbage paa Fabriken i en Maaaned af Hensyn til Forbrugerne! Mæjeriformand, Proprietar Overgaard har i en Tale i Aarhus bebudet, at man vil eksportere et Reserverlager paa 1 Million kg. Smør, hvilket vil bevirke Smørmangel i Danmark i Vinter - hvis ikke Statstilskudet til Mælkeproducenterne bliver efter Ønske. Dette Afsnit af hans Tale har Regeringen forbudt Pressen at referere. "Politiken" havde naaet at faa det med, men standsede Trykningen og tog det ud af det resterende Oplag den 9. November.

Med Brask og Bram forkyndes det, at Nazi-Firmaet Houlberg har skiftet Ledelse, hvorpaa alt er i Orden med Firmaets uappetitlige "Mad"varer. Men det er Løgn. Houlbergs Slægtning, Familiesagførereren Mosbak er blot pro forma udnævnt til Direktør, men nu som før er Firmaet Houlbergs. Mærkeligt nok gaar Slagterformanden Hurtigkarl ind i en Slags Agitation for Houlberg med den Motivering, at ellers bliver Arbejderne arbejdsløse. Dette er noget Vrøvl - hvis Houlbergs Fabrik maa standse, skal der jo

- 4 -

laves saa mange flere Pølser etc. af andre (og forhaabentlig renere) Fabriker, som saa faar Brug for Arbejdskraften.

Frits Clausens Studenter har samlet ønsket sig anerkendt som Fraktion i Studenterforeningen, hvilket blev dem nægtet med en velsignet dansk Motivering. Det oplystes ved den Lejlighed, at der i hele Danmark er 27 Studenter, der er Nazister og Tyskervenner. - Herr Clausen og hans "Underførere" kører lystigt rundt i Privatbiler, uden at Myndighederne skrider ind mod dette Benzinspild. En af dem, Orlogskaptajn (!) Wodskou kørte forleden i beruset Tilstand et Hellefyr ned i København. Pressen omtaler saa vidt muligt ikke disse Svinerier. Hvorfor? - Frits Clausen har startet en Underafdeling af sit Parti, betitlet: "Dansk Modaktion, politisk Afdeling af Ge. Sta. Po. Danmark." Den ledes af "Kaptajn Heinz Werner og beskæftiger sig i al Fredsomlighed med Pengeafpresning. Ofrene er fortrinsvis jødiske Forretningsmænd, hvem man paa Gangstermaner tilbyder "Beskyttelse" mod kontant Betaling. - Iøvrigt gaar "Færelandet" og DNSAP økonomisk skidtere og skidtere. Fornylig fik man sydfra 300.000 til Dækning af presserende Gæld og hver Maaned henter man 85.000 Krone fast hos de tyske Venner paa Kastelsvej, men det kniber dog. - Med "Massetilslutningen" til Frikorps Danmark forholder det sig saadan, at der ialt har meldt sig 600 Subjekter. Blandt dem Stabsleder Holger Bryld. De bedste Ønsker vil følge ham, hvis han virke- lig skulde tage til Østfronten. Det sparer os herhjemme for Ulejlighed - senere.

Danske Arbejdere, der har ladet sig lokke til at tage Arbejde i Norge, behandles meget ilde af de norske Arbejdere, som selv nægter at arbejde ved de tyske Befæstningsanlæg. Mange danske Arbejdere i Tyskland søges presset til "frivilligt" at gaa til Østfronten.

I København og mange andre Byer var der den 7. November om Morgenen overalt paa Plankværker, Gader osv. malet kraftige Paroler, der vidnede om Begejstring for Sovjetunionen og Had til Hitler-Nazismen. Politistationerne fik kras Ordre til at sørge for at faa alt vasket af inden 1. Time - men det kunde de dog ikke overkomme.

Ved Fodboldlandskampen Danmark - Sverrig i Københavns Idrætspark demonstrerede det 40.000-tallige Publikum ved foruden den danske og svenske Nationalsang ogsaa at synge den smukke norske "Ja, vi elsker dette Landet". Politiet foretog enkelte Anholdelser:

En god Odense-Arbejder, Chauffør Axel Petersen er idømt et halvt Aars Fængsel for at have udbredt "Danske Toner". Han kunde ikke oplyse Politiet om, hvorfra de stammede, da han havde modtaget dem af en ham ubekendt Person!

Trods enkelte Løsladelser, forøges de Interneredes Antal i Horserød Koncentrationslejr stadig. Blandt de sidst ulovligt indespærrede er Redaktør Helge Larsen, Forbundsformand Georg Hegner, fungerende Forbundsformand Jens Thomsen o.a. Fagforenings-Tillidsmænd. I adskillige Tilfælde kan det desværre konstateres, at Anholdelserne er sket paa direkte Angiveri fra HIPA-Folk i Forbundsledelserne.

Sagen mod den saakaldte "Terrorbande" behandles i denne Tid for lukkede Døre ved Landsretten, idet de Dømte har appelleret. Mens Størsteparten af Aviserne tager nogenlunde nøgternt paa det, har "Social Demokraten" udmærket sig ved at bringe 3-4 Gange saa lange Artikler om Sagen som noget andet Blad og i disse valte sig i Angreb paa Kommunistisk Parti og bevidst løgnagtige Paastande om, at Terrorbandens Medlemmer var Kommuniste.

+ + +

Læs - og giv videre !

ARBEJDSLØSE, GIV AGT !

Et Foretagende, der skiftevis kalder sig "Oppositionen" og "Fagoppositionen" foregiver at have startet en stor Aktion til Gavn for de Arbejdsløse, og har tilladt sig i Jeres Navn at gaa til Regeringen og Kommunerne. Vi vil derfor oplyse:

Foretagendets fulde Navn er "Den nationalsocialistiske Fagopposition". Det holder en Del elendigt besøgte Møder og udgiver et Ugeblad - hvor man faar Pengene fra, kan enhver regne ud! Lederne er de samme, som stod i Spidsen for Fritz Clausens "Faggrupper", suppleret med andre suspekter Individuer. Vi nævner bl.a.: Asmussen, mange Gange straffet for Tyveri og Bedrageri. Har een eneste Gang i sit Liv arbejdet. Det var som Søfyrbøder paa "Frederik VIII", men da han stjal fra sine Kammerater, smed disse ham i Land efter at have givet ham et Lag Tærsk. Villy Gøsslin, saakaldt Metalarbejder. Har i femten Aar ernæret sig som betalt Stikker for det politiske Politi. Organiserede i sin Tid med Tilskud fra Arbejdsgiverforeningen en Skruetrækkerorganisation.

MODTAG DISSE FYRE PAA PASSENDE MAADE, HVOR DE VISER SIG !

Skønt der allerede arbejder ca 50.000 danske Arbejdere i Tyskland, hedder det sig, at Laurits Hansen nu vil arbejde for at sende flere derned. Samtidig søger man stadig at lokke danske Arbejdere til at rejse til Norge. Vi vil i den Anledning gøre opmærksom paa:

For hver eneste dansk Arbejder, der kommer til Tyskland, bliver en tysk Arbejder taget ud af Produktionen og sendt til Fronten. Den, der rejser til Tyskland, hjælper saaledes Hitler med at faa Kanonføde til sin Krig. Og Den, der hjælper Hitler med Krigen, skader Danmark.

Trods Tvangsforanstaltninger og Terror nægter de norske Arbejdere at arbejde med paa de tyske Befæstningsarbejder o.l. i Norge. Derfor søger man at importere danske Arbejdere. Den, der under disse Omstændigheder tager til Norge, hjælper Hitler med hans Krigsførelse og falder de norske Arbejdere i Ryggen, samtidig med, at han uhyggeligt skader Danmarks Omdømme i Norge.

LAD JER IKKE TRUE ELLER LOKKE TIL AT ARBEJDE FOR HITLER !

Men Arbejdsløsheden stiger herhjemme, og det uden Hensyn til den forfalskede Statistik. De Arbejdsløses Levevilkaar er skandaløse. Samtidig tjener Overklassen, Storentreprenørerne, Levnedsmiddelspekulanterne og Storbønderne fantastiske Summer, takket være Regeringens økonomiske Politik. Og Statskassen bugner af Overskud, mens de indirekte Skatter stiger og stiger.

Gaa til Jeres Fagforeningsbestyrelser og Fagforenings-Generalforsamlinger. Fagforeningerne er ogsaa Jeres Organisationer, de skal ogsaa vare tage Jeres Interesser. Forlang at Fagforeningerne og Forbundene - i Stedet for at eksportere de Arbejdsløse til Tyskland - sætter deres Magt ind overfor Stat og Kommuner og tvinger det Offentlige til enten at fremskaffe ordentligt Arbejde til alle Arbejdsløse, eller giver de Arbejdsløse en ordentlig Hjælp.

DET ER PAA TIDE, AT OGSAA DE RIGE VISER "SAMFUNDSSIND" !

November 1941.

Danmarks kommunistiske Parti

24
/ 11

A A B E N T   B R E V   T I L   R E G E R I N G E Nved Hr. Statsminister Th. Steuving

Udenrigsministeren har meddelt Offentligheden, at Regeringen har "skønnet det betimeligt" at efterkomme Tysklands "Indbydelse" til at tiltræde den saakaldte "Antikominternpagt" og Hr. Scavenius har i Berlin paa Regeringens Vegne undertegnet Pagten og de Protokoller, der er eller maatte blive knyttet til den.

Jeg ved, at det er nytteløst overfor Regeringen at protestere mod denne nye, uhyre landskadelige (forøvrigt ogsaa forfatningsstridige) Handling, saa sandt som Regeringen forlængst har demonstreret, at den savner Vilje og Evne til at tænke og handle ærligt dansk, naar det gælder, og at den i Forholdet til Tyskland ikke i sit Ordforraad ejer det lille, men betydningsfulde Ord Nej. Men som lovligt folkevalgt Medlem af Danmarks Rigsdag (og som et af de faa Rigsdagsmedlemmer, der har holdt sit højtideligt givne Løfte om at overholde Grundloven) vil jeg ikke undlade at føreholde Regeringen dens Ansvar og overfor den at udtrykke den Mening, som jeg ved, ikke blot er min og mit Partis, men deles af praktisk talt hele det danske Folk.

Ved at tiltræde den saakaldte "Antikominternpagt" knytter Regeringen paa skabnesvanger Maade Danmarks Skæbne til de krigsførende Aksemagters og erklærer sig solidarisk med det samme Tyskland, som folkeretsstridigt har overfaldet og besat vort Land, som udplyndrer det økonomisk, som har røvet vor Flaade og ved sine Befæstningsarbejder er i Færd med at ødelægge Jylland. Ved sin Tiltræden af Pagten gør Regeringen sig til praktisk, aktiv Medhjælper for de fascistiske Aksemagter i Kampen om Verdensherredømmet og mod de europæiske Folks Frihed. Udenrigsministeren kan spare sig sine sofistiske Bortforklaringer om, at Pagten kun er vendt mod "Kommunismen", at Danmarks Stilling ikke bliver ændret, og at vi fortsat er "ikke-krigsførende". Den tyske Regeringspresse giver - til Skade for Hr. Scavenius - en helt anden og rigtigere Forklaring. Og det danske Folk har set og erfaret tilstrækkeligt, til at forstå Forholdene rigtigt.

Opslugte Tyskland Østrig og overfaldt Tyskland Tjekoslovakiet for at "bekæmpe Kommunismen"? Var det for at "udrydde Komintern", at Hitler begyndte Krig mod Polen, England og Frankrig? Var det for at "dræbe Verdensbolsjevismen", at han først foreslog Sovjetunionen en tjaarig Ikke-Angrebspagt, for efter halvandet Aar pludselig at overfalde den? Bliver ikke alle de tyske Besættelsestroppers Rædselsgerninger, Massenedskydningerne og Gidselmordene udført med den Motivering, at man kun bekæmper "Kommunister"? Er det ikke saadan i alle de af Tyskland undertrykte Lande, at enhver national Bevægelse, enhver Stræben efter Friheden karakteriseres som "kommunistisk"?

Jo, saadan er det. Folket ved det og Regeringen ved det, I det givne Afsnit af sin Røverkrig anser Tysklands Magthavere det for bekvemt at søge deres Hensigter skjult bag Paastandene om "Antikomintern", der udelukkende er et Redskab for Aksemagternes Erobrings- og Magtpolitik. Og dog vover Regeringen i Danmark (som hidtil ikke er blevet træt af at gentage overfor Folket og overfor Verden, at den er absolut suveræn og uafhængig) gennem Tiltrædelse af "Antikomintern-Pagten" at knytte Danmarks Skæbne paa godt og ondt (og ubetinget mest det sidste) til det fascistiske Tyskland.

Paa hvilket Tidspunkt sker dette? Paa det Tidspunkt, hvor der er Udsigt til en Vending i Krigen. Paa det Tidspunkt, hvor Hitlers og hans Forbundsfællers motoriserede Hære for første Gang har mødt alvorlig Modstand, og hans Sejrstog i Europa er ved at blive knust i blodige Kampe af Sovjetunionens bagvaskede og beløjede røde Hær! Paa det Tidspunkt, hvor Tyskland har tabt Slaget om Atlanten og hvor den voldsomme engelske Offensiv er i Færd med at rulle hele den tysk-italienske Front op i Nordafrika! Paa det Tidspunkt, hvor "Aksepartneren" Japan har de aller-

største indre og ydre Vanskeligheder, og hvor Amerikas mægtige forenede Stater fast og definitivt har erklæret at ville sætte alle sine Kræfter ind for at sikre Demokratiets Sejr over Nazismen! Paa det Tidspunkt, hvor Folkene i Europas øvrige undertrykte Lande viser os et beundringsværdigt Eksempel i deres ubøjelige og opofrende Kamp for at afkaste det tyske Aag og hvor, bogstaveligt talt i vore egne Øren, dagligt lyder Knaldene af Eksekutionspelotonernes Geværer i vort martrede Broderland Norge!

Netop paa dette Tidspunkt, hvor Konferencekomedien i Berlin arrangeres, bl.a. ogsaa for at om muligt øve Indflydelse paa den betydeligt foruroiligede Stemning i Tyskland selv, netop paa dette Tidspunkt, hvor det mere end nogensinde maatte være paakrævet, at Danmark ogsaa for sin

- 2 -

egen Skyld sluttede op i de europæiske Folks Kamp for Freden og Friheden - rejser Hr. Scavenius med Regeringens Billigelse til Berlin for servilt underdanigt at opvarte Hr. von Rippentrop og skrive under paa et Dokument, som saavel faktisk som i Verdens Øjne gør Danmark til en Vasal af Hitler-Tyskland!

Jeg kender ikke de nærmere Omstændigheder, hvorunder Regeringen har truffet sin Beslutning. Jeg ved ikke, hvor eenstemmigt denne Beslutning er truffet i Statsraadet. Jeg er heller ikke bekendt med de Grunde og Argumenter, Triumviratet Scavenius-Stauning-Gunnar Larsen anvendte for at faa de øvrige Ministre til at "skønne det betimeligt" at melde Danmark ind i Aksen. Men jeg ved, at hvis ikke andet kommer frem, maa samtlige Regeringsmedlemmer bære det tunge Ansvar for Beslutningen og tage den For-dømmelse, Folket maa udtale over de Mænd, der havde Magten og Ansvaret - og svigtede!

Det er meget muligt, at en Del af de Argumenter, de nævnte tre Ministre har anvendt og støttet sig paa, ligger garnisoneret i de talrige tyske kaserner og Lejre her i Landet. Det er ogsaa rimeligt at antage, at Regeringen, naar den skal gøre Forsøg paa at forklare og forsvare sin Handlemaade vil henvise hertil og vil hævde, at den tog kun mod Tysklands "Indbydelse" for at skaane Danmark for det, der maatte blive endnu værre. Kort sagt - at man vil betjene sig af samme flove og fejge Argumentation, som man hidtil har brugt, naar det gjaldt at forklare, hvorfor man imødekommer tyske Krav, der er eklatante Brud paa de tyske Løfter af 9. April.

Men den Slags Forklaringer og Undskyldninger kan ikke godkendes læn-gere. De gælder ikke! For vi har jo Erfaringer, saavel herhjemme fra som fra andre besatte Lande, Erfaringer for, at Indrømmelser kun bevirker, at der fremsættes nye Krav, at Forholdene alligevel ustandselig forværres. Og end ogsaa "Antikominternpagten"s officielle Ordlyd siger jo, at vi meget snart vil faa officiel tysk Gestapokontrol med Pressen og det offentlige Liv herhjemme, faa tyske Gestapofolk i alle Regeringskontorer og navnlig i Politiet - alt i Henhold til Pagtens Bestemmelser om "Koordinering" og "Gensidig Hjælp" i det man kalder "Bekæmpelse af Kommunismen". Det vil kun være alt for meget i samme Pagts Aand, om der bliver krævet danske Soldater til Indsættelse paa Østeuropas blodige Isørkener, ogsaa som et Led i "Koordineringen". For at sige det kort og klart: Regeringen vil søge at forsvare sig med, at den skrev under for at fri os fra "norske Tilstande" - men det faar vi netop i Kraft af Hr. Scavenius' Underskrift i Berli-

Men hertil kommer noget meget væsentligt: Det er ikke bevist, at det vilde faa de forfærdelige Følger, som Regeringen Gang paa Gang maler paa Væggen for Folket, hvis Regeringen havde sagt Nej. Det er end ikke sandsynligt. Og selvom saa var: Det danske Folk kender sit Ansvar overfor sig selv og sit Land og sin Historie. Og hellere end at redde sit Skind med Vanære i Øjeblikket, ønsker det at kæmpe for at genvinde sin Frihed og staa solidarisk med Europas øvrige undertrykte, for Friheden kæmpende Folk. Men det ønsker ikke og det vil ikke falde disse Folk i Ryggen og det vil ikke frivilligt og ydmygt tage Trælleaaget paa sig! Folkets Ønske og Krav var, at Regeringen skulde sige Nej til denne uhyrlige tyske "Indbydelse" - og Folket var beredt til at tage Følgerne, og kæmpe den Kamp, der maatte komme - til Sejr! Men Regeringen spurgte ikke Folket. Den spurgte ikke

engang Rigsdagen. I hemmelige Forhandlinger traf den sin Afgørelse og lod Scavenius rejse til Berlin og vanære Danmarks Navn for Alverden.

Det skal slaas fast, at Regeringen i denne Sag har handlet i Modstrid med det danske Folks Vilje. Det skal ogsaa slaas fast, at denne Regering, med hele sin grundlovsbrydende Fortid savner enhver juridisk, forfatningsmæssig og moralsk Ret til at forpligte Danmark og det danske Folk. Dens "Tiltrædelse" af Traktater er ikke bindende. Hr. Scavenius' Underskrift forpligter kun ham selv og hans meget faa Meningsfæller - og den dømmer dem.

Folket er ikke bundet af Regeringens landsskadelige og grundlovsstridige Handlinger. Det nægter at understøtte vore Undertrykkes Krig mod Sovjetunionen, England og alle de andre Lande, hvis Sejr i Krigen er en Betingelse for, at vi kan genvinde vor Frihed. Det danske Folk agter ved sin aktive Deltagelse i Europas Frihedskamp baade selv at være med til at gøre Landet frit igen og at revaske Danmarks nationale Skjold, som Regeringen saa æreløst tilsmudser. Og naar Hitlerismen er knust, naar Europa atter er frit og har genvundet Freden, vil Retten atter komme til at være gældende i Danmark og der vil blive holdt Afregning med de Forrædere, der af Magtskyge, af Vindelyst eller Svaghed var med til i et skæbnetungt historisk Øjeblik at træde Retten under Fødder og som søgte at dolke Danmarks nationale Sag.

Danmark, den 26. November 1941.

A k s e l L a r s e n
M. F.

Antikominternpagten

Løbesedler udsendt af »De danske Studenter«, november 1941.

Dette Forslag til en Resolution læstes under eenstemmig Tilslutning op for danske Studenter, der var mødt frem paa Amalienborg for at hilse Kongen. Resolutionen blev den 25/11 om Aftenen sendt til Hans Majestæt.

Som Repræsentant for den Ungdom, der skal bære Fremtidens Danmark, udtrykker vi vor Sorg over, at den danske Regering har sluttet sig til Antikominternpagten. Deres Majestæt skal vide, at vi hellere vilde dele Kaar med det norske Folk, end uden Modstand taale Danmark brugt til et Formaal, der staar i dybeste Modstrid med vor Vilje til at leve i et frit, folkestyret Danmark. Det er vort Haab, at den Tillid, som store Kredse af det danske Folk nærer til Deres Majestæt, maa blive retfærdiggjort ved et ubetinget Afslag af alle Forsøg paa at tilsidesætte det Løfte, som er givet os om Anerkendelse af vor Ret til selv at styre vore indre Forhold.

Gud bevare Kongen.

Gud bevare Danmark.

De danske Studenter.

Imorgen

Imorgen, Fredag, kommer Udenrigsminister Scavenius hjem fra Berlin.

Scavenius er den Mand, der først og fremmest bærer Ansvar for den danske Regerings Underskrift paa Antikominternpagten. Ved denne Handling har han i Regeringens Navn stillet Danmark i Række med Kroatien, Slovakiet m. fl. som en tysk Vasalstat – og ikke længere blot som et besat Land. Dette og intet andet er – trods alle officielle Forsikringer – Betydningen af *Scavenius'* Forræderi. Et Valg er truffet. Eftergivelsespolitikken er brudt sammen. Og det staar klart for enhver, hvor Vejen nu fører hen.

Scavenius har vanæret Danmark. Som Regeringens Repræsentant har han sat en Plet paa vort Land i hele den fri Verdens Øjne og ikke mindst overfor vort norske Broderfolk. Men vær klar over: Hans Forræderi er *ogsaa* en Vanærelse af det danske Folk, *med mindre* vi giver *haandgribelige* Beviser paa, at vi fordømmer ham og hans Gerning. Kun derigennem kan vi aftvætte

"De danske studenter" blev udgivet af kommunistiske studenter, under redaktion af Erik Skinhøj, Kristen Lindskrog, Kiartan Munch og Ib Zacho. Se iøvrig Hans Kirchhoff: Antikominterndemonstrationerne i november 1941, i "Hilsen til Hæstrup", Odense Universitetsforlag.(red.).

den Plet, som mange Aar ud i Fremtiden kan komme til at koste os vor Stilling i den fri Verden, hvor vor Plads er.

Danske Studenter har som Bærere af dansk Kultur en særlig Pligt til at gøre deres Stilling klar for alle. Det er delvis sket gennem de sidste Dages Begivenheder, hvor Politiet paa andres Vegne har arresteret danske Studenter.

Men imorgen, naar Scavenius vender hjem, er danske Studenters Plads ikke paa Universitetet og Lærestalterne. Paa denne Dag bør Institutionerne for den højeste danske Kultur ikke fortsætte deres normale Arbejde.

Fredag maa alle danske Studenter holde sig borte fra Forelæsninger og Øvelser, gaa i Studenterstrejke, som Protest mod Vanærelsen af vort Land og Arrestationerne af vore Kammerater.

Alle maa være med til at gøre denne Protest saa utvetydig og virksom som muligt. At Studenterraadet og Universitetsledelsen har ladet sig tvinge til at tage officiel Afstand fra denne Protest, maa ikke forhindre den. *Den, der denne Dag fortsætter det sædvanlige Arbejde, tager Medansvaret for Vanærelsen af Danmark.*

LØSLAD VORE ARRESTEREDE KAMMERATER!

VÆK MED SCAVENIUS!

LEVE ET FRIT DANMARK!

Danske Studenter
27/11-1941

København, den 27/11-1941.

Til vore Professorer.

Det er Studenternes Mening, at en saadan Strejke er den roligste og værdigste Maade, hvorpaa danske Studenter i Dag kan demonstrere deres Tro paa og Tillid til et frit og demokratisk Danmark. Denne Form vil ikke kunne medføre de Konsekvenser, som Justitsministeren øjensynlig udmalede i dystre Farver under sin Konference med Rektor angaaende Studenterdemonstrationen.

Vi haaber og venter derfor med Forbillede i den norske Solidaritet Deres fulde Støtte, som bedst vil kunne udøves derved, at De finder en eller anden Form, hvorunder De paa Fredag kan aflyse Deres Undervisning.

Danske Studenter.

Danske Arbejdere!

I Dag vender *Scavenius* hjem fra Berlin, hvor han har besudlet vort Lands Navn i hele den fri Verdens Øjne ved at tage Plads paa det nazistiske Tysklands Side og ved at sjakre med Hitler og Ribbentrop om Danmarks Fremtid.

Danske Studenter har derfor i Dag besluttet at standse al Virksomhed ved

Universitetet og de højere Lærestalter. Vi mener, at vor Plads ikke er dér i Dag. Vi mener, at vor Pligt er at gøre klart for alle, *at Danmark ikke er og ikke vil være en Akse-magt, men er frit, demokratisk Land!*

Arbejdere! Det er nu *hele* det danske Folks Fremtid, der staar paa Spil. Vi Studenter føler os som en Del af det danske Folk, Side om Side med Jer. I Dag maa vi holde sammen! I Dag maa vi Skulder ved Skulder vise Forrædderen *Scavenius*, at han har drevet sit Spil for vidt, at det danske Folk ikke vil lade sig vanære, at Eftergivelse- og Ydmygelse-ernes Tid nu maa være forbi.

Arbejdere! Lad os sammen indtage vor Plads Side om Side med de Frihedsselskende Folk i hele Verden, Side om Side med vort norske Broderfolk.

Væk med Scavenius!

Leve et frit Danmark!

Danske Studenter.

28/11-1941.

TIL DEN DANSKE BEFOLKNING!!

Forræderi mod det danske Folk!

Regeringen med dens socialdemokratiske Flertal har i et Statsraad efter en »Opfordring« fra den tyske Regering besluttet at tilmelde Danmark til Anti-Kominternpagten; det er naturligvis først og fremmest den notoriske Landsforræder *Scavenius*, som igen har grebet Anledningen til at tækkes de tyske Magthavere. Dette er saa meget mere sjofelt som det danske Folk overhovedet ikke spørges til Raad.

MEN SPØRGES VI IKKE VIL VI SELV GIVE SVARET

VI VIL IKKE PAGT MED ORDBRYDERNE I BERLIN

Man siger nok, at Pagten ikke berører Danmarks Stilling som ikke-krigsførende.

MEN DETTE ER LØGN!
 DETTE ER I. AKT AF DET DRAMA,
 SOM FØRER DANMARK IND I KRIGEN
 DETTE MAA FORHINDRES!
 KRÆV SCAVENIUS' AFGANG
 NED MED DE TYSKE HAANDLANGERE
 I DANMARK.
 LEVE ET FRIT DANMARK!

Flyveblad, 28. nov. 1941.

LÆS DETTE!

GIV DET VIDERE!

Regeringen kapitulerer for Hitlerfascismen

I gaar har den danske udenrigsminister i Berlin tilkendegivet den danske regeringstiltrædelse af anti-kominternpagten. Den danske regering har paa ny forsikret Tyskland, at den vil bekæmpe »den kommunistiske gift« af al magt, samtidig med den offentlige anklager »tilfældigvis« den samme dag i østre landsret staar op og stempler de der anklagede kommunister som en bande svindlere, forbrydere og voldsmænd.

Hvad er det da for en nobel forsamling, der i gaar er truffet sammen i Berlin for at bekæmpe disse voldsmænd. Den tyske rigsregering, der i sin tid satte ild paa den tyske rigsdag, og som har myrdet og pint tusinder af tyske arbejdere og frisindede til døde. Den italienske regering, Matteotti's mordere, den regering, der befriede Abessinien for negerslaveriet ved hjælp af giftgas. Den kejserlige, japanske regering, der nu i fem aar har søgt at undertrykke og slavebinde det kinesiske folk. Den spanske fascistregering, der under borgerkrigen ved sine lejede marokkanere foranstaltede grupvækkende massakrer paa kvinder og børn. Den kroatiske regering, hvis chef dr. Pawelitz paa Mussolinis befaling organiserede mordet paa kong Alexander. Man maa sige, det er et højst præsentabelt selskab, som hr. Scavenius kommer til møde med i Berlin.

Det er ligeledes betegnende for hele denne bande, at det kun er en samling straamænd, der sidder paa tyske, italienske og japanske bajonetter. Det er alle de smaa slavefogeder, der er kaldt sammen om tre store for at »befri verden for bolschevismen«. Og til Scavenius' deltagelse i denne maskarade giver de socialdemokratiske repræsentanter i regeringen sin billigelse.

Hvilke konkrete ting ligger der nu bag mødet i Berlin? Er det som opgivet Komintern, partikommunisterne man vil bekæmpe?

Aldeles ikke! siden det tysk-russiske krigsudbrud har Tyskland ved alle sine protektorater og besatte lande under dække af frasen »Kampen mod kommunismen« ført en hensynsløs udryddelseskampagne imod al frisind, enhver demokratisk rettighed og sidst men ikke mindst imod arbejder- og fagbevægelsen. Paa Balkan, i Frankrig, Belgien og Norge, overalt er enhver modstand blevet stemplet som kommunistisk. De fascistiske voldsmetoder skal nu gennemføres i verdensmaalestok.

For Danmark betyder tiltrædelsen til pagten en yderligere sejr for baade den internationale og hjemlige reaktion og et nyt nederlag for arbejderbevægelsen. De fascistiske undertrykkelsesmetoder skal i endnu højere grad tages i brug under enhver form for opposition, samtidig med at landets direkte deltagelse i krigen rykker nærmere. (Anti-komintern-pagten er ikke for ingenting tre-magts-pagtens forløber).

Hitler har »udryddet« kommunismen i Tyskland. Men han har ogsaa udryddet socialdemokratiet og enhver form for frisind, skønt socialdemokraterne ikke gjorde det mindste for at hindre hans magtovertagelse og senere gjorde alt for at takkes ham for derigennem at bevare sine personlige stillinger. Fascisterne tog intet hensyn hertil; da de havde brugt dem til det, de kunde

bruges til, sparkede de dem brutalt ned i den grav, de selv havde gravet sig. I alle de andre Lande, der i gaar har undertegnet pagten, er socialdemokratiet gaaet den samme skæbne imøde, skønt de ogsaa der tilbød de nye magthavere deres tjeneste. *Det danske socialdemokrati vil gaa den samme skæbne imøde!*

DANSKE ARBEJDERE!

Studenter og frisindede har igaar demonstreret imod Danmarks tilslutning til pagten. Politiet har været i virksomhed, baade med overfald og arrestationer. Skal vi lade dem være ene om at demonstrere imod en sag, som i mindst lige saa høj grad angaar os?

Ikke komintern, men de tyske fascister er det, der har lagt haand paa vore organisationer og søgt at forhindre os i at bruge dem!

Ikke komintern, men de tyske fascister er det, der undertrykker enhver fri tanke og ethvert frit ord her i landet!

Ikke komintern, men fascisterne i alle lande er fjenden!

ARBEJDERE! Nu maa det være slut med denne komedie!

Ud af regeringen med arbejdernes repræsentanter.

Regeringen er ingen bremse imod den fascistiske fare. Det kan kun vore egne organisationer blive, hvis vi enigt staar sammen og slutter op om dem!

Arbejderen.

Løbeseddel, nov. 1941.

Opraab til det danske Folk!

Ved at tiltræde den saakaldte ANTIKOMINTERNPAGT knytter Regeringen paa skæbnesvanger Maade DANMARKS SKÆBNE til de krigsførende Aksemagters og erklærer sig SOLIDARISK med det samme Tyskland, som folkeretsstridigt har overfaldet og besat vort Land, som udplyndrer det økonomisk, som har røvet vor Flaade og ved sine Befæstningsarbejder er i Færd med at ødelægge Jylland.

KAMPEN MOD KOMMUNISMEN ER ET SKALKESKJUL!

Udenrigsministeren kan spare sig sine Bortforklaringer om, at »Pagten kun er vendt mod Kommunismen«, og at »Danmarks Stilling ikke bliver ændret, og at vi fortsat er »ikke-krigsførende«! Den tyske Regeringspresse giver – til Skade for Hr. Scavenius – en helt anden og rigtigere Forklaring. Og det danske Folk har set og erfaret tilstrækkeligt til at forstaa Forholdene rigtigt!

OPRØRENDE BEHANDLING AF FORFATTERENHANS KIRK I KONCENTRATIONSLEJREN HORSERØD

I over 5 Maaneder har Regeringen grundlovstridigt holdt danske Statsborgere indespærret i Koncentrationslejren Horserød - Dag og Nat bevoget af Politihunde og revolverbevæbnede Betjente, hvoraf flere tilhører Fritz Clausens Nazi-Parti.

De Indespærrede - hvoraf enkelte er alvorligt syge - maa opholde sig utætte, fugtige og daarligt opvarmede Træ-Barakker. Ekstra-Forplejning maa de kun faa i ringe Grad, skønt Lejrkosten er ganske utilstrækkelig og kun delvis forbedret i den senere Tid. Gennem Chikanerier og et uværdigende Reglement søger Myndighederne og Lejrlederen at gøre Forholdene saa utaalelige som muligt for de Indespærrede.

FORFATTEREN HANS KIRK IDØMMES DISCIPLINÆRSTRAF

Højdepunktet er naaet med at Myndighederne har idømt Forfatteren Hans Kirk - der har siddet indespærret siden 22. Juni - en alvorlig Disciplinærstraf og overført ham til Enecelle i Vestre Fængsel under ganske nedværdigende Forhold!

Hvad har saa Hans Kirk gjort? Hvad er Aarsagen til denne oprørende Behandling af en af vort Lands ypperste Forfattere, der gennem sine Romancer og Hørespil har skildret Smaafolks Kamp og Rejsning? Aarsagen er den - at Hans Kirk i et Brev har udtalt sig rosende om fhv. Kirkeminister Povlsens Arbejde for at forbedre Forholdene for de Indespærrede!!! En saadan Handling er altsaa en farlig Forbrydelse, der truer det danske Samfund, og derfor ikke kan straffes haardt nok.

DER ERKLÆRES SULTESTREJKE

Frarøvet den mindste Rettighed sidder Hans Kirk nu i Enecelle i Vestre Fængsel. Som Protest herimod, som Protest imod Myndighedernes og den nazistiske Lejrleders vilkaarlige og despotiske Optræden og for at formaa Myndighederne til at imødekomme Kravet om en menneskelig Optræden - har Hans Kirk og samtlige Indespærrede i Horserød erklæret Sultestrejke!

LAD DEM IKKE KÆMPE ALENE !

Deres Kamp er ogsaa din Kamp - en Kamp imod Magthavere, der gennem mere eller mindre nazistiske Undertrykkelsesmetoder søger at kue den danske Arbejderklasse for at Overklassen uhæmmet kan faa Lov at skaltte og valte efter sit eget Forgødtbefindende.

Vis derfor Solidaritet med de Indespærrede, hvis eneste Forbrydelse er, at de altid har talt og kæmpet for din Sag! Spred Oplysning om de Forhold, der bydes disse Mennesker! Gør op med de, der truer med at sende andre af Arbejderklassens bedste Mænd og Kvinder i Koncentrationslejr, og som vover at forsvare Regeringens Indespærring og Behandling af disse Folk!

Den Dag vil komme, hvor Gengældelsen vil ramme de Magthavere, der i Dag praktiserer nazistiske Straffemetoder overfor den danske Arbejderklassens Talsmænd!

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

LÆS OG GIV VIDERE:

OPRAAB TIL DET DANSKE FOLK !

Uden at spørge det danske Folk, ja endog uden officielt at forelægge Sagen for Rigsdagen, har Regeringen og Kongen tiltraadt "Antikominternpagten" og ladet Hr. Scavenius underskrive den i Berlin. Regeringens tyskvenlige Mindretal med Scavenius, Gunnar Larsen, Stauning og Kjærboel har faaet sin Vilje ogsaa i dette Spørgsmaal. Regeringspartierne Rigsdagsgrupper har godkendt Handlingen og den er jublende fejret af Fritz Clausen og de andre hjemlige Nazipartier. Danmarks kommunistiske Parti, som er det eneste Parti, der ubøjeligt og maalbevidst har bekæmpet Tysklandspolitiken og kæmper for Danmarks Frigørelse fra det tysk-nazistiske Aag, og som derfor udsættes for Overgreb og Forfølgelser, har fra første Færd erklæret sig som Modstander af denne nye Indrømmelse til Hitler og paapeget dens skæbnesvangre Konsekvenser. Vi gentager, hvad vort Partis Formand erklærede i sit aabne Brev til Regeringen af 26. November:

"Ved at tiltræde den saakaldte Antikominternpagt, knytter Regeringen paa skæbnesvanger Maade Danmarks Skæbne til de krigsførende Aksemagters og erklærer sig solidarisk med det samme Tyskland, som folkeretsstridigt har overfaldet og besat vort Land, som udplyndrer det økonomisk, som har røvet vor Flaade og ved sine Befæstningsarbejder er i Færd med at ødelægge Jylland. Ved sin Tiltræden af Pagten gør Regeringen sig til praktisk, aktiv Medhjælper for de fascistiske Aksemagter i Kampen om Verdensherredømmet og mod de europæiske Folks Frihed. Udenrigsministeren kan spare sig sine Bortforklaringer om, at "Pagten kun er vendt mod Kommunismen", at Danmarks Stilling ikke bliver ændret og at vi fortsat er "ikke-krigsførende". Den tyske Regeringspresse giver - til Skade for Hr. Scavenius - en helt anden og rigtigere Forklaring. Og det danske Folk har set og erfaret tilstrækkeligt til at forstaa Forholdene rigtigt.

"Kampen mod Kommunismen" er et Skalkeskjul

Opslugte Tyskland Østrig og overfaldt Tyskland Tjekoslovakiet for at "bekæmpe Kommunismen"? Var det for at "udrydde Komintern", at Hitler begyndte Krig mod Polen, England og Frankrig? Var det for at "dræbe Verdensbolsjevismen", at han først foreslog Sovjetunionen en tjaarig Ikke-Angrebspagt, for efter halvandet Aar pludselig at overfalde den? Bliver ikke alle de tyske Besættelsestroppers Rædselgerninger, Massenedskydningerne og Gidselmordene udført med den Motivering, at man kun bekæmper "Kommunister"? Er det ikke saadan, i alle de af Tyskland undertrykte Lande, at enhver national Bevægelse, enhver Stræben efter Friheden karakteriseres som "kommunistisk"?

Jo, saadan er det. Folket ved det, og Regeringen ved det. I det givne Afsnit af sin Røverkrig anser Tysklands Magthavere det for bekvemt at søge deres Hensigter skjult bag Paastandene om "Antikomintern", der udelukkende er et Redskab for Aksemagternes Erobrings- og Magtpolitik. Og dog vover Regeringen i Danmark gennem Tiltrædelse af Pagten at knytte Danmarks Skæbne paa godt og ondt til det fascistiske Tyskland.

Paa hvilket Tidspunkt sker dette ?

Paa det Tidspunkt, hvor der er Udsigt til en Vending i Krigen! Paa det Tidspunkt, hvor Hitlers og hans Forbundsfællers motoriserede Hære for første Gang har mødt alvorlig Modstand og hans Sejrs-tog i Europa er ved at blive knust i blodige Kampe af Sovjetunionens bagvaskede og beløjede røde Hær! Paa det Tidspunkt, hvor Tyskland har tabt Slaget om Atlanten, og hvor den voldsomme engelske Offensiv er i Færd med at rulle hele den tysk-italienske Front op i Nordafrika! Paa det Tidspunkt, hvor "Aksepartneren" Japan har de

allerstørste indre og ydre Vanskeligheder, og hvor Amerikas mægtige forenede Stater fast og definitivt har erklæret at ville sætte alle sine Kræfter ind for at sikre Demokratiets Sejr over Nazismen! Paa det Tidspunkt, hvor Folkene i Europas øvrige undertrykte Lande viser os et beundringsværdigt Eksempel i deres ubøjelige og opofrende Kamp for at afkaste det tyske Aag og hvor, bogstaveligt talt i vore Øren, dagligt lyder Knaldene af Eksekutions-Pelotonernes Geværer i vort martrede Broderland Norge!

Netop paa dette Tidspunkt, hvor det mere end nogensinde maatte være paakrævet, at Danmark, ogsaa for sin egen Skyld, sluttede op i de europæiske Folks Kamp for Freden og Friheden - rejser Hr. Scavenius

- 2 -

us til Berlin for servilt, underdanigt, at opvarte Hr. von Rippentrop og skrive under paa et Dokument, som saavel faktisk som i Verdens Øjne gør Danmark til en Vasal af Hitler-Tyskland: "

Skal vi stole paa et Hitler-Løfte ?

Regeringen har ved mangehaande Erklæringer forsikret Folket om, at Tiltrædelsen af Pagten ikke faar Konsekvenser, at den udelukkende tilsigter ideologisk Støtte o.l. i Kampen mod os Kommuniste. - og den har opnaaet en Attest fra Berlin om disse Erklæringers Rigtighed. Men for det første: Hvornaar er et Hitler-Løfte blevet holdt? Erindrer vi ikke alle Tjekoslovakiets og Polens Skæbne? Hvordan blev den tysk-danske Ikke-Angrebspagt overholdt? Hvorledes har Tyskland holdt Løfterne af 9. April 1940? - For det andet: Hvem kommer til at bestemme Pagtens Følger og Mening - Danmark eller Tyskland? - For det tredje: Hvad sagde man ikke som Forsvar for den grundlovsstridige Anti-Kommunistlov i August? At det var en ren dansk Handling, som ikke vilde faa Konsekvenser. Og nu siger Regeringen, at den udenrigspolitiske Handling, Scavenius' Underskrift i Berlin, er en "naturlig konsekvens" af den indenrigspolitiske Anti-Kommunistlov! Snart vil Hr. Scavenius forklare, at hans Underskrift i Berlin selvfølgelig har faaet "naturlige Konsekvenser".

De er der allerede! Man er i fuld Gang herhjemme med at forfølge og straffe Folk efter Kommunist-Lovens Paragrafer - uanset om de har haft Forbindelse med vort Parti, blot de har vist ærlig dansk Optræden. Og nye Følger er allerede bebudet - Tilværing af den skændige tyske Jødelovgivning paa "Antikemintern-Pagtens" Lande - under Paaskud af, at dette er nødvendigt Led i "Kampen mod Kommunismen" (Ligesom Tysklands Krig mod England er det)! Det næste bliver en Infiltration af dansk Statsadministration og ikke mindst Politiet med tyske Gestapofolk alt i Henhold til Pagtens Bestemmelser om "Koordinering" etc.

Var der ingen Vej udenom ?

Man vil fortælle Folket, at Regeringen stod med Revolveren for Bystet og at vi havde faaet "norske Tilstande" i Danmark, hvis Scavenius ikke var rejst til Berlin. Det er det evindelige Argument, med hvilket man har undskyldt alle Indrømmelser til Tyskland i Strid med Tysklands Løfte af 9. April og som vi ogsaa vil faa at høre, naar nye Indrømmelser skal gøres. Men Ulykken er, at for hver Indrømmelse, der gøres, svækkes Danmarks Evne til at gøre Modstand mod nye tyske Krav, for hver Indrømmelse, der gøres, bliver det mere sikkert, at vort Land og Folk ender i "norske Tilstande" - som ikke bliver behageligere, selvom Hr. Stauning lægger Navn til!

Regeringen har ved sine ustandselige Indrømmelser paa det økonomiske, politiske, kulturelle og udenrigspolitiske Omraade tilføjet vort Land uhyre Skade og stillet det svagere overfor Besættelsesmagten. Men dog var det saadan, at det ikke alene havde været muligt - det havde været den selvfølgelig Pligt for en dansk Regering, at sige Nej til dette nye grove tyske Krav - uanset de mulige Følger af dette Nej.

Det danske Folk har sagt Nej!

Det var intet Øjeblik i Tvivl og gennem de storstilede Demonstrationer, gennem Studenterstrejken i København og paa andre Maader gav det sin Mening til Kende. Folket erklærede som Studenterne paa Amalienborg Slotsplads: "Hellere vil vi dele Kaar med det norske Folk, end uden Modstand taale Danmark brugt til Formaal, der staar i dybeste Modstrid med vor Vilje til at leve i et frit, folkestyret Danmark! "

Det danske Folk har forstaaet, at ved at sige Nej, kunde Danmark have vaeltet Komodien i Berlin og derved tilføjet Hitler-Tyskland et farligt Nederlag netop paa det Tidspunkt, hvor Krigen i alle Henseender befinder sig ved et Vendepunkt. At den eneste Vej til Danmarks Frigørelse og Lykke gaar over Hitler-Tysklands Nederlag i denne Krig, men at vi ikke skal have denne Frihed foræret af andre, at vi selv skal være med i Kampen for den!

Vi opfordrer det danske Folk til at staa fast paa dette Standpunkt. Gør op med de aabenlyse og de skjulte Forrædere i og udenfor Regeringen! Gør det klart for Jeres politiske og faglige Tillidsmænd, at nu skal det være slut med Svagheds- og Indrømmelsespolitikken! Vær med at skabe det danske Folks virkelige nationale Samling til Kamp mod vor nationale Fornedrelse, til Kamp for alt, hvad der er os dyrt og helligt!

Ud af Regeringen med Tysklands-Agenterne!

Leve et frit Danmark!

1. December 1941.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI
CENTRALKOMITEEN

POLITISKE MAANEDSBREVE

Nr. 4. Afsluttet 8. December 1941

HELE VERDEN I KRIG

Efter de bedste tyske Mønstre begyndte Japan Krigshandlingerne mod England og USA uden Varsel, hvorpaa man nogle Timer senere afleverede Krigserklæringen og samtidig oplyste, at man allerede havde begyndt. Og England-USA synes ikke at have lært mere af den europæiske Krig, end at de blev truffet momentant uforberedt, hvilket kostede store Ofre, baade af Krigsskibe, Flyvemaskiner og Mandskab paa Stillehavssøerne og Malakkahalvøen i Krigens første Timer. Omtrent alle Europas Stater er nu indviklet i Krigen.

Japan har slaaet løs, dels efter Aftale med Tyskland, dels fordi Tiden arbejder mod dette Land, som mod alle Aksemagter paa Grund af Raastofmangel, Blockade og indre Svagheder. Det vandt dog ikke de første Par Dage et Forspring, som paa nogen Maade betyder en Katastrofe for dets Modstandere. Dets største Resultat er Besættelsen af Thailand, der omtrent ordret er motiveret paa samme Maade som de tyske Angreb paa Danmark-Norge og Holland-Belgien: "Man vidste bestemt, at England havde t. l. Hensigt at okkupere Thailand, derfor gjorde man det selv!" Og Thailand lod det ske - der kendes vel ogsaa "5. Kolonne" paa de Kanter. Men alt tyder paa, at England ikke denne Gang lader det gaa som med Norge.

DEN MILITÆRE SITUATION

Bortset fra Stillehavet og Indien er den militære Udvikling karakteriseret af Tyskernes Standsning og Tilbagetog i Rusland og den engelske Offensiv i Nordafrika. I vore Maanedsbreve Nr. 1 og 2 skrev vi, at den tyske Kampkraft og Frengang i Øst maatte antages at kulminere i Slutningen af November. Vi var heri ikke enige med Hitler, som i sin Dagsbefaling af 9. Oktober oplyste de tyske Soldater om, at nu begyndte "det sidste vældige Hug, som endnu før Vinterens Frembrud skal knuse denne Modstander." Reichspressechef Dr. Dietrich oplyste samtidig, at Krigen mod Sovjetland egentlig var tilende, der resterede kun "lokale Oprydningskampe". Og i Antikomintern-Treatiet erklærede Ribbentrop, at "i militær Henseende er Englands sidste Forbunds-fælle paa Fastlandet ophørt med at være en Faktor af Betydning".

Siden da har Tyskerne ved Rostov lidt deres første regulære Nederlag til Lands i denne Krig og deres Tropper befinder sig fortsat paa Flugt. Taganrog er paa det nærmeste omringet af Russerne og Mariupol truet. Længere mod Nord rykker den røde Hær frem mod Stalino-Området. Von Kleists Hærgruppe, bestaaende af 2 Panserdivisioner, en Infanteridivision og SS-Divisionen "Wiking" er oprevet og 2 italienske Divisioner, som kastedes frem til Hjalp, dreves paa hovedløs Flugt, kastende Vaaben og Udrustning fra sig. Tyskerne har til nu mistet over 50.000 i Faldne og umaadelige Mængder Materiel. Paa Moskvafrenten og mod Nord er de afgørende standset. Og skønt den tyske OKW gennem Maa-neder har hævdet, at Vinteren vilde vise sig en bedre Forbunds-fælle for Tyskerne end for Russerne, saa melder de nu officielt, at nu er det Slut med egentlige Kamphandlinger paa Østfronten indtil Sneen igen smelter! Naa - det bliver de jo ikke ene om at bestemme.

I Nordafrika ser det ud til, at Englænderne er ved at vinde Overtaget over de tyske og italienske Styrker. Samtidig er en engelsk Panserkolonne stødt frem gennem den sydlige Ørken til Syrtebugten syd for Benghazi. Hvis Englænderne ikke nu svækker deres Afrika-Styrker, skulde de have Mulighed for relativt hurtigt at støde frem helt til Tripolis og det franske Tunis. De vil da have opnaaet 3 væsentlige Ting: At faa temmelig sikret Sejlsads i Middelhavet - at kunne true Italien med direkte Krigshandlinger - at kunne lægge et alvorligt Pres paa Vichy-Frankrig. Hertil kommer den uhyre moralske Virkning i Tyskland-Italien.

SANDESLIG UDVIKLING

Det tyske Fremstød i Rusland er bragt til Standsning paa Grund af den stærke Modstand, de store Tab, de lange Forbindelseslinjer og Vinteren - man var jo ikke forberedt paa at føre Vinterkrig. Samtidig maa Tyskerne - hvor nødigt de end vil - formentlig trække Tropper bort fra Østfronten, dels for at sætte dem ind mod Folkene i de besatte Lande, dels for om muligt at redde Situationen i Lybien. Og endelig for at opfylde et vigtigt Led i Aksemagternes verdensomfattende strategiske Plan: at søge rettet et meget alvorligt Angreb paa en Gang mod England og mod Kaukasus ved at gaa gennem Tyrkiet. Skal Japans Angreb have Udsigt til at lykkes ved Singapore, maa Englænderne alvorligt engageres ved Mossul og Suez. Dardanellerområdet og Lilleasien har alle Udsigter til at blive den næste nye Krigsskueplads. Hvis dette bliver Tilfældet, vil Angrebet sætte ind, dels fra Bulgarien, dels fra de græske og "dodekanesiske" Øer ved Lilleasiens Kyst.

Men meget tyder paa, at Tyrkiet er fast besluttet paa at slaa fra sig ogsaa mod en tysk Agression, og Tyrkiet kan præstere en alvorlig Modstand, Tillige er de engelske Imperie-Styrker paa disse Kanter stærke. Og det kan nu ses, at General Wavels Forflyttelse til Indien, hvorved Indien samtidig gjordes til det tunge Centrum i det engelske Imperiums Forsvar baade paa Middelhavsfronten og mod Japan, var en Forholdsregel, truffet af Hensyn netop til en Udvikling, som den, der nu er igang.

Løvrigt har de tyske Tab i Rusland været forfærdelige -- man har fra tysk Side ikke yovet at bestride Tallet 6 Millioner Døde, Saarede og Tilfangetagne, som nævnes fra Sovjet. Kun er Dr. Ley kommet for Skade at oplyse, at Arbejdsfronten alene har taget sig af 1½ Million tyske Saarede.

Den Hitlerske Opdragelse forvandler i mange Tilfælde de tyske Soldater til Dyr, og som Churchill har sagt, det er navnløse Grusomheder, der foretages mod Civilbefolkningen i de erobrede russiske Områder. Et Eksempel blandt mange: I en Landsby nær Orel vilde Fascisterne tvinge en svanger Kvinde til at danse for sig. Da hun nægtede det, sparkede nogle Korporalfløse hende i Maven. Hun sank sammen og Veerne begyndte. Med Bajonetterne hindrede Tyskerne Landsbyens Kvinder i at hjælpe hende og under store Lidelser fødte hun et dødfødt Barn.

MISHANDLING AF FANGERNE - OG EN UHELDIG SVINDEL

Den 25. November har Molotof i en officiel Note til alle Stater, Sovjetregeringen staar i Forbindelse med, redorjort for de tyske Fascisters umenneskelige Grusomheder mod fangne Rødmister. Der oplyses bl. a.: "Paa en Ø i Dnjepr, Kortutsa, fandt vore Tropper Ligene af fangne Rødmister, der var pint ihjel, Øjnene stukket ud, Ørerne snittet af, Lemmerne hugget af, Ansigterne skaaret i Stykker. I en Landsby i Ukraine, som vi generobrede, fandtes Lig af Rødmister, som var bundet paa Hænder og Fødder og bar Mærker af glødende Knive. I en Landsby paa det nordlige Frontafsnit, Khomi, fandt vi Rødmister, som var brændt levende paa Baal. I Hviderusland blev 70 fangne Rødmister forgivet med Arsenik. I Lagutuko ved **Erjansk blev en Rødmist bundet til to Tanks, som saa kørte hver sin Vej og rev ham i Stykker.**" Endvidere dokumenteredes det, at Rødmisterne i mange Fangelejr ligeform sultes ihjel. Maksimalrationerne er 600 Gram Brød og 4000 Gram Kød -- om Maaneden! Folkeretten kræver, at Krigsfanger skal forplejes lige saa godt som egne Soldater.

Afsløringerne generede Magthaverne i Berlin, og Goebbels fik Ordre til at imødegaa dem. Det gjorde han ved at præsentere den tyske (og danske) Presse for en "russisk Krigsfange", angivelig Molotofs Søn. Denne saa velnæret og veltillfreds ud og kunde oplyse, at det var en hul Løgn, hvad hans Far havde fortalt i omtalte Note. Til denne Form for Dementi svarede Sovjets Informationsbureau bl. a. følgende: "Denne Byr bliver først trukket frem for de tyske Journalister, hvor han benægter Kammerat Molotofs Paastande og fortæller, at Sort er Hvidt og at de hitlerske Udyr og Kannibaler er ædle Mennesker. Dernæst trækker han ham frem i Radioen, hvor han holder en analfabetisk Tale i et Sprog, der staar paa aaben Krigsfod med det russiske. F. Eks. brugte han i Stedet for det russiske Ord "Sjeleshnodorosniki" (Jernbanefolk) Ordet "Transportniki", der slet ikke eksisterer paa Russisk. Og endelig er det værd at bemærke en Ting, som Fascisterne havde glemt, nemlig at **Kammerat Molotof ikke har nogen Søn og aldrig har haft nogen Søn.**"

SEN - MEN RIGTIG - ERLENDEUSE

USA's tidligere Ambassadør i Moskva, Norman Davis skriver i et amerikansk Blad: "Der er ingen 5. Kolonne i Sovjetunionen. Hvor jeg gennemser mine Notater og Indberetninger fra de bekendte Moskva-Processerne, så kan jeg indse, at man allerede dengang burde have set klart. Vi troede dengang, at det var Babari, Utaknemighed og Grusomhed, der laa bag Processerne, men naar man ser paa det idag, ligger det for Dagen, at Bukharins Program simpelthen bestod fuldstændigt i samarbejde ved og Underordning under Tyskland, som skulde disponere over Hviderusland, Ukraine og Kaukasus. Saa vilde Hitler have været i Stand til et langt voldkommere Angreb paa England. Processerne var i Virkeligheden en Lektie, som andre frihedelskende Folk kunde have draget Lære af."

Den 2. November indeholdt "Berl. Tid." i en Korrespondance fra Ukraine af Helge Knudsen bl. a. følgende: Ogaa sløber har Sovjet rejst i stor Stil. De er

lyse, rummelige, rene og praktiske. Mange af dem vilde i Vest-Europa være en Pryd. Bolsjevikkerne har i det hele sat stærkt ind paa Ungdommens Opdragelse. Det har været en af Rejsens Overraskelser, at unge Mænd i forbavsende stor Udstrækning besøger tekniske Skoler. Mange Søner fra Landarbejderhjem faar en gunstig Start i Tilværelsen.... Folks Klæder er gode, at det paa ingen Maade er en Sjældenhed at se velklædte Mennesker.... Overraskende var det at se, saa lidt Tøj, der var nedbrudt. Kvaliteterne var gode og solide, saa de holdt til aarelangt Brug.... Paa Landet maa Ernæringstilstanden, at domme efter Folks Udseende, være tilfredsstillende, heller ikke i Byerne saa Folk underernærede ud.... Otte Nætter har vi tilbragt i russiske Sygehuse og Kaserner. Ingen af os har set Lus eller Væggetøj kun i et Sovjetsygehus, der var belagt med rumanske Soldater. En tysk Officier i Nikolajev sagde at Kasernen var fri for Væggetøj, da Tyskerne rykkede ind i den. Selv var han imponeret af Renligheden i Fiskerhjem, hvor han færdedes paa Tjenestens Værelse. Den fandtes ikke større andre Steder i Verden!" osv. osv.

DET UNDERTRYKTE EUROPA

Tyskerne og Italienerne fortsætter deres økonomiske Plyndringer og politiske og fysiske Voldshandlinger i alle de besatte Lande. Officielt er 8 Nordmænd blevet henrettet, siden Antikominternpagten blev underskrevet i Berlin. Organiseret Sult er nu Tyskernes og Quislings Forbundsfaelle i Norge: Madrationerne forøjes for de, der sympatiserer med eller hjælper "Nasjonal Samling", Folk, der melder sig ud af NS, skal afskediges fra offentlige Stillinger, Det Offentlige inddrager enhver Støtte til de Paarørende af de 30.000 norske Søfolk, som sejler paa Verdenshavene osv. osv. Der foregaar Massenedskydninger i Tjekoslovakiet, paa Balkan osv. Men ogsaa de undertrykte Folks Modstandsbevægelse vokser, saavel i Form af Produktions-Sabotage som paa anden Maade. I Jugoslavien kæmper nu en organiseret Hær paa 100.000 Mand under General Draga Michailovitch mod Tyskerne, som har maattet sætte hele 7 Divisioner ind uden at kunne blive Herre over Situationen. Ernæringssituationen er elendig og Stemningen paa Nulpunktet i Italien. Og om Situationen i Tyskland faar man temmelig god Besked gennem de mange Taler og Artikler af Goebbels og andre (sidst "Universitets-Talen") om, at dette er Tysklands sidste Chance, at man maa holde ud, at man ikke maa spørge, hvornaar Sejren kommer, men hvornaar den kan komme.

VERDENSPOLITISK UDVIKLING

England har erklæret Finland, Ungarn og Rumænien Krig efter gennem mange Maanedes at have advaret dem og givet navnlig Finland den ene Chance efter den anden for at trække sig ud af Krigen. Krigserklæringerne er paa Forhaand sanktioneret af Dominions og USA. Hvad det kan betyde for Murmanskfronten, vides endnu ikke.

Indledningen af Englands Libyen-Offensiv har faaet Tyskland til at forøge sin diplomatiske Aktivitet overfor Frankrig. Man ønsker i det mindste at opnaa Transit-Ret for Tropper og Materiel over Frankrig-Tunis til Libyen, helst ogsaa militære Baser i Tunis, hvilket reelt vil sige tysk militært Herredømme i fransk Afrika. Som Kompensation tilbyder man Mildnelse af Besættelsen og Mulighed for Vichy-regeringen for at flytte til Paris, samt lidt flere franske Krigsfanger hjemsendt. Pétain-Darlan er i Færd med at gøre Indrømmelser, og har foreløbig afskediget Weygand. Begivenhederne har foruroliget USA, som har blokeret fransk Afrika og standset Tilførslerne af Benzin og Olie til Spanien. Dette sidste skete efter at det i USA-Pressen var kommet frem, at der til Spanien ugentlig gennem længere Tid er gaaet 130.000 Fade Olieprodukter, deraf 40.000 Fade Flyverbenzin! Det er mere, end Franco selv bruger paa et helt Aar!

Og mens de japanske Forhandlere sad hyggeligt i Washington og underholdt Udenrigsminister Hull med Forsikringer om Japans udelukkende fredelige Hensigter, regnede de svare japanske Flyverbomber ned over Hawaji, Guam, Philippinerne og Singapore. Maaske har de samtidig udryddet de sidste "Chamberlain-Politikere."

ANTI-KOMINTERN-CIRKUS I BERLIN

Som en Art "diplomatisk Vinterhjælp" arrangerede Rippentrop sin "Quisling-Jamboree" i Berlin. Formaalet var dels moralsk-propagandamæssigt: at aflede Opmærksomheden fra Tysklands stigende krigsmæssige og indre Vanskeligheder, dels reelt-politisk: at købtte flest mulige europæiske Sulten uløseligt fast til Tyskland,

- 4 -

inden det blev for sent. Danmark var kommet i godt Selskab, nemlig: Aksemagterne Tyskland - Italien - Japan. Franco - Spanien, skabt og holdt oppe ved fremmed Vaabenmagt mod det spanske Folk. Finland, som er besat af tyske Tropper og hvis forbryderiske Regering efter Evne arbejder paa at myrde de øvrige nordiske Landes Frihed. Rumænien, som spiller en lignende Rolle paa Balkan. Horthys Ungarn, som har købt sig territoriale Gevinster ved Tabet af sin Uafhængighed. Bulgarien, hvis Regering i Modstrid med 90% af Folket har gjort Landet til tysk Opmarchomraade. Slovakiet, der eksisterer som Stat af tysk Naade og paa tyske Bajonetter, og som har maattet drage sine Tropper hjem fra Østfronten, fordi de der gjorde falles Sag med Russerne. Kroatien, den nyskabte italienske Marionetstat, hvis "Statschef" er den professionelle betalte Terrorist og Kongemorder Pavelitsj. Manchukuo, den japanske Hær Marionetstat. Endelig den "nationale" Manking-Regering i Kina, der er indsat af Japan, kun kan leve i Ly af japanske Vaaben. Det var Verdens mest foragtelige Regeringer, hvis Repræsentanter samledes i Berlin.

Den danske Regering paastaar officielt, at det hele kun var en Slags "antikommunistisk Manifestation", som ikke medførte udenrigspolitiske Forpligtelser eller andre Følger for Danmark. Den opnaaede ovenikøbet Attest fra Wilhelmsstrasse for, at denne Udlægning var rigtig. Men den havde ogsaa Attest fra Wilhelmsstrasse for, at "Ikke-Angrebspagten" var rigtig. - og Tyskland angreb dog Danmark. Hvad Tilslutningen til Pagten vil komme til at betyde, kan bedst aflæses af de officielle Kommentarer, der er fremkommet fra tysk Hold og har været aftrykt i den censurerede danske Presse.

"Europa vil afgjort ikke vide mere af engelsk Politik" (Rippentrop). "Pagten er ensbetydende med Tiltrædelse af en Kampfront... den er tillige en Alliance for Nyordningen i Europa... der vil ved denne Lejlighed blive ført en Række Forhandlinger om heder Nyordningen... (D. allg. Zeitung). "Antikominternpagten er absolut ikke blot indstillet paa Afværgelse af Bolsjevismen, thi den indeholder en Bekendelse fra alle Parter til Forsvar af deres kulturelle og andelige Værdier og ikke blot alene Aftaler om nødvendige Politiaktioner" (Ritzau fra Berlin). "Derfor har den rene Selvopholdelsesdrift tvunget Europas Folk til at staa sammen for at afværge de Rusler, som kommer fra Demokratierne, og bekæmpe sig til den uundgaelige kamp, som Tyskland og Italien har begyndt, og som i Mellemtiden er blevet hele den moralske Verdens Kamp" (Völkischer Beobachter). "Med Undertegnelsen af den forlængede og udvidede Antikominternpagt har de europæiske Statsmænd aflagt en Bekendelse til Europas Nyordning" (Frankfurter Zeitung). "For eller senere vil alle Stater, der er tilsluttet Antikominternpagten, tage Stilling til Jødeproblemet i den ene eller anden Form" (Ritzau fra Wilhelmsstrasse men undertrykt i de fleste danske Aviser). "Et Ting burde blive fælles, hvor forskelligt end Europas Stater former deres Skæbne: Europa maa arieseres! Jødefri Stater under Tysklands Ledelse og jødelydige under Roosevelts kommer til at staa overfor hinanden." (D. allg. Zeitung)

DANMARK OG "ANTIKOMINTERN"

Torsdag Eft. den 20 November mødte Gesandt von Renthe Fink op i det danske Udenrigsministerium med "et særdeles smigrende Tilbud" om, at Danmark skulde tilslutte sig "Antikomintern-Pagten". Fredag d. 21. Statsraad: Seavenius-Gunnar Larsen, Stauning og Kjærhøj vilde modtage Invitationen. - alle andre imod. Fredag Eft. telefonerede von Rippentrop - nu var det ikke en Invitation, men et Krav. (I Mellemtiden havde Finland gjort sin Tilslutning afhængig af Danmarks, da dets Regering ikke turde være den eneste nordiske i Berlin!). Nyt Statsraad Lørdag, mens Renthe Fink og den italienske Gesandt opholdt sig paa Christiansborg. Lørdag 4 nævnte fik nu Tilslutning af Thune Jacobsen. Efter Statsrådet talte Stauning dels med Renthe Fink, dels med Daf's Ledelse, som nærmest tilraadede at bøje sig for ikke at faa "nærsket Tilstande" (hvorved de maaske vilde miste deres Indtægter!) Senere nyt Statsraad, samme Stilling, men Kongen erklærede sig rede til at underskrive, vil dog have Rigsdagens Sanktion. Møde i Regeringspartierne "Mandagsudvalg", hvor alle imod. Søndag Kl. 3 Morgens: tysk Ultimatum: Tilslutning inden Aften, ellers "Opsigelse" af Aftalerne af 9. April, hvorpaa Danmark behandles som en med Tyskland krigsførende Nation! Nyt Statsraad, hvor Knud Kristensen under dette Pres vilde bøje sig. Diskussion om der skulde dannes et Forretningsministerium til at gennemføre Tilslutningen eller et nyt Ministerium Stauning uden Pagt-Modstanderne.

- 5 -

Renté Fink havde forbudt at holde Rigsdagsmøde om Sagen. Regeringspartiernes Rigsdagsgrupper samledes da til Gruppemøder. I alle Grupper var man omtrent eenstemmigt imod, men enedes derpaa om, at de indflydelsesrige kommunistfjendtlige Krese i Befolkningen ikke vilde kunne godkende dette, og at man derfor hellere maatte bøje sig - denne Gang endnu !! Saa rejste Scavenius til Berlin og man trak i 24 Timer Tov om Formuleringen af den udenrigsministerielle Erklæring om Sagen. Stæuning fejrede Resten af Søndagen i KB-Hallen og ved Matten igennem at drikke sig fuld sammen med Persson o.a.! Det første, man meddelte Scavenius i Berlin, var at de Forbehold, han kom med (udtrykt i Regeringserklæringen), kunde man ikke godkende.

Folket reagerer mod Pagten: Rygterne svirrede over hele Landet Lørdag og Søndag. Først Mandag d. 24. begyndte Regeringen at give Besked. Tirsdag d. 25. samledes flere hundrede Studenter spontant paa Amalienborg Slotsplads. Der holdtes Taler og en teologisk Student oplæste følgende Resolution: "Som Repræsentanter for den Ungdom, der skal bære Fremtidens Danmark, udtrykker vi vor Sorg over, at den danske Regering har sluttet sig til Antikominternpagten. Deres Majestæt skal vide, at vi hellere vil dele Kaar med det norske Folk end uden Modstand taale Danmark brugt til Formaal, der staar i dybeste Modstrid med vor Vilje til at leve et frit, folkestyret Danmark. Det er vort Haab, at den Tillid, som saa store Krese af det danske Folk nærer til Deres Majestæt, maa blive retfærdiggjort ved en ubetinget Afvisning af alle Forsøg paa at tilsidesætte det Løfte, som er givet os om Anerkendelse af vor Ret til selv at styre vore indre Forhold."

Nu greb Politiet ind og arresterede Studentén og flere andre. Menneskemassen var imidlertid vokset til flere Tusinde, som demonstrerede først mod "Fædrelandet"s Redaktion, derpaa mod Christiansborg, saa til Raadhuspladsen (Politiken og Dagmarhus) og til Slut til Frihedsstøtten. Man begyndte med at synge "Kong Kristian", under hvilken Politiet ikke mente at kunne gribe ind, derpaa andre Fædrelandssange, saa "Tipperary" og mest af alle "Ja, vi elsker dette Landet". Ruderne knustes, bl. a. paa "Fædrelandet". Politiet huggede flere Gange ind med Knipserne og der foretoges ca 40 Arrestationer. Onsdag d. 26. fortsatte Demonstrationerne baade om Dagen og om Aftenen. Ruderne i Scavenius' Villa knustes 2 Gange. Tanken om almindelig Studenterstrejke dukkede op. Justitsministeren kaldte Repræsentanter for Universitetsledelsen, Studenterraadet og Studentersamfundet op til sig, oplyste at man havde ringet fra Berlin. Demonstrationerne havde gjort et meget pinligt Indtryk, og de maatte holde op, ellers vilde der blive skudt med Maskingeværer. Universitetsrektor Bloch lovede at faa Studenterne til at holde sig i Ro.

Torsdag d. 27. agiteredes der paa alle Lærestalterne for almindelig Studenterstrejke Fredag, i Anledning af Scavenius' Hjemkomst. Rektor Bloch lod trykke en Plakat med en (selvfølgelig ulovlig) Trusel om, at alle Studenter, som deltog i Strejken eller Demonstrationer, vilde blive baade straffet og bortvist fra Universitetet for al Fremtid. Det samme gjorde Professor Budtz Jørgensen paa Tandlægeskolen, og Prof. Engelund paa Polyteknisk Lærestalt. Om Fredagen var der ci-villklædte Kriminalbetjente inde paa og uniformeret Politi udenfor alle Lærestalter, bl. a. for at hindre Agitation og paagribe Strejkevagter. Studenterstrejken gennemførtes under disse Forhold gennemsnitligt til ca 60 %. Desværre havde de fleste Professorer og Lektorer undladt at aflyse deres Forelæsninger, skønt det jo ligesaameget var deres som Studenternes. Sag. Paa Kontrolsteder og enkelte større Arbejdspladser uddeltes der Fredag Em. Løbesedler fra Studenterne om Strejken, de blev modtaget med Begejstring. Baade om Dagen og om Aftenen var der Tilløb til Demonstrationer. Politiet greb haardt ind. Søndag havde Nazisterne indvarslet til Jubeldemonstration paa Raadhuspladsen. I den Anledning mødte mange Tusinde Mennesker op for at give dem noget at juble over. Politiindgriben og Slagsmaal. Mange Arrestationer, adskillige Saarede. Rygter om en Dræbt. En tysk Marinere stak en Dansker ned bagfra med en Dolk.

Regeringen har lagt Pressen under meget skrap Censur i Spørgsmaalet om Antikomintern-Pagten. For at paavirke Stemningen vilde man udsende en ny Erklæring, men kunde ikke finde nogen, der vilde lægge Navn til den. Til Slut blev det den mest latterlige og betydningsløse danske Politiker, "Retsstatsmanden" Oluf Petersen, der paa Regeringens og Regeringspartiernes Vegne viste det danske Folk til Rette! Regeringspartierne arbejder nu ihærdigt for at faa strøet Sand paa hele Historien og faa Folket til at tro, at der egentlig ikke er sket noget. Samtidig venter man

- 6 -

i Regeringskræse snart at blive stillet overfor Krav om Jødelovgivning i Danmark, og evt. danske Soldater til Østfronten.

DEN DANSKE GESANDT I LONDON MELDER FRA

Den danske Minister i London, Grev Rewentlow har meddelt den danske Regering, at han er sendt over for at repræsentere Danmarks Interesser, og at han derfor maa nægte fremtidig at tage mod Ordre fra eller have Forbindelse med den Regering, der sendte Scavenius til Berlin. Hele Gesandtskabspersonalet i London har solidariseret sig med ham. - Mens Regeringen herhjemme var ivrig efter at raabe op om Kauffmanns og den iranske Gesandts Brud med den og tiltale dem for Højforræderi, har den forbudt Pressen at omtale denne Sag.

DANMARKS ØKONOMISKE POLITIK

Udenrigshandelen og Handelen med den tyske Værnemagt gaar stadig udmærket. Nationalbanken har nu 813 Millioner tilgode i Tyskland paa Clearing-Konto og over 1000 Millioner tilgode hos "forskellige Debitorer". Til Gengæld har Staten i den Grad Pengerigelighed, at den har op mod 300 Millioner tilgode hos Nationalbanken.

Det skrallede Lønpristal er eenstemmigt vedtaget paa Rigsdagen. I den Anledning skrev "Socialdemokraten" i en ledende Artikel, at "Konsekvensen er derefter, at dette Pristals Resultater ogsaa maa respekteres, naar Arbejds- og Forligsnævnet - første Gang formentlig i Februar 1942 - skal træffe Beslutning om Arbejdernes "Dyrtilstillæg". - Men i Folketinget erklærede Minister Kjærboel ordret: "Formandskabet i Arbejds- og Forligsnævnet skal naturligvis stadig være frit stillet og bliver ikke paa nogen Maade bundet til at tage det særlige Pristal i Betragtning!" - Laurits Hansen har i "Arbejderen" skrevet en bedrøvelig Artikel om, at han er skuffet over ikke at faa andet end det skrallede Pristal ud af det - men hvad med de 7 Punkter og hans bombastiske Trusler fra DAF's Kongres ?

Priskontrollen er ordnet - igen. Leder blev Handelsbankens Formand, Bengnaveren og Kupministeren fra 1920, Professor Sindballe. Saa nu er Prisfordyrelse vel rejst. Til Medhjælper fik han bl.a. falleret Minister Dahlgaard, der skyndsomt holdt en Tale om, at nu maatte endelig bl.a. Lønningerne blive liggende fast, for ellers kunde det hele ikke nytte noget!

Københavns Kommunes Budget har været behandlet i en Borgerrepræsentation, der var politimæssigt rensat for Kommuniste. Der bebudes et Underskud paa 24 Millioner - fremkommet ved at man systematisk har budgetteret faldende Indtægter paa overfyldte Sporvogne etc. Og saa siger Magistraten, at enten maa man have Statshjælp, eller ogsaa maa Sporvejstakster, Gasprisen, Hospitalstaksterne osv. sættes op. Borgerrepræsentationen var stort set enig. Og den var helt enig om, at Velhavernes direkte Skatter i hvert Fald ikke maa forhøjes.

Mælkeordningen i København er traaet i Kraft. 500 Mælkeriarbejdere blev arbejdsløse, Hundreder af Butiker lukkes, Millionerstatninger til de nedlagte Kompagnier skal udredes - Flaskemælkeprisen nedsattes med 5 Øre pr. Lt., mens Spandemælkeprisen forhøjedes med 2 Øre og Fløden betydeligt mere. Tillige indførtes 2 Øre Budpenge pr. Flaske (stor eller lille). Derpaa er de store Kompagniers statsstøttede Monopol godt i Færd med at afskaffe Spandemælken. Og det dristigste "Socialdemokraten" tør vove sig til er at udtale Haab om, at Priserne ikke skal forhøjes inden 1. April!

Om Kartoffelprisen melder "Socialdemokraten" i en trespaltet Artikel d. 16/11, at 11 Øre er nok pr. Halvkilo i København. Men Prisen er fra 15 - 20 Øre pr. Halvkilo. Og Kartoffelnavn og Priskontrolraad gør ingenting ved den.

Julefrugt bliver der smaat med og Priserne bliver høje. Formanden for Frugtimportørerne, Generalkonsul Th. Olesen forklarer dette med, at Italienerne simpelthen har knaldet deres Priser op til mere end det dobbelte af Aabningspriserne ifjor. - Det er den sædvanlige tysk-italienske Handelstaktik overfor Danmark. Den ny Orden i Europa, økonomisk praktiseret.

Arbejdsløshedstallet for Oktober opgjordes i Slutningen af November til at være 6.229. At det er Svindel, dokumenterede Murerne i København omgaaende. Statistiker oplyste, at de kun havde 257 Ledige, men de havde i Virkeligheden 698 ! - Den skrabede Arbejdsløsheds-Statistik er hermed praktisk bølset.

- 7 -

KONCENTRATIONSLÆJRENS DANMARK.

Sultestrejke i Horsørød. Paa Grund af den nazistiske Lejrledelses (af Justitsministeren stadig godkendte) utallige og utaalelige Chikanerier, og efter at man som Disciplinarstraf havde overført Forfatteren Hans Kirk til Vestre Fængsel, udbød der Tirsdag d. 11. November Sultestrejke blandt Fangerne i Horsørød. Den varede til Lørdag d. 15. hvor Fangerne fik Løfte om væsentlige Indrømmelser ligesom det atillodes i Udsigt, at Kirk skulde blive indlagt paa et Sygehus (han er i Virkeligheden ret alvorligt syg). Men det er stadigvæk Politiminister Thune Jacobsen (en speciel Glæde, at have en nazistisk Undermaaler til Inspektør over Lejren.

Berøgsaar ikke en Uge, uden at der meldes om nye Arrestationer af Fagforeningsfolk. B.L. er den fungerende Formand for Kvindernes Afd. 5, Jenny Hansen, samt Næstformanden, Sekretæren og to Revisorer for Kvindernes Afd. 1 sat ind paa Vestre. Flertallet af disse Kvinder er ikke og har aldrig været Kommuniste. Men de opponerede mod HTPAs skadelige Kurs, og var gode Repræsentanter for deres Kammerater. Politiet kendte dem jo ikke - de kan kun være blevet taget efter Angivelse af Forbundsledelsen med Fanny Jensen i Spidsen.

Hver Uge bringer ogsaa nye Donne over Arbejdere, der har stødt an mod "Kommunistloven". 2 Arbejdsnæmnd og en Maler i Odense har faaet fra $\frac{1}{2}$ til 1 Aar for paa Plankeværker at give Udtryk for, at de ikke elsker Hitler. 2 Landarbejdere i Ballerup har faaet henholdsvis 1 og 2 Aars Fængsel for Udbredelse af "Danske Toner".

En ny Bog af Soya er forbudt. Den hedder "En Gæst" og er en fantastisk Skildring af de Ulykker, der anrettes af en Ørentvist, som falder ned i Snørkrukken paa en dansk Families Frokostbord. Hele det trykte Oplag blev konfiskeret.

TERRORBANDEN FOR LANDSRETTE

Landsretsbehandlingen af den Richard Jensenske Terrorbande-Sag faldt "tilfældigt" sammen med Antikomintern-Komedien i Berlin. Den udnyttedes flinkt af Dagspressen til at kalde de Tiltalte for Kommuniste (hvad ingen af dem er og faa af dem har været) og at kalde det en "kommunistisk Bande" - skønt selv Statsadvokaten maatte erkende, at hverken Partiet som saadant eller Partiledelsen havde haft med Sagen at gøre eller kendt til Bandens Virksomhed. I Anledning af, at der i Bladenes Retsreferater er talt om Erklæringer, Aksel Larsen under Forhør eller Afhøring skal have fremsat angaaende Richard Jensens Forhold til Branden paa "United States" kan det oplyses, at Aksel Larsen ingensinde er blevet forhørt, afhørt eller udspurgt eller har udtalt sig om "United States". Enten foreligger der en mærkelig Misforstaaelse fra Avisernes Side - eller ogsaa er der sket noget endnu "mærkeligere" med Sagens Retsdokumenter.

Det er paa sin Plads at gøre opmærksom paa, at en Fyr ved Navn Nagel paa Københavnske Kontrolsteder har forsøgt at faa Arbejdsløse til at hjælpe sig med at skaffe "automatiske Vaaben" idet han foregiver at handle efter Ordre fra D.K.P.s C.K. Denne og lignende af Politiet eller Nazi betalte Slyngler bør behandles meget haandfast hvor de stikker deres forbryderiske Fjæs frem.

I BERLINS SKYGGE

Den tysk-nazistiske væbnede Formation "Sleswigsche Kameradschaft" i Sønderjylland har nu officielt faaet Justitsministeriets Tilladelse til sin Bevæbning, sine Skydeøvelser og sine Manøvrer. Det stilles endvidere i Udsigt, at den senere vil faa Lov at demonstrere (med Vaaben?) gennem Byernes Gader. Ud over en meget kort Meddelelse i den sønderjyske Presse, er det forbudt Aviserne at kommentere denne Sag.

Nazis Kulturkræmte fores bl. a. ved Omstyrtning, og Ødelæggelse af Statuer i København, Digteren Goldschmidts og Hermann Triers Statuer er væltet og Soklerne tilgrisede med Hagekors. Politiet kan ikke finde Gerningsmændene - skønt enhver ved, at Skændselsgerningerne er sket efter Fritz Clausens Ordre.

- 8 -

Fritz Clausen var i Berlin i Ugen før det tyske Ultimatum til Danmark om Antikomintern-Pagten. Hans Erinde var bl. a. at faa sendt "Regiment Nordland" og "Danmark" hjem, da han "snart kunde faa Brug for Folkene herhjemme"! Han vendte hjem i en tysk Militærbil, der kørte i en hel Bilkortege. - Hjemvendt dementerede han Rygter om, at den danske Regering skulde have raadført sig med ham om Pagten (men ikke om, at den tyske skulde have gjort det!) og udstedte "Forbud" mod at deltage i Ansamlinger og Demonstrationer. Det var vist ogsaa kloge for hans faatallige Tilhængere at holde sig væk!

Tysklandsturer: Lensgrev Knuth har meldt sig til "Regiment Nordland". Maa han snart komme til Østfronten! Dr. Popp Madsen fra Justitsministeriet (han, der blandt andet formulerede Kommunistloven) er rejst til Holland for at gæste Hollands Bøddel Seyss-Inquart og holde Foredrag - om dansk Ret! Svend Borberg har faaet den literære "Henrik Steffens-Pris" af Tyskerne og som Tak oplyst, at det er Tysklands Opgave at befri Fastlandets Kulturfolk! En Række københavnske Lærere er "efter Indbydelse" rejst paa Studierejse til Tyskland. Danmarks Lærerforening oplyser, at det har den ikke noget med at gøre. Vi skal senere bringe Lærernes Navne.

LS-Erhvervsudvalget har nu Tilslutning af 458 Mejerier (ifjor 943), 6 Slagterier (ifjor 53) og saa af - LS. Det gaar ubestrideligt fremad.

FORSKELLIGT HERHJEMMEFRA

Efter længere Kamp har Stauning ved personlig Indgriben tvunget Fællesorganisationen i Næstved til at opløse det der dannede "Arbejdernes Erhvervsraad" for at Byens kapitalistiske Erhvervsraad i den "nationale Samling"s Navn kan være ene Hane i Kurven. De har ædelmodigt tilbudt Arbejderne 3 Repræsentanter (af 23), hvis de vil gaa ind i det Raad.

To Bøger, der bør læses: Eugen Tarle: "Bonaparte" - den bedste historiske Skildring af Napoleon og Napoleonstiden, der endnu er kommet. Sammenligningerne med Nutiden er utallige. - Vinde: "Om Stormagts Fald" - en Skildring af de sande Aarsager til Frankrigs Sammenbrud saa god, som den overhovedet kan udkomme i Danmark idag.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Tillæg til "Politiske Maanedsbreve" Nr. 4

NU MAA FINLANDS-HYSTERIET HØRE OP !

Af Aksel Larsen

Man kan ikke aabne en avis uden at finde opraab, artikler og interviews om det heltemodigt for Norden kæmpende Finland og pligten for alle Danske til at atøtte det. Man kan ikke lukke op for radioen København-Kalundborg uden at blive udsat for det samme, forstærket med Gudmund Hatts og Henning Dahlskaards "sagkyndige" udredninger. Ambulancer, lægemidler og levnedsmidler for hundredtusinder af kroner sendes til Finland, og der arbejdes i Danmark med komiteer, foredrag og koncerter for at det hver dag, ja hver time kan blive tudet ind i ørerne paa hver eneste Dansker, at Finlands sag er Nordens sag.

En ikke ringe del af dem, der herhjemme staar i spidsen eller har ansvaret for denne kampagne, ved ganske godt, hvad de egentlig gør. Men de fleste ved det vel næppe, enten fordi de ikke kan se klart eller ikke gør sig den ulejlighed at tænke sagen igennem. Nu, et halvt aar efter den tysk-finsk-russiske krigs udbrud og over halvandet aar efter 9. April 1940, er det ikke for tidligt, at der skabes klarhed.

Man kan forsøge at se bort fra, at magthaverne i Finland paastaar, at de fører en forsvarskrig samtidig med, at de proklamerer som deres hensigt at erobre og indlemme Karelen, Kola-halvøen, ja endog Leningrad i Finland. Man kan lade haant om, at Finlands "historiske grænse" aldrig har ligget østligere end 1939-grænsen, men oftest vestligere og at Finlands historiske grænse laa endda meget langt vestligere. Man kan være uvidende om eller nægte at ville se det faktum, at Finland altid var undertrykt, først af Sverrig, derpaa af Zarrusland indtil Sovjet gav det friheden i Januar 1918.

Man kan lade ude af betragtning - men benægtes kan det ikke - at Finlands overklasse og militære kræse fra 1918 har været intimt forbundet med militaristerne i Tyskland, og at den tyske indflydelse i hæren og bag udenrigspolitikens officielle kulisser var altdominerende. Man kan nægte at betragte "Vinterkrigen" som en nødvendig præventiv aktion fra Sovjets side (skønt man nu er ivrig efter at godkende de officielle finske paastande om, at man kun farer en præventiv krig, skønt man altsaa nu anerkender, at præventive krige kan have deres berettigelse - og skønt den nuværende krig vel tydeligt har vist, hvor katastrofalt for Sovjet det vilde have været, hvis de finske angrebsbaser ikke var blevet flyttet længe bort fra Leningrad og Murmanskbanen), rent bortset fra, at Finland let kunde have faaet en fredelig ordning med gensidige grænsereguleringer ved forhandlingerne i efteraaret 1939.

Og man kan glemme, at minister Tanner efter Moskvafreden i Marts 1940 ordret erklærede: "Finland har nu ingensomhelst udestaaende spørgsmaal med sin østlige nabo". Man kan forsøge at hævde den opfattelse, at det lille uskyldige Finland helt uden grund blev angrebet af den store grimme Sovjetunion den 26. Juni - skønt samtlige danske Dagblade den 23. Juni meldte, at Finland sammen med Tyskland den 22. havde begyndt krigen mod Sovjetunionen og skønt man ved, at tyske bombeeskadriller i det gra daggry den 22. løttede fra finske flyvepladser for at bombe Leningrad og Murmansk.

Men hvad man ikke kan lade ligre, og hvad man ikke kan se bort fra, det er den situation Verden, Norden og Danmark befinder sig i. Aksemagterne og deres forbunds-fæller har styrtet hele verden ind i en folkemyrdende krig, som de i aarevis systematisk har forberedt sig til. Størsteparten af Europas folk stønner under de berlinske gidselmorderes militære, politiske og økonomiske aag. Man kan ikke dele den totale verdenskrig op og sige, at det, der foregaar paa den ene front, ikke vedkommer den øvrige krig. Finland deltager i den totale krig paa Tysklands side.

Det vil sige, at Finland hjælper aksemagterne med at bekrige den øvrige verden, hjælper Tyskland med at underkue det øvrige Europa. Det kan man ikke komme uden om.

Og man kan ikke komme bort fra, at Norge i blodigt og heltemodigt forsvar er blevet undertrykt og holdes underkuet under Hitler-Tysklands jernhæl. Man skal ikke glemme, at Danmark er genstand for tysk militær okkupation, økonomisk udplyndring og politisk ufrihed. Man maa tænke paa, at Sverrig ligger under det haardeste tyske pres, med ustandselige tyske trusler og indblanding.

Er "norden" da kun Finland? Tæller Danmark, Norge, Sverrig slet ikke med? Er deres frihed ikke en betingelse for Nordens frihed? Er deres vel ikke Nordens vel? Og er det ikke helt enkelt saadan, at den store trusel mod Nordens frihed og vel er den tyske trusel? Og at Finland hjælper Tyskland, at Finland altsaa falder Norden i ryggen!

Af udgangen paa Tysklands krig afhænger Danmarks skæbne. Sejrer Tyskland - bl.a. takket vare den finske hjælp - er ikke et menneske her i landet i tvivl om, at det for generationer er forbi med vor nationale uafhængighed, at Sønderjydernes kaar fra 1864 - 1920 var en lykketilværelse i forhold til de kaar, der da vil blive alle danskere til del (bortset fra landsforrædere og slyngler). Knuses derimod den tyske Nazisme og militærmagt, da genvinder Danmark sammen med Norden sin frihed.

Men Finland kæmper paa tysk side i denne krig og retter sine vaaben mod den eneste kontinentalmagt, som har vist evne og vilje til at standse aksemagternes hære, mod Sovjetunionen. Mod det eneste land og folk, som har mulighed for (og som vi ved har vilje til) at slaa Tyskland militært og dermed give Europa friheden. Finland kæmper mod det land og folk, af hvis vaabens sejr Danmarks-skæbne afhænger. Finland anspænder alle sine kræfter for at gøre Danmarks trælletilstand varre og varig, for at forhindre vor befrielse. Saadan er det!

Men det vil sige, at enhver hjælp til Finland - af hvad art den vare vil og hvilken betegnelse, den end gaar under - er en hjælp til Tyskland, en støtte til dem, der undertrykker Danmark. De, der hjælper Finland (i humanitærens misforstaaede navn), er med til at tvinde det reb, hvori vi selv skal hænges.

Det er rigtigt, at det finske folk har det frygteligt haardt (men det er ganske vist heller ikke det finske folk, men dets magthavere, der vilde i krig paa Tysklands side). Men vil man anlægge humanitære synspunkter, saa er der endnu mere nød og sult i Norge, rent bortset fra, at der er titusinder af børn i Danmark, der savner det nødvendigste i mad og klæder i denne vinter. Det væsentlige er imidlertid, at krigen gælder Danmarks frihed og fremtid. Som Danske maa og skal vi indrette vore handlinger herefter.

Det mest gavnlige og konsekvente vilde vare at hjælpe Sovjetfolket og det engelske folk, hvis det endelig skulde vare. Det kan ikke lade sig gøre - det forhindres af tyske bajonetter. Men de kan i hvert fald ikke tvinge nogen til, under maske af humanitær Finlandshjælp, at yde støtte til Tysklands krigsførelse og dermed til den tyske undertrykkelse af vort eget fædreland.

Maa vi derfor faa det danskfjendtlige Finlands-hysteri standset!

10. December 1941.

Løbeseddel udsendt af Land og Folk, 7.12.1941. [1000 eks.]

»Danskere« som hjælper Nazi-Tyskland

En Del saakaldte »Danskere«, ganske vist ikke mange, har meldt sig til »Frikorps Danmark«, for derigennem at faa deres indestængte Had og Blødtørst mættet og for derigennem at hjælpe det nazistiske Tyskland, med dets Overfald paa de demokratiske Stater.

Dette Nedbrydningsarbejde og disse Myrderier har enkelte »Danskere« altsaa følt sig tiltrukket af og meldt sig til den Kamp, som dog tilsidst alligevel skal ende med Tysklands Nederlag og med Nazismens fuldstændige Ud-slettelse. At Tyskland vil lide Nederlaget i den sidste Ende er klart for de fleste selvstændigt tænkende Mennesker.

Vi skal ikke her gendrive Tysklands fantastiske Løgne om de store russiske Tab, og de mikroskopiske tyske Tab, for dem er der alligevel ingen der tror paa, men vi vil give et Eksempel paa Tabene af de som er med »Frikorps Danmark«.

Hvor mange der er i »Frikorps Danmark« vides ikke bestemt, men antagelig ca. 1500, (Tallet opgives ikke, for ikke at offentliggøre Fiaskoen), og hvad der heller ikke er offentliggjort er, at *over 300 Mand* allerede er faldet, uden at de paarørende endnu har faaet Meddelelse, da man simpelthen ikke tør meddele dette store Tal af en saa lille Flok. Men vi begræder dem ikke, de har selv været ude efter det, og det er gaaet dem efter Fortjeneste.

Vi ved at alle rettænkende Danskere vil væmmes ved disse Førrædere, der gaar vore Fjenders Ærinde.

LEVE KAMPEN FOR ET FRIT OG SELVSTÆNDIGT DANMARK!

2-41

1	60	km
2	50	-
3	8	-
4	40	-
5	40	-
6	8	-
7	8	km

S A N H E D E N O M " A L C A Z A R "

E t n a t i o n a l s o c i a l i s t i s k H e l t e - E p o s

Under Krigen i Spanien blev den gamle Borg "Alcazar" i Toledo belejret i flere Maaneder af den republikanske Regerings Tropper. Den blev forsvaret af en Garnison, væsentligt af Officers-Aspiranter og holdt sig indtil General Franco indtog Toledo og befriede Alcazar. Den italienske Film "Alcazar" skildrer denne Belæjring og Befrielse. I Anledning af Filmen vil det have Interesse at læse en Beskrivelse af de samme Begivenheder, skrevet af den amerikanske, hollandsk-fødte Forfatter og Journalist Pierre van Paassen. Som Repræsentant for store amerikanske Blade tilbragte han lang Tid i Spanien, saavel før som under den spanske Krig. I hans Bog "Vanviddets Dage" (som er udkommet paa Dansk men blev forbudt straks efter 9. April) findes følgende Afsnit om "Alcazar":

"Den sidste Episode, jeg var Vidne til, var Belæjringen af Fæstningen Alcazar i Toledo. I Betragtning af det, der fulgte efter - Rædslen af de Iredvis af Byer og Landsbyer, der blev ødelagt af de tyske og italienske I bemaskiner, de utrolige Massakrer paa Veje fra Almeria, det sadistiske I kanal i de baskiske Provinser, Rædslerne ved Asturia, Guernica og Durango Luftbombardementerne af Barcelona og Valencia - synes Toledo maaske den rene Barneleg. Men der var alligevel noget saa foragteligt ved Belæjring af denne Samling Middelalderlige Bygninger, at jeg stadig mindes den som det skændigste, jeg endnu har set fra fascistisk Side.

De fleste af de regeringstro Forsvarere af Byen trak sig tilbage i god Orden i Retning af Madrid, da Francos Tropper rykkede ind i Byen. Kun Fargerne og de Syge blev dræbt af de fem Batailloner Marokkanere, som rykkede ind som Avantgarde for den "kristne Arme". Disse blodige Begivenheder far Sted medens Franco og hans Stab trak sig tilbage til Katedralen for at ovære en højtidelig Takkegudstjeneste i Anledning af Erobringen af denne som er Spaniens Erkebispesæde. Medens den Øverstkommanderende laa paa Kna og bad, besatte Riff-Bataillonerne Kommunehospitalet og spiddede hver ene Patient paa deres Bajonetter.

Paa samme Tid genlød Verden af Begejstring for Alcazars fascistiske Forsvarere, som i flere Maaneder havde holdt ud i Kældrene og Fortets underjordiske Kamre, og nu endelig havde faaet deres Frihed igen. Alcazars Belæjring blev over hele Verden et Symbol paa fascistisk Mod og Udholdenhed. I Tyskland beordrede Goebbels, at Restauranter og Natklubber, som bar Navne Alcazar, skulde forandre Navn. Ordet Alcazar var herefter for helligt til en saa profan Anvendelse.

At have været inde lukket i denne Fæstning sammen med Hustruer og Børn og havde holdt ud Maaneder igennem mod den "røde Bærme" daglige Angreb, blev anset for et uovertruffet Eksempel paa Heltemod. Det var et Epos, de vilde huskes Aarhundreder igennem, selv naar alt andet angaaende Borgerkrigen var glemt.

Ja, Mindet om Alcazar vil sikkert bevares Aarhundreder igennem, dog ikke som et heroisk Epos, men som et af de mest mobydelige Udslag af Fejghed og Grusomhed. For der er nemlig een Ting, der er forkert ved denne Historie fascistisk Mod og Sjælestyrke: Kvinderne og Børnene, der var indesluttet i Fæstningen, var ikke Forsvarernes Slægtninge - det var de belejrendes Hustruer og Børn!

Garnisonen i Alcazar bestod af Officerselever og deres Lærere. Som Regener unge Mennesker, der gaar paa Officersskole, ikke gamle nok til at være gift. Det var de i hvert Fald ikke i Alcazar. Men den 20. Juli (1936), da alles Øjne var rettede mod Marokko og Barcelona, stræmmede Alcazars Kadetter pludselig ud af Fæstningens Porte og bemægtigede sig saa mange Kvinder og Børn, de kunde, hvorefter de slæbte dem med sig ind i Fæstningen. Dette var ikke vanskeligt, da Alcazarfæstningen ligger lige i Nærheden af Byens mest befolkede Kvarter. Desuden var det kort efter Middag en var Dag, da de fleste af de fattige Indbyggere i Toledo, som i alle Sydens Byer, sidder og venter sig i Døraabningen. Mændene var taget paa Arbejde. Paa mindre end en time havde disse unge Fascister, Sønner af Spaniens bedste Familier, slæbt ind tre Hundrede Kvinder og Børn med sig og spærret dem inde i Fæstningens Kældere. Saa blev Portene omhyggeligt lukket og laaset og det "nationalistiske" Flag hejst paa San Pedros Taarn. Da Rædselsefterretningen spredtes i Byen, og Arbejderne kom styrtende hjem fra deres Arbejdspladser, blev de modtaget med Maskingevarsalver, hvis de viste sig i Nærheden af den aabne Plads uden for Fæstningen.

Efter flere Forsøg paa at forhandle sig til Rette med Alcazars Besætning sendte Befolkningen Don Alvarez Ponchon, en regeringstro Præst, til Fæstningen, for endnu engang at bede Fascisterne om at udlevere Kvinderne og Børnene. "Faa ham til at give os Børnene tilbage, og vi skal ikke krumme et Haar paa deres Hoveder", sagde Militismændene til Præsten, da han drog af Sted til Alcazar, ledsaget af en Mand med et hvidt Flag. "Men sig ogsaa til dem, at hvis de ikke giver efter, sprænger vi hele Bygningen i Luften".

Efter en halv Times Forløb var Præsten tilbage igen. Han rystede paa Hovedet. "Det hjælper ikke. Kvinderne og Børnene er stuvet sammen i de underjordiske Tunneler. De vil blive de første der bliver dræbt, hvis I udfører Jeres Trusel. Kommandanten erklærede, at hvis han og hans Mand skal dø, skal Jeres Kvinder og Børn dø først. Kvinderne og Børnene er i en ynkelig Forfatning", fortsatte Præsten, "jeg har set dem.... De har faaet Besked om at de skal dø, hvis I angriber.... Flere af Kvinderne er blevet sindsyge og tre af dem er nedkommet derinde i de elendige Huller. Der findes hverken Brød eller Mælk..... Jeg er bange for, at I aldrig vil faa Jeres Kære at se igen....."

Denne Profeti gik i Opfyldelse, for da Franco holdt sit Indtog i Toledo blev de overlevende Kvinder og Børn overgivet til Riff-Kabylerne. Og man siger i Spanien, at naar en Riff bliver træt af at lege med et Pigebarn, dræber han hende".

Saavidt Pierre van Paassen. Dette er Sandheden om Alcazar.

=====

LAD ANDRE LÆSE DETTE. FORTÆL INGEN, HVORFRA DET KOMMER

=====

Og bør vi saa ikke undlade at gaa i Biografen, naar der vises tyske eller italienske Film ?

EN HILSEN TIL FORMANDEN FOR SOVJETUNIONENS FORSVARSKOMITÉ

KAMMERAT J.V.STALIN

på hans 62-årsdag d. 21.december 1941

Da de fascistiske barbarer brød ind over Sovjetunionens grænser og troløst brød pagten om fred og venskab mellem Sovjetunionen og Tyskland, satte sovjets folk Josef Vissarionovitsj Stalin i spidsen for landets forsvar i tillid til, at han som så ofte før gennem hele sit liv, ville sætte sin jernhårde vilje og gigantiske arbejdskraft, og ikke mindst sit store militære talent, ind for at føre Sovjetunionens folkeslag frelst ud af denne hårde og farlige situation. Nu, på Stalins 62-årsdag, trækker fjenden sig tilbage over hele fronten, nogle steder i panisk flugt under de vældige slag, som den Røde Hær tilhøjer ham, støttet af hele sovjetfolket og ledet af kammerat Stalin.

Og sandelig, det er ikke første gang, at Stalin leder Sovjetunionen til strålende sejre. Både militært og politisk er hans navn knyttet til de store begivenheder i Sovjetunionens historie: Interventionskrigene, femårsplanerne, landbrugets kollektivisering, den nye forfatning, der for første gang i verdenshistorien fastslår de arbejdende massers socialistiske rettighedersom grundlag for en nations statslige eksistens. Særlig er Stalins navn knyttet til oprettelsen af den Røde Hær og til det nationale spørgsmål; som folkekommissær for nationale anliggender gennemførte han befrielsen af de talrige nationer, der havde været undertrykt af tsarismen, et barbarisk styre, der kun har sit lige i det vanvittige despoti, der kalder sig det tredierige, og som undertrykker det halve Europa.

Den store og stærke Sovjetunion vil knuse den barbariske fascisme, og i spidsen af Sovjetunionen står kammerat Stalin. Den 7.november i år sagde han på den Røde Plads i Moskva: "Der kan ikke herske nogen tvivl om, at Hitler-Tyskland ikke kan udholde en lang krig. Det drejer sig kun om få måneder, måske et halvt år, måske endog et år, så vil Hitlers Tyskland bryde sammen under vægten af sine egne forbrydelser". I dag, på Stalins 62-årsdag, er Hitler ved at lide sit afgørende nederlag på sovjets jord, og den nationale frihedsbevægelse flammer over hele Europa. Et andet sted sagde Stalin: "De tyske fascistiske ønskede at få en ødelæggelseskrig. Vel, hvis de ønsker at få en ødelæggelseskrig, så skal de få det!" Og videre: "... Det er opgaven at udrydde hver og en fascist, det har vovet sig over vore grænser, at tilintetgøre dem til sidste mand." Dette er Sovjetunionens første krigsmål. Det anden krigsmål er at befri det undertrykte Europa for nazismens åg. Stalin sagde den 7. november om de undertrykte folk: "Vort mål er at hjælpe disse folk i deres befrielseskamp mod Hitlers tyranni og så sikre dem mulighed for i fuldstændig frihed at organisere deres land som de vil. De vil fra vor side ikke være udsat for indblanding af nogen art." For dem, der kender det store Sovjetfolk og dets leder Stalin, kan der ikke være nogen tvivl om, at disse krigsmål vil blive virkeliggjort.

Vi danskere er et led i fronten mod fascismen, og vi vil kæmpe for vor frihed i forbund med Sovjetunionens folk og dets fører, som vi ser hen til med tillid og hengivenhed. Alverdens arbejder har altid set hen til Sovjetunionen med håb og fortrøstning om en socialistisk fremtid, men i dag ser alle undertrykte nationer, alle frihedselkende folk, og alle ærlige og retskafne mennesker i Sovjetunionen en vældig kraft, der åbent går ind for folkenes frihed og nationernes selvbestemmelsesret, og som også har magt til at sætte sine krigsmål igennem.

Vi danske lover på denne dag, at vi skal gøre en del af kampen mod Hitler. Det skal være vort løfte til Sovjetunionen og dens allierede og til Europas undertrykte folk.

Leve den sejrende Sovjetunion!

Leve den europæiske frihedskamp!

Død over de fascistiske undertrykkere!

Leve et frit, demokratisk Danmark!

21, december 1941

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

LÆS - OG GIV VIDERE !

VÆR FORSIGTIG !

=====

A D V A R S E L T I L D A N S K E A R B E J D E R E !

=====

Med de mest raffinerede og smudsige Midler forsøger Nazister og andre Agenter for Danmarks Fjender at vinde Indflydelse og sprede Forvirring. Vi har tidligere maattet advare mod den anonyme "Fagopposition" som forskellige Fritz Clausen-Banditer og Politiprovokatører satte i gang med. Nu har man forsøgt noget andet, nemlig det saakaldte

U_g_e_b_l_a_d_e_t "A_r_b_e_j_d_e_t"

Det hævdes at være Organ for danske Arbejdere, og det tager heftigt til Orde mod Prisstigninger, fagligt Forræderi osv. Men hvad er Sandheden ?

Sandheden er, at "Arbejdet" udgives af en Flok Pürschel-Nazister i Samarbejde med det tyske Gesandtskab og visse forræderiske socialdemokratiske Ledere ! Dets angivelige Redaktør, Thomsen, er kun betalt Straamand. Dets virkelige Leder er den forhenværende Socialdemokrat fra Lyngby, Pürschelmanden og Nazisten Jens Strøm. Hans "Bagmand" er den berygtede socialdemokratiske Kontorchef Dalsgaard og Financieringen besørger af den tyske Presseattaché Meissner.

Skønt "Bladet" hidtil har bestræbt sig for at "holde Masken", stikker Hestefoden allerede tydeligt frem. Det er saaledes typisk, at det søger at gøre Ministrene Stauning og Kjærboel til Helgener og gode Arbejder-Repræsentanter, mens det rakker bl.a. Buhl og Bording ned. Vi er ikke forlovet med de to sidstnævnte, men det skal frem, at mens Buhl og Bording i Regeringen har modsat sig de mange tyske Krav (bl. a. Antikomintern-Pagten), saa har Stauning og Kjærboel ustandselig staaet sammen med Forbryderne Scavenius og Gunnar Larsen om at skade Danmark i Almindelighed og den danske Arbejderklasse i Særdeleshed. Saa det er ikke noget Tilfælde, naar Jens Strøm og hans Bagmand netop roser dem !

Hold de politiske Prowolatorer nede !

Kend Lusene paa Gangen! Befri Jer for Utøjet! Slaa Nazisterne tilbage, i hvad Forklødning, de end viser sig. Gør en hurtig Ende paa Provokatør-Organet "Arbejdet"s slyngelagtige Tilværelse!

December 1941.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI